

ஹிதபாஷிணீ வெளியீடு நெ.1

ஸ்ரீ ருத்ரம் - சமகம்

தமிழில் பதவுரை, கருத்துரை, விளக்கம், ஒவ்வொரு
மந்திரத்திற்கும் ரிஷி, சந்தஸ், தேவதை
தியானம், பயன் ஸ்ரீ ருத்ரகாதசிநீ
பிரயோகம் முதலியவற்றுடன்

3 ஆம் பதிப்பு

உரைகளை எழுதிப் பிரசுரித்தவர்
“பிரவசன ப்ரவீண” “ஸாரோபன்யாஸசதுர”
“வேத வேதாந்த வித்வத்ரத்னம்”
“கீதாம்ருதவர்ஷி”
பிருஹ்மஸ்ரீ
R. முத்துகிருஷ்ண சாஸ்திரிகள்
(மீமாம்ஸா - ஸாஹித்ய சிரோமணி - விசாரத)

ஸ்ரீ ருத்ரம் - சமகம்

---

3 ஆம் பதிப்பு - 1969.

நமது தமிழ்நாட்டின் இந்து மத அற நிலைய கமிஷனர் அவர்கள், லைப்ரரிகள் உள்ள தேவஸ்தானங்கள், மற்றும்முள்ள அறநிலையங்கள் இவற்றின் நிர்வாகிகளுக்கு இந்த ஹிதபாஷிணி வெளியீடுகள் பதினொன்றையும் வாங்கி லைப்ரரி உபயோகத்துக்கு வைத்துக்கொள்ளும்படி உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கின்றார்கள்.

உத்தரவு எண்.

Ref - No : - K. S. Dis 55413/67.

dated 31-1-68.

பங்கஜம் பிரின்டர்ஸ், புதுக்கோட்டை.

முகவுரை.

ஸ்ரீ பரமேச்வரனுடைய அருளால் “ஸ்ரீருத்ரம் - சமகம்” இரண்டாம் பதிப்பிற்கு ஆஸ்திகர்களின் ஆதரவு மிக அதிகமாக இருந்தபடியால் மேலும் சில புதிய அம்சங்களுடன் இந்த மூன்றாம் பதிப்பை வெளியிட முன்வந்துள்ளோம். ஸ்ரீ ருத்ரத்தின் மஹிமையைப்பற்றி “ஸ்ரீருத்ர மஹிமை” என்ற தலைப்பின் கீழ் விரிவாக எழுதியுள்ளோம்.

இதில் அடங்கியுள்ள 169 மந்திரங்களும் ஜபிப்பவர்களுக்குப் பலவித பயன்களை அளிக்கக் கூடியவை. மந்திரங்களின் ரிஷி, சந்தஸ், தேவதை முதலியவற்றை அறிந்து, தியான சுலோகத்தில் குறிப்பிட்ட ஸ்வரூபத்தைத் தியானம் செய்து கொண்டு மந்திரங்களை ஆவிருத்தி செய்தால் நிச்சயமாகப் பயன் சித்திக்கும் என்பது பலருடைய அநுபவத்தில் கண்ட உண்மை. “மஹார்ணவம்” முதலிய நூல்களில் ஸ்ரீ ருத்ரத்தின் பிரயோகம் மிக விரிவாகக் காணப்படுகிறது. அதிலிருந்து சில முக்கியமான அம்சங்களை மட்டும் நமது உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம்.

ஒவ்வொரு மந்திரத்தின் இறுதியிலும் ரிஷி, சந்தஸ், தேவதை, தியானம், ஆவிருத்தியின் சங்கியை, பயன் எல்லாம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. இவை பாராயணம் செய்கின்றவர்களுக்கு மிக்க உதவியாகவுள்ளன என முன் பதிப்பில் கண்டபடி பாராயணம் செய்து நன்மைகளைப் பெற்ற பலர் நமக்கு எழுதி இருக்கின்றனர்.

ஸ்ரீருத்ர பாராயணத்தால் பிரீதியடைந்த ஸ்ரீபரமேச்வரனிடம் நமக்கு வேண்டியவற்றையெல்லாம் வேண்டிக் கொள்வதற்கென்றே “சமகம்” ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீருத்ர - சமக பாராயணத்தால் சித்திக்கும் பயன்களைவிட வேறு எவ்வித பயனையும் மனிதன் மனத்தினால் கூட எண்ணிப் பார்க்க முடியாது. இந்த சமகம் முழுவதும் “வஸோர்தாரையில்” விநியோகம் செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆதலால் இடை விடாமல் தனம், தான்யம் முதலியவை கிடைத்துக்கொண்டே இருக்கும் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஸ்ரீருத்ர பாராயண - ஹோமங்களின் சில முக்கியமான முறைகள்.

ஸ்ரீருத்ர பாராயண - ஹோமங்களில் பல முறைகள் கூறப்பட்டுள்ளன, அவற்றுள் ஸ்ரீருத்ரம், ருத்ரகாதசிநீ, மஹாருத்ரம், அதிருத்ரம் என்ற நான்கு முக்கியமான முறைகளைப் பலர் அநுஷ்டித்து வருகின்றனர்.

ஸ்ரீருத்ரம் - ஒரு தடவை ருத்ரப்ரசனத்தில் உள்ள 11 அனுவாகங்களையும் பாராயணம் செய்து சமகத்தில் முதல் அனுவாகத்தைப் பாராயணம் செய்து பிறகு மறுமுறை ருத்ரம் முழுவதும் பாராயணம் செய்யவேண்டும். அதற்குப் பின் சமகத்தில் 2 வது அனுவாகத்தின் பாராயணம், இவ்வாறு 11 தடவை ருத்ர பாராயணமும் சமகத்தில் உள்ள 11 அனுவாகங்களின் ஒரு தடவை பாராயணமும் செய்தால் அது ஸ்ரீருத்ரம் எனப்படும். இதைத்தான். “ஏகாதசருத்ரம்” என்றும் கூறுவர்.

ஸ்ரீ ருத்ரம் - சமகம்

ஸ்ரீருத்ரைகாதசிநீ - ஸ்ரீருத்ரத்தின் 11 மடங்கு அதிகம் கொண்டது. அதாவது 121 தடவை ருத்ரயாராயணமும், 11 தடவை சமகபாராயணமும் செய்தால் “ஸ்ரீருத்ரைகாதசிநீ” எனப்படும். இது “லகு ருத்ரம்” என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. இதில் பத்தில் ஒரு பங்கு ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

மஹாருத்ரம் - ஸ்ரீ ருத்ரைக்காதசிநியைப்போல் 11 தடவை அதிகம் பாராயணமும் ஹோமமும் கொண்டது “மஹாருத்ரம்”

அதிருத்ரம் - மஹாருத்ரத்தைப்போல் 11 தடவை அதிகம் பாராயணமும், ஹோமமும் அடங்கியது “அதிருத்ரம்” எனப்படும்.

ஒரு தடவை சமகத்துடன் சேர்ந்து ருத்ரத்தைப் பாராயணம் செய்தால் “ருத்ரம்” என்றும் 11 தடவை ருத்ரமும்; ஒவ்வொரு தடவையிலும் சமகத்தில் ஒரு அனுவாகம் வீதம் 11 அனுவாகம் கொண்ட சமகம் 1 தடவையும் பாராயணம் செய்யப்பட்டால் அது “ருத்ரைகாதசிநீ” என்றும், அதன் 11 மடங்கு அதிகம் “லகுருத்ரம்” என்றும், அதன் 11 மடங்கு அதிகம் “மஹாருத்ரம்” என்றும், அதன் 11 மடங்கு அதிகம் “அதிருத்ரம்” என்றும், பிரித்து 5 விதமாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது.

இவற்றுள் தற்காலம் ஸ்ரீருத்ரைகாதசிநீ பல ஆஸ்திகப் பிரமுகர்களால் பல சந்தர்ப்பங்களில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகிறது. பலருடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்கி விரிவான ஸ்ரீருத்ரைகாதசிநீ ப்ரயோகமும் (அனுஷ்டான முறையும்) இத்துடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இது பலருக்கு உதவியாக இருக்குமென்று நம்புகிறோம்.

ஸ்மார்த்த பிரயோகங்களை சிறந்த முறையில் செய்து வைக்கும் திறமை வாய்ந்தவரும், தர்ம சாஸ்திரங்கள் கிருஹ்ய ஸூத்ரங்கள் முதலியவற்றில் நல்ல தேர்ச்சி பெற்றவருமான காலஞ்சென்ற தஞ்சாவூர் ஸ்ரீ வி. வைத்தியனாத சாஸ்திரிகள் அவர்கள் பல பிராசீன நூல்களைத் தழுவி மேற்படி பிரயோகம் ஒன்றை எழுதி வைத்திருக்கின்றார். அதுதான் தற்காலம் நம் தமிழ் நாட்டில் பெரும்பாலும் பல வைதிகர்களால் கையாளப்பட்டு வருகிறது. இந்தப் பிரயோகத்தை அச்சிட அவருடைய கையெழுத்துப் பிரதி மிக்க உதவியாக இருந்தது.

தேவநாகர எழுத்தில் ஸ்வரத்துடன் ஸ்ரீருத்ரம் - சமகமும், ஸ்ரீ ருத்ரநாமத்ரிசதி மூலம் மட்டும் அச்சாகி வருகிறது. இதில் தமிழ் எழுத்திலும் இவையெல்லாம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. விரைவில் வெளியாகும்.

இப் புத்தகத்தை மிக நேர்த்தியாக அச்சிட்டுக் கொடுத்த புதுக்கோட்டை “பங்கஜம் பிரின்டர்ஸ்” உரிமையாளருக்கு நமது நன்றி.

இப்படிக்கு,
R. முத்துகிருஷ்ண சாஸ்திரி
பதிப்பாசிரியர்.

பத்திரிகைகளில் வெளியான
முன் பதிப்புகளின் மதிப்புரைகள்

ஸ்ரீருத்ரம் சமகம்

பரமேச்வரனது மகிமை பற்றியோ, அவனது மூச்சுக் காற்றாகவே கருதப்படும் வேதத்தில் அம்மகிமைகளை எடுத்துக்கூறும் ஸ்ரீருத்ரத்தின் பெருமை பற்றியோ கூற எப்படி இயலும்? எங்கும் நிறைந்த எல்லா மறிந்த, எல்லாம் வல்ல சிவபெருமானின் அருமைகளை அமரபாஷையில் எடுத்துச் சொல்பவை ஸ்ரீ ருத்ரத்தில் உள்ள புனித மந்திரங்கள், முனி புங்கவர்களின் நாவில் உலாவியவை. சரித்திரம் தோன்றாத நாளிலிருந்து நம்முந்தையர்கள் தாங்களும் உலகமும் இகபர பலன்களை அடைவதற்காக ஜபித்து வந்தவை. ஸ்ரீ ருத்ரத்துக்கு சாயணர், பட்ட பாஸ்கரர், அபிநவசங்கரர் என்ற மூன்று பெரியார்கள் பாஷ்யம் செய்துள்ளனர். தேவநாகரலிபியில் மூலம், தமிழில் பதார்த்தம் கருத்துரை, விரிவுரை, மேற் சொன்ன பாஷ்யங்களின் சாராம்சங்கள், மற்றும் ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கும் உரிய ரிஷி, சந்தஸ், தேவதை, தியான சுலோகம், அவை ஒவ்வொன்றாலும் பெறக்கூடிய பலன் இவ்வளவையும் திரட்டி அளிக்கின்றது இந்தநூல். சிறிதேனும் வட மொழி ஞானமுள்ள ஆஸ்திகர்கள் ஒவ்வொருவரும் படித்துப் பயனடைய வேண்டிய உயர்ந்த நூல் இது.

கல்கி. 9-7-61

“எல்லா வேதங்களையும் விட ஸ்ரீருத்ரம் சிறந்தது என்பது கூர்ம புராணத்தில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீ ருத்ரஜபத்துக்குச் சமமானது வேதத்திலும் ஸ்மிருதியிலும் இல்லை என்பது ஸூதஸம்ஹிதையில் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்த மந்திரங்களின் அர்த்தங்களைத் தெரிந்துகொள்ள ஸ்ரீ முத்து கிருஷ்ண சாஸ்திரிகள் அருமையான சேவை செய்துள்ளார். ஸ்ரீ ஸாயண, பட்ட பாஸ்கர, அபிநவசங்கர பாஷ்யங்களைத் தழுவி தமிழில் பதவுரை கருதுரை முதலியவற்றைத் தந்துள்ளார். இதோடு மட்டுமல்ல. ஒவ்வொரு மந்திரத்திற்கும், ரிஷி, சந்தஸ், தேவதை முதலியவைகளைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அபிநவசங்கர பாஷ்யத்திலிருந்து இவைகளையும் இப் புத்தகத்தில் இப் புத்தகத்தில் தந்திருக்கின்றார். ஸ்ரீருத்ரம் - சமகம் எல்லோரும் கற்றுக்கொண்டு வேண்டுமென்று ஸ்ரீ சங்கராச்சாரிய ஸ்வாமிகள் கூறி வரும் இக்காலத்தில் அர்த்தம் தெரிந்து கொண் பாராயணம் செய்ய இது மிக உபயோகமாக இருக்கும்”.

தினமணி 30 -9-61.

Sri Rudram, the prayer to Lord Siva, is perhaps the most popular and efficacious among the Vedic hymns. It occurs in the middle of the Yajurveda and contains the highest of mantras, the Panchakshara. It is recited for one's own purification and attainment of gnana and for the welfare of the country. No ablution in a Siva temple is complete without its recital. This hymn contains 11 chapters and 164 mantras. Their very chanting in prescribed swaras by a group of men is charming. Lord Siva's several aspects, his omniscience, his omnipresence and omnipotence are spoken of in choice and sweet song sounding phrases. The hymn is elaborately

ஸ்ரீ ருத்ரம் - சமகம்

---

commented upon by Sri Sayana, Sri Bhatta Bhaskara, and Abhinava Sankara. These Commentaries indicate the method of reciting and repeating the individual mantras with their special Rishis, Dhyana slokas, etc, and the usefulness on such repetitions. Sri Muthukrishna Sastrigal has done an incalculable service in giving word for word meaning for this famous hymn and in adding elaborate notes on each mantra çalled from the above commentaries.

Hindu - dated 30-6-57

ஸ்ரீருத்ர மஹிமை

भसितकवचितानां बद्धरुद्राक्षदाम्नां
अमृतकिरणमौलेर धिमूले स्थितानाम् ।
प्रतिदिनशतरुद्रप्रशुद्धाशयानां
अमरपतिनुतानामस्मि दासानुदासः ॥

ப'ஸிதகவசிதா'னாம் ப'த்'த'ருத்'ராக்ஷதா'ம்னாம்
அம்ருதகிரணமௌலேர கி'மூலே ஸ்தி'தா'னாம் ।
ப்ரதிதி'நஸதருத்'ரப்ரஸ்நஸுத்'தா'ஸயா'னாம்
அமரபதினுதாநாமஸ்மி தா'ஸானுதா'ஸ: ॥

விபூதி ருத்ராக்ஷங்களை யணிந்து கொண்டிருப்பவர்களும், சந்திரசேகரனது சரணாரவிந்தங்களில் ஈடுபட்டவர்களும், பிரதிதினம் ருத்ர பாராயணம் செய்வதால் பரிசுத்தமான மனதுடன் கூடியவர்களும் (ஆதலால்) தேவேந்த்ரனால் கூட வணங்கப்படுகின்றவர்களுமான மஹான்களுடைய தாஸர்களுக்கு தாஸனாக நான் இருக்கின்றேன்.

பிராம்மணர்களுக்கு வேதாத்யயனம் மிக அவசியம். ஆனால் தற்காலம் பலருக்கு அவரவர்களுடைய வேதசாகையை பூர்ணமாக அத்யயனம் செய்ய அவகாசமும் சௌகரியமுமில்லை. இருந்தாலும் ஸ்ரீருத்ரம், சமகம், புருஷஸூக்தம் முதலிய குறிப்பிட்ட சில பாகங்களையாவது தவறாமல் அத்யயனம் செய்தால் இஹத்திலும் பரத்திலும் பல நன்மைகளைப் பெற்று, பிராம்மண்யத்தையும் ரக்ஷித்துக் கொள்ளலாம் என்று சாஸ்திரம் கூறுகிறது. அவற்றுள் ஸ்ரீருத்ரத்தைச் ச்ருதிகள், ஸ்மிருதிகள், இதிஹாஸங்கள், புராணங்கள் எல்லாம் பலவாறாகக் கொண்டாடுகின்றன. ஸ்ரீ அபிநவ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள் அவர்கள் எழுதிய ருத்ரபாஷ்யத்தின் முகவுரையில் ச்ருதிகள் முதலியவை ஸ்ரீருத்ரத்தின் மஹிமையை எவ்வாறு எடுத்துரைக்கின்றன என்பதை விரிவாகக் கூறியுள்ளார்கள். அதைத் தழுவினே ஸ்ரீ ருத்ரத்தின் மஹிமையை இங்கு முதலில் எழுதிவிட்டு பிறகு ஸ்ரீ ருத்ரத்திற்கு பதவுரை கருத்துரை விளக்கம் முதலியவற்றை விரிவாக எழுதியுள்ளோம்.

ஸ்ரீருத்ரம் "சதருத்ரீயம்" "ருத்ரோபனிஷத்" முதலிய நாமாக்களால் குறிப்பிடப்படுகின்றது. "சதருத்ரீயம்" என்பதற்கு மூன்று விதமாகப் பொருள் கூறலாம். பல ருத்ரர்கள் இங்கு வர்ணிக்கப்படுகின்றபடியால் சதருத்ரீயம். அல்லது ருத்ரனைச் சேர்ந்த இந்த ருத்ரோபனிஷத் பல வேத சாகைகளில் படிக்கின்றபடியால் இது சதருத்ரீயம். ஸூத்ர ஸம்ஹிதையில்

शतशाखागतं साक्षाच्छतरुद्रीयमुत्तमम् ।
तस्मात्तज्जपमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥

ஸதஸாகா'க'தம் ஸாக்ஷாச்ச'தருத்ரீயமுத்தமம் |
தஸ்மாத்தஞ்ஜபமாத்ரேண ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்சயதே ||

“பல வேத சாகைகளிலும் இந்த சதருத்ரீயம் இருப்பதால் இது மிகச் சிறந்தது. ஆதலால் இதை ஜபித்தே எல்லா பாவங்களிலிருந்தும் விடுதலை அடைகின்றான்” என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

एकशतं यजुश्शाखाः, तासु रुद्रोपनिषदाम्नायते ।

ஏகஸதம் யஜுஸ்ஸாகா':, தாஸு ருத்ரோபநிஷதா'ம்னாயதே |

“யஜுர்வேதத்தின் சாகைகள் 101. அவை எல்லாவற்றிலும் ருத்ரோபநிஷத் கூறப்படுகிறது” என பட்டபாஸ்கரரும் கூறியுள்ளார். அல்லது ஸ்ரீருத்ரனின் நாமங்கள் அனந்தமாக இங்கு வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றபடியால் “சதருத்ரீயம்” என்றும் கூறலாம்.

ஸ்ரீருத்ரம் எல்லா உபநிஷத்துக்களையும்விடச் சிறந்தது.

ஜாபாலோபநிஷத்தில் “எதை ஜபித்தால் மோக்ஷத்தை அடையலாம்” என்ற கேள்விக்கு “சதருத்ரீயத்தை ஜபித்தால் மோக்ஷத்தை அடையலாம்” என்ற பதில் காணப்படுகிறது. மற்ற உபநிஷத்துக்களை ஜபித்தாலும் மோக்ஷம் எளித்திக்கலாம். இருந்தாலும் அவ்வாறு ஜபிக்கப்படும் உபநிஷத்துக்களுள் இது மிகச் சிறந்தது என போதிப்பதற்கென்றே மேற்படி ஜாபாலோபநிஷத்தில் கேள்வியும் பதிலும் தோன்றியிருக்கின்றன. அது எவ்வகையில் சிறந்தது என்பதைச் சற்று ஆராய்வோம். உபநிஷத்துக்களை ஜபித்து அதன் மூலம் ச்ரவணம், மனனம், நிதித்யாஸனம் இவற்றை அடிக்கடி செய்து ஞானத்தைப் பெற்றால் உடனே முக்தி ஏற்படும். ஜபத்தால் மோக்ஷத்தை அடையலாம் என்று கூறப்படும் இடங்களில் எல்லாம் ஜபத்தால் ஆத்மஞானத்தை ஸம்பாதித்து மோக்ஷத்தைப் பெறலாம் என்றுதான் பொருள்கொள்ளவேண்டும். ஸ்ரீ ருத்ரோபநிஷத் அம்மாதிரியும் மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமாக ஆகின்றது. வேறு விதமாகவும் மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமாக ஆகின்றபடியால்தான் மற்ற உபநிஷத்துக்களை விட இது சிறந்தது எனக் கூறப்படுகிறது. எப்படி என்றால், “ஏதைர்ஹவா அம்ருதோ பவதி” என ஜாபால ச்ருதி கூறுகின்றபடியால் ஸ்ரீ ருத்ரத்தில் உள்ள பரமேச்வர திவ்ய நாமாக்களை போட்டிபோட்டுக்கொண்டு ருத்ரஜபம் செய்கின்றவனை விடுவிக்க முன்வந்து ஈச்வரானுக்கிரஹத்தை ஸம்பாதித்துக்கொடுத்து ச்ரவணம் மனனம் முதலியவைகளை அபேக்ஷிக்காமலே அவனுக்கு ஆத்மஞானத்தை உண்டுபண்ணிவிடுகின்றன. அதுதான் ஸ்ரீருத்ரத்திற்குள்ள தனிச் சிறப்பு.

எல்லா வேதங்களையும்விட ஸ்ரீருத்ரம் சிறந்தது.

இதைப்பற்றி கூர்ம புராணம் விரிவாகக் கூறுகின்றது. வஸுமநஸ் என்ற அரசன் மிக ச்ரத்தையுடன் பல வருஷகாலம் காயத்ரியை உபாஸித்து வந்தான்.

அதனால் திருப்தி அடைந்த பரமேச்வரன் அவன் முன்தோன்றி அடியிற்கண்டவாறு கூறுகிறார்.

इमानि मे रहस्यानि नामानि शृणु चानघ ।
 सर्ववेदेषु गीतानि संसारशमनानि च ॥
 नमस्कुरुष्व सततमेभिर्नामपदैः शुचिः ।
 अध्यायं शतरुद्रीयं यजुषां सारमुत्तमम् ॥
 जपस्वानन्यचेतस्को मय्येवासक्तमानसः ।
 ब्रह्मचारी मिताहारो भस्मनिष्ठस्समाहितः ॥
 जपेतामरणाद्भुद्रं स याति परमां गतिम् ।

இமானி மே ரஹஸ்யானி நாமானி ஸ்ருணு சானக⁴ ।
 ஸர்வவேதே⁵ஷ கீ⁶தானி ஸம்ஸாரஸமனானி ச ॥
 நமஸ்குருஷ்வ சததமேபி⁷ர்நாமபதை⁸: ஸூசி: ।
 அத்யாயம் சதருத்⁹ரீயம் யஜுஷாம் ஸாரமுத்தமம் ॥
 ஜபஸ்வானன்யசேதஸ்கோ மய்யேவாஸக்தமானஸ: ।
 ப்¹⁰ரஹ்மசாரீ மிதாஹாரோ ப¹¹ஸ்மநிஷ்ட¹²ஸ்ஸமாஹித: ॥
 ஜபேதாமரணாத்¹³ருத்¹⁴ரம் ஸ யாதி பரமாம் க¹⁵திம் ।

“ஏ குற்றமற்ற அரசனே! எல்லா வேதங்களிலும் புகழப்பட்டவைகளும், ஸம்ஸாரத்தை அழிக்கக் கூடியவைகளுமான என்னுடைய இந்த ரஹஸ்ய நாமாக் களை ச்ரவணம் செய். மிக சுத்தமாக இருந்து கொண்டு இந்த நாமாக்களால் எப்பொழுதும் என்னை வணங்கு. யஜுர்வேதத்தின் ஸாரமாயும் மிகச் சிறந்ததுமான சதருத்ரீய அத்யாயத்தை வேறு இடத்தில் மனதைச் செலுத்தாமல் என்னை எண்ணி க்கொண்டே ஜபம் செய். பிருஹ்மசர்யத்துடன் கூடிய ஒருவன் மிதமான ஆஹாரத் தை உட்கொள்ளுகின்றவனாகவும் விபூதியைத் தரிப்பவனாகுமிருந்து கொண்டு கடைசி காலம்வரை ருத்ரத்தை ஜபிப்பானேயாகில் அவன் மிகச் சிறந்த கதியை அதாவது மோக்ஷத்தை அடைகின்றான்.”

இங்கு “யஜுஷாம் ஸாரம்” என்பதனாலேயே யஜுர்வேதத்திற்குள் சிறந்தது எனக் கிடைக்கையில், மறுபடியும் “உத்தமம்” என்று கூறியிருப்பதால் ரிக்வேதம் முதலியவற்றைவிடக்கூடச் சிறந்தது என ஸித்திக்கின்றது. அது எவ்விதம்? என்ப தை உபபாதனம் செய்வதற்காகவே, “ஸம்ஸார சமநாநி” என்று நாமாக்களுக்கு விசேஷணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விசேஷணம் ஜபித்தமாத் திரத்திலேயே ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுவிக்கக்கூடிய நாமாக்களுடன் கூடியிருப்பதால் மட்டும் இந்த ருத்ரம் எல்லா வேதங்களையும்விடச் சிறந்தது என்பது அல்ல, அப்படிப்பட்ட ஈசனைக் குறித்து செய்யப்படும் பல நமஸ்காரங்களுடன் கூடியிருப்பதாலும் இது மிகச் சிறந்தது என்பதைக் குறிப்பிடுவதற்குத்தான் “நமஸ்குருஷ்வ ஸததமேபிர் நாமபதை” என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீருத்ர நாமாக்களின் ஜபமே மோக்ஷத்தை

அளிக்கவல்லது. அவற்றால் வாசிகமாக நமஸ்காரங்களும் செய்யப்பட்டால் ஸம்ஸார துக்கத்தை அடியோடு அழிக்கக்கூடுமென்பதைப் பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? “அநக” என்று அரசனைக்குறித்து செய்யப்படும் ஸம்போதனம், பல வருஷகாலம் காயத்ரீ உபாஸனத்தால் பாவங்களை யெல்லாம் களைந்தெறிந்தவனே ஸ்ரீருத்ரஜபத்தில் பூர்ணாதிகாரம் பெறுகின்றான் என்பதை துசனம் செய்கின்றது.

வேதங்களில் “கர்மகாண்டம், உபாஸனாகாண்டம், ஞானகாண்டம்” என்று மூன்று காண்டங்கள் உண்டு. சதருத்ரீயம் எல்லா வேதங்களிலும் சிறந்த தென்றால் இந்த மூன்று காண்டங்களையும்விடச் சிறந்ததென்றும் கூறவேண்டும். கைவல்யோபனிஷத் இவ்விஷயத்தை மிகத் தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றது. ப்ருஹ்மதத்துவத்தை அறிய விரும்பி தம் சரணங்களில் பணிந்து வேண்டிக் கொண்ட ஆச்வலாயனரைக் குறித்து பரமேஷ்ட, ப்ருஹ்மாத்மதத்துவத்தை உபதேசம் செய்து அதை அறிந்துகொள்ள ஸாதனமாக சதருத்ரீய ஜபத்தை விதிக்கின்றார்.

यः शतरुद्रीयमधीते सोऽभिपूतो भवति, स वायुपूतो भवति, स आत्मपूतो भवति, स सुरापानाद् पूतो भवति, स ब्रह्महत्यात् पूतो भवति, स सुवर्णस्तेयात्पूतो भवति, कृत्या - कृत्यात्पूतो भवति, तस्माद विमुक्तमाश्रितो भवति, अत्याश्रमी सर्वदा सकृद्वा जपेत्, अनेन ज्ञानमामोति संसारार्णवनाशनम् ।

ய: ஸதருத்ரீயமதீதே ஸோஜி'பூதோ ப'வதி, ஸ வாயுபூதோ ப'வதி, ஸ ஆத்மபூதோ ப'வதி, ஸ ஸுராபாநாத்' பூதோ ப'வதி, ஸ ப்'ரஹ்மஹத்யாத் பூதோ ப'வதி, ஸ ஸுவர்ணஸ்தேயாத் பூதோ ப'வதி, க்ருத்யா - க்ருத்யாத் பூதோ ப'வதி, தஸ்மாத்' விமுக்தமாஸ்ரிதோ ப'வதி, அத்யாஸ்ரமீ ஸர்வதா' ஸக்ருத்'வா ஜபேத், அனேன ஜ்ஞாநமாமோதி ஸம்ஸாரார்ணவநாஸனம் ।

இங்கு ஸம்ஸார ஸமுத்ரத்தை அழிப்பதற்கு ஸாதனமான ஞானத்தைப் பெற விருப்பமுள்ளவன் சத்ருத்ரீயத்தை ஜபிக்கவேண்டும் என்று கூறுவதற்குக் காரணம், சதருத்ரீயம் எல்லா வேதங்களையும் விடச் சிறந்தது என்பதுதான். அதை நிரூபிக்க “ஸோக்நிபூதோ பவதி” என்பது முதல் “க்ருத்யாக்ருத்யாத் பூதோ பவதி” என்பது வரை இது கர்மகாண்டத்தை விட மிகச் சிறந்தது எனக் கூறப்படுகிறது.

கர்ம காண்டத்தில் விதிக்கப்பட்ட வேறு எந்த கர்மாவும் எல்லா பாவங்களையும் நிவிருத்தி செய்ய சக்தியற்றது. ஆனால் ஸ்ரீருத்ர ஜபம் ஒன்றே ப்ருஹ்மஹத்தி முதலிய மஹாபாபங்களைக்கூட நிவிருத்தி செய்யக்கூடியதாகையால், ஸ்ரீருத்ரம் கர்மகாண்டத்தைவிடச் சிறந்தது. கர்மகாண்டம்கூட ஆத்மஞானத்திற்கு ஸாதனம் என்ற ஸித்தாந்தம் ஒன்றுண்டு. அந்த ஸித்தாந்தத்தில், கர்மகாண்டத்தில் விதிக்கப்பட்ட கர்மாக்கள் எல்லாம் பாப நிவிருத்தி என்ற சித்த சுத்தியை உண்டுபண்ணி அதன் மூலம் ஞானத்திற்கு சாதனமாக ஆகின்றன எனக் கூற வேண்டும். எல்லா கர்மாக்களையும் அனுஷ்டானம் செய்ததால் ஏற்படக்கூடிய பாப நிவிருத்தி என்ற

சித்த சுத்தி ஸ்ரீருத்ரஜபம் ஒன்றாலேயே ஸித்திக்கின்றபடியால் ஸ்ரீருத்ரம் கர்மகாண்டத்தைவிடச் சிறந்தது.

கர்ம காண்டத்தில் கூறப்படும் கர்மாக்கள் ஸ்வர்க்கம் முதலிய பலவித பயன்களுக்குக் காரணமாகின்றன என்ற பகூத்திலும், அக் கர்மாக்களால் விளையும் பயன்கள் எல்லாம் ஸ்ரீருத்ரஜபத்தாலேயே சித்திக்கக்கூடுமாதலால் ஸ்ரீருத்ரம் கர்ம காண்டத்தை விடச் சிறந்தது என்று ஸித்திக்கின்றது. ஆதலால் தான்

वृक्षस्य मूलसेकेन शाखाः पुष्यन्ति वै यथा ।
शिवे रुद्रजपात्प्रीते प्रीता एवास्य देवताः ॥
अतो रुद्रजपादेव भुक्तिमुक्ती प्रसिद्ध्यतः ।

வ்ருக்ஷஸ்ய மூலஸேகேன ஸாகா²: புஷ்யந்தி வை யதா² ।
ஸிவே ருத்³ரஜபாத்ப்ரீதே ப்ரீதா ஏவாஸ்ய தே³வதா: ॥
அதோ ருத்³ரஜபாதே³வ பு⁴க்திமுக்தீ ப்ரஸித்³த³யத: ।

என ஸூதஸம்ஹிதை கூறுகின்றது. அதாவது, மரத்தின் வேரில் ஜலத்தை ஊற்றினால் கிளைகள் செழிப்பதுபோல் ஸ்ரீருத்ர ஜபத்தால் ஸ்ரீபரமேச்வரன் பிரீதியடைந்தால் அவருடைய அவயவங்களான இந்திரன் அக்னி முதலிய தேவர்களும் பிரீதியடைவதால் அப்பிரீதியின் பயனாக உண்டாகக்கூடிய ஸ்வர்க்கம் முதலிய பயன்களும் தாமாகவே ருத்ர ஜபம் செய்கின்றவனை வந்து அடையக்கூடும்.

यद्यदिच्छन् जपेत्तत्तदाप्नोति हि न संशयः ।

யத்³யதி³ச்ச²ன் ஜபேத்தத்ததா³ப்னோதி ஹி ந ஸம்ஸய: ।

“எந்த எந்த பயனை விரும்பி ஜபிக்கின்றானோ அந்தந்தப் பயனை அடைகின்றான். இதில் ஸம்சயமில்லை.”

तदेतद् पापक्षयार्थी, व्याधिमोचनार्थी, श्रीकामः, शान्ति कामः, आयुष्कामः,
आरोग्यकामञ्च कुर्यात्, एतत्सर्वमवानोति ॥

ததே³தத்³ பாபக்ஷயார்தீ², வ்யாதி⁴மோசனார்தீ², ஸ்ரீகாம:, ஸாந்தி காம:,
ஆயுஷ்காம:, ஆரோக்³யகாமஞ்ச குர்யாத், ஏதத்ஸர்வமவா னோதி ॥

“பாபக்ஷயத்தை விரும்புகின்றவனோ, வியாதி விலகவேண்டுமெனக் கருதுகின்றவனோ, ஐச்வரியத்தை விரும்புகின்றவனோ, ஆயுளை வேண்டுகின்றவனோ, ஆரோக்கியத்தில் ஆசை கொண்டவனோ எல்லோருமிந்த ருத்ரஜபத்தைச் செய்ய வேண்டும். இதில் கூறப்பட்ட எல்லா பயன்களையும் அடைந்து விடுவான்” முதலிய வசனங்களாலும் கர்மாக்களால் அடையத்தகுந்த பயன்களை எல்லாம் ஸ்ரீருத்ர ஜபத்

தாலேயே அடைந்துவிடலாம் என்று ஸித்திக்கின்றது. மேலும் ஸ்ரீருத்ர லகுந்யாஸத்தில் “அக்னி ஹோத்ராத்மநே ஹ்ருதயாய நம:” முதலியவற்றால் அக்னிஹோத்ரம், தர்சபூர்ணமாஸம், பசுபந்தம், சாதுர்மாஸ்யம், ஜ்யோதிஷ்டோமம் முதலிய கர்மாக்கள் எல்லாம் ஸ்ரீருத்ரத்தின் ஹ்ருதயம் முதலிய அங்கங்களாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. பல சப்தங்களின் ஸமுதாயமான ஸ்ரீருத்ரத்திற்கு அக்னி ஹோத்ரம் முதலிய கர்மாக்கள் நேரிடையாக அங்கங்களாக ஆகமாட்டா. ஆதலால் இக்கர்மாக்கள் எல்லாவற்றாலும் உண்டாகும் பயன்கள் ஸ்ரீருத்ர பாராயணப் பயனில் அந்தரகதம் எனக்கருதி மேற்படி கர்மாக்கள் ஸ்ரீருத்ரத்திற்கு அங்கங்களாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன என்றே கொள்ளவேண்டும். இதனாலும் ஸ்ரீருத்ரம் கர்மகாண்ட த்தைவிடச் சிறந்தது என. ஸித்திக்கின்றது.

உபாஸனாகாண்டம், ஞானகாண்டம் இவற்றை விட ஸ்ரீருத்ரம் சிறந்தது: -
உபாஸனங்களுள் அவிமுக்தோபாஸனம் மிகச் சிறந்தது. இந்த உபாஸனத்தைச் செய்கின்றவனுக்கு பிராணோத்க்ரமண காலத்தில் ஸ்ரீருத்ரன் தாரகப்ருஹ்மத்தை உபதேசம் செய்கின்றார். அதனால் மோக்ஷத்தை அடைகின்றான் என்று ஜாபாலோப னிஷத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. “ஆதிபௌதிகம், ஆத்யாத்மிகம்” என்று அவிமுக்த் தோபாஸனம் இரண்டு விதம். இரு புருவங்களும் மூக்கும் சேருமிடத்திற்கு அவிமுக்தம் எனப்பெயர். அங்கு செய்யப்படும் ஸ்ரீபரமேச்வர உபாஸனம் ஆத்யாத் மிக அவிமுக்தோபாஸனம் ஆகும். காசிக்கு அவிமுக்த சேஷத்ரம் எனப்பெயர். அங்கு செய்யப்படும் ஸ்ரீபரமேச்வர தரிசனம் ஆதிபௌதிக அவிமுக்தோபாஸனமாகும்.

तस्माद विमुक्तमाश्रितो भवति

தஸ்மாத் விமுக்தமாஸ்ரிதோ பவதி

என்ற வாக்யத்திற்கு ருத்ரபாராயணத்தால், அவிமுக்தோபாஸனத்தால் உண்டாகும் பயனை, **ஆஸ்ரிதோபவதி** - அடைந்தவனாக ஆகின்றான் என்று அர்த்தமானதால், மேற்படி இருவித அவிமுக்தோபாஸனங்களின் பயனையும் ருத்ராத்யயனத்தால் அடைந்து விடலாம் எனத் தெரியவருகிறது. ஆதிபௌதிக அவிமுக்தோபாஸனத்தில் காசியில் மரணம் ஸம்பவித்தால்தான் தாரகப்ருஹ்மவித்யா உபதேசம் கிடைக்கும். ஆத்யாத்மிக அவிமுக்தோபாஸனத்தில் அவ்வித நிர்ப்பந்தமில்லையானாலும் ஸ்ரீருத்ர ஜபத்தைக்காட்டிலும் புருவங்கள் மூக்கு இவற்றின் ஸந்தியாகிற அவிமுக்தம் என்ற ஸ்தலத்தில் ஸ்ரீபரமேச்வர த்யானம் செய்வதில் பல மடங்கு சிரமம் அதிகம். மற்ற எவ்வித உபாஸனங்களிலும் ஸ்ரீருத்ர ஜபத்தைவிட சிரமம் அதிகம் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆதலால் அனாயாஸ்மாக ஜபமாத்திரத்தினால் மோக்ஷத்தை அளிக்கும் ஸ்ரீருத்ரம் எல்லா உபாஸனங்களையும்விடச் சிறந்தது என ஸித்திக்கின் றது.

अत्याश्रमी सर्वदा सकदा जपेत्, अनेन ज्ञानमामोति संसारान्वनाशनम् ।

அத்யாஸ்ரமீ ஸர்வதா³ ஸகத்³வா ஜபேத், அனேன ஜ்ஞானமாமோதி ஸம்ஸாரார்ணவநாஸனம் |

என்ற உபநிஷத் வாக்யத்தால் ஞானகாண்டத்தையும்விட ஸ்ரீருத்ரம் சிறந்தது என ஏற்படுகின்றது. "ஞானகாண்டம்" எனப்படும் உபநிஷத்துக்கள் ஞானம் ஏற்படும் வரை பாராயணம் செய்யப்படவேண்டும் என ஸித்தாந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. "ஸக்ருத்வாஜபேத்" என்று ஸ்ரீ ருத்ரத்தை பிரதிதினம் ஒருமுறை பாராயணம் செய்து வந்தாலே ஸ்ரீபரமேச்வர அனுக்ரஹத்தால் அனாயாஸமாக ஞானம் ஏற்பட்டுவிடும் என்று தெரியவருவதால் இது ஞானகாண்டத்தையும்விடச் சிறந்தது என்று ஸித்திக் கின்றது.

நரகம் செழித்த வரலாறு

புராணங்கள், இதிகாசங்கள், ஸ்மிருதிகள் முதலியவை எல்லாம் ஸ்ரீருத்ரத் தைப் புகழ்ந்து பேசுகின்றன. அவற்றுள் சிலவற்றை இங்கு குறிப்பிடுவோம். ஸ்காந்தம் பிருஹ்மோத்தர காண்டத்தில் "உபநிஷத்துக்களுள் சிறந்தது ஸ்ரீருத்ரம். மரீசி, அத்ரி முதலிய முனிவர்களும், தேவர்களும் இதை எப்பொழுதும் ஜபித்து வருகின்றனர். இதுவே சிறந்த தபஸ். உபபாதகங்களோ அல்லது மஹாபாதகங்களோ எல்லாம் இதன் ஜபத்தால் நசித்துவிடும்" என்று வர்ணிக்கப்பட்டு மேலும் கூறப்படுவ தாவது:

புண்யகர்மாக்களின் பயன் ஸ்வர்க்கம். பாப கர்மாக்களின் பயன் நரகம். இவ்விரண்டிற்கும் முறையே இந்திரனும் யமனும் அதிபதிகளாக பிறும்மதேவனால் நியமிக்கப்பட்டு இருக்கின்றனர். காமம், குரோதம், லோபம், மதம், அஹங்காரம் முதலியவர்கள் அதர்மத்தின் பிள்ளைகள். இவர்கள் எல்லோரும் நரகத்தை பரிபாலிப்பவர்கள், குரோதத்திற்கு முதலில் "பித்ருவதம்", "மாத்ருவதம்" என்ற இரு பிள்ளைகளும், பின்பு "பிருஹ்மஹத்யை" என்ற கன்னிகையும் பிறந்தனர். காமனுடைய பிள்ளைகளுள் "குருதல்பகமனம், (குருவின் மனைவியிடம் செல்லு தல்) ஸுராபானம், (கன்குடித்தல்) சண்டாளீ கமனம், (சண்டாள ஸ்திரீயிடம் செல்லு தல்) என்ற மூவர்களும் முக்கியமானவர்கள். தேவஸ்வாபஹரணம் (தேவாலய சொத்தைக் கொள்ளை யடித்தல்) பிருஹ்மஸ்வஹரணம் (பிராம்மணன் சொத்தைக் கொள்ளையடித்தல்) ஸ்வர்ணஸ்தேயம் (பவுனைத் திருடுதல்) இம் மூன்றும் லோபத் தின் பிள்ளைகளாம். நரகத்திற்கு அதிபதியான யமன் இவர்கள் எல்லோரையும் அழைத்து "நரகத்தை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டிய பொறுப்பு உங்களைச் சேர்ந்தது" என பட்டத்தையும் கட்டி "பாதக நாயகர்கள்" என்ற பெயரையும் சூட்டினான். உடனே "உப பாதகம்" என்ற தன் வேலைக்காரர்களுடன் மிக தீவிரமாக வேலைசெய்து ஏராளமான நபர்களை நரகத்திற்கு அழைத்துவந்து நரகத்தை நிறப்பினர்.

நரகநாயகர்கள்கூட நடுங்கும் விந்தை

ஆனால் ஸ்ரீருத்ராத்யாயத்தின் மஹிமையை அறிந்து ஆங்காங்கு பலர் ருத்ர பாராயணம் செய்ய ஆரம்பித்தவுடன் அந்த த்வனியைக்கேட்ட மேற்படி பாதக நாயகர்கள் மிகவும் நடுக்கங்கண்டு உபபாதகர்களுடன் யமலோகத்திற்குத் திரும்பிச் சென்று யமனிடம் தெரிவித்தனர். அரசே! தாங்கள் நரகம் செழிப்பதற்கு வேண்டிய

வற்றைச்செய்ய எங்களுக்கு அதிகாரமளித்தீர்கள். தற்காலம் உலகத்தில் எங்கும் நடமாடக்கூட சக்தியற்றவர்களாக ஆகிவிட்டோம். கிராமங்கள் தோறும், நதீ தீரத்திலும், தேவாலயங்களிலும் ருத்ரஜபம் செய்கின்றனர். அந்த த்வனியைக் கேட்டவுடனேயே எங்கள் உடல்கள் எறிகின்றன. வேறு எவ்வித பிராயச்சித்தங்களை அனுஷ்டித்தபோதிலும் நாங்கள் பொருட்படுத்தமாட்டோம். ஆனால் ஸ்ரீருத்ரஜபத்தை மட்டும் ஒரு கூடி நேரங்கூட சகிக்க எங்களால் முடியவில்லை. எங்களுக்கு ஸ்ரீருத்ரஜபமே மிகக் கொடிய விஷமாக இருக்கின்றது. இனி என்ன செய்வோம்!

இதைக்கேட்ட யமன் மிகவும் வருத்தமடைந்து ப்ருஹ்மதேவனிடம் சென்று எல்லா விஷயங்களையும் தெரிவித்தான். உடனே ப்ருஹ்மதேவனும் ஸ்ரீருத்ரஜபம் எங்கும் தங்குதடையின்றி பரவாமலிருக்க ஓர் உபாயத்தைக் கற்பித்தார். அதாவது: - அவித்யா தேவியின் பெண்களாகிய அச்ரத்தா (அவ நம்பிக்கை) துர்மேதா (கெட்ட புத்தி) என்ற இரு பெண்களையும், மனிதர்களிடம் செல்லும்படித் தூண்டினார். பலர் மேற்படி அச்ரத்தை துர்மேதை இவ்விருவரையும் மோஹத்தை அடைந்து ஸ்ரீருத்ர பாராயணத்தில் பற்றற்றவர்களாக ஆனவுடன் யமன் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் தன்னு லகத்திற்குத் திரும்பினான். இதிலிருந்து ஸ்ரீருத்ரஜபம், உபபாதகம், மஹாபாதகம் முதலிய ஸமஸ்தபாபங்களையும் அழிக்கவல்லது எனத் தெரியவருகிறது.

ஸ்ரீருத்ரத்தின் மஹிமையைப்பற்றி அடியிற் கண்டவாறு ஸ்மிருதிகளில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

मद्यं पीत्वा गुरुदारांश्च गत्वा

स्तेयं कृत्वा ब्रह्महत्यां च कृत्वा ।

भमच्छन्नो भस्मशय्याशयानो

रुद्राध्यायी मुच्यते सर्वपापैः ॥ (சாதாதப ஸ்மிருதி)

மத்யம் பீத்வா குருதா³ராம்ஸ்ச க³த்வா

ஸ்தேயம் க்ருத்வா ப்³ருஹ்மஹத்யாம் ச க்ருத்வா ।

ப³மச்ச³ன்னோ ப³ஸம்ஸய்யாஸயானோ

ருத்³ராத்யாயீ முச்யதே ஸர்வபாபை: ॥

“மத்யபானம் செய்தாலும், குருதார கமனம், ஸ்வர்ணஸ்தேயம், ப்ருஹ்மஹத் யை இவற்றையெல்லாம் செய்தாலும், விபூதி தாரணம் செய்துகொண்டு ஸ்ரீருத்ராத்யாயத்தை ஜபம் செய்கின்றவன் ஸமஸ்த பாபங்களிலிருந்தும் விடுதலையடைகின்றான்.”

एकादशगुणान्चापि रुद्रानावृत्य धर्मवित् ।

महापापैरपि स्पृष्टो मुच्यते नात्र संशयः ॥ (அத்ரி ஸ்மிருதி)

ஏகாத்³ஸகு³ணான்சாபி ருத்³ரானுவ்ருத்ய த³ர்மவித் ।

மஹாபாபைரபி ஸ்ப்ருஷ்டோ முச்யதே நாத்ர ஸம்ஸய: ॥

"மஹாபாபங்களைச் செய்தவனானாலும் ருத்ர பாராயணம் மிகச் சிறந்த தர்மம் என்பதை அறிந்த ஒருவன் பதினோறு தடவை ருத்ரத்தை ஆவிருத்தி செய்தானேயாகில் அந்த பாபங்களிலிருந்து விடுதலையடைந்து விடுகிறான். இதில் ஐயமில்லை."

सुरापी स्वर्णहारी च रुद्रजापी जले स्थितः ॥
सहस्रशीर्षजापी च मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥

(யாக்குவல்க்ய ஸ்மிருதி)

ஸுராபீ ஸ்வர்ணஹாரீ ச ருத்ரஜாபீ ஜலே ஸ்தித: ||
ஸஹஸ்த்ரஸீர்ஷஜாபீ ச முச்யதே ஸர்வகில்பிஷை: ||

"ஸுராபானம் செய்தவனாகிலும், ஸ்வர்ணத்தை அபஹரித்தவனாகிலும், ஜலத்தில் நின்று ஸ்ரீருத்ரத்தையும் "ஸஹஸ்ரஸீர்ஷா" கொண்டு என்று ஆரம்பமாகும் புருஷஸூக்தத்தையும் ஜபிப்பானேயாகில் எல்லா பாபங்களிலிருந்தும் விடுதலையடைகின்றான்."

वेदमेकगुणं जप्त्वा तदक्षैव विशुद्ध्यति ।
रुद्रैकादशिनीं जप्त्वा तत्क्षणादेव शुद्ध्यति ॥

வேத³மேககு³ணம் ஜப்த்வா தத³க்ஷைவ விஸுத்³தயதி ।
ருத்³ரைகாத³ஸினீம் ஜப்த்வா தத்³க்ஷணாதே³வ ஸுத்³தயதி ||

"வேதம் முழுவதும் ஒருதடவை ஜபம்செய்தால் அப் பகலிலேயே சுத்தியடைந்துவிடுகிறான். ஸ்ரீருத்ரத்தை ஜபம் செய்தால் அதே க்ஷணத்தில் சுத்தியடைந்து விடுகிறான்."

இதிஹாஸமாகிற மஹாபாரதத்திலும் ஸ்ரீருத்ரம் பலவாறாகப் புகழப்பட்டிருக்கிறது. ஆநுசாஸனிக பர்வத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் தர்மபுத்ரரைக் குறித்தும், த்ரோண பர்வத்தில் ஸ்ரீவியாஸர் அர்ஜுனனைக் குறித்தும் கூறும் "வேதேசாஸ்ய விஞ்ஞானம் சதருத்ரீய முத்தமம்" என்ற வசனத்தில் ஸ்ரீருத்ரம் உத்தமம் எனக் காணப்படுகிறது. எதைவிட உத்தமம்? என்றால், அதே வாக்யத்தில் சமீபத்தில் உள்ள வேதத்தைவிட்டு வேறு ஒன்றை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாதாகையால் வேதத்தைக் காட்டிலும் என்று கிடைகின்றது. ஆதலால் மற்ற வேதப்பகுதிகளைவிட ஸ்ரீருத்ரம் மிகச் சிறந்தது என ஸித்திக்கின்றது. அவ்வித சிறப்பிற்குக் காரணம் ருத்ர பாராயணத்தாலேயே எல்லா புருஷார்த்தங்களும் ஸித்திக்கின்றன என்பதுதான். இது தமது சொந்த அனுபவம் என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அதே ஆநுசாஸனிக பர்வத்தில் தெரிவிக்கின்றார்.

प्रयतः प्रातरुत्थाय यदधीते विशांपते ।
प्राञ्जलिः शतरुद्रीयं नास्य किंचन दुर्लभम् ॥

ப்ரயத: ப்ராதருத்தா'ய யத'தீ'தே விஸாம்பதே |
ப்ராஞ்ஜலி: ஸதருத்'ரீயம் நாஸ்ய கிஞ்சன து'ர்லப'ம் ||

..“ஏ அரசனே! காலையில் எழுந்திருந்து மிகவும் சுத்தமாக இருந்துகொண்டு அஞ்சலி பந்தத்துடன் எவன் ருத்ரத்தை ஜபிக்கின்றானோ அவன் அடைய முடியாதது ஒன்று மேயில்லை.”

கூர்ம புராணம், லிங்க புராணம், ஹரிவம்சம் முதலியவற்றில் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் பல பயன்களை அடைவதன்பொருட்டு ஸ்ரீருத்ரத்தையும் பஞ்சாக்ஷரத்தையும் ஜபித்ததாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

अत्र पूर्व हृषीकेशो विश्वात्मा देवकीसुतः ।
उवास वत्सरं कृष्णः सदा पाशुपतव्रतः ॥
भस्मोद्धूलितसर्वाङ्गो रुद्राध्ययनतत्परः ।
आराधयन् हरिः शम्भुं कृत्वा पाशुपतं व्रतम् ॥

(கூர்ம புராணம்)

அத்ர பூர்வ ஹ்ருஷீகேஸோ விஸ்வாத்மா தே'வகீஸுத: |
உவாஸ வத்ஸரம் க்ருஷ்ண: ஸதா' பாஸுபதவ்ரத: ||
ப'ஸ்மோத்'தூ'லிதஸர்வாங்கோ' ருத்'ராத'யயனதத்'பர: |
ஆராத'யன் ஹரி: ஸம்பு'ம் க்ருத்வா பாஸுபதந்த்ரதம் ||

“தேவகீ ஸுதனான ஸ்ரீகிருஷ்ணன் எப்பொழுதும் பாசுபத வ்ருதத்துடனும் ஸர்வாங்கங்களிலும் விபுதி தாரணம் செய்துகொண்டும், ஸ்ரீருத்ராத்யயனத்தில் விசேஷமாக ஈடுபட்டவராகவும் ஸ்ரீபரமேச்வரனை ஆராதனம் செய்துகொண்டு இங்கு ஒரு வருஷகாலம் வாஸம் செய்தார்.”

एवं स्तुत्वा महादेवं दण्डवत्प्रणिपत्य च ।
जजाप रुद्रं भगवान् कोटिवारं जले स्थितः ॥

(லிங்க புராணம்)

ஏவம் ஸ்துத்வா மஹாதே'வம் த'ண்ட'வத்'ப்ரணிபத்ய ச |
ஜஜாப ருத்'ரம் ப'க'வான் கோடிவாரம் ஜலே ஸ்தி'த: ||

“இவ்வாறு மஹாதேவனைத் துதித்து ஸாஷ்டாங்கமாக வணங்கி ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஜலத்தில் நிற்குகொண்டு கோடி தடவை ருத்ரத்தை ஜபித்தார்.”

भास्वस्त्रिपुण्ड्रो भसितैस्सितस्सन् मौनी जपी बल्कलवान् मुकुन्दः ।
निरन्तरं चेतसि चन्द्रचूडं विचिन्तयन् पञ्च जजाप वर्णान् ॥

(ஹரி வம்சம்)

பா'ஸ்வஸ்த்ரிபுண்ட்'ரோ ப'ஸிதைஸ்ஸிதஸ்ஸன்
மௌனீ ஜபீ ப'ல்கலவான் முகுந்த' : |
நிரந்தரம் சேதஸி சந்த்'ரதூ'ம்
விசிந்தயன் பஞ்ச ஜஜாப வர்ணான் ||

“பளிச்சென்று பிரகாசிக்கும் திருபுண்ட்ரத்தை தரித்துக்கொண்டு உடல் முழுவதும் விபூதியால் வெளுத்தவராகவும், தலையில் ஜடையும், இடையில் மரவரியும் அணிந்து வேறு பேச்சைப் பேசாதவரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், சந்திரசேகரனை மனதில் இடை விடாமல் த்யானம் செய்துகொண்டு பஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபித்துவந்தார்.”

மஹாபாரதத்திலேயே, மானஸ ஸரஸ்ஸில் மிக உக்ரஸ்வரூபத்துடன் இருந்த பாசுபதாஸ்த்ரத்தை ஸமாதானப்படுத்துவதற்காக ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ருத்ர பாராயணம் செய்தார் என்றும் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பரப்ருஹ்மஸ்வரூபியாயும், எப்பொழுதும் ஸமஸ்த அபீஷ்டங்களுடன் கூடியிருப்பவருமான ஸ்ரீகிருஷ்ணன் ஒரு மந்த்ரத்தை ஜபித்து அதனால் சில பயன்களை அடைய வேண்டுமென்பதில்லை. இருந்தாலும் உலகில் மற்றவர்கள் இம்மாதிரி மஹா மந்த்ரங்களை ஜபித்து அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றை யெல்லாம் பெறலாம் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகவே ஸ்ரீகிருஷ்ணன் மந்த்ரஜபம் ருத்ரபாராயணம் முதலிய பல கர்மாக்களையும் அனுஷ்டித்து வருகிறார். கீதையிலும் இவ்வாறே மொழிந்திருக்கிறார்.

न मे पार्थास्ति कर्तव्यं त्रिषु लोकेषु किञ्चन ।

नानवासमवासव्यं वर्त एव च कर्मणि ॥

ந மேம் பார்தா'ஸ்தி கர்தவ்யம் த்ரிஷு லோகேஷு கிஞ்சன |
நானவாஸ்தமவாஸ்தவ்யம் வர்த ஏவ ச கர்மணி ||

“ஏ அர்ஜுன! மூவுலகங்களிலும் எனக்கு ஆக வேண்டியது ஒன்றுமில்லை. இதுவரை என்னிடமில்லாத எதுவும் இக் கர்மாவைச் செய்து அடைய வேண்டுமென்பதும் எனக்கில்லை. இருந்தாலும் நான் எல்லா கர்மாக்களையும் அனுஷ்டித்துக் கொண்டே வருகிறேன்.”

“நான் செய்யாதபோனால் என்னைப் பின்பற்றி மற்றவர்களும் கர்மாக்களை அனுஷ்டிக்காமல் அழிந்து விடுவர். உலகில் சிறந்தவன் எதைச் செய்கின்றானோ, எதை நம்பு அதையே ஸாதாரண ஜனங்கள் செய்வர், நம்புவர். ஆதலால் கர்மானுஷ்டானத்தால் நமக்கு ஆகவேண்டியது இல்லையானாலும், மற்றவர்களை கர்மானுஷ்டானத்தில் தூண்டுவதன் பொருட்டாவது நாம் அவசியம் கர்மாக்களை அனுஷ்டித்தே ஆகவேண்டும்.”

இவ்வாறு ஸ்ரீருத்ரமஹிமையைப்பற்றி புராணங்களிலிருந்தும் பல வசனங்களை எடுத்துக்காட்டலாம். ஆனால் அது மிகவும் விரியுமெனக்கருதி ஸுதஸம்ஹி

தையிலிருந்துமட்டும் ஒரு வசனத்தை எடுத்துக்கூறி அத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

रुद्रजापी विमुच्येत महापातकपञ्जरात् ।
सभ्यज्ञानं च लभते तेन मुच्येत बन्धनात् ॥
अनेन सदृशं जप्यं नास्ति सत्यं श्रुतौ स्मृतौ ॥

ருத்ரஜாபீ விமுச்சேத மஹாபாதகபஞ்ஜராத் ।
ஸப்'யக்'ஜ்ஞானம் ச லப'தே தேன முச்சேத ப'ந்த'னாத் ॥
அனேன ஸத்'ருஸம் ஜப்யம் நாஸ்தி ஸத்யம் ஸ்ருதௌ ஸ்ம்ருதௌ॥

“ருத்ரஜபம் செய்கின்றவன் மஹாபாதகம் என்ற கூண்டிலிருந்து விடுதலை யடைந்துவிடுவான். ஆத்மஞானத்தை அடைவான். அஞ்ஞானம் என்ற கட்டிலிருந் தும் விடுதலையடைவான். வேதத்திலும் ஸ்மிருதியிலும் இதற்குச் சமமான ஜபம் வேறு ஒன்றுமே இல்லை. இது உண்மை.”

ஸ்ரீருத்ரம்

नमस्ते रुद्र मन्यव उतोत इषवे नमः ।

नमस्ते अस्तु धन्वने बाहुभ्यामुत ते नमः ॥ १

நமஸ்தே ருத்ர மன்யவ உதோத இஷவே நம: |

நமஸ்தே அஸ்து தன்வனே பாஹுப்யாமுத தே நம: || 1

ருத்ர	-	ஏ பரமேச்வர!
தே	-	தங்களுடைய,
மன்யவே	-	கோபத்தின்பொருட்டு,
நம:	-	நமஸ்காரம்.
உதோ	-	மேலும்,
தே	-	தங்களுடைய,
இஷவே	-	பாணத்தின் பொருட்டு,
நம:	-	நமஸ்காரம்,
தே	-	தங்களுடைய,
தன்வனே	-	வில்லின்பொருட்டு,
நம: அஸ்து	-	நமஸ்காரம் இருக்கட்டும்,
உத	-	மேலும்,
தே	-	தங்களுடைய,
பாஹுப்யாம்	-	இரு கைகளின் பொருட்டு,
நம:	-	நமஸ்காரம்.

விளக்கம்: ஸ்ரீருத்ரத்திற்கு ஸாயணர், பட்ட பாஸ்கரர், அபிநவசங்கரர் என்ற மூவர் பாஷ்யம் செய்திருக்கின்றனர். அந்த மூன்றையும் தழுவினே இந்த விளக்கம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த ருத்ரத்தில் மொத்தம் 11 அனுவாகங்கள் உள்ளன. முதல் அனுவாகத் தால் கோபங்கொண்ட ஸ்ரீ ருத்ரனுக்கு ஸமாதானம் செய்யப்படுகிறது. 2 - வது முதல் 9 - வது அனுவாகம்வரை ஸ்ரீருத்ரனைப் பலவாறாகப் புகழ்ந்து வணங்கப்படுகிறது. கடைசி இரு அனுவாகங்களால் ருத்ரனிடமும் ருத்ரகணங்களிடமும் வேண்டிக் கொள்ளப்படுகிறது.

ஸ்ரீருத்ரனுக்கு கோரமாயும் சாந்தமாயுமுள்ள பல உருவங்கள் உண்டு. அவற்றுள் கோரமான உருவத்தை சமாதானப் படுத்துவதற்காக, அவருடைய கோபம் ஆயுதம் முதலியவற்றிற்கெல்லாம் நமஸ்காரம் செய்யப்படுகிறது. எவ்வித குற்ற மற்றவரும் எல்லா குணங்களுடன் கூடியவருமான ஸ்ரீபரமேச்வரனுக்கு ஒருவனிடம் கோபம் ஏற்படக் கூடுமோவெனில், அவரது கட்டளையாகிற சுருதி ஸ்மிருதி முதலியவற்றை மீறி நடப்பவர்களிடம், அவர்களை சிசுபித்து, ஸந்மார்க்கத்தில் ஈடுபடும்

படி செய்வதற்கென கோபித்துக்கொள்வதென்பது குணமே அல்லாமல் குற்றமாக ஆகாது.

रुतं + द्रावयतीति = रुद्रः ருதம் + த்³ராவயதீதி = ருத்³ர: என்ற வியுத்தத்தியை

அனுசரித்து, துக்கம் அல்லது, துக்கத்திற்குக் காரணமான பாபம் இவற்றை விரட்டிடிக்கின்றபடியால் “ருத்ரன்” என ஸ்ரீபரமேச்வரனுக்குப் பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இங்கு பாப நிமித்தமாக உண்டாகும் கோபத்தை விலக்கி சாந்தமாக இருக்கவேண்டுமென்பதற்காக “ருத்ர” என்ற சொல்லால் ஸம்போதனம் செய்யப்பட்டிருப்பது மிகவும் பொருத்தமானதே. எல்லாவித துக்கங்களுக்கும் கோபமே மூலகாரணமானதால் முதல் முதலாக அதற்கு நமஸ்காரம் செய்யப்படுகிறது. பரமேச்வரன் கோபங்கொண்டதும், அவருடைய அம்பு முன் வந்து நிற்கும். பிறகு வில்லை நோக்குவார். பின்பு அவ்விரண்டையும் எடுக்க இருகைகளும் முயற்சிக்கும். ஆதலால் அந்த வரிசையிலேயே கோபம், பாணம், வில், கைகள் இவைகளுக்கு நமஸ்காரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

பரமேச்வரனுடைய பாணம் முதலியவை தேவதைகள் போல் உபாஸிக்கத் தக்கவை. ஆதலால் இங்கு அவற்றை வணங்கி வேண்டிக்கொள்ளுவதென்பது மிகவும் பொருத்தமுள்ளது தான். ஒரு சமயம் பாசுபதாஸ்திரப் பிரயோகம் செய்யும் முறையை அர்ஜுனன் மறந்துவிட்டான். அதை அறிவதன் பொருட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அர்ஜுனன் இருவரும் கைலாஸத்திற்குச் சென்றனர். அங்கு “ஓர் திவ்ய ஸரஸ்ஸில் அந்த அஸ்திரம் இருக்கின்றது. அதை எடுத்து வாருங்கள்” என அவ்விருவர்களுக்கும் பரமேச்வரன் உத்திரவிட்டார். அதன்படி அவ்விருவரும் அந்த ஸரஸ்ஸுக்குச் சென்று பார்க்கையில் பல ஸர்ப்பங்களின் வாய்களிலிருந்து வெளிவரும் கொடிய விஷஜ்வாலையால் வியாப்தமாயும், மிக பயங்கரமாயும், அந்த அஸ்திரம் தோற்ற மளித்தது. உடனே ஸ்ரீகிருஷ்ணன், அது சாந்தி அடைந்து தன்னிடம் வருவதன் பொருட்டு ருத்ர ஜபம் செய்தார். அதனால் அந்த அஸ்திரம் மிக சாந்தமான உருவத் துடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய கைக்குக் கிட்டியது” என மஹாபாரதத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் ஸ்ரீ பரமேச்வரனுடைய அம்பு முதலிய ஆயுதங்கள் உபாஸ்ய மூர்த்திகள் என்றும், சேதனங்கள் என்றும் தெரியவருகிறது.

ஒவ்வொரு மந்திரத்தின் ரிஷி, சந்தஸ், தேவதை முதலியவற்றை அறிந்து கொள்ளவேண்டியது மிக அவசியம் எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றபடியால் அபிநவ சங்கர பாஷ்யத்தில் அவையெல்லாம் விரிவாக எடுத்து எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த முதல் மந்திரத்திற்கு ரிஷி - ஆத்ரேயர், சந்தஸ் - அநுஷ்டுப், தேவதை - ஸ்ரீருத்ரன்.

த்யானம்: -

आकर्णकृष्टे धनुषि ज्वलन्तीं देवीमिषु भास्वति सन्दधानम् ।
ध्यायेन्महेश महनीयवेषं देव्या युतं योधतनुं युवानम् ॥

ஆகர்ணக்ருஷ்டே த்னுஷி ஜ்வலந்தீம் தே'வீமிஷ பா'ஸ்வதி ஸந்த'தா'னம் |
த்'யாயேன்மஹேஸ மஹனீயவேஷம் தே'வ்யா யுதம் யோத'தனும் யுவானம் ||

“காது வரையில் இழுக்கப்பட்ட ஒளிமிகுந்த வில்லில், ஜ்வலித்துக் கொண்டிருக்கும் பாணத்தைத் தொடுக்கின்றவரும், அழகிய வேஷத்துடன் கூடியவரும், போர் வீரனைப்போன்ற உடலை தரிப்பவரும், வாலிபப் பருவத்தில் உள்ளவரும் தேவியுடன் கூடியவருமான மஹேச்வரனை தியானம் தியானம் செய்ய வேண்டும்.”

ப்ராஜாபத்ய கிருச்ரத்தை அனுஷ்டித்து 11 ஆயிரம் ஆவிருத்தி ஜபம் செய்தால் இந்த மந்திரம் சித்திபெறும். இந்த மந்திரத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு பிரதக்ஷண நமஸ்காரங்களைச் செய்வதால் பரமேச்வரனுடைய அருளும், பாபகூலமும், சமுதாயத்திற்குத் தலைவனாக இருக்கும் தன்மையும் சித்திக்கும். இதனால் செய்யக்கூடிய மற்ற பிரயோகங்களை எல்லாம் “ருத்ரகல்பாரணவம்” முதலிய நூல்களிலிருந்து அறிந்துகொள்ளலாம்.

(1)

यात इषुः शिवतमा शिवं बभूव ते धनुः ।

शिवा शरव्या या तव तथा नो रुद्र मृडय ॥ २

யாத இஷு: ஸிவதமா ஸிவம் ப'பூ'வ தே த'னு: |

ஸிவா ஸரவ்யா யா தவ ததா' நோ ருத்'ர ம்ருட'ய || 2

ருத்'ர	-	ஏ பரமேச்வர!
தே	-	தங்களுடைய,
யா இஷு:	-	எந்த பாணமானது,
ஸிவதமா	-	மங்களகரமாக,
ப'பூ'வ	-	இருக்கின்றதோ,
தே	-	தங்களது,
த'னு:	-	எந்த வில்லானது,
ஸிவம் ப'பூ'வ	-	மங்களகரமாக இருக்கின்றதோ,
தவ	-	தங்களுடைய,
யா ஸரண்யா	-	எந்த அம்பராத்தூணி,
ஸிவா	-	மங்களகரமாக இருக்கின்றதோ,
தயா	-	அந்த பாணத்தாலும், வில்லாலும், அம்பராத்தூணியாலும்,
ந:	-	எங்களை,
ம்ருட'ய	-	சுகமாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

விளக்கம்: வேதத்தில் வர்த்தமான அர்த்தத்திலும் “லிட்” பிரயோகம் செய்யப்படலாமாகையால் இங்கு “ப'பூ'வ” என்பதற்கு இருக்கின்றதோ, என வர்த்தமா னார்த்தத்தைக் கொள்ளவேண்டுமென பட்டபாஸ்கர பாஷ்யம். பாபியான என்னிடம் முதலில் மிக பயங்கரமாக இருந்த எந்த பாணம் முதலியவை என்னால் முன் மந்திரத்தால் வணங்கப்பட்டு சாந்த ஸ்வரூபங்களாக ஆயிற்றோ, அவற்றால் எனக்கு

சுகத்தை அளியுங்கள், என மற்ற இரு பாஷ்யங்களிலும் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதன்படி பூதார்த்தத்திலே “பூபூவ” என்ற சொல் பிரயோகம் செய்யப்பட்டதாக ஆகிறது.

இந்த இரண்டாவது மந்திரத்திற்கு ரிஷி - ஆத்ரேயர். சந்தஸ் - அனுஷ்டுப், தேவதை சம்பு.

த்யானம்:

ध्यायेद्देवं सस्मितं स्यन्दनस्थं देव्या सार्धं तेजसा दीप्यमानम् ।

इष्विष्वासालंकृताभ्यां भुजाभ्यां शूराकारं स्तूयमानं सुरौघैः ॥

த்யாயேத் தேவம் ஸஸ்மிதம் ஸ்யந்த் ஸஸ்தம்

தேவ்யா ஸார்தம் தேஜஸா தீப்யமானம் ।

இஷ்விஷ்வாஸாலங்க்ருதாப்யாம் புஜாப்யாம் ஸூராகாரம்

ஸ்தூயமானம் ஸுரௌகை: ॥

"தேவியுடன் தேரில் அமர்ந்திருப்பவரும், தேஜஸ்ஸுடன் பிரகாசிப்பவரும், பாணம், வில் இவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இரு கைகளாலும் தூரணப்போல் விளங்குகிறவரும், தேவகணங்களால் போற்றப்பட்டவரும், சிரித்த முகத்துடன் கூடியவருமான தேவரை தியானம் செய்ய வேண்டும்."

இந்த மந்திரத்தை பன்னிரண்டு தினங்கள், நித்யகர்மாக்களுக்கு விரோத மில்லாமல் நடுநிசியைத்தவிர மற்ற காலங்களில் இடைவிடாமல் ஜபித்துவந்தால் சித்தி ஏற்படும். இது துர்பிஷ்டம் தேகக்ஷோபம் முதலியவற்றை பரிஹாரம் செய்வதற் கென்றே ஏற்பட்ட மஹாமந்திரமாகும். (2)

या ते रुद्र शिवा तनूर्घोरापापकाशिनी ।

तथा नस्तनुवा शन्तमया गिरिशन्ताभिचाकशीहि ॥ ३

யா தே ருத்ர ஸிவா தனூர்கோராபாபகாஸினீ ।

ததா² நஸ்தனுவா ஸந்தமயா கி³ரிஸந்தாபி⁴சாகஸீஹி ॥ 3

ருத் ³ ர	-	ஏ பரமேச்வர!
தே	-	தங்களுடைய,
அகோ ⁴ ரா	-	ஆயுதங்களால் பிறருக்கு பயத்தை உண்டு பண்ணுததும்,
ஸிவா	-	ஐஹிக சுகங்களை அளிக்கக் கூடியதும்,
அபாபகாஸினீ	-	மோக்ஷ சுகத்திற்குக் காரணமான ஆத்ம ஞானத்தை அளிக்கக்கூடியதுமான,
யா	-	எந்த,
தநு:	-	சரீரம் இருக்கின்றதோ,

தயா	-	அந்த,
ஸந்தமயா	-	சிறந்த மோக்ஷ சுகத்தை அளிக்கும்,
தநுவா	-	சரீரத்தால்,
கிரிஸந்த	-	வேதப் பிரதிபாத்யமான பொருளாக இருந்து கொண்டு மோக்ஷம் வரையிலுமுள்ள எல்லா சுகங்களையும் அளிக்கக்கூடிய ஏ பரமேச்வரா!
ந:	-	எங்களுக்கு,
அபி'சாகஸ்ஹி	-	எங்கும் ஆத்மதத்துவம் விளங்கும்படி செய்யுங்கள்.

விளக்கம்: "முன் மந்திரத்தால் ஐஹிகசுகத்தை அளிக்கும்படி வேண்டிக் கொண்டு இந்த மந்திரத்தால் மோக்ஷ சுகத்தை அளிக்கும்படி வேண்டிக்கொள்ளுகிறார்," என்று அபிநவசங்கரர் பாஷ்யம். "ஸ்ரீபரமேச்வரனுடைய சாந்த மூர்த்திகளுள் சில ஆயுதங்களை தரித்துக்கொண்டிருப்பவை. சில ஆயுதங்கள் அற்றவை. முன் மந்திரத்தால் ஆயுதங்களுடன் கூடிய மூர்த்தி வேண்டிக்கொள்ளப்பட்டது. இந்த மந்திரத்தால் ஆயுதங்கள் அற்ற மூர்த்தி வேண்டிக் கொள்ளப்படுகிறது" என்று பட்ட பாஸ்கர பாஷ்யம்.

அகோரா.- ஆயுதங்களை கையில் ஏந்தி காரணமின்றி பயத்தை உண்டு பண்ணும் மூர்த்தி கோரா, அவ்வாறு அல்லாத மூர்த்தி இங்கு அகோரா என்ற சொல்லால் குறிப்பிடப்படுகிறது.

ஸிவா - மங்களகரம், அதாவது ஸம்ஸாரத்தில் உள்ள சுகங்களையும் அளிக்கக்கூடியது.

அபாபகாசிநீ - பாபத்திற்கு விரோதியான பிருஹ்மாத்மதத்வ ஞானம் இங்கு "அபாப" என்ற சொல்லால் குறிப்பிடப்படுகிறது. ஆத்மஞானம் ஏற்பட்டவுடன் ஸமஸ்த பாபங்களும் அழிந்துவிடுகின்றன என உபநிஷத் கூறுகின்றபடியால் ஆத்ம ஞானம் பாபத்திற்கு விரோதி என்று ஏற்படுகிறது. அத்தகைய ஆத்மதத்வ ஞானத்தை பிரகாசப்படுத்தும், அதாவது அளிக்கும் சரீரம் இங்கு அபாபகாசிநீ என்ற பதத்தால் குறிப்பிடப்படுகிறது."

கிரிசந்த - பரமேச்வரனைக் குறிக்கும் இச்சொல்லுக்கு பலவாறாக விவரணம் உரைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

गिरौ = कैलासे नित्याविर्भूतो यः

प्राणिभ्यः शं तनोति स गिरिशन्तः -

கிரேள = கைலாஸே நித்யாவிர்பூ'தோ ய:

ப்ராணிப்'ய: ஸம்' தனோதி ஸ கிரிஸந்த: -

கைலாச பர்வதத்தில் எப்பொழுதும் குடி கொண்டு எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் சுகத்தை அளித்துக்கொண்டிருப்பவர்.

गिरौ - वेदे तिष्ठन्नर्थरूपेण शं तनोति

கி³ரௌ - வேதே³ திஷ்ட³ன்னர்த³ருபேண ஸம் தனோதி

வேதங்களில் அவற்றின் பொருளாக இருந்துகொண்டு அனைவருக்கும் சேஷமத்தை செய்துகொண்டிருப்பவர்.

गिरौ - प्रणवे तिष्ठन् ध्येयरूपेण निरतिशयब्रह्मानन्दलक्षणं शं तनोति

கி³ரௌ - ப்ரணவே திஷ்ட³ன் த⁴யேயருபேண

நிரதிஸயப்³ரஹ்மானந்த³லக்ஷணம் ஸம் தனோதி

பிரணவத்தில் தியானம் செய்யத்தகுந்தவராக இருந்துகொண்டு பிருஹ்மானந்தம் என்ற ஒப்புயர்வற்ற சுகத்தை அளிக்கின்றவர்.

இந்த மந்திரத்திற்கு ரிஷி - காச்யபர், சந்தஸ் - ஸ்வராடநுஷ்டுப், தேவதை சம்பு.

த்யானம்:

स्मैराननं चन्द्रकलावतंसं गङ्गाधरं शैलसुतासहायम् ।

त्रिलोचनं भस्मभुजङ्गभूषणं ध्यायेत्पशूनां पतिमीशितारम् ॥

ஸ்மைரானனம் சந்த்³ரகலாவதம்ஸம்³ க³ங்கா³த³ரம் ஸைலஸு³தாஸஹாயம் ।
த்ரிலோசனம் ப⁴ஸ்மபு⁴ஜங்க³பூ⁴ஷணம் த⁴யாயேத்பஸூ³னாம் பதிமீ³ஸிதாரம் ॥

“சிரித்த முகத்துடன் கூடியவரும், சந்திர கலையை சிரசில் அணிந்தவரும், கங்கையை தரிப்பவரும், பர்வதராஜ குமாரியுடன் கூடியவரும், மூன்று கண்களை யுடையவரும், விபூதி, சர்ப்பங்கள் இவற்றை ஆபரணமாக அணிந்தவரும் பசுக்களுக்கு (ஜீவர்களுக்கு) பதியுமான ஈச்வரனைத் தியானம் செய்யவேண்டும்.”

பசுக்களின் சாந்தியின் பொருட்டு இந்த மந்திரத்தின் ஜபம், ஹோமம் முதலியவை விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. (3)

यामिषुं गिरिशन्त हस्ते विभर्ष्यस्तवे ।

शिवां गिरित्र तां कुरु मा हिप्सीः पुरुषं जगत् ॥ ४

யாமிஷும் கி³ரிஸந்த ஹஸ்தே பி³பர்ஷ்யஸ்தவே ।

ஸிவாம் கி³ரித்ர தாம் கரு மா ஹிப்ஸீ: புருஷம் ஜக³த் ॥ 4

கி ³ ரிஸந்த	- ஏ பரமேச்வர!
யாம் இஷம்	- எந்த பாணத்தை,
அஸ்தவே	- பாபிகள்மேல் வீசி எறிவதற்காக,
ஹஸ்தே	- கையில்,
பி ³ ப ⁴ ர்ஷி	- தரித்துக்கொண்டிருக்கின்றீர்களோ,
கி ³ ரித்ர	- கைலாச மலையில் வாசம் செய்து, அதை ரக்ஷிக்கும் ஏ பரமேச்வர!
தாம்	- அந்த பாணத்தை,
ஸிவாம் குரு	- மங்களகரமாகச் செய்யுங்கள்,
புருஷம்	- என்னைச் சேர்ந்த மனுஷ்யர்களையும்,
ஜக ³ த்	- மற்ற ஜங்கம ஸ்தாவர சொத்துக்களையும்,
மா ஹிப்ஸீ:	- ஹிம்ஸிக்காமல் இருங்கள்.

விளக்கம்: இரண்டாவது மூன்றாவது மந்திரங்களால் இஷ்டசித்தியை வேண்டிக்கொண்டு இந்த நான்காவது மந்திரத்தால் அநிஷ்ட பரிஹாரத்தை வேண்டிக் கொள்கிறார். "கிரிசந்த" என்ற ஸம்போதனம் இருக்கையில் அதிகப்படியாக "கிரித்ர" என்றும் ஸம்போதனம் செய்யப்பட்டிருப்பதன் தாத்தர்யம், "அகார்யத்தைச் செய்தவன் ஆனாலும் என்னை பஜனம் செய்வானேயாகில் அவனுக்கு நற்புத்தியை அளித்து அவனை நான் "இரக்ஷிப்பேன்" என ஸ்ரீபரமேச்வரன் பிரதிக்கை செய்திருக்கிறார். கிரி அவ்வித பிரதிக்கையாகிறவாக்கில் உறுதியாக இருந்துகொண்டு, த்ராயதே தன்னை பஜிக்கின்றவர்களை "இரக்ஷிக்கின்றார்" என்று அபிநவசங்கர பாஷ்யத்தில் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

(4)

शिवेन वचसा त्वा गिरिशाच्छा वदामसि ।

यथा नस्सर्वमिजगदयक्ष्म सुमना असत् ॥ ५

ஸிவேன வசஸா த்வா கி³ரிஸாச்சா² வதா³மஸி ।

யதா² நஸ்ஸர்வமிஜக³த³யக்ஷ்ம ஸுமனா அஸத் ॥ 5

கி ³ ரிஸா	- கைலாச வாசியான ஏ பரமேச்வர!
த்வா	- தங்களை,
அச்சா ²	- அடைவதன் பொருட்டு,
ஸிவேன வசஸா	- மங்களகரமான வார்த்தைகளால் (ஸ்தோத்திரத்தால்),
யதா ²	- எப்படிச் செய்தால்,
ந:	- எங்களுடைய,
ஸர்வ ஜகத் இத்	- ஜங்கமமான மனுஷ்யன், பசு முதலியவையும்,
அயக்ஷ்மம்	- ரோகம் அற்றவையாகவும்,
ஸுமனா	- நல்ல மனதுடன் கூடியவையாகவும், அதா வது சுகமாக இருக்கக்கூடியவைகளாகவும்,
அஸத்	- ஆகக்கூடுமோ - அவ்விதம்,

வதா³மஸி

- வேண்டிக்கொள்கிறோம்.

விளக்கம்: இந்த ஐந்தாவது மந்திரத்தால் இஷ்டப் பிராப்தி அனிஷ்ட பரிஹாரம் இவ்விரண்டும் வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது.

கிரிச - கைலாசத்தில் வசிப்பவர் என்றும், வேத் ப்ரதிபாத்யமான பொருள் என்றும், கைலாஸமலை, மேகம், பிரண்வம், வைகளுக்கெல்லாம் ஈச்வரன் என்றும் பலவாறாகப் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அச்ச - இது அவ்யயம், ஸம்ஹிதா காலத்தில் தீர்க்கம் சிரவிக்கும். ப்ராப்தும் (அடைவதற்கு) என ஸாயணரும், அபிமுகீகரணம் - தன்னை நோக்கும்படி செய்வதற்கு என பட்டபாஸ்கரரும் பொருள் கூறியுள்ளார். ஆனால் அபிநவசங்கரர் "அச்ச" என்பதை பரமேச்வர ஸம்போதனமாகக் கருதி, ஏ நிர்மல ஸ்வரூப! என்று பொருள் கூறியுள்ளார். இவ்வாறு ஸம்போதனம் செய்வதால் ஓர் விசேஷார்த்தம் கிடைக்கின்றது. அதாவது பாபிகளுடைய ஸ்தோத்ர சம்பந்தத்தால் பரமேச்வரனுக்கும் தோஷம் சம்பவிக்குமோவெனில், அது ஒருநாளும் சம்பவிக்காது. அவர் எப்பொழுதும் பரிசுத்தமான ஸ்வரூபத்தையுடையவர் என்ற பொருள் "அச்ச" என்ற ஸம்போதனத்திலிருந்து கிடைக்கின்றது. தெருவில் உள்ள அசுத்த ஜல சம்பந்தத்தால் எப்பொழுதும் பாவனமான கங்காஜலத்தின் மஹிமை குறைவதில்லை. அதற்கு மாறுதலாக கங்காஜல சம்பந்தத்தால் மற்ற ஜலந்தான் யமுனா ஜலம்போல் மிகவும் பாவனமாக ஆகின்றது. அதுபோல் நித்ய பரிசுத்தரான பரமேச்வரனைத் துதிக்கும் பாபிகளுடைய வார்த்தைகள் எல்லாம் பரமேச்வர ஸம்பந்த வசத்தால் பரமபாவனமாக ஆகிவிடுகின்றன. ஆதலால்தான் "சிவேன வசஸா" என்று இதே மந்திரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

நான்காவது, ஐந்தாவது இரண்டும் சேர்ந்து ஒரே மந்த்ரம், இதற்கு ரிஷி - கௌதமர். சந்தஸ் - காயத்ரீ, தேவதை - ருத்ரன்.

த்யானம்:

सांग्रामिकेन वपुषा प्रविराजमानं

देवं पुरलयविनाशन मन्दहासम् ।

दैत्यान् दिधक्षुमचलेश्वरचापपाणि

ध्यायेत्पुरारिमथ भूमिरथाधिरूढम् ॥

ஸாங்க்³ராமிகேன வபுஷா ப்ரவிராஜமானம்'

தே³வம்' புரலயவிநாஸன மந்த³ஹாஸம் ।

தை³த்யான் தி³தக்ஷுமசலேஸ்வரசாபபாணி

த்யாயேத்புராரிமத³ பூ³மிரதா³தி³ரூட³ம் ॥

“போருக்குரிய வேஷங்கள் பூண்ட உடலால் விளங்குகின்றவரும், முப்புரத்தை அழிக்கும் மந்தஹாசத்தை உடையவரும், அசுரர்களை தஹிக்க விரும்புகின்றவரும், மேருமலையை வில்லாகக்கையில் தரிப்பவரும், பூமியாகிற தேரில் வீற்றிருப்பவருமான, முப்புரத்திற்கு எதிரியான ஸ்ரீபரமேச்வரனைத் தியானம் செய்யவேண்டும்.”

திருபுர ஸம்ஹார காலத்தில் ஸ்ரீபரமேச்வரன் பூண்ட வேஷங்களையும் அவருடைய நிலையையும் இந்த சுலோகம் எடுத்துரைக்கின்றது. இந்த இரு மந்த்ரங்களையும் சேர்த்து 21 தினங்கள் இடைவிடாமல் ஜபித்தால் சித்தியைப் பெறலாம். அகால மரணம் முதலிய தீங்குகள் இம்மந்த்ர ஜபத்தால் விலகும். (5)

अध्यवोचदधिवक्ता प्रथमो दैव्यो भिषक् ।

अही श्र सर्वान् जम्भयन् सर्वाश्च यातुधान्यः ॥ ६

அத்யவோசத்¹திவக்தா ப்ரத²மோ தை³வ்யோ பி⁴ஷக் ।

அஹீ ஸ்ச ஸர்வான் ஜம்பயன் ஸர்வாஸ்ச யாதுதா⁵ன்ய: ॥ 6

அதி ¹ வக்தா	-	பக்தர்களுக்குப் பரிந்து பேசுகின்றவரும்,
ப்ரத ² ம:	-	அனைவரையும் விடச் சிறந்தவராயும்,
தை ³ வ்ய:	-	தேவர்களிடமும் அந்தர்யாமியாக இருப்பவரும்,
பி ⁴ ஷக்	-	பாவம், ரோகம், ஸம்ஸாரம், வறுமை முதலிய எல்லா துன்பங்களுக்கும் சிகிதையை அளிக்கும் வைத்யருமான பரமேச்வரன்,
ஸர்வான் அஹீப்ஷச	-	நேரில் நின்று ஹிம்ஸை செய்யும் பாம்பு, தேள், திருடன் முதலியவர்களையும்,
ஸர்வாஷ்ச யாது தா ⁵ ன்ய:	-	மறைந்து நின்று ஹிம்ஸைபுரியும் ராக்கூஸர்கள், பிசாசுகள் முதலியவைகளையும்,
ஜம்பயன்	-	நாசம் செய்துகொண்டு,
அத்யவோசத்	-	எனக்காகப் பரிந்து பேசட்டும்.

விளக்கம்: ஸ்ரீ பரமேச்வரனை வணங்கி துதித்தபோதிலும், பாபங்களுக்கேற்ற தண்டனைகளை விதிக்கும் யமன் சித்ரகுப்தன் முதலியவர்களும், ஷே பாபங்களுக்கு சாக்ஷியாக மற்ற தேர்களும் இருக்கையில் பரமேச்வரன் எப்படி தாமாக துதிக்கின்றவர்களை ரக்ஷிக்க முடியும்? என்றால் பரமேச்வர அருளைப் பெற்றவர்களிடம் மற்றயாரும் எதையும் செய்யமுடியாது என இந்த மந்த்ரம் கூறுகின்றது.

அதிவக்தா - தன்னை அண்டியவர்களுக்குப் பரிந்து பேசுகின்றவர். பரமேச்வர பஜனம் என்ற சிறந்த கர்மாவிற்குப் பயனாக பரமேச்வரன் பக்தர்களுக்குப் பரிந்து பேசுகிறார். ஆதலால் அது குற்றமாக ஆகாது.

ப்ரதம: -பரமேச்வரன் பரிந்து பேசியபோதிலும், யமன் தண்டிக்காமல் இருக்கக் கூடுமோ? என்ற சங்கைக்கு ஸமாதானம் "ப்ரதம:" என்ற சொல்லிலிருந்து கிடைக்கின்றது.

"यो देवानां प्रथमं पुरस्ताद्विश्वाधिको रुद्रो महर्षिः"

"तमीश्वराणां प्रथमं महेश्वरं तं दैवतानां प्रथमं च दैवतम्"

"यो देवः सर्वदेवेषु महादेव इति स्मृतः ।

तस्मै नमस्तु कुर्वाणा दिवि तिष्ठन्ति देवताः ॥"

"யோ தே'வானாம் ப்ரத'மம் புரஸ்தாத்'விஸ்வாதிகோ ருத்'ரோ மஹர்ஷி:"
"தமீஸ்வராணாம் ப்ரத'மம் மஹேஸ்வரம் தம் தை'வதானாம் ப்ரத'ம ச தை'வதம்"
யோ தே'வ: ஸர்வதே'வேஷு மஹாதே'வ இதி ஸ்ம்ருத: |
தஸ்மை நமஸ்து குர்வாணா தி'வி திஷ்ட'ந்தி தே'வதா: ||"

"தேவதைகளுள் முதல்வன், உலகிலேயே சிறந்தவன்" "ஈச்வரர்களுள் முதலான மஹேச்வரன். தேவதைகளுள் முதலான தேவதை" எல்லா தேவர்களுள் எவர் "மஹாதேவன்" என்று வழங்கப்படுகின்றாரோ அவர் பொருட்டு நமஸ்காரம் செய்துகொண்டே தேவலோகத்தில் தேவர்கள் வாழ்கின்றனர்" என்றெல்லாம் கூறும் பல சுருதி ஸ்மிருதி இதிஹாசங்களிலிருந்து பரமேச்வரன் அனைவரையும்விடச் சிறந்தவர் என்று தெரிய வருகிறது. அவருடைய அருளைப்பெற்ற பக்தனை அவரை வணங்கும் மற்றவர்கள் எப்படி தண்டிக்க முன்வரக்கூடும்?

பரமேச்வரோபாஸகன் மற்றவர்களால் துன்புறுத்தப்படமாட்டான் என்பது மட்டுமில்லை, போற்றவும் படுவான் என்றும் "தைவ்ய:" என்ற சொல்லால் குறிப்பிடப் படுகின்றது. "தைவ்ய:" என்றால் தேவர்களுள் அந்தர்யாமியாக இருப்பவன் என்று பொருள். அவ்வாறு இருந்துகொண்டு பரமேச்வரோபாஸகனைப் போற்றும்படியும் தேவர்களுடைய புத்தியைத் தூண்டுகின்றார்.

பிஷக் - இச் சொல்லிற்கு "வைத்தியன்" என்பது பொருள். உலகில் வியாதியைப்போல் பிராணிகளை துன்புறுத்தக் கூடியவை, பாபம், ஸம்ஸாரதுக்கம், வறுமை முதலிய எவ்வளவோ இருக்கின்றன. அவை எல்லாவற்றிற்கும் சிகிச்சையளிக்கக்கூடியவர் ஸ்ரீபரமேச்வரன். ஆதலால்தான் பொதுவாக "பிஷக்தமம் த்வா பிஷஜாம் ச்ருணேமி" (வைத்தியர்களுள் மிகச்சிறந்த வைத்தியர்) என்று வேறு ஒரு சுருதியும் கூறுகிறது. 'பிஷக்' என்ற சொல் பரமேச்வரன் கருணை நிரம்பியவர் என்பதையும் குறிப்பிடுகின்றது. வியாதியால் வருந்துகின்றவனுக்கு அந்த வியாதியின் காரணத்தை அறிந்தவன் சில சமயம் சஸ்த்ர சிகிச்சை செய்யலாம். அது ரோகிக்கு ஹிம்சையானாலும் அவனுடைய நன்மையின் பொருட்டே செய்யப்பட்டதாகையால் அதைச் செய்த வைத்தியனை குரூரன் என்று சொல்லாமல் தயை நிரம்பியவன் என்றே கூறுவர். அதுபோல் ஸம்ஸார வைத்தியரான பரமேச்வரனும் துஷ்டர்களான இராசாஸர்கள், சர்ப்பங்கள் முதலியவற்றை தண்டித்தபோதிலும்,

அதனால் அவற்றின் பாவம் நீங்கி காலக்கிரமத்தில் அவை நற்கதியடையக் கூடுமா தலால் அச்செய்கையாலும் பரமேச்வரன் தயை நிரம்பியவர் என்பதுதான் உறுதியாகிறது.

निदानशस्य भिषजो रुणे हिंसां प्रयुञ्जतः ।

न किञ्चिदत्र नैर्घृण्यं घृणैवात्र प्रयोजिका ॥

நிதா^நஸஸ்ய பி^{பி}ஷஜோ ருக்^{ரு}ணே ஹிம்ஸாம் ப்ரயுஞ்ஜத: ।

ந கிஞ்சித^தத்ர நைர்க்^{ரு}ண்யம் க்^{ரு}ணைவாத்ர ப்ரயோஜிகா ॥

என்ற சிவபுராண சுலோகத்தில் "பிஷக்" என்ற சொல் பரமேச்வரனுடைய கருணையையே எடுத்துக் காட்டுகின்றது எனக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஜம்பயந் அத்யவோசத் - தன் பக்தர்களின் விரோதிகளை அழித்தபின் பக்தர்களுக்கு பரிந்துபேசவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது. பக்தர்களின் விரோதிகள் யாராயிருந்தாலும் அவர்களை நிக்ரஹம் செய்யத் திறமையற்றவரானால், முதலில் பரிந்துபேசி பிறகு அவர்களை அழிக்கவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்ளப்படும். பரமேச்வரன் யாரையும் எக்காலத்திலும் அனாயாசமாக அழிக்கத் திறமை உள்ளவராகையால் முதலில் விரோதிகளை அழித்து, பிறகு அவர்களுக்காக பரிந்து பேசவேண்டும் என இங்கு வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது. தன்னை அண்டியவனை இரகூகிப்பதன் பொருட்டு பிறரை தண்டித்தால், அப்பொழுது மற்ற தேவர்கள் "பல பாபங்களைச் செய்த இவனை இரகூகிக்கலாமா?" என்று கேட்கக்கூடும். அத்தருணத்தில் "இவன் என்னை அண்டி பலவாறாகப் போற்றினான், இவனிடம் இனி ஏது பாபம்? இவன் சிறந்த புண்ணியசாலியல்லவோ? என்றெல்லாம் பரமேச்வரன் பரிந்து பேசுவார்." ஆதலால்தான் "அதிப்ருவந்ஜம்பயது" என்று கூறாமல் "ஜம்பயந்நத்யவோசத்" என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

காட்டில் பல பாபகாரியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கும் வேடர்கள் ஒரு சமயம் வில்வ மரத்தின் மேல் ஏறி நிற்குகொண்டு வில்வ தளங்களைப் பரித்து கீழே எறிந்துகொண்டிருந்தனர். அவ்விடத்தில் ஒரு சிவலிங்கம் இருந்தது. அதை வேடர்கள் அறியவில்லை. இருந்தாலும் அவர்கள் போட்ட வில்வதளங்கள் சிவலிங்கத்தின் மேல் விழுந்ததால் அவர்களையும் தனது பக்தர்கள் எனக்கருதி பரமேச்வரன் அவர்கள் இறந்தவுடன் அவர்களைக் கைலாசத்திற்கு அழைத்துவரும்படி உத்தர விட்டார். பரமேச்வர தூதர்கள் அதன்படி அழைக்கவந்த காலத்தில் யமதூதர்கள் அவர்களை எதிர்த்தனர். யமதூதர்களை வென்று சிவதூதர்கள் அந்த வேடர்களை கைலாசத்திற்கு அழைத்துச் சென்றுவிட்டனர். பிறகு யமன் சித்ரகுப்தன் முதலியவர்கள் பரமேச்வரனிடம் சென்று மிகக்கொடிய பாவங்களைச் செய்த இந்த வேடர்கள் எங்கள் தண்டனைக்குள்ளாக வேண்டியவர்கள், அவர்களை எப்படி கைலாசத்திற்கு அழைத்துவரலாம்' என வினவ, வேடர்கள் தெரிந்தோ தெரியாமலோ என்மேல் வில்வ தளங்களைப் போட்டதால் அவர்களிடம் உள்ள பாவங்கள் பறந்துவிட்டன. ஆதலால் அவர்களை தண்டிக்க உங்களுக்கு அதிகாரமில்லை, என பதிலுரைத்தார். இதுபோன்ற பல கதைகள் சிவபுராணங்களில் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் யம

தூதர்களை அடித்து விரட்டியபின் வேடர்களுக்காக யமன் சித்ர குப்தன் முதலியவர்களிடம் பரிந்து பேசியதாகக் காணப்படுகிறது.

இதே ருத்ரத்தில் மேலேயும் “ரக்ஷா ச நோ அதிசதேவப்ருஹி” என்று முதலில் இரக்ஷித்தல், பின்பு பரிந்துபேசுதல் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மந்திர ஜபம் இராக்ஷஸர்கள், பிசாசுகள், விஷம், ஜ்வரம் முதலிய வற்றால் ஏற்படும் துன்பங்களை அறவே அழிக்கக்கூடியது. ஆதலால் இந்த மந்திரம் “கவசம்” என மஹரிஷி போதாயனரால் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. :

இந்த மந்திரத்தின் ரிஷி- கண்வர். சந்தஸ் - அனுஷ்டுப். தேவதை - சம்பு.

த்யானம்:

चन्द्रार्धमौलि कालारिं व्यालयज्ञोपवीतिनम् ।

ज्वलत्पावकसंकाशं ध्यायेदेवं त्रिलोचनम् ॥

சந்த்³ரார்த⁴மௌலி காலாரிம் வ்யாலயஜ்ஞோபவீதினம் ।

ஜ்வலத்பாவகஸங்காஸம் த்⁴யாயேதே⁵வம் த்ரிலோசனம் ॥

“அர்த்த சந்திரனை சிரஸில் அணிந்தவரும், யமனை வென்றவரும், சர்ப்பத்தை உபவீதமாக அணிந்தவரும், எரியும் நெருப்பைப்போல் பிரகாசிக்கின்றவரும், முக்கண்ணனுமான தேவனை தியானம் செய்யவேண்டும்.”

ஐம்பது ஆயிரம் தடவை இந்த மந்திரத்தை ஜபித்தால் மந்திரசித்தி உண்டாகும். (6)

असौ यस्ताम्रो अरुण उत बभ्रुस्सुमङ्गलः ।

ये चे माँ रुद्रा अभितो दिक्षु श्रिताः सहस्रशो वैषाँ हेड ईमहे ॥

அஸௌ யஸ்தாம்ரோ அருண உத ப்³ப்⁴ருஸ்ஸுமங்க⁵ல: ।

யே சே மாம் ருத்³ரா அபி⁴தோ தி⁵க்ஷ ஸ்ரிதா: ஸஹஸ்ரஸோ வைஷாம்

ஹேட⁵ ஈமஹே ॥

ய:	- முன் மந்திரங்களால் கூறப்பட்ட பரமேச்வரனே,
தாம்ரோ:	- (உதய காலத்தில்) மிகவும் சிவப்பாயும்,
அருண:	- (உதயமானவுடன்) சொற்ப சிவப்பாயும்,
உத	- மேலும்,
ப் ³ ப் ⁴ ரு:	- (சற்று நேரத்திற்குப்பின்) பொன்னிறமாயும்,
ஸுமங்க ⁵ ல:	- மிகவும் மங்கள கரமாயுமுள்ள,
அஸௌ	- நமக்கெதிரில் நேரே தோன்றும் சூரியனாக

இமாம்	-	விளங்குகின்றார்.
அபி ⁴ த	-	இந்த பூமிக்கு,
தி ³ க்ஷ	-	நான்கு பக்கங்களிலும்,
ஸ்ரீதா:	-	திக்குகளில்,
ஸஹஸ்ரஸோ	-	ஆச்ரயித்திருக்கின்ற,
யே ச ருத் ³ ரா:	-	ஆயிரக்கணக்கான,
ஏஷாம்	-	எந்த ருத்ரர்கள் இருக்கின்றனரோ,
ஹே ³	-	இவர்கள் அனைவருடையவும்,
அவ ஈமஹே	-	கோபத்தை,
	-	(துதி நமஸ்காரம் முதலியவற்றால்)
	-	நிவிருத்தி செய்கின்றோம்.

கருத்துரை: பரமேச்வரனுக்கு, பிருதிவி, ஜலம், அக்னி, வாயு, ஆகாயம், சந்திரன், சூரியன், யஜமானன் என்று எட்டு உருவங்கள் உள. அவற்றுள் சூரிய ஸ்வரூபியான பரமேச்வரன் இந்த ஏழாவது எட்டாவது மந்த்ரங்களால் போற்றப்படுகின்றார். சூரிய மண்டலம் உதய காலத்தில் மிகவும் சிவந்ததாயும், அதற்குப் பின் சற்று சிவந்ததாயும் பின்பு பொன்னிறமாயும் காணப்படுகின்றது. இருள் பனி முதலிய வற்றை நீக்கி அனைவருக்கும் ஸௌக்கியத்தை உண்டு பண்ணுவதால் "ஸுமங்கல:" மிகவும் கங்களகரம் என்று சூரிய மண்டலம் போற்றப்படுகின்றது. சூரியன் இல்லாவிடில் உலகம் முழுவதும் இருள் சூழ்ந்து அமங்களமாக ஆகிவிடும். சூரியனுடைய கிரணங்கள் உலகம் முழுவதும் வியாபித்திருப்பதுபோல் பரமேச்வரனது உருவம் போன்ற உருவத்தைக்கொண்ட ஆயிரக்கணக்கான பரமேச்வர கணங்கள் பூமண்டலத்தைச் சுற்றி பலவிடங்களிலும் இருந்துகொண்டு ஜனங்களுடைய புண்ணிய பாபங்களுக்கேற்றபடி அநுக்ரஹத்தையும் நிக்ரஹத்தையும் செய்து வருகின்றனர். சூரிய மண்டல ரூபியான ஸ்ரீ பரமேச்வரன், எங்கும் ஆயிரக்கணக்காக வியாபித்திருக்கும் ஸ்ரீருத்திரகணங்கள், இவர்கள் அனைவருடையவும் கோபத்தை ஸ்தோத்ரம், நமஸ்காரம் முதலியவற்றால் நிவிருத்தி செய்கின்றோம். அவர்கள் எல்லோரும். எங்களுக்கு அருள் புரியட்டும்.

ஹே: - என்பதற்கு அனாதரவு, கோபம் என்று இரு பொருள்களும் உண்டு. வேதங்களில் விதிக்கப்பட்டதைச் செய்யாததால் அனாதரவும், நிவித்தங்களை அனுஷ்டிப்பதால் கோபமும் உண்டாகும். அவ்விரண்டையும் நாங்கள் நிவிருத்தி செய்கின்றோம் எனக் கூறப்படுகிறது. (7)

असौ योऽवसर्पति नीलग्रीवो विलोहितः ।

उतैनं गोपा अदृशन्नदृशन्नदहार्यः ॥

उतैनं विश्वा भूतानि स दृष्टो मृडयाति नः ॥

அஸௌ யோ(அ)வஸர்பதி நீலக்³ரீவோ விலோஹித: ।

உதைனம் கோ³பா அத்³ருஸன்னத்³ருஸன்னத்³ஹார்ய: ॥

உதைனம் விஸ்வா ப்³ருதானி ஸ த்³ருஷ்டோ ம்ருட³யாதி ந: ॥

ய:	- எந்த பரமேச்வரன்,
நீலக் ³ ரீ வ:	- காலகூட விஷத்தை தரிப்பதால் கருப்பான கழுத்தையுடையவராக இருக்கின்றாரோ, அவரே,
விலோஹித:	- மிகவும் சிவந்த வர்ணத்தையுடையவராக இருந்துகொண்டு,
அஸௌ	- நேரில் காணப்படும் சூரிய மண்டலத்திற்குள் இருப்பவராக,
அவஸர்பதி	- ஆகாயத்தில் சென்றுகொண்டிருக்கிறார்,
கோ ³ பாஉத	- இடையர்கள்கூட,
ஏனம்	- இந்த ஆதித்ய ரூபியான ருத்ரனை,
அத் ³ ருஷன்	- பார்க்கின்றனர்,
உத் ³ ஹார்ய:	- ஜலத்தை எடுத்துவரும் ஒன்றுமறியாத பெண்கள் கூட,
அத் ³ ருஷன்	- பார்க்கின்றனர்,
ஏனம்	- இந்த ருத்ரனை,
விஷ்வா பூ ⁴ தானி	- மாடு, ஆடு முதலிய ஸமஸ்த பிராணிகளும் (பார்க்கின்றன).
ஸ:	- ஆதித்யரூபியான பரமேச்வரன்,
த் ³ ருஷ்ட:	- நம்மால் பார்க்கப்பட்டவராக இருந்து கொண்டு,
ந:	- நம்மை,
ம்ருட ³ யாதி	- சுகத்தை அனுபவிப்பவர்களாகச் செய்ய வேண்டும். (நமக்கு சுகத்தை அளிக்க வேண்டும்.)

கருத்துரை: ஏழாவது மந்திரத்தால் ஸ்ரீருத்ரனுக்கு ஸமாதானத்தை உண்டு பண்ணி இந்த எட்டாவது மந்திரத்தால் இஷ்டசித்தியை வேண்டிக்கொள்ளுகிறார். ஸ்ரீபரமேச்வரனே தன்னை அனைவரும் கண்டுகளிக்கட்டும் என்ற கருணையால் பிரதிதினம் சூரிய மண்டல ரூபமாக ஆகாய மார்க்கத்தில் சென்று வருகின்றார். அதனால் ஒன்றுமறியாத பாமர மக்கள் கூட ஸ்ரீருத்ரனை நேரில் பார்க்க வசதி ஏற்பட்டிருக்கின்றது. பொதுவாக அறிவற்றவர்களைக் குறிப்பிடுங்காலத்தில் இடையர்களையே உதாரணமாக கூறுவது வழக்கம். "ஆபாலகோபாலம்" எனச் சொல்லுவதுண்டு. அதை அநுசரித்தே இந்த மந்திரத்தில் **गोपा अदृशन्** கோ³பா அத்³ருஷன் எனக்கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கிருக்கும் அறிவுகூட இல்லாத தண்ணீர் குடம் தூக்கிவரும் பெண்களும் சூர்யமண்டல ரூபியான இந்த ருத்ரனைப் பார்க்கின்றனர். அது மட்டுமா? ஆடு மாடு முதலிய பிராணிகள்கூட கண்டு களிக்கின்றன. ஸச்சிதானந்த மயமான அத்வைதஸ்வரூபம் யாருடைய அறிவிற்கும் எட்டாதது. கைலாச வாசியான ஸுகுணஸ்வரூபமோ வெனில் உபாஸகர்களால் மட்டும் அறியத்தகுந்தது. சூர்யமண்டல ரூபியான ஸ்ரீபரமேச்வர ஸ்வரூபமோ ஸமஸ்த பிராணிகளும் கண்டு களிக்கத்தகுந்தது. அனைவரும் இந்த ஸ்வரூபத்தை தரிசித்து சிரேயஸ்ஸை

யடையட்டும் என்ற மிகுந்த கருணையுடன் ஆகாயத்தில் சென்றுவரும் ஸ்ரீபரமேச்வரன் நமக்கு சுகத்தை அளிக்கட்டும், என இங்கு வேண்டிக் கொள்ளப்படுகிறது.

7 - வது மந்த்ரத்திற்கு சந்தஸ்:- ஆஸ்தார பங்க்தி, 8 - வது மந்த்ரத்திற்கு ஆறு பாதங்கள் கொண்ட ஜகதீசந்தஸ். இரண்டிற்கும் ரிஷி - மருத்வாந். தேவதை - ஆதித்ய ஸ்வரூபியான ஸ்ரீபரமேச்வரன்.

த்யானம்:

मण्डलान्तरगतं हिरण्यं भ्राजमानवपुषं शुचिस्मितम् ।
चण्डदीधितिमखण्डितद्युतिं चिन्तयेन्मुनिसहस्रसेवितम् ॥

மண்ட¹லாந்தரக²தம் ஹிரண்மயம் ப்⁴ராஜமானவபுஷம் ஸ³சிஸ்மிதம் ।
சண்ட³தீ⁴திமக²ண்டி³தத்³யுதிம் சிந்தயேன்முநிஸஹஸ்ரஸேவிதம் ॥

“தூரிய மண்டலத்திற்குள் இருப்பவரும்; சுவர்ணமயமாக விளங்குகின்றவரும், நன்கு பிரகாசிக்கும் உடலைப் பெற்றவரும், சிரித்த முகத்துடன் கூடியவரும், ஆயிரக்கணக்கான முனிவர்களால் ஸேவிக்கப்படுகின்றவரும், எங்கும் மழுங்காத காந்தியுடையவரும், உக்கிரமான கிரணங்களையுடையவருமான ஸ்ரீ பரமேச்வரனைத் தியானம் செய்ய வேண்டும்”.

இந்த ஏழு, எட்டு இரு மந்த்ரங்களையும் “கிருச்ரம்” என்ற பிராயச்சித்தத்தை அனுஷ்டித்து பிறகு 16 தினங்கள் இடைவிடாமல் ஜபித்து வந்தால் சித்தி உண்டாகும். மேற்கூறியவாறு புரச்சரணம் செய்தவன் மழையில்லாத காலத்தில் இம் மந்த்ரத்தை ஜபித்தால் மழையுண்டாகும். (8)

नमो अस्तु नीलग्रीवाय सहस्राक्षाय मीढुषे ।
अथो ये अस्य सत्वानोऽहं तेभ्योऽकरं नमः ॥ ९

நமோ அஸ்து நீலக்³ரீவாய ஸஹஸ்ராக்ஷாய மீடு⁴ஷே ।
அதோ² யே அஸ்ய ஸத்வானோ(அ)ஹம் தேப்⁴யோ(அ)கரம் நம: ॥ 9

ஸஹஸ்ராக்ஷாய	-	ஆயிரக்கணக்கான கண்களையுடையவரும்,
மீடு ³ ஷே	-	வணங்குகின்றவர்களுக்கு வேண்டியவற்றை யெல்லாம் அளிப்பவருமான,
நீலக் ³ ரீவாய	-	நீலகண்டனான ஸ்ரீ பரமேச்வரனின் பொருட்டு,
நம: அஸ்து	-	எனது நமஸ்காரம் இருக்கட்டும்,
அதோ ²	-	மேலும்,
அஸ்ய	-	இந்த பரமேச்வரனுக்கு,
ஸத்வான:	-	சமீபத்தில் இருக்கும் பிரமதகணங்களாக,

ஸ்ரீ ருத்ரம் - சமகம்

யே	-	எவர்கள் இருக்கின்றனரோ,
தேப்ய:	-	அவர்களின் பொருட்டு,
அஹம்	-	நான்,
நம:	-	நமஸ்காரத்தை,
அகரம்	-	செய்கின்றேன்.

கருத்துரை: நீலகண்டமூர்த்தியான ஸ்ரீபரமேச்வரனுடைய அருளைப் பெருவ தன்பொருட்டு மந்த்ரத்தால் அவரை வணங்குகின்றார். காலகூட விஷத்தை கழுத்திலேயே தரித்துக்கொண்டிருப்பதால் பரமேச்வரனுக்கு "நீலக்ரீவர்" என்றுபெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பெயரைச் சொல்லி இங்கு பரமேச்வரனை வணங்குவதால் அவரிடமுள்ள ஒரு சிறந்த மகிமை ஞாபகமூட்டப்படுகிறது. அமிருதத்திற்காக பாற்கடலைக் கடைந்தபொழுது விஷம், சந்திரன் முதலிய பல வஸ்துக்கள் அதிலிருந்து உண்டாயின. அவற்றுள் விஷத்தையும் சந்திரனையும் பரமேச்வரன் ஏற்றுக் கொண்டு, கொடிய விஷத்தை கழுத்தில்வைத்து மறைத்துக்கொண்டு அனைவருக்கும் ஆனந்தத்தை அளிக்கும் சந்திரனை தலையில் வைத்துக்கொண்டாடினார். அவ்விதமே நம்மிடமிருக்கும் குறைகளை வெளியிடாமல் குணங்களைக் கண்டே மகிழ்ச்சியடையக் கூடுமாதலால், அவர் மிக சுலபமாக உபாஸிக்கத் தகுந்தவர் எனத் தெரியவருகிறது.

விளக்கம்: ஸஹஸ்ராக்ஷாய - "ஸஹஸ்ர" என்ற சொல்லிற்கு இங்கு ஆயிரம் என்று பொருள் அல்ல. ஏராளம் என்று பொருள். ஆக எல்லா இடத்திலும் அவருடைய பார்வை இருக்கின்றபடியால் நாம் எந்த இடத்தில் இருந்து வணங்கிய போதிலும் அவர் நேரில் அதை காணக்கூடுமெனத் தெரிய வருகிறது. "ஸஹஸ்ராக்ஷன்" என்றால் தேவேந்திரனுக்குப் பெயர். தேவேந்திர ஸ்வரூபமாக இருப்பவர் என்றும் பொருள் கூறலாம்.

"மீடுஷே" என்பதற்கு மழையைப்பொழிந்து உலகத்தை இரகுகிக்கின்றவர் என்றும் பொருள் கூறலாம். புருஷரூபமாக இருந்துகொண்டு வீரயத்தை அளித்து கர்ப்பத்தை உண்டு பண்ணுகின்றவர் என்றும் கூறலாம்.

இந்த மந்த்ரத்தின் சந்தஸ் - அநுஷ்டுப், ரிஷி - சம்பு, தேவதை - சம்பு.

த்யானம்:

शरच्चन्द्रप्रकाशेन वपुषा शीतलद्युतिम् ।

ध्यात्सि ह्यासनासीनमुमया सहित शिवम् ॥

ஸரச்சந்த்³ரப்ரகாஸேன வபுஷா ஸீதலத்³யுதிம் ।

த்யாத்தஸிஹ்யாஸனாஸீனமுமயா ஸஹித ஸிவம் ॥

“சரத்காலத்துச் சந்திரனுக்குகொப்பான உடலுடன் சீதளமான, அதாவது ஆனந்தத்தை அளிக்கும் காந்தியையுடையவரும், சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருப்பவரும், பார்வதியுடன் கூடியவருமான ஸ்ரீபரமேச்வரனை தியானம் செய்யவேண்டும்”.

இந்த மந்த்ரத்தை ஆவிருத்தி செய்தால் ஸத்புத்ரலாபம் ஏற்படும். (9)

प्रमुञ्च धन्वनस्त्वमुभयोरालियोज्याम् ।

याच ते हस्त इषवः पराता भगवो वप ॥ १०

ப்ரமுஞ்ச தன்வனஸ்த்வமுபயோரார்லியோர்ஜ்யாம் ।

யாச தே ஹஸ்த இஷவ: பராதா பக³வோ வப ॥ 10

பக ³ வ:	-	பகவானான ஏ பரமேச்வர!
தன்வன:	-	தங்கள் வில்லைச்சார்ந்த,
உபயோ: ஆர்த்நியே:	-	இரு நுணிகளிலும் (கட்டப்பட்டிருக்கும்),
ஜ்யாம்	-	நாண் கயிற்றை,
த்வம்	-	தாங்களே,
ப்ரமுஞ்ச	-	அவிழ்த்துவிடுங்கள்,
தே	-	தங்களுடைய,
ஹஸ்தே	-	கையில்,
யா:	-	எந்த,
இஷவ:	-	பாணங்கள் (இருக்கின்றனவோ),
தா: ச	-	அவற்றையும்,
பராவப	-	பராமுகமாக - எதிரில் இல்லாதவைகளாகச் செய்யுங்கள்.

கருத்துரை: பகவானான ஏ பரமேச்வர! தங்கள் வில்லைச் சார்ந்த இரு நுணிகளிலும் (கட்டப்பட்டிருக்கும்) நாண்கயிற்றை தாங்களே அவிழ்த்து விடுங்கள். தங்களுடைய கையில் எந்த பாணங்கள் (இருக்கின்றனவோ) அவற்றையும் பராமுகமாக - எதிரில் இல்லாதவைகளாகச் செய்யுங்கள்.

விளக்கம்: இந்த பத்தாவது மந்த்ரம் முதல் ஆறு மந்த்ரங்களால் ஆயுதங்களை மறைத்து வைத்துக் கொள்ளும்படி வேண்டிக்கொள்ளுகின்றார்.

ஐச்வர்யம், வீர்யம், (தர்மம் என்று ஒரு பாடமும் உண்டு.) புகழ், ஸம்பத்து, ஞானம், வைராக்யம் என்ற ஆறு குணங்களும் யாரிடம் நிரம்பியிருக்கின்றனவோ, அவருக்கு பகவான் என்று பெயர். இந்த ஆறு குணங்களும் பூர்ணமாயுள்ள ஸ்ரீபரமேச்வரன் கையில் உள்ள நாண்கயிறு, பாணம் முதலியவற்றை உபஸம்ஹாரம் செய்ய வேறு யாராலும் முடியாதாகையால் "தாங்களே அதைச் செய்ய வேண்டும்" என வேண்டிக்கொள்ளுகின்றார். வில்லில் நாண்கயிறு கட்டப்பட்டிருந்தால்தானே அதில் அம்புகளைத் தொடுத்து வீசி எறியக்கூடும்? அவ்விதம் செய்யாமல் இருப்பதற்காக வில்லின் இரு நுணிகளிலும் கட்டப்பட்டிருக்கும் நாண்கயிற்றை அவிழ்த்து விடுங்

கள் என வேண்டிக்கொள்கிறார். நாண்கயிறு அவிழ்க்கப்பட்டபோதிலும் கையில் உள்ள அம்புகள் உலகத்தையே விழுங்கிவிடும் போல் மிக பயங்கரமாக இருக்கின்ற படியால் அவற்றையும் எண்கண்களில் தென்படாதபடி மறைத்துக் கொள்ளுங்கள் என வேண்டிக்கொள்கின்றார். (10)

अवतत्य धनुस्त्वं सहस्राक्ष शतेषुधे ।

निशीर्य शल्यानां मुखा शिवो नः सुमना भव ॥ ११

அவதத்ய த⁴னுஸ்த்வம் ஸஹஸ்ராக்ஷ ஸதேஷுதே⁴ ।

நிஸீர்ய ஸல்யானாம் முகா² ஸிவோ ந: ஸுமனா ப⁴வ ॥ 11

ஸஹஸ்ராக்ஷ	-	பல கண்களையுடையவரே!
ஸதேஷுதே ⁴	-	பல அம்பறாத்தூணிகளை உடையவரே!
த்வம்	-	தாங்கள்,
த ⁴ நு:	-	தங்களது வில்லை,
அவதத்ய	-	கழற்றப்பட்ட நாண் கயிற்றை உடையதாகச் செய்து,
ஸல்யானாம்	-	அம்புகளுடைய,
முகா	-	நுணிகளை,
நிஸீர்ய	-	மழுங்கியதாகவும் செய்து,
ந:	-	எங்களிடம்,
ஸிவ:	-	மங்களகரமான உருவத்துடன் கூடியவராகவும்,
ஸீமநா:	-	நல்ல எண்ணங் கொண்டவராகவும்,
ப ⁴ வ	-	இருங்கள்.

விளக்கம்: அம்புகளை எங்கள் கண்களில் படாமல் இருக்கும்படி செய்யுங்கள் என வேண்டிக்கொண்டு, அதனாலும் பய நிவிருத்தி உண்டாகாததால் அவற்றை மழுங்கியதாகச் செய்துவிடுங்கள் என மறுபடியும் வேண்டிக்கொள்கின்றார், சில இடங்களை மட்டும் பார்க்கக்கூடியவனாகவும், சொற்ப அம்புகளை மட்டும் உடையவனாகவும் ஒருவன் இருந்தால் அவன் கண்களில் படாமலிருந்தும், அம்புகள் எல்லாம் வீசி எறியப்பட்ட பின்பும், அவனை நமக்கு அனுகூலமாக இருக்கும்படி செய்யலாம். ஸ்ரீபரமேச்வரனோ ஏராளக்கண்களையுடையவராதலாலும் எங்கும் பார்க்க வல்லவர் ஆதலாலும் ஏராள அம்பறாத் தூணிகளையும் அம்புகளையும் பெற்றவராதலாலும் நாம் எந்த விதத்திலும் அவரிடமிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது என்ற விஷயத்தை தூசனம் செய்வதற்காக ஸஹஸ்ராக்ஷ, சதேஷுதே என இரு சம்போதனங்கள். அம்புகளை மழுங்கியதாகச் செய்தபோதிலும் அவற்றை வீசி எறிகின்றவன் குரூரனாக இருக்கும் பகஷத்தில் எப்படியாவது நம்மை ஹிம்சிக்கக் கூடும். ஆதலால் அவ்விதமிராமல் "சிவோ பவ" என வேண்டிக்கொள்ளப்படுகின்றது. மனதில் தயவு இல்லாமல் வெளியில் சுமுகமாக இருந்து மட்டும் பயனில்லை யாகையால் ஸுமநா பவ என்றும் வேண்டிக் கொள்ளப்படுகிறது. (11)

विज्यं धनुः कपर्दिनो विशल्यो बाणवाँ उत ।

अनेशनस्येषव आभुरस्य निषङ्गधिः ॥ १२

விஜ்யம் த⁴னு: கபர்தி³னோ விஸல்யோ பா³ணவான் உத ।

அனேஸன்னஸ்யேஷவ ஆபு⁴ரஸ்ய நிஷங்க³தி⁴: ॥ 12

கபர்தி ³ ன:	-	பரமேச்வரனுடைய,
த ⁴ னு:	-	வில்,
விஜ்யம்	-	நாண் கயிறு அற்றதாக ஆகட்டும்,
பா ³ ணவான் உத	-	அம்பறாத்தூணியும்,
விஸல்ய:	-	அம்புகள் அற்றதாக ஆகட்டும்,
அஸ்ய	-	இந்த பரமேச்வரனுடைய,
இஷவ:	-	அம்புகள்,
அனேஸன்	-	அடிக்கும் சக்திகள் அற்று அழிந்து போகட்டும்,
நிஷங்க ³ தி ⁴ :	-	கத்தியைத் தாங்கும் உரை,
ஆபு ³ :	-	கத்தியற்றதாக ஆகட்டும், (அல்லது நிஷங்க ³ தி ⁴ : - கத்தி, ஆபு ³ : - சக்தி யற்றதாக ஆகட்டும்.) என்றும் பொருள் கூறலாம்.

(10, 11, 12 மூன்று மந்திரங்களுக்கும், ரிஷி - நாரதர், சந்தஸ் - அநுஷ்டுப், தேவதை - ருத்ரன்)

த்யானம்:

उद्यद्भास्करकोटिप्रकाशं आदीप्तदहनमूर्धानम् ।

भीषणभुजङ्गभूष ध्यायेद्विविधायुधं रुद्रम् ॥

உத³யத் பா⁴ஸ்கரகோடிப்ரகாஸம் ஆதீ³ப்தத் ஹனமூர்தா⁴னம் ।

பீ⁴ஷணபு⁴ஜங்க³பூ⁴ஷ த்யாயேத் விவிதா⁴யுத⁴ம் ருத்³ரம் ॥

“கோடிகூர்யப் பிரகாசராயும், ஜ்வலிக்கும் அக்னியை சிரசில் உடையவராயும், பயங்கரமான சர்ப்பங்களை ஆபரணமாக அணிந்தவராகவும், பலவித ஆயுதங்களை தரித்தவருமான ஸ்ரீருத்ரனை தியானம் செய்யவேண்டும். இந்த மந்திரங்களின் ஜபத்திற்கு சத்ருநாசம் பயனாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.” (12)

या ते हेतिमदुष्टम हस्ते बभूव ते धनुः ।

तयाऽस्मान् विश्वतस्त्वमयक्ष्मया परिभुज ॥ १३

யா தே ஹேதிமது³ஷ்டம ஹஸ்தே ப³பூ⁴வ தே த⁴னு: ।

தயா(அ)ஸ்மான் விஸ்வதஸ்த்வமயக்ஷ்மயா பரிப்³பூ⁴ஜ ॥ 13

மீடு ³ ஷ்டம	-	பக்தர்களின் விருப்பத்தை மிக அதிகமாக அளிக்கின்றவரே! தங்களுடைய,
யா	-	எந்த,
ஹேதி:	-	கத்தி முதலிய ஆயுதங்கள் இருக்கின்றன வோ,
தே	-	தங்களுடைய,
ஹஸ்தே	-	கையில்,
த ⁴ னு:	-	எந்த வில்,
ப ³ பூ ⁴ வ	-	இருக்கின்றதோ,
அயக்ஷமயா	-	பக்தர்களின் ஆரோக்யத்திற்குக் காரணமான,
தயா	-	அந்த ஆயுதங்களாலும், வில்லாலும்,
த்வம்	-	தாங்கள்,
அஸ்மான்	-	எங்களை,
விஷ்வத்	-	எல்லாவிதமான ஆபத்துக்களிலிருந்தும்,
பரிபு ³ புஜா	-	எப்பொழுதும் எல்லாவிதமாகவும் இரக்சி க்கவேண்டும்.

முன்பு மூன்று மந்த்ரங்களால் ஆயுதங்களை உபஸம்ஹாரம் செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டு, இந்த மந்திரத்தால் தங்களுடைய ஆயுதங்களால் எங்களை இரக்சிவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளுகின்றார். (13)

नमस्ते अस्त्वायुधायानातताय धृष्णवे ।

उभाभ्यामुत ते नमो बाहुभ्यां तव धन्वने ॥ १४

நமஸ்தே அஸ்த்வாயுதா⁴யானாததாய த்⁴ருஷ்ணவே ।

உபா⁴ப்யாமுத தே நமோ பா³ஹுப்⁴யாம் தவ த⁴ன்வனே ॥ 14

தே	-	(ஏ பரமேச்வர!) தங்களுடைய,
அனாததாய	-	அடிப்பதற்கு சித்தமாக இல்லாததும்,
த் ⁴ ருஷ்ணவே	-	ஆனால் அடிக்கும் திறமை உள்ளதுமான,
ஆயுதா ⁴ ய	-	ஆயுதத்தின் பொருட்டு,
நம: அஸ்து	-	நமஸ்காரம் இருக்கட்டும்,
உத	-	மேலும்,
தே	-	தங்களுடைய,
உபா ⁴ ப்யாம்	-	இரு,
பா ⁴ ஹுப் ⁴ யாம்	-	கைகளின் பொருட்டும்,
தவ	-	தங்களுடைய,
த ⁴ ன்வனே	-	வில்லின் பொருட்டும்,
நம:	-	நமஸ்காரம்.

முன் மந்த்ரத்தால் வேண்டிக்கொண்டு மறுபடியும் இந்த மந்த்ரத்தால் ஆயுதம் முதலியவற்றிற்கு வணங்குகின்றார். “பாஹுப்யாம்” என்று த்விவசனத்தாலேயே இரண்டு என்று கிடைக்கையில் “உபாப்யாம்” என்று மறுபடியும் ஆயுதங்களைத் தாங்கும் கைகளைக் கண்டு மிகவும் நடுக்கத்தால் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (14)

परिते धन्वनो हेतिरस्मान् वृणक्त विश्वतः ।

अथो य इषुधिस्तवारे अस्मन्निधेहि तम् ॥ १५

பரிதே த³ன்வனோ ஹேதிரஸ்மான் வருணக்த விஸ்வத: ।

அதோ² ய இஷுதி⁴ஸ்தவாரே அஸ்மந்நிதே⁴ஹி தம் ॥ 15

தே	-	(ஏ பரமேச்வர!) தங்களுடைய,
த ³ ன்வன:	-	வில்லைச் சார்ந்த, அதாவது வில்லில் தொடுக்கப்பட்ட,
ஹேதி:	-	அம்பு என்ற ஆயுதம்,
அஸ்மான்	-	எங்களை,
பரிவருணக்து	-	வர்த்திக்கட்டும். அதாவது எங்களிடம் வராமல் இரக்சிக்கட்டும்,
அதோ ²	-	மேலும்,
தவ	-	தங்களுடைய,
ய: இஷுதி ⁴ :	-	யாதொரு அம்பறாத் தூணியுண்டோ,
தம்	-	அதை,
அஸ்மத்	-	எங்களுடைய,
ஆரே	-	விரோதிகளின் சமுதாயத்தில், விரோதியாக கிற பாவக்குவியலில் அல்லது வெகு தூரத்தில்,
நிதே ⁴ ஹி	-	வைத்துவிடுங்கள்.

விளக்கம்: இம்மந்த்ரங்களில் நமஸ்காரமும் பிரார்த்தனையும் மாறி மாறி வருகின்றது. முன்மந்த்ரத்தால் நமஸ்கரித்துவிட்டு இதனால் வேண்டிக்கொள்ளுகிறார். தங்களுடைய அம்புகளை எங்களிடம் பிரயோகம் செய்யாமல் எங்களை இரக்சிக்கவேண்டும். எங்களுடைய இரக்சணத்திற்கு இடையூறாக எங்களிடம் பல பாவங்கள் இருக்கும் பகஷத்தில், தங்கள் ஆயுதங்களை அந்த பாபசமுதாயத்தில் வைத்து அதை அழித்துவிடுங்கள். “ஆரே” என்பதற்கு எதிரிகளின் சமுதாயம் என்பது பொருள். பாவமே நமக்கு மிகக்கொடிய விரோதியானதால் “ஆரே” என்பதற்கு பாவக்குவியல் எனப்பொருள் கூறப்பட்டது. மற்ற விரோதிகளின் சமுதாயம் என்றும் பொருள் பொருந்தும். ஆரே என்பதை அவ்யயமாகக் கொண்டு, தங்கள் ஆயுதங்களை எங்கள் அருகில் இல்லாமல் வெகு தூரத்தில் வைத்துவிடுங்கள் என்றும் அர்த்தங் கூறலாம்.

13, 14, 15, முன்று மந்த்ரங்களுக்கும், ரிஷியும் தேவதையும், ஸ்ரீபரமேச்வரனே, சந்தஸ் - அநுஷ்டுப்.

த்யானம்:

प्रणमदमरसंघमौलिमालाकुसुमरजोरूपादपद्मयुग्मम् ।

अनवरतमनुस्मरेद्भवान्या सह जगतां पितरं पिनाकपाणिम् ॥

ப்ரணமத்³மரஸங்க⁴மௌலிமாலாகுஸுமரஜோரூணபாத⁵பத்⁶மயுக்⁷மம் ।

அனவரதமனுஸ்மரேத்⁸ப⁹வான்யா ஸஹ ஜக¹⁰தாம் பிதரம் பினாகபாணிம் ॥

“நமஸ்கரிக்கும் தேவர் குழான்களின் சிரஸில் அணியப்பட்ட மாலைகளின் மலர்களுடைய மகரந்தத்தால் சிவந்த அடித்தாமரையை உடையவரும் உலகங்களுக்கெல்லாம் தந்தையாயும் “பிநாகம்” என்ற வில்லை கையில் ஏந்தியவராயுமுள்ள பரமேச்வரனை பார்வதியுடன்கூட எப்பொழுதும் த்யானம் செய்யவேண்டும்.”

இந்த மூன்று மந்திரங்களுடைய ஜபத்திற்கும் சத்ருநாசமே பயனாகக் கூறப் பட்டிருக்கிறது. (15)

முதல் அனுவாகம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது அனுவாகம்

नमो हिरण्यबाहवे सेनान्ये दिशां च पतये नमः । १

நமோ ஹிரண்யபா¹ஹவே ஸேனான்யே தி²ஸாம் ச பதயே நம: | 1

ஹிரண்ய பாஹவே	-	சுவர்ணமயமான ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கைகளையுடையவரும் அல்ல து பொன்நிறமான கைகளையுடையவரும்,
ஸேனான்யே	-	சேனாதிபதியாயும்,
தி ³ ஷாம்	-	திக்குகளுக்கு,
பதயே ச	-	பதிதாயுமிருக்கின்ற பரமேச்வரனின் பொருட்டு,
நம:	-	நமஸ்காரம்.

(கருத்துரை) முதல் அனுவாகம் பதினைந்து மந்திரங்களால் ஆயுதம் முதலிய வற்றுடன்கூடிய பரமேச்வரன் வேண்டிக்கொள்ளப்பட்டார். இரண்டாவது அனுவாகம் முதல் எட்டு அநுவாகங்களால் பரமேச்வரனை பலவாறாக வர்ணித்து நமஸ்கரிக் கின்றார். அவற்றுள் இப்பொழுது பரமேச்வரனையே ஸர்வேச்வரனாக வணங்குகின்றார்.

இது முதல் ஷ்மய: ஷ்பதிஷ்மய வோ நம: ஸ்வப்⁴ய: ஸ்வபதிப்⁵யஸ்ச வோ நம: என்பது முடிய எல்லா மந்திரங்களும் ஆதியிலும் அந்தத்திலும் 'நம:' என்ற சொல்லை

உடையவை. ஆதலால் இவையெல்லாம் உபயதோ நமஸ்கார மந்த்ரங் கள் எனப்படும் அதாவது नमो हिरण्यवाहवेसेनान्ये दिशां च पतये नमः நமோ ஹிரண்யவாஹவேஸேனான்யே திஸாம் ச பதயே நம: என்பது ஒரு மந்திரமாகும். இதைப் போலவே மேலேயும் பல மந்த்ரங்கள் காணப்படுகின்றன.

திசாம் ச பதயே நம: - திக்குகளுக்குப் பதியான பரமேச்வரனின் பொருட்டு நமஸ்காரம் என்றால், இந்திரன், அக்னி முதலியவர்கள் அல்லவோ திக்பதிகள் எனப் பிரசித்திபெற்றவர்கள்? பரமேச்வரன் எப்படி திக்பதியாவார்? என சந்தேகமேற்படுகிறது. அதை நிவிருத்தி செய்வதற்காக ஸேநாந்யே என்ற விசேஷணம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதனால் தேவர்கள், மனிதர்கள் முதலிய கந்தர்வர்கள், மனிதர்கள் முதலிய அனைவரும் சேனைகள். அவற்றிற்குத் தலைவன் பரமேச்வரன். ஆதலால் திக்குகளுக்கு அதிபதியும் பரமேச்வரனே. அவருடைய ஆக்கையால் இந்திரன் முதலியவர்கள் அந்தந்த திக்குகளில் ஆட்சி புரிந்து வருகின்றனர்.

இந்திரன் முதலிய எல்லா சராசரங்களுக்கும் ஸ்ரீபரமேச்வரனே தலைவர் என்பதை தெரிவிப்பதற்காக ஹிரண்யபாஹவே என்ற மற்றொரு விசேஷணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு சுவர்ணாபரணங்களையுடைய கைகளையுடைய வர் என்றும் பொன்னிறமான கைகளையுடையவர் என்றும் பொருள் கூறலாம். பொன்னிறமான கை என்பது உபலக்ஷணம். நகம் முதல் சிகை வரை எல்லாம் சுவர்ணமயம் என்பது பொருள். "ஆப்ரணகாத் ஸர்வ ஏவ ஸுவர்ண:" "ஹிரண்ய பாஹவே ஹிரண்யவர்ணய" யதாபச்ய: பச்யதே ருக்மவர்ணம் முதலிய வேத வாக்கியங்கள் பரமேச்வரனை சுவர்ணமயமாகவே வர்ணிக்கின்றன. சாந்தோக்ய உபனிஷத்தில் அந்தராதித்ய வித்யை என்று ஒன்று உண்டு. அங்கு சுவர்ணமயமான பரமேச்வரனே உபாஸிக்கப்படவேண்டிய தெய்வமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இங்குள்ள ஹிரண்ய பாஹவே என்ற சொல்லும் அந்த வித்யையில் கூறப்பட்ட சுவர்ணமயமான பரமேச்வரனையே குறிப்பிடுகின்றது. அந்த வித்யையில் பரமேச்வரனை எல்லா லோகத்திற்கும் தலைவனாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் தேவேந்திரன் முதலிய எல்லா தேவர்களுக்கும் பரமேச்வரன் அதிபதி என்பதை ஹிரண்ய பாஹவே என்ற சொல் குறிப்பிடுகிறது. (1)

नमो वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यः पशूनां पतये नमः । २

நமோ வருக்ஷேப்யோ ஹரிகேசேப்ய: பஸூனாம் பதயே நம: । 2

ஹரிகேசேப்ய:	-	ஸாத்விக, ராஜஸ, தாமஸமான கர்மாக்களாகிற இலகையுடைய,
வருக்ஷேப்ய:	-	பிரபஞ்சமாகிற விருக்ஷஸ்வரூபமான ருத்ரர்களின் பொருட்டு,
நம:	-	நமஸ்காரம்.
பத்யனாம் பதயே	-	பிராணிகளுக்கெல்லாம்பதியான பரமேச்வரனின்பொருட்டு,
நம:	-	நமஸ்காரம்.

(கருத்துரை) பதநாம் பதயே நம: - இங்குள்ள 'பசு' என்ற சொல் ஆடுமாடு களை மட்டும் குறிப்பிடவில்லை. இரண்டு கால்கள் உள்ளவை, நான்கு கால்கள் உள்ளவை முதலிய எல்லாப் பிராணிகளையும் பொதுவாகக் குறிப்பிடுகின்றது. அவை எல்லாவற்றிற்கும் பரமேச்வரன் அதிபதி. பிராணிகள் எல்லாவற்றையும் பசுக்கள் என்றும் பரமேச்வரனை பசுபதி என்றும் எவ்வாறு கூறப்படுகின்றது என்பதை ஹரிகேசேப்ய: வருகேஷப்ய: என்ற இரு சொற்களும் விளக்குகின்றன. உலகில் கயிற்றால் கட்டப்படுவதை பசு என்றும் அந்த பசுவை தன் விருப்பப்படி ஆட்டிவைப்பவனை பசுபதி என்றும் கூறுவார்கள். அதுபோல் பிராணிகள் அனைவரும் அவரவர்களுடைய கர்மாக்களாகிற ஸம்ஸார பாசத்தால் கட்டுப்படுகின்ற படியால் பசுக்கள் என்றும், அவற்றை எல்லாம் அந்தந்த காரியங்களில் தூண்டுகின்றபடியாலும், அவற்றின் கட்டை அவிழ்த்துவிடுகின்றபடியாலும் ஸ்ரீபரமேச்வரன் 'பசுபதி' என்றும் கூறப்படுகின்றார்.

நமோ வருகேஷப்யோ ஹிரிகேசேப்யோ நமஸ்தாராய என்ற விடத்தில் மரங்கள் ஸ்வரூபமாக ஸ்ரீபரமேச் வரனை வர்ணிக்கின்றபடியால் இங்குள்ள வருகேஷ என்பதற்கு "ஸம்ஸாரவிருகேஷம்" என்று பொருள் கூறப்பட்டது. உபனிஷத், கீதை முதலியவை ஸம்ஸாரத்தை மரமாகக் கற்பித்துக் கூறியிருக்கின்றன. மரத்தின் உச்சியிலுள்ள பசுமையான இலைகளால் மரங்கள் வளர்ச்சியடைவதுபோல் கர்மகாண்டத்தில் கூறப்பட்ட பலவித கர்மாக்களால் பிரபஞ்சம் விருத்தியடைகின்ற படியால் பிரபஞ்சமாகின்ற மரத்திற்கு கர்மாக்கள் இலைகளாகக் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மரங்களின் உச்சியில் இலைகள் இருப்பதால் அவை 'கேசம்' என இங்கு கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

ஸத்வ குணத்தை வெளுப்பாகவும், ரஜோ குணத்தைப் பச்சையாகவும் அல்லது சிவப்பாகவும், தமோ குணத்தை கருப்பாகவும் வர்ணிப்பது வழக்கம். கர்ம காண்டத்தில் ஸாத்விக - ராஜஸ - தாமஸம் என்ற பல கர்மாக்கள் கூறப்படுகின்றன. ஆதலால் இங்குள்ள பச்சை நிறமான ராஜஸ கர்மாவைக் குறிப்பிடும் "ஹரி" என்ற சொல் மற்ற இரு வகையான கர்மாக்களுக்கும் உபலக்ஷணம். (2)

नमस्सिञ्जराय त्विषी मते पथीनां पतये नमः । ३

நமஸ்ஸிஞ்ஜராய த்விஷீ மதே பதீ²னாம் பதயே நம: | 3

ஸஸ்பிஞ்ஜராய	-	இளம் புல்போல் சிவப்பும் மஞ்சளும் கலந்த வர்ணத்தையுடையவரும்,
த்விஷீ மதே	-	ஞான ஒளியையுடையவரும்,
பதீ ² னாம்	-	வைதிக தாந்த்ரிக மார்க்கங்களுக்கு,
பதயே	-	ப்ரவர்த்தகராயுமுள்ள பரமேச்வரனின் பொருட்டு,
நம:	-	நமஸ்காரம்.

(கருத்துரை) மோக்ஷத்தை அடைவதற்கு வேதங்கள் கூறும் மார்க்கத்தை 'வைதிகம்' என்றும், தந்த்ரங்கள் கூறும் மார்க்கத்தை 'தாந்த்ரிகம்' என்றும் கூறுவர். தாந்த்ரிக மார்க்கங்களில் சில, வேதத்திற்கு விருத்தமாக இருப்பதால் அவற்றைப் பின் பற்றலாகாது என சித்தாந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதே? அப்படியிருக்க தாந்த்ரிக மார்க்கத்தை ஏன் எடுத்துரைத்தார்? என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. அதை நிவிருத்தி நிவிருத்தி செய்வதற்காகவே த்விஷிமதே என்ற விசேஷணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேதத்தில் அதிகாரமுள்ளவர்கள் தாந்த்ரிக மார்க்கத்தைப் பின்பற்றக் கூடாதா னாலும் வேதத்தில் அதிகாரமற்றவர்கள் தாந்த்ரிக மார்க்கத்தைப் பின்பற்றியாவது நற்கதியையடையட்டும் என்ற எண்ணத்தால் தான் ஞான ஒளி நிரம்பிய, அதாவது ஸர்வஜ்ஞான ஸ்ரீ பரமேச்வரன் தந்த்ர சாஸ்திரங்களையும் இயற்றியுள்ளார். (3)

नमो बभ्रुशाय विव्याधिनेन्नानां पतये नमः । ४

நமோ பப்'லுஸாய விவ்யாதி'னேன்னானாம் பதயே நம: | 4

பப்'லுஸாய	-	விருஷபத்தில் வீற்றிருப்பவராயும்,
விவ்யாதி'னே	-	(துஷ்டர்களை, அவர்கள் உண்ணும் உணவா லேயே) மிகவும் ஹிம்சிக்கின்றவராயும்,
அனானாம்	-	உண்ணப்படும் பொருள்களுக்கெல்லாம்,
பதயே	-	அதிபதியாயுமிருக்கின்ற பரமேச்வரனின் பொருட்டு,
நம:	-	நமஸ்காரம்

(கருத்துரை) தர்மமே பரமேச்வரனுடைய வாஹனமான விருஷபமாக அமைந்திருக்கிறது என ஸ்காந்தபுராணம் கூறுகிறது. உணவுப் பொருள்கள் எல்லாம் தர்மத்தாலேயே விளையக்கூடியதாகையால் தர்மஸ்வரூபமான விருஷபத்தில் வீற்றிருப்பவரே தர்மத்திலிருந்து விளையும் உணவுப்பொருள்களுக்கும் பதியாக இருப்பது பொருத்தந்தானே. அன்னபதியான பரமேச்வரனே சிலரை அவர்கள் உண்ணும் உணவைக்கொண்டே ஹிம்சிக்கின்றார் என்பது பொருந்தும். (4)

नमो हरिकेशायोपवीतिने पुष्टानां पतये नमः । ५

நமோ ஹரிகேஸாயோபவீதினே புஷ்டானாம் பதயே நம: | 5

ஹரிகேஸாய	-	கருத்த கேசத்தையுடையவரும். (எப்பொழுதும் வாலிபராகவே இருப்பவரும்)
உபவீதினே	-	யக்ஞோபவீதமணிந்தவரும்,
புஷ்டானாம்	-	அறிவு, ஐச்வர்யம் முதலிய எல்லாம் நிரம்பியவர்களுக்கு,
பதயே	-	ஸ்வாமியாயுமிருக்கின்ற பரமேச்வரனின் பொருட்டு,
நம:	-	நமஸ்காரம்.

(கருத்துரை) ஸாமவேதத்தில் தேவர்களுள் பரமேச்வரன் பிராம்மணன் எனக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு உபவீதிநே என்ற சொல் அதை குறிப்பிடுவதாகவும் கொள்ளலாம். அவரை அர்ச்சித்து மற்றவர்கள் புஷ்டியைப் பெற்றிருப்பதால் புஷ்டி பதியாகவும் அவர் கூறப்படுகின்றார். தான் புஷ்டியுடன் இருந்தால்தான் பிறருக்கு புஷ்டியை அளிக்கக் கூடுமாதலால் ஹரிகேசாய என்ற சொல் நித்யயுவாவான பரமேச்வரன் எல்லாவித புஷ்டிகளுடன் கூடியவர் என்பதை குறிப்பிடுகின்றது.

அல்லது புஷ்டாநாம் பதயே என்பதற்கு புஷ்டிகளின்பதி, அதாவது அவற்றைக் காப்பாற்றுகின்றவர் என்றும் பொருள் கூறலாம். புஷ்டிகள் பத்து விதம், அவையாவன: வாக்புஷ்டி, ஞானபுஷ்டி, சரீரேந்த்ரியபுஷ்டி, கிருஹகேஷத்ரபுஷ்டி, தனதான்யபுஷ்டி, ப்ரஜாபுஷ்டி, பசுபுஷ்டி, கிராமபுஷ்டி, தர்மபுஷ்டி, அணிமா திபுஷ்டி என்பனவாம்.

(5)

नमो भवस्य हेत्यै जगतां पतये नमः । ६

நமோ ப'வஸ்ய ஹேத்யை ஜகதாம் பதயே நம: | 6

ப'வஸ்ய	-	பிரபஞ்சத்திற்கு,
ஹேத்யை	-	ஆயுதம் போன்றவரும்,
ஜகதாம்	-	உலகத்திற்கு,
பதயே	-	ஸ்வாமியாயுமுள்ள பரமேச்வரனின் பொருட்டு,
நம:	-	நமஸ்காரம்.

(கருத்துரை) ஸம்ஸாரமாகிற விருகூத்தை வெட்டித்தள்ளுவதற்கு ஆயுதம் போன்றவர் ஸ்ரீபரமேச்வரன். அவர் அருளால்தான் ஸம்ஸார பந்தம் அறுபடும் என்பது கருத்து. பசுநாம் பதயே நம:, ஜகதாம் பதயே நம: இரண்டாலும் உலகங்களுக்கெல்லாம் பதி என்பதுதான் கூறப்படுகிறது. இருந்தாலும், பசுநாம் பதயே நம: என்பதால் ஜீவர்களின் பந்தத்திற்குக் காரணம் என்றும், "ஜகதாம் பதயே நம:" என்பதால் அவர்களுடைய மோகூத்திற்குக் காரணம் என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

नमो रुद्रायातताविने क्षेत्राणां पतये नमः । ७

நமோ ருத்³ராயாததாவினே க்ஷேத்ராணாம் பதயே நம: | 7

ருத் ³ ராய	-	ஸம்ஸார துக்கத்தை அழிக்கின்றவரும்,
ஆததாவினே	-	நாண் ஏற்றப்பட்ட வில்லைக் கொண்டு உலகத்தை இரகூதிக்கின்றவரும்,
க்ஷேத்ராணாம்	-	சரீரங்களுக்கு,
பதயே	-	ரகூகரான பதியாயுமிருக்கின்ற பரமேச்வரன் பொருட்டு,
நம:	-	நமஸ்காரம்.

புண்ய கேஷத்திரங்களுக்கு பதியாக இருப்பவர் என்றும் பொருள் கூறலாம். (7)

नमस्सूतायाहन्त्याय वनानां पतये नमः । ८

நமஸ்ஸூதாயாஹந்த்யாய வனானாம் பதயே நம: | 8

ஸூதாய	-	(உலகமாகிற இரதத்தை ஓட்டிச் செல்லும்) ஸாரதியாயும்,
அஹந்த்யாய	-	யாராலும் ஹிம்சிக்கமுடியாத ஆத்ம ஜ்யோ திஸ்வரூபமாயும்,
வனானாம்	-	காடுகளுக்கு,
பதயே	-	ஸ்வாமியாயுமுள்ள பரமேச்வரனின் பொருட்டு,
நம:	-	நமஸ்காரம். (8)

नमो रोहिताय स्थपतये वृक्षाणां पतये नमः । ९

நமோ ரோஹிதாய ஸ்த²பதயே வ்ருக்ஷாணாம் பதயே நம: | 9

ரோஹிதாய	-	சிவப்பு நிறமாக இருப்பவரும்,
ஸ்த²பதயே	-	எல்லாவிடங்களிலும் இருந்துகொண்டு எல்லாவற்றையும் இரக்சிப்பவரும்,
வ்ருக்ஷாணாம் பதயே	-	விருக்ஷங்களுக்கு பதியாயுமிருக்கின்ற பரமேச்வரனின் பொருட்டு,
நம:	-	நமஸ்காரம்.

(கருத்துரை) விருக்ஷங்களுக்கு அதிஷ்டானமான பரமேச்வரனுடைய வர்ணம் சிவப்பு என இதிலிருந்து தெரியவருகிறது. (9)

नमो मन्त्रिणे वाणिजाय कक्षाणां पतये नमः । १०

நமோ மந்த்ரிணே வாணிஜாய கக்ஷாணாம் பதயே நம: | 10

மந்த்ரிணே	-	ஏழுகோடி மஹாமந்த்ரங்கள், ரகசியமான உபநிஷத்துக்கள் இவற்றிற்கு ஸ்வாமி யாயும்,
வாணிஜாய	-	வியாபாரிபோல் ஸர்வதேச வியவஹாரங் களையும் நன்கு அறிகின்றவராயும்,
கக்ஷாணாம்	-	மலை, நதி, காடு, புதர் முதலிய எளிதில் பிரவேசிக்க முடியாத பிரதேசங்களுக்கு,
பதயே	-	ஸ்வாமியாயுமிருப்பவரின்பொருட்டு,
நம:	-	நமஸ்காரம்.

“கக்ஷாணாம்” என்பதற்கு மிகவும் துருஹமான தர்மா தர்மரகசியங்கள், பாஷைகள், தேசங்கள் இவற்றிற்கெல்லாம் பதி என்றும் பொருள் கூறலாம். (10)

பக்கம் 65

नमो भुवन्तये वारिवस्कृतायौषधीनां पतये नमः । ११

நமோ பு'வந்தயே வாரிவஸ்க்ருதாயௌஷதீ'னாம் பதயே நம: | 11

பு'வந்தயே	-	பூமியை வளர்க்கின்றவரும், அதாவது பூமி யிலுள்ள அனைவற்றையும் வளர்க்கின்ற வராயும்,
வாரிவஸ்க்ருதாய	-	பக்தர்களிடம் வசிப்பவரும்,
ஓஷதீ'னாம் பதயே	-	கொடி செடி முதலியவற்றிற் கெல்லாம் ரக்ஷகராயுமிருக்கின்ற பரமேச்வரன் பொரு ட்டு,
நம:	-	நமஸ்காரம்.

வாரிவஸ்க்ருதாய - தனத்தை அளிப்பவர், தனம் ஸம்பாதிப்பவர்களுக்கு ஸஹாயமாக இருப்பவர், ஜலத்தில் வசிக்கும் விஷ்ணு ஸ்வரூபமாகவோ அல்லது வருண ஸ்வரூபமாகவோ இருப்பவர் என்றும் பொருள் கூறலாம். பரமேச்வரன் பக்தர்களின் உடலில் வீற்றிருக்கிறார் என்பதற்கு சான்றாக பல புராண வசனங்கள் காணப்படுகின்றன.

"यथायोग्निसमावेशान्नायो भवति केवलम् ।

तथैव मम सान्निध्यान्ते केवलमानुषाः " ॥

"शिवस्य परिपूर्णस्य किन्नाम क्रियते नरैः ।

यकृतं शिवभक्तानां तच्छिवस्य कृतं भवेत् ॥

अकायो भक्तकायः स्यात् ॥

"யதா'யோக்'நிஸமாவேஷான்னாயோ ப'வதி கேவலம் ।

ததை'வ மம ஸாந்நித்'யான்னதே கேவலமானுஷா:" ॥

"ஸிவஸ்ய பரிபூர்ணஸ்ய கிந்நாம க்ரியதே நரை: ।

யக்ருதம் ஸிவப'க்தா'னாம் தச்சி'வஸ்ய க்ருதம் ப'வேத் ॥

அகாயோ ப'க்தகாய: ஸ்யாத் ॥ முதலியன.

(இதன் பொள்) நெருப்பில் பழுக்கப் பழுக்கக் காய்ச்சப்பட்ட இரும்பு எப்படி வெறும் இரும்பாக ஆகாதோ, அவ்விதமே என் பக்தர்கள் என்னுடைய ஸாந்நித்யத்

தால் சாமான்ய மனிதர்களாக ஆகமாட்டார்கள். சிவஸ்வரூபமாகவே அவர்கள் கருதப்பட வேண்டுமென்பது கருத்து. எல்லாம் நிறைந்த சிவனுக்கு மனிதர்களால் செய்யப்படவேண்டியது என்ன இருக்கிறது? சிவபக்தர்களுக்குச் செய்வதே சிவனுக்குச் செய்ததாக ஆகும். உடல் அற்ற சிவனுக்கு பக்தர்களுடைய உடலே உடலாம்.

(11)

नम उच्चैर्घोषायाक्रन्दयते पत्तीनां पतये नमः । १२

நம உச்சைர்கோஷாயாக்ரந்த்யதே பத்தீனாம் பதயே நம: | 12

உச்சைர்கோஷாயா	-	(போர் முதலியவற்றில்) உரக்க சத்தம் செய்கின்றவரும்,
ஆக்ரந்த்யதே	-	எதிரிகளை அழிக்கின்றவரும்,
பத்தீனாம் பதயே	-	காலாள் படைகளுக்கு பதியாயுமிருக்கின்ற ஈச்வரனிற்பொருட்டு,
நம:	-	நமஸ்காரம்.

(கருத்துரை) காலாள் படைகளுக்கு ஸ்வாமி என்பதால் எதிரிகளை ஜயிக்கும் விஷயத்தில் அவர்களுடைய உதவி தேவை என்ற சந்தேகம் ஏற்படக்கூடும். அதை நிவிருத்தி செய்வதற்காக ஆக்ரந்த்யதே என்ற விசேஷணம். பிறருடைய உதவியை எதிர்பாராமலே விரோதிகளை அழிக்கக்கூடியவர் என்பது இதன் பொருள். அதற்கும் வேறு ஆயுதங்கள் அவருக்குத் தேவையில்லை. ஹுங்காரம் ஒன்றே போதுமானது என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக உச்சைர்கோஷாய என்பதாம். திருபுரத்தை சிரிப்பாலும், மன்மதனைப் பார்வையாலும், யமனை நகத்தாலும் அழித்த பரமேச்வரனுக்கு ஆயுதங்கள் எதற்காக?

12

नमः कृत्स्वीताय धावते सत्त्वनां पतये नमः । १३

நம: க்ருத்ஸ்வீதாய தாவதே ஸத்வனாம் பதயே நம: | 13

க்ருத்ஸ்வீதாய	-	எல்லா உலகங்களிலும் வியாப்தராயும்,
தாவதே	-	(பக்தர்களை இரக்சிப்பதற்காக) அவர்களைத் தொடர்ந்து ஓடுகின்றவரும்,
ஸத்வனாம் பதயே	-	ஸாத்விகர்களுக்கு பதியாயுமிருக்கின்ற பரமேச்வரனிற்பொருட்டு,
நம:	-	நமஸ்காரம்.

(கருத்துரை) கன்றைத் தொடர்ந்து பசு ஓடுவது போல் பக்தர்களைத் தொடர்ந்து அவர்களை இரக்சிப்பதற்காக ஓடுகின்றபடியால் அவர் ஸாத்விகர்களுக்கு பதியாக ஆகின்றார். எங்கும் வியாப்தராக இருந்துகொண்டு எல்லோரையும் இரக்சிக்கின்றார் என்ற விஷயம் வாஜஸநேயிகளுடைய கிருஹ்யத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. “ஜலத்தில்” மூழ்கும் பொழுதும், வழியில் நடக்கும்பொழுதும், காட்டில் செல்லும்பொழுதும், வேறு எந்த காரியத்தைச் செய்யும்பொழுதும் அந்தந்த

இடங்களில் உள்ள ருத்ரனுக்கு நமஸ்காரம், எனக்குக் கேஷமத்தை உண்டுபண்ண வேண்டும்” என்ற கருத்துடைய नमो रुद्रायसुषदे स्वस्ति मा संपारय நமோ ருத்ராயாஸுஷதே³ ஸ்வஸ்தி மா ஸம்பாரய முதலியவை ஜபிக்கப்படவேண்டிய மந்த்ரங்களாகும். (13)

இந்த இரண்டாவது அனுவாகம் முழுவதும் ஒரே மந்த்ரம். இதன் ரிஷி - மண்டுகர். சந்தஸ் - மஹா காயத்ரீ, தேவதை - ஸ்ரீருத்ரன்.

த்யானம்:

मुक्तालंकृत सर्वाङ्गमिन्दुगङ्गाधरं हरम् ।
ध्यायेत्कल्पतरोर्मूले समासीनं सहोमया ॥

முக்தாலங்க்ருத ஸர்வாங்க³மிந்து³க³ங்கா³க⁴ரம் ஹரம் ।
த்யாயேத்கல்பதரோர்மூலே ஸமாஸீனம் ஸஹோமயா ॥

(இதன் பொருள்) எல்லா அங்கங்களிலும் முத்துக்களை அணிந்தவராவும், சந்திரனையும் கங்கையையும் சிரஸில் அணிந்தவராயும், கல்பக விருக்ஷத்தின் அடியில் உமாதேவியுடன் வீற்றிருப்பவருமான பரமேச்வரனை த்யானம் செய்ய வேண்டும்.

இந்த மந்த்ரத்தை முறைப்படி ஆவிருத்தி செய்தால் முக்கியமாக சத்ருநாசம், வசீகரணம். ஐச்வர்யலாபம் முதலியவை சித்திக்கும்.

இரண்டாவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

முன்றாவது அனுவாகம்

नमस्सहमानाय निव्याधिन आव्याधिनीनां पतये नमः ॥ १

நமஸ்ஸஹமானாய நிவ்யாதி⁴ன ஆவ்யாதி⁴னீனாம் பதயே நம: ॥ 1

ஸஹமானாய	-	விரோதிகளை அடக்குகின்றவரும் அல்லது பக்தர்களுடைய குற்றங்களைப் பொறுக்கி ன்றவரும்,
நிவ்யாதி ⁴ னே	-	எதிரிகளை நன்றாக அடிக்கும் திறமை வாய்ந்தவரும்,
ஆவ்யாதி ⁴ னீனாம்	-	அனைவரையும் எதிர்த்து அடிக்கும் சக்திவாய்ந்த சேனைகளுக்கு,
பதயே	-	பதியாயுமிருக்கின்ற பமேச்வரனின்

நம: பொருட்டு,
- நமஸ்காரம்.

(கருத்துரை) இரண்டாவது அனுவாகம் போலவே இந்த மூன்றாவது அனுவாகத்திலும் முதல் எட்டு யஜுஸ்ஸுக்களால் பரமேச்வரனே ஸர்வேச்வரன் என்று வணங்கப் படுகின்றார். ஆவ்யாதிநீநாம் பதயே என்பதன் அர்த்தமான "வீரசேனைகளுக்குத் தலைவன்" என்பதற்கு ஸஹமாநாய, நிவ்யாதிநே என்ற இரு விசேஷணங்களும் காரணத்தை விளக்குகின்றன. எல்லோரையும் அடக்கி ஆளுகின்றவரும், நன்கு அடிக்கின்றவருமான பரமேச்வரன் வீரசேனைகளுக்கும் தலைவன் என்பது பொருத்தந்தானே! வீரசேனைகளுக்குத் தலைவனாக இருந்துகொண்டு மற்றவர்களை அடிக்கின்றவரானாலும் பக்தர்களானால் அவர்களுடைய குற்றங்களைப் பொறுத்து அருள் புரிவார் என்றும் ஸஹமா நாய என்ற விசேஷணத்தால் தெரிய வருகிறது. (1)

नमः ककुभाय निषङ्गिणे स्तेनानां पतये नमः ॥ २

நம: ககுபாய நிஷங்கிணே ஸ்தேனானாம் பதயே நம: ॥ 2

ககுபாய	-	(திருடர்களுள்) சிறந்தவராயும்,
நிஷங்கிணே	-	கையில் கத்தியை தரித்துக் கொண்டிருப்பவரும்,
ஸ்தேனானாம்	-	மறைந்து இருந்து திருடுகின்றவர்களின்,
பதயே	-	ஸ்வாமியாகவும் இருப்பவரின் பொருட்டு,
நம:	-	நமஸ்காரம். (ஸ்தேன: - மறைந்து நின்று திருடுகின்றவன், தஸ்கர: - வெளிப்படையாகத் திருடுகின்றவன்.)

(கருத்துரை) எல்லோருக்கும் ஈச்வரனாக இருக்கும் பரமேச்வரன் திருடர்களுக்கும் பதியாக இருக்கின்றார். அதனால் அவருக்கு எவ்வித குற்றமும் இல்லை. திருடர் முதலியவர்களின் உடல்களில் ஸ்ரீபரமேச்வரன் ஜீவஸ்வரூபமாகவும், ஈச்வரஸ்வரூபமாகவும் வியாபித்திருக்கின்றார். அவற்றுள் திருடர்களுடைய ஜீவாத்மஸ்வரூபமே சாஸ்த்ரங்களில் நிந்திக்கப்படுகிறது. எங்கும் நிறைந்த பரமாத்மா திருடர்களுடைய உடல்களிலும் வியாபித்திருக்கின்றார் என்பதே ஸ்தேநானாம் பதயே முதலியவற்றால் கூறப்படுகின்றது. பரமேச்வரனை அவ்விதமாகவும் அநுஸந்தானம் செய்தால் புண்ணியமுண்டு என்பது தாத்பர்யம்.

அல்லது பக்தவத்ஸலனான பரமேச்வரன் திருடர்களுக்கும் பதியாக இருந்து கொண்டு, அவர்கள் தன்னை அண்டினால் அவர்களுடைய பாவங்களையும் போக்கித்து அவர்களையும் இரகூகிக்கின்றார் என்றுமாம்.

எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருடுவதிலும் தலை சிறந்தவன். இதனால் பரமேச்வரன் பிறர் பொருளை திருடுகின்றார் என்று கூறப்பட்டதாக ஆகாது. (2)

नमो निषङ्गिण इषुधिमते तस्कराणां पतये नमः ॥ ३

நமோ நிஷங்கிண இஷுதிமதே தஸ்கராணாம் பதயே நம: || 3

நிஷங்கிணே	-	வில்லில் தொடுப்பதற்காக கையில் அம்பை வைத்துக்கொண்டிருப்பவரும்,
இஷுதிமதே	-	அம்பறாத்தூணியை உடையவரும்,
தஸ்கராணாம்	-	அனைவரும் அறிந்து திருடுகின்ற திருடர்களுக்கு,
பதயே	-	ஸ்வாமியாயுமிருக்கின்ற பரமேச்வரனின் பொருட்டு,
நம:	-	நமஸ்காரம்.

(கருத்துரை) முன் மந்த்ரத்தில் நிஷங்க: என்பதற்கு கத்தி என்று பொருள் கூறப்பட்டது. இங்குள்ள நிஷங்க என்பதற்கு வில்லில் தொடுப்பதற்காக கையில் வைத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் அம்பு என்று அர்த்தம் கூறப்பட்டது. नितरां + सङ्गी = तस्मै நிதராம் + ஸங்கீ = தஸ்மை என்ற வியுத்தத்தியை அனுசரித்து பக்தர்களிடம் மிகுந்த பிரீதி உள்ளவர் என்றும் அர்த்தம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் तस्कराणां पतये தஸ்கராணாம் பதயே என்ற இடத்தில் இந்த அர்த்தம் அவ்வளவு பொருத்தமுள்ளதாகக் கூறுவதற்கில்லை. (3)

नमो वञ्चते परिवञ्चते स्तायूनां पतये नमः ॥ ४

நமோ வஞ்சதே பரிவஞ்சதே ஸ்தாயூனாம் பதயே நம: || 4

வஞ்சதே	-	யஜமானனுக்கு வேண்டியவனாக இருந்து கொண்டே சிலவற்றை மட்டும் சில சமயங்களில் வஞ்சித்துத் திருடுகின்றவன் ஸ்வரூபமாயும்,
பரிவஞ்சதே	-	எல்லா சமயங்களிலும், எல்லா காரியங்களிலும் மிகவும் வஞ்சிக்கின்றவன் ஸ்வரூபமாயும்,
ஸ்தாயூனாம்	-	தன்னைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்து கொண்டே பிறருக்குத் தெரியாமல் திருடுகின்றவர்களுக்கு,
பதயே	-	பதியாயுமிருக்கின்ற பரமேச்வரனின் பொருட்டு,
நம:	-	நமஸ்காரம்.

(கருத்துரை) வெளியிலிருந்துவந்து இரவில் யாரும் அறியாமல் திருடுகின்ற வன் ஸ்தேந். தன்னைச் சேர்ந்தவனாகவே இருந்துகொண்டு இரவிலோ பகலிலோ யாரும் அறியாமல் திருடுகின்றவன் ஸ்தாயு. வஞ்சன் - யஜமானனுக்கு வேண்டியவனாக இருந்து கொண்டு சில சமங்களில் சிலவற்றை மட்டும் வஞ்சித்து அபகரிக்கின்றவன். பரிவஞ்சன் - எல்லாவியவனாரங்களிலும் எப்பொழுதும் வஞ்சிக்கின்றவன். (4)

नमो निचेरवे परिचरायारण्यानां पतये नमः ॥ ५

நமோ நிசேரவே பரிசராயாரண்யானாம் பதயே நம: ॥ 5

நிசேரவே	-	எப்பொழுது பொருளை அபகரிக்கலாம் என்ற எண்ணத்துடனேயே யஜமானன் வீட்டில் மிக்க கவனத்துடன் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருப்பவன் ஸ்வரூபமாயும், அல்லது காட்டில் உள்ள திருடர்களை விட திருடுவதற்காக அதிகமாக சஞ்சரிக்கின்றவன் ஸ்வரூபமாயும்,
பரிசராய	-	கடைவீதி முதலிய பலவிடங்களிலும் திருடுவதற்காக சஞ்சரிக்கின்றவன் ஸ்வரூபமாயும்,
ஆரண்யானாம்	-	காட்டில் உள்ள திருடர்களுக்கு,
பதயே	-	பதியாயுமுள்ள பரமேச்வரனின் பொருட்டு,
நம:	-	நமஸ்காரம். (5)

नमः सूकाविभ्यो जिघाँसद्भ्यो मुष्णतां पतये नमः ॥ ६

நம: ஸ்ருகாவிப்⁴யோ ஜிகா⁴ஹும்ஸத்³ப⁴யோ முஷ்ணதாம் பதயே நம: ॥ 6

ஸ்ருகாவிப் ⁴ யோ	-	இயந்திரத்தால் தன்னை இரசுவித்துக் கொள்ளுகின்றவன் ஸ்வரூபமாயும்,
ஜிகா ³ ஹும்ஸப் ⁴ ய:	-	பிராணிகளை ஹிம்சிக்க விரும்புகின்றவன் ஸ்வரூபமாயும்,
முஷ்ணதாம்	-	வயல் முதலியவற்றில் தான்யத்தைத்திருடுகின்றவர்களுக்கு,
பதயே	-	பதியாயுமிருப்பவரின்பொருட்டு,
நம:	-	நமஸ்காரம்.

(கருத்துரை) தன்னை இயந்திரம் முதலியவற்றால் இரசுவித்துக் கொள்ளுகின்றவனும், பிறரை ஹிம்சிக்க விரும்புகின்றவனுமே திருடர்களுக்குத் தலைவனாக இருக்கமுடியும். ஆதலால் முஷ்ணதாம் பதயே என்பதற்கு ஸ்ருகாவிப்⁴ய:, ஜிகா⁴ஹும்ஸத்³ப⁴ய: என்ற இரண்டும் விசேஷணங்கள். வேதமானதால் ஏகவசன ஸ்தானத்தில் பஹு வசனம் சிரவிக்கின்றது. (6)

नमो सिमद्धयो नक्तंचरद्भ्यः प्रकृन्तानां पतये नमः ७

நமோ ஸிமத்³ப்யோ நக்தஞ்சரத்³ப்ய: ப்ரக்ருந்தானாம் பதயே நம: 7

அஸிமத் ³ ப்ய:	-	கத்தியை தரித்துக்கொண்டிருக்கின்றவர் ஸ்வரூபமாயும்,
நக்தன்சரத் ³ ப்ய:	-	இரவில் சஞ்சரிக்கின்றவர்கள் ஸ்வரூபமாயும்,
ப்ரக்ருந்தானாம்	-	பிறரைக்கொண்டு பொருளை அபகரிக்கின்ற திருடர்களுக்கு,
பதயே	-	பதியாயுமிருக்கின்ற பரமேச்வரனின் பொருட்டு,
நம:	-	நமஸ்காரம். (7)

नम उष्णीषिणे गिरिचराय कुलुञ्चानां पतये नमः ८

நம உஷ்ணீஷிணே கி³ரிசராய குலுஞ்சானாம் பதயே நம: 8

உஷ்ணீஷிணே	-	கிராம ஜனங்கள் போல் தலைப்பாகையை அணிந்திருப்பவர் ஸ்வரூபமாயும்,
கி ³ ரிசராய	-	மலையில் சஞ்சரிக்கின்றவன் ஸ்வரூபமாயும்,
குலுஞ்சானாம்	-	வீடு வயல் முதலியவற்றைத் திருடுகின்றவர் களுக்கு,
பதயே	-	ஸ்வாமியாயுமிருப்பவரின் பொருட்டு,
நம:	-	நமஸ்காரம்.

குலுஞ்சானாம் - வீடு வயல் முதலியவற்றை அபகரிக்கின்றவர்கள் இரு வகைப்படுவார்கள். கிராமங்களில் இருந்துகொண்டு கிராம ஜனங்களைப்போல் தலை ப்பாகை முதலியவற்றை அணிந்துகொண்டு ஏழைகளின் வீடு வாசல்களை அபகரிக்கின்றவர்கள் ஒரு விதம். காடு மலை முதலியவற்றில் இருந்து கொண்டு வீடு வாசல் முதலியவற்றை அபகரிக்கின்றவர்கள் மற்றொரு விதம். (8)

नम इषुमद्धयो धन्वाविभ्यश्च वो नमः ॥ ९

நம இஷுமத்³ப்யோ த⁴ன்வாவிப்⁴யஸ்ச வோ நம: || 9

இஷுமத் ³ ப்யோ	-	அம்புகளை தரித்துக்கொண்டிருப்பவர்களாயும்,
த ⁴ ன்வாவிப் ⁴ ய:	-	வில்லை கையில் தரித்துக்கொண்டிருப்பவர்க ளுமான,
வ:	-	தங்களுக்கு,
நம:	-	நமஸ்காரம்.

நமோ ஹிரண்யபாஹவே முதல் முன்மந்த்ரம்வரை 21 அவாந்தர மந்த்ரங்க ளால் பரமேச்வரன் எல்லா ஜகத்திற்கும் அதிபதி என்பது கூறப்பட்டது. இது முதல் பல வஸ்து ஸ்வரூபமாக இருக்கின்றார் என்பதை வர்ணித்து நமஸ்கரிக்கின்றார்.

இதனால் ஸர்வாத்மத்வம் நிரூபணம் செய்யப்படுகிறது. பரமேச்வரனுடைய ஸ்வரூபங்களுள் பயங்கரமாயும் பல இருக்கின்றன. அவற்றுள் பயங்கரமான ஸ்வரூபங்கள் (உபயதோ நமஸ்கார மந்த்ரங்களால்) இரண்டுதடவை நமஸ்காரத்தைக்கூறும் மந்த்ரங்களால் நேரிடையாகவே இனி நமஸ்கரிக்கப்படுகின்றன. ஆதலால்தான் இந்த மந்த்ரங்களில் "வ:" என்று காணப்படுகின்றது. (9)

नम आतन्वानेभ्यः प्रतिदधानेभ्यश्च वो नमः ॥ १०

நம ஆதன்வானேப்'ய: ப்ரதித³தா⁴னேப்'யஸ்ச வோ நம: ॥ 10

ஆதன்வானேப்'ய: - வில்லில் நாண் ஏற்றுகின்றவர்களும்,
 ப்ரதித³தா⁴னேப்'ய: - நாண் ஏற்றிய வில்லில் அம்பைத் தொடுக்கின்ற
 வர்களுமான,
 வ: - தங்களுக்கு,
 நம: - நமஸ்காரம். (10)

नम आयच्छद्भ्यो विसृजद्भ्यश्च वो नमः ॥ ११

நம ஆயச்ச²த்³ப்'யோ விஸ்ருஜத்³ப்'யஸ்ச வோ நம: ॥ 11

ஆயச்ச²த்³ப்'ய: - நாணை இழுக்கின்றவர்களும்,
 விஸ்ருஜத்³ப்'யஸ்ச - இழுத்து அம்புகளை விடுகின்றவர்களுமான,
 வ: - தங்களுக்கு,
 நம: - நமஸ்காரம். (11)

नमो ऽस्यद्भ्यो विध्यद्भ्यश्च वो नमः ॥ १२

நமோ (அ)ஸ்யத்³ப்'யோ வித்³த்'யத்³ப்'யஸ்ச வோ நம: ॥ 12

அஸ்யத்³ப்'ய: - லக்ஷய தேசம் வரை பாணத்தை வீசி எறிகின்றவ
 ர்களும்,
 வித்³த்'யப்'யஸ்ச - லக்ஷயத்தை அடிக்கின்றவர்களுமான,
 வ: - தங்களுக்கு,
 நம: - நமஸ்காரம். (12)

नम आसीनेभ्यः शयानेभ्यश्च वो नमः ॥ १३

நம ஆஸீனேப்'ய: ஸயானேப்'யஸ்ச வோ நம: ॥ 13

ஆஸீனேப்'ய: - உட்கார்ந்துகொண்டிருப்பவர்களும்,
 ஸயானேப்'யஸ்ச - சயனித்துக்கொண்டிருப்பவர்களுமான,
 வ: - தங்களுக்கு,
 நம: - நமஸ்காரம். (13)

नमः स्वपद्मयो जाग्रद्वयश्च वो नमः ॥ १४

நம: ஸ்வபத்³ப்யோ ஜாக்³ரத்³ப்யஸ்ச வோ நம: || 14

ஸ்வபத்³ப்யோ: - தூங்குகிறவர்களும்,
ஜாக்³ரத்³ப்யஸ்ச: - விழித்துக்கொண்டிருப்பவர்களுமான,
வ: - தங்களுக்கு,
நம: - நமஸ்காரம்.

नमः स्तिष्ठद्वयो धावद्वयश्च वो नमः ॥ १५

நம ஸ்திஷ்ட³த்³ப்யோ தாவத்³ப்யஸ்ச வோ நம: || 15

திஷ்டத்³ப்ய: - நின்றுகொண்டிருப்பவர்களும்,
தாவத்³ப்யஷ்ச - ஓடுகின்றவர்களுமான,
வ: - தங்களுக்கு,
நம: - நமஸ்காரம்.

नमः सभाभ्यः सभापतिभ्यश्च वो नमः ॥ १६

நம: ஸபா⁴ப்ய: ஸபா⁴பதி⁴ப்யஸ்ச வோ நம: || 16

ஸபா⁴ப்ய: - கூட்டமாக அமர்ந்திருப்பவர்களும்,
ஸபா⁴பதி⁴ப்யஸ்ச - அக்கூட்டத்தலைவர்களுமான,
வ: - தங்களுக்கு,
நம: - நமஸ்காரம்.

नमो अश्वेभ्योश्चपतिभ्यश्च वो नमः ॥ १७

நமோ அஸ்வேப்⁴யோஸ்வபதி⁴ப்யஸ்ச வோ நம: || 17

அஸ்வேப்⁴ய: - குதிரை உருவங்கொண்டவர்களும், அல்லது
நாளைக்கென்று பொருளை சேகரிக்காதவர்களும்,
அஸ்வபதி⁴ப்யஸ்ச - குதிரைமேல் ஏறிச் செல்லுகின்றவர்களும்,
அல்லது பல குதிரைகளையுடைய ஸ்ரீமான்களு
மான,
வ: - தங்களுக்கு,
நம: - நமஸ்காரம். (17)

இந்த 17 அவாந்தரயஜூர் மந்த்ரங்களடங்கிய மூன்றாவது அனுவாகம் முழுவதும் ஒரே மந்த்ரம், இதற்கு ரிஷி, தேவதை இரண்டும் பகவான் பரமேச்வரனே. சந்தஸ் - ப்ருஹதீ.

த்யானம்:

ரூபயௌவனசம்பந்நா மूर्तेव वनदेवता ।
 पुष्पितानेक पुत्रा- सहकार शिशूपमः ॥
 पञ्चविंशतिनक्षत्र मायूरकृत शेखरः ।
 अकलं - कशरत् पूर्णचन्द्र बिम्ब समाननः ॥
 प्रातर्विबुद्धपद्माभं वसानं चर्म कोमलम् ।
 सव्यापसव्य विधृतकृत मालाविभूषितः ॥
 धराकम्बपुन्जेन नाभिदेशप्रलम्बिना ।
 आजङ्कं प्रेक्षणीयेन प्रेक्षणीयोपि शत्रुभिः ॥
 भूधरस्य च चार्वी कन्यालंकारशोभिता ।
 आदर्श- मूर्ति शोभानामन्या नारीव निर्मला ।
 तस्या हस्ते धनुर्दत्वा शरसेकं च निर्मलम् ॥
 तदीयसंसमालंब्याश्लिष्टं वामेन बाहुना ।
 सुगन्धिपुष्पस्तवक माध्रायाध्राय पाणिना ॥
 कीज्यमानो मन्द- भन्दं वनपल्लवशाखया ।
 समावृतो बालकैश्च स्वभिस्शाभि मनोहरैः ॥
 गच्छद्भिरप्रतो दृप्तैः ध्यातव्यो जगतां गुरुः ।
 एवं रूपो महातेजा किरातवपुरीश्वरः ॥

ரூபயௌவனஸம்பன்னா மூர்தேவ வனதேவதா ।
 புஷ்பிதானேக புத்ரா- ஸஹகார ஸிஷூபமः ॥
 பஞ்சவிம்ஸதிநக்ஷத்ர மாயூரக்ருத ஸேக'ரः ।
 அகலம் கஸரத் பூர்ணசந்த்'ர பி'ம்ப' ஸமானனः ॥
 ப்ராதர் விபு'த்'த' பத்'மாப'ம் வஸானம் சர்ம கோமலம் ।
 ஸவ்யாபஸவ்ய வித்'ருதக்ருத மாலாவிபூ'ஷிதः ॥
 த'ராகம்ப'புன்ஜேன நாபி'தே'ஸப்ரலம்பி'னா ।
 ஆஜங்கம் ப்ரேக்ஷணீயேன ப்ரேக்ஷணீயோபி ஸத்ருபி' ॥
 பூ'த'ரஸ்ய ச சார்பீ' கன்யாலங்காரஸோபி'தா ।
 ஆத்'ரஸ- மூர்தி ஸோபா'நாமன்யா நாரீவ நிர்மலா ।
 தஸ்யா ஹஸ்தே த'னுர்த'த்வா ஸரஸேகம் ச நிர்மலம் ॥
 ததீ'யஸம்ஸமாலம்ப'யாஸ்லிஷ்டம் வாமேன பா'ஹு'னா
 ஸுக'ந்தி'புஷ்பஸ்தப'க மாத்'ராயாத்'ராய பாணி'னா ॥
 கீஜ்யமானே மந்த' - ப'ந்த'ம் வனபல்லவஸாக'யா ।
 ஸமாவ்ருதோ பா'லகைஸ்ச ஸ்வபி'ஸ்ஸாபி' மனோஹரைः ॥
 க'ச்ச'த்'பி'ரப்ரதோ த்'ருப்தை: த்'யாதவ்யோ ஜக'தாம் கு'ரு: ।
 ஏவம் ரூபோ மஹாதேஜா கிராதவபுரீஸ்வர: ॥

(இதன் பொருள்) யௌவனமும், அழகும் நிரம்பிய வன தேவதையே உருவெடுத்து வந்தவர் போல் இருப்பவரும், புஷ்பங்களுடன் கூடிய புன்னாகம், மா இவற்றின் கன்றுகளுக்கொப்பானவரும், மயில் தோகையை சிரஸில் அணிந்தவரும், (இங்கு “பஞ்சவிம்சதி நக்ஷத்ர” என்பது மொழி பெயர்க்கப்படவில்லை) கலங்கமற்ற ஸம்பூர்ண சந்திரபிம்பம் போன்ற முகத்தையுடையவரும், காலையில் மலர்ந்த தாமரை போன்ற அழகிய தோலை வஸ்திரமாக அணிந்தவரும், இடது பக்கத்திலும் வலது பக்கத்திலும் தரிக்கப்பட்ட கொன்றைப்புஷ்பங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவரும், இடையிலிருந்து கணுக்கால் வரை தொங்குகின்ற அழகிய கதம்பபுஷ்பங்களால், எதிரிகள் கூட கண்டுகளிக்கக் கூடியவராயும், அழகிற்கே உதாரணமான ஸ்திரீபோல் ஆபரணங்களால் விளங்குகின்றவளும், அழகிய உடலையுடையவளான பார்வதியின் கையில் ஒரு வில்லையும் அம்பையும் கொடுத்து, இடது கையை அவள் தோள் மேல் போட்டு, ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டவரும், வேறொரு கையினால் வாசனையுள்ள பூங்கொத்தை முகர்ந்து முகர்ந்து பார்த்துக்கொண்டு, வனத்திலுள்ள தளிர் அடர்ந்த கிளைகளால் மெல்ல மெல்ல வீசப்படுகின்றவரும், முன்பு செல்லுகின்ற திமிர் கொண்ட அழகிய நாய்களாலும் சிறுவர்களாலும் சூழப்பட்டவரும், இவ்வித வேஷத்துடன் வேட உருவங்கொண்டவரும், மஹாதேஜஸ்வியாயும், ஜகத்குருஷமான பரமேஸ்வரன் த்யானம் செய்யப்பட வேண்டும்.

இராஜ்யம் முழுவதும் பரவியுள்ள தொத்து வியாதிகளின் நாசம், பிறருடைய அபிசாரகர்மநாசம், சத்ருநாசம் முதலியவை, ப்ராஜாபத்யகிருச்ர அனுஷ்டானம் செய்து ஐயாயிரம் தடவை இந்த மந்திரத்தை ஜபிப்பதால் ஏற்படக்கூடிய பயன்களாம்.

முன்ருவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

நான்காவது அனுவாகம்

नम आख्याधिनीभ्यो विविध्यन्तीभ्यश्च वो नमः ॥ १

நம ஆவ்யாதி⁴னீப்⁴யோ விவித்⁴யந்தீப்⁴யஸ்⁴ச வோ நம: ॥ 1

ஆவ்யாதி ⁴ னீப் ⁴ ய:	-	நான்கு பக்கங்களிலும் அடிக்கும் திறமைவாய்ந்த ஸ்திரீகள் ஸ்வரூபமாயும்,
விவித் ⁴ யந்தீப் ⁴ யஸ் ⁴ ச	-	பலவிதமாக அடிக்கும் திறமை வாய்ந்த ஸ்திரீகள் ஸ்வரூபமாயுமிருக்கின்ற,
வ:	-	தங்களுக்கு,
நம:	-	நமஸ்காரம்.

முன் அனுவாகம் போல் இந்த அனுவாகத்திலும் பகவான் எல்லா வடிவமாகவும் (ஸர்வாத்மக:) இருக்கின்றார் என்று கூறி வணங்கப்படுகின்றார். (1)

नम उगणाभ्यस्तूहतीभ्यश्च वो नमः । २

ஸ்ரீ ருத்ரம் - சமகம்

நம உக்ணாப்யஸ்த்ரும்ஹதீப்யஸ்ச வோ நம: | 2

உக்ணாப்ய:	-	உத்க்ருஷ்டகணங்களான ஸப்த மாத்ருகைகள் முதலியவர்களின் ஸ்வரூபமாயும்,
த்ருஹும் ஹதீப்ய:	-	ஹிம்ஸிப்பதில் திறமைவாய்ந்த துர்க்கை முதலிய உக்ரமான தேவதா ஸ்வரூபமா யுமிருக்கின்ற,
வ:	-	தங்களுக்கு,
நம:	-	நமஸ்காரம். (2)

நமோ க்ருத்ஸேப்யோ க்ருத்ஸபதிப்யஸ்ச வோ நம: | 3

நமோ க்ருத்ஸேப்யோ க்ருத்ஸபதிப்யஸ்ச வோ நம: | 3

க்ருத்ஸேப்ய:	-	விஷயங்களில் பற்றுள்ளவர்கள் ஸ்வரூபமாயும்,
க்ருத்ஸபதிப்ய: ச	-	அவர்களை இரகூகிக்கின்றவர்கள் ஸ்வரூபமாயுமிருக்கின்ற,
வ:	-	தங்களுக்கு,
நம:	-	நமஸ்காரம்.

க்ருத்ஸா: - என்றால் புத்திசக்தியைக் கொண்டு ஜீவிக்கும் மேதாவிகள்
என்றும் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (3)

நமோ வ்ராதேப்யோ வ்ராதபதிப்யஸ்ச வோ நம: | 4

நமோ வ்ராதேப்யோ வ்ராதபதிப்யஸ்ச வோ நம: | 4

வ்ராதேப்ய:	-	பலவித தொழில்களையுடைய பல வகுப்பினர்க ளுடைய கூட்டமாகவும்,
வ்ராதபதிப்யஸ்ச	-	அவர்களை இரகூகிக்கின்றவர்களுமான,
வ:	-	தங்களுக்கு,
நம:	-	நமஸ்காரம். (4)

நமோ க்ணேப்யோ க்ணபதிப்யஸ்ச வோ நம: | 5

நமோ க்ணேப்யோ க்ணபதிப்யஸ்ச வோ நம: | 5

க்ணேப்ய:	-	ப்ரமதகணங்களாயும் (ப்ரமேச்வரனைத் தொடர்ந்து செல்லும் பூதகணங்களாயும்),
க்ணபதிப்யஸ்ச	-	அவர்களை இரகூகிக்கின்றவர்களுமான,
வ:	-	தங்களுக்கு,
நம:	-	நமஸ்காரம். (5)

நமோ விரூபேப்யோ விஸ்வரூபேப்யஸ்ச வோ நம: | 6

ஸ்ரீ ருத்ரம் - சமகம்

நமோ விருபேப்⁴யோ விஸ்வருபேப்⁴யஸ்ச வோ நம: | 6

விருபேப் ⁴ ய:	-	விகாரமான உருவத்தையுடைய கணங்கள் ஸ்வரூபமாயும்,
விஸ்வருபேப் ⁴ ய:	-	யாஜன, குதிரை போன்ற பலவித உருவங்களைக் கொண்ட கணங்கள் ஸ்வரூபமாயுமிருக்கின்ற,
வ:	-	தங்களுக்கு,
நம:	-	நமஸ்காரம்.

உண்மையில் எவ்வித உருவமும்ற்றவர். ஆதலால் "விருபர்." ஆரோபிதமான பலவித உருவங்களைக் கொண்டவர். ஆதலால் "விஸ்வருபர்" என்றும் கூறலாம். (6)

नमो महद्भ्यः क्षुल्लकेभ्यश्च वो नमः | ७

நமோ மஹத்³ப்ய: கூஷல்லகேப்⁴யஸ்ச வோ நம: | 7

மஹத் ³ ப்ய:	-	அணிமாதி ஐச்வர்யங்களைப்பெற்ற மஹான்களா யும்,
கூஷல்லகேப் ⁴ யஸ்ச	-	அவ்விதப் பெருமையற்றவர்களாயுமிருக்கின்ற,
வ:	-	தங்களுக்கு,
நம:	-	நமஸ்காரம். (7)

नमो रथिभ्योऽरथेभ्यश्च वो नमः | ८

நமோ ரதி²ப்யோ(அ)ரதே²ப்யஸ்ச வோ நம: | 8

ரதி ² ப்யோ	-	இரதத்தில் ஏறிக்கொண்டிருப்பவர்களும்,
அரதே ² ப்ய:	-	அவ்விதமில்லாமல் காலால் நடந்து செல்லுகின்ற வர்களுமான,
வ:	-	தங்களுக்கு,
நம:	-	நமஸ்காரம். (8)

नमो रथेभ्यो स्थपतिभ्यश्च वो नमः | ९

நமோ ரதே²ப்யோ ஸ்த²பதிப்⁴யஸ்ச வோ நம: | 9

தேர் ஸ்வரூபமாயும், தேரில் வீற்றிருக்கும் யஜமானன் ஸ்வரூபமாயுமிருக்
கும் தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (9)

(இந்த ஒன்பதாவது மந்த்ரம் முதல் 17 வது மந்த்ரம் முடிய சொற்களின்
அர்த்தங்கள் எளிதில் விளங்கக் கூடுமெனக் கருதி இரு பாஷ்யங்களில் வியாக்யா
னம் செய்யப்படவில்லை. பட்டபாஸ்கர பாஷ்யத்தில் மட்டும் அர்த்தம் கூறப்பட்டி

ருக்கிறது. அதைத் தழுவி 17 வது மந்த்ரம் முடிய பொழிப்புரை மட்டும் இங்கு எழுதப்பட்டிருக்கிறது.)

नमस्सेनाभ्यः सेनानिभ्यश्च वो नमः । १०

நமஸ்ஸேநாப்ய: ஸேனானிப்யஸ்ச வோ நம: | 10

சேனைகளாகவும், சேனைத்தலைவர்களாகவும் இருக்கும் தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (10)

नमः क्षत्तभ्यः संग्रहीतृभ्यश्च वो नमः । ११

நம: க்ஷத்தப்ய: ஸங்க்ரஹீதருப்யஸ்ச வோ நம: | 11

தேரை ஒழுங்குபடுத்தி ஒட்டுகின்றவர்களாயும், தேரில் உள்ள குதிரைகளை இழுத்துப்பிடித்து நிறுத்துகின்றவர்களாயுமுள்ள தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (11)

नमस्तक्षभ्यो रथकरेभ्यश्च वो नमो नमः । १२

நமஸ்தக்ஷப்யோ ரத்காரேப்யஸ்ச வோ நமோ நம: | 12

மரவேலை செய்யும் தச்சர்களாயும் அல்லது சிற்பிகளாயும், நன்றாகத் தேரை நிர்மாணம் செய்கின்றவர்களாயுமுள்ள தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (12)

नमः कुलालेभ्यः कर्मा रेभ्यश्च वो नमः । १३

நம: குலாலேப்ய: கர்மா ரேப்யஸ்ச வோ நம: | 13

குயவர்களாயும் கொல்லர்களாயுமிருக்கும் தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (13)

नमः पुञ्जिष्टेभ्यो निषादे भ्यश्च वो नमः ॥ १४

நம: புஞ்ஜிஷ்டேப்யோ நிஷாதே ப்யஸ்ச வோ நம: || 14

பகூதிகளைப் பிடிக்கின்றவர்களாயும், மீன்களைப் பிடிக்கும் செம்படவர்களாயுமுள்ள தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (14)

नम इषुकृद्भ्यो धन्वकृद्भ्यश्च वो नमः ॥ १५

நம இஷுக்ருத் ப்யோ தன்வக்ருத் ப்யஸ்ச வோ நம: || 15

நன்கு அம்புகளைச் செய்கின்றவர்களாயும், வில்லுகளைச் செய்கின்றவர்களாயுமுள்ள தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (15)

नमो मृगयुभ्यः श्वनिभ्यश्च वो नमः ॥ १६

நமோ ம்ருக³யுப்ய: ஸ்வனிப்யஸ்ச வோ நம: || 16

மிருகங்களை வேட்டையாடுகின்றவர்களாகும், கழுத்தில் கயிற்றைக்கட்டி நாய்களை இழுத்துச் செல்லுகின்றவர்களாயுமிருக்கின்ற தங்களுக்கு நமஸ்காரம்.(16)

नमः श्वभ्यः श्वपतिभ्यश्च वो नमः || १७

நம: ஸ்வப்ய: ஸ்வபதிப்யஸ்ச வோ நம: || 17

நாய் ஸ்வரூபத்தைதரிப்பவர்களாயும், அவற்றை இரகூழிக்கின்றவர்களாயுமிருக்கின்ற தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (17)

(கருத்துரை) இங்கு "நமோ ஹிரண்யபாஹவே" என்று ஆரம்பிக்கும் இரண்டாவது அனுவாகம், பரமேச்வரன் லீலையாக எடுத்துக்கொண்ட பல ஸ்வரூபங்களையே முக்கியமாக துதிப்பதற்காக ஏற்பட்டது என்றும், "நமஸ்ஸஹமாநாய" என்று ஆரம்பிக்கும் மூன்றாவது அனுவாகம், சோரர்களின் உருவங்களைக் கொண்ட பரமேச்வரனை முக்கியமாக துதிப்பதற்கு ஏற்பட்டதென்றும், "நம ஆவ்யாதிநீப்ய:" என்று ஆரம்பிக்கும் இந்த நான்காவது அனுவாகம் பலவித பிராணிகளாக இருக்கும் ஸ்ரீ பரமேச்வரனை முக்கியமாக வர்ணிப்பதன் பொருட்டு ஏற்பட்டது என்றும் ஸாயணபாஷ்யத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

"இஷாமத்ப்ய:" என்பதுமுதல் இதுவரை 26 அவாந்தர மந்த்ரங்களால் ஸ்ரீ பரமேச்வரனே சேதனசேதன ஸ்வரூபமான ஸமஸ்த பிரபஞ்சமாக இருக்கின்றார் என்று வர்ணிக்கப்பட்டது. "நமோ ஜ்யேஷ்டாயச" என்பது முதலும் "ஸர்வாத்மத்வம்" வர்ணிக்கப்பட்டபோகின்றது. இதனால் "சிவாத்வைதம்", அதாவது ஆத்மாத்வைதமே நிரூபணம் செய்யப்பட்டதாக ஆகிறது. ஆத்மாவிற்கு ஸமஸ்தசேதனத்வைதம் என்பது "அஹம் ப்ருஹ்மாஸ்மி" "தத்வமஸி" முதலிய பல ப்ரமாண வசனங்களால் சித்திக்கின்றது. ஆத்மாவிற்கு ஸமஸ்த அசேதனத்வைதம் என்பது ஆத்மா ஸமஸ்த அசேதனத்யாஸத்திற்கும் அதிஷ்டானமானதால் அத்யஸ்தமான பதார்த்தத்திற்கு அதிஷ்டானமே ஸ்வரூபம் என்பதை 'சுக்திரஜத' ஸ்தலத்தில் கண்டிருக்கின்றபடியால், சித்திக்கின்றது என்று ப்ருஹ்மமீமாம்ஸையில் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்வாறு ஸர்வாத்வைதம் நிரூபணம் செய்யப்பட்டிருப்பதால் இந்தப் பிரகரணத்திற்கும் அதுவே தாத்பர்யமானதால் ஸர்வோத்திருஷ்டமான ஈசனை நாய் என்றும் வேடன் என்றும் ச்ருதி மிக நீசர்களுடன் எப்படி ஐக்கியத்தை போதிக்கலாம் என்ற சங்கைக்கு இடமே இல்லை. "சவப்ய:" "சவபதிப்ய:" முதலியவற்றிற்கு நாய் உடலும் பரமேச்வரனும் ஒன்று என்று அர்த்தமல்ல. நாய் உடலில் வியாபித்திருக்கும் சைதன்யமும் பரமேச்வரசைதன்யமும் ஒன்று என்பதுதான் பொருள். "ச்வா" என்பதற்கு நாய் உடலை அர்த்தமாகக் கூறுங்காலத்தில் அது சைதன்யத்தில் கற்பிதமானதால் அதிஷ்டானமான சைதன்யத்தைத்தவிர ஆரோபிதமான நாய் உடல் என்பது தனியாக இல்லை என்கிற தாத்பர்யத்தில் இவ்வாறு கூறப்பட்டதாகக்

கொள்ளவேண்டும். கங்கை, குட்டைகள் முதலியவற்றில் பிரதிபிம்பிக்கும் தூர்யனிடம் கங்கையின் புனிதத்தன்மையோ, கள்ளின் தோஷமோ சம்பந்தப்படுவது இல்லை. அதுபோல் நாய் முதலிய நீசமான பிராணிகளின் உடலில் வியாபித்திருக்கும் ஆத்மசைதன்யத்தில், நீசமான பிராணிகளின் தோஷங்களோ உயர்ந்த பிராணிகளின் குணங்களோ சம்பந்தப்படுவதில்லை. இந்த அபிப்ராயத்தைத்தான்

विद्याविनयसंपने ब्राह्मणे गवि हस्तिनि ।

शुनि चैव श्वपाके च पण्डिताः समदर्शिनः ॥

வித்³யாவினயஸம்பனே ப்³ராஹ்மணே க³வி ஹஸ்தினி ।

ஸ்³னி சைவ ஸ்வபாகே ச பண்டி³தா: ஸமத்³ர்ஸின: ॥

என்ற கீதா வாக்யமும்

किं गङ्गाम्बुनि बिम्बितेम्बरमणौ चण्डालवापीपयः

पूरेण्यन्तरमस्ति काञ्चनघटीमृत्कुम्भयोश्चान्तरं ॥

கிம் க³ங்கா³ம்பு³னி பி³ம்பி³தேம்ப³ரமணௌ சண்டா³லவாபீபய: ।

பூரேண்யந்தரமஸ்தி காஞ்சனக³டீம்ருத்கும்ப³யோஸ்சாந்தரேம் ॥

முதலிய வாக்யங்களும் விளக்கிக்கூறுகின்றன. (கங்கா ஜலத்தில் பிரதிபிம்பிக்கும் தூரியனுக்கும் சண்டாளனுடைய குட்டையில் பிரதிபிம்பிக்கும் தூரியனுக்கும் வித்தியாசமுண்டோ? பொற்குடத்தில் உள்ள ஆகாயத்திற்கும் மண்குடத்தில் உள்ள ஆகாயத்திற்கும் வித்தியாசமுண்டோ? என்பது இதன் பொருள்.)

இந்த 14 அவாந்தரமந்த்ர ஸமுதாயமான நான்காவது அனுவாகத்திற்கு ரிஷி - துர்வாஸஸ், சந்தஸ் - மஹா விராட். தேவதை - சம்பு. த்யானம்:

भस्मोद्धूलितसर्वाङ्ग जटामण्डलमण्डितम् ।

ध्यायेदेवं वृषारूढं गणेश्वरयुतं हरम् ॥

ப³ஸ்மோத்³தூ³லிதஸர்வாங்க³ ஜடாமண்ட³லமண்டி³தம் ।

த்³யாயேதே³வம் வருஷாரு³டம் க³ணேஸ்வரயுதம் ஹரம் ॥

(இதன் பொருள்) எல்லா அங்கங்களிலும் விபூதியை உத்தூளனம் செய்து கொண்டவரும், ஜடாமண்டலத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவரும், கணேஸ்வரனுடன் கூடியவரும், விருஷபாருடருமான ஹரனை தியானம் செய்யவேண்டும்.

இம்மந்த்ர ஜபம் காசம், ஜ்வரம், ஸந்நிபாதம், குஷ்டம் முதலிய மகாரோகங்களை பரிஹாரம் செய்யக்கூடியதாகும்.

நான்காவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது அனுவாகம்

नमो भवाय च रुद्राय च । १

நமோ பவாய ச ருத்ராய ச | 1

பவாய ச	-	ஐகத்தின் உற்பத்திக்குக் காரணமான பரமேச்வரனின் பொருட்டு,
நம:	-	நமஸ்காரம்,
ருத்ராய ச	-	ஸம்ஸாரதுக்கத்தை அகற்றி மோக்ஷத்தையளிக் கும் பரமேச்வரனின் பொருட்டு நமஸ்காரம்.

(கருத்துரை) இப்பொழுது ஸ்ரீ பரமேச்வரனுக்கே உரிய பல மஹிமைகளை அனுஸந்தானம் செய்து வணங்குவதற்கு ஆரம்பிக்கின்றார். இது முதல் த்ராபே என்பது வரை எல்லா மந்த்ரங்களும் ஆதியில் மட்டும் "நம:" என்ற சொல்லை யுடையவை; ஆதலால் இவையெல்லாம் அந்யதோ நமஸ்கார மந்த்ரங்கள் எனப்படும். இந்த அனுவாகங்களில் "நம:" என்பதுமுதல் அடுத்த "நம:" என்பதற்கு முன்பு வரை ஒரு மந்த்ரம் எனக்கொள்ளவேண்டும். அதாவது நமோ பவாய ச ருத்ராய ச என்பது ஒரு மந்த்ரம். நம: ஸர்வாயச பஸுபதயே ச - என்பது அடுத்த மந்த்ரம். இவ்வாறே மேலே உள்ள மந்த்ரங்கள் எல்லாம். "நமா" என்பது ஒவ்வொரு சொல்லோடும் தனித்தனியாக அன்வயிக்கின்றது என்பதைக் குறிப்பிடுவதற்காக ஒவ்வொரு சொல்லோடும் "ச" என்பது உச்சரிக்கப்படுகின்றது. (1)

नमश्शर्वाय च पशुपतये च ॥ २

நமஸ் ஸர்வாய ச பஸுபதயே ச || 2

ஸர்வாய ச	-	எல்லாவற்றையும் ஹிம்ஸித்து ஸம்ஹாரம் செய்யும் பரமேச்வரனின் பொருட்டு,
நம:	-	நமஸ்காரம்,
பஸுபதயே ச	-	பசு எனப்படும் ஜீவர்களுக்கெல்லாம் பதியான பரமேச்வரனின் பொருட்டு.

(கருத்துரை) இவ்விரு மந்த்ரங்களாலும், ஸ்ருஷ்டி - ஸ்திதி - ஸம்ஹாரம் - திரோதனம் - அனுக்கிரஹம் என்ற ஐந்து காரியங்களையும் செய்யும் பரமேச்வரன் வணங்கப்படுகின்றார். பவாய - என்பதால் ஸ்ருஷ்டி காரணம் என்றும், ருத்ராய என்பதால் மோக்ஷ காரணம் என்றும், சர்வாய என்பதால் ஸம்ஹார காரணம் என்றும், பசுபதயே என்பதால் "பந்தம்" 'ஸ்திதி' என்ற இவ்விரண்டிற்கும் காரணம் என்றும் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. "திரோதானம்" என்றால் பந்தம், "அனுக்ரஹம்" என்றால் மோக்ஷம். (2)

नमो नीलग्रीवाय च शितिकण्ठाय च ॥ ३

நமோ நீலக்³ரீவாய ச ஸிதிகண்டா²ய ச || 3

- நீலக்³ரீவாய ச - (கால கூட விஷத்தை விழுங்கியதற்குப்பின்)
கருப்பான கழுத்தையுடையவரான பரமேச்வரனின்
பொருட்டு,
நம: - நமஸ்காரம்,
ஸிதிகண்டா²ய ச - (அதற்குமுன்) வெளுத்த கழுத்தையுடையவரின்
பொருட்டு நமஸ்காரம்.

தன் கழுத்தில் ஏற்படக்கூடியவிகாரத்தைக்கூட பொருட்படுத்தாமல் விஷத்
தை உண்டு உலகத்தை இரக்சித்த ஸ்ரீ பரமேச்வரனது கருணை இதனால் வெளியி
டப்பட்டதாக ஆகிறது. (3).

नमः कपर्दिने च व्युप्तकेशाय च || 4

நம: கபர்தி³னே ச வ்யுப்தகேஸாய ச || 4

- கபர்தி³னே ச - ஜடாதாரியான பரமேச்வரனுக்கு,
நம: - நமஸ்காரம்,
வ்யுப்தகேஸாய ச - முழுவதும் வபனம் செய்யப்பட்ட கேசங்க
ளையுடைய ஸந்நியாசி ஸ்வரூபமான பர
மேச்வரனின் பொருட்டு நமஸ்காரம்.

(கருத்துரை) “கபர்தீ” என்பதற்கு மிகவும் போற்றத் தகுந்த ஜடையையுடை
யவர் என்று பொருள். தகூ யக்குத்தை அழித்த “வீரபத்ரன்” என்ற வீரன் ஸ்ரீ பரமேச்
வரனுடைய ஜடையின் ஓர் அம்சம்தான் என்ற மஹிமை இதனால் ஞாபகமூட்டப்
படுகின்றது. பரமஹம்ஸர்கள் எனக் கூறப்படும் ஸந்நியாசிகள் “தலையில் சிகை
யற்றவர்களாக இருப்பர். இருப்பர். ஒரே காஷாய வஸ்த்ரத்தையே அணிந்து கொள்
ளுவர். ஆத்மஞானத்தையே சிகையாகவும் யஜ்ஞோபவீத மாகவும் உடையவர்” என்
றெல்லாம் சுருதியில் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. தத்தாத்ரேயர், துர்வாஸஸ்
முதலியவர்கள் முன் யுகங்களில் இந்த லக்ஷணப்படி இருந்தவர்கள். இக்கலியில்

चतुर्भिस्सद्वितः शिष्यैश्शङ्करोवतरिष्यति

சதுர்பி⁴ஸ்ஸத்²வித: ஸிஷ்யைஸ்ஸங்கரோவதரிஷ்யதி

(நான்கு சிஷ்யர்களுடன் ஸ்ரீபரமேச்வரன் அவதரிக்கப்போகின்றார்) என்ற
வசனப்படி ஸ்ரீபரமேச்வரனுடைய அவதாரமான ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாசார்ய
ஸ்வாமிகளும் ஷே லக்ஷணப்படி இருந்தவர்கள். இவர்களுடைய ஸ்வரூபமாக
விளங்குவதெல்லாம் ஸ்ரீபரமேச்வரன் தான் என்பதை வ்யுப்தகேஸாய ச என்ற சொல்
அறிவிக்கின்றது.

ब्रह्मधिपतिर्ब्रह्मणो धिपतिः ப்ரஹ்மதி'பதிர்ப்ரஹ்மணோ தி'பதி: என்ற ச்ருதியில் ஸ்ரீபரமேச்வரன் ப்ருஹ்மவித்யாஸம்பிரதாயப்ரவர்த்தகர் எனக் கூறப் பட்டிருக்கின்றது. ஸ்ரீ சங்கராசாரியர் முதலியவர்களாகத் தோன்றி ப்ருஹ்மவித்யாப்ர வர்த்தகராக ஆனார் என்பது இதிலிருந்து தெரிய வருகிறது. (4)

नमस्सहस्राक्षाय च शतधन्वने च ॥ ५

நமஸ்ஸஹஸ்ராக்ஷாய ச ஸதத'ன்வனே ச || 5

ஸஹஸ்ராக்ஷாய ச - பல கண்களையுடைய, அதாவது எல்லாவற்றை யும் நேரில் அறியுந்திறமையுடைய ஸர்வஜ்ஞரான பரமேச்வரனின் பொருட்டு,
நம: - நமஸ்காரம்,
ஸதத'ன்வனே ச - பல வில்லுகளையுடையவருமான பரமேச்வரனு க்கு நமஸ்காரம்.

ப்ரணவம், வேதம், மேருபர்வதம், பிநாகம் முதலிய பல வில்லுகள் ஸ்ரீ பரமேச்வரனுக்கு உண்டு. திருபுரஸம்ஹாரம் செய்யுங்காலத்தில் மேருபர்வதத்தை வில்லாகவும், விஷ்ணுவை பாணமாகவும் வைத்துக்கொண்டார் என்றும், ஓங்காரத் தை வில்லாகவும் ஸாவித்ரியை நாண்கயிறாகவும் வைத்துக் கொண்டார் என்றும் மஹாபாரதத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (5)

नमो गिरिशाय च शिपिविष्टाय च ॥ ६

நமோ கி'ரிஸாய ச ஸிபிவிஷ்டாய ச || 6

கி'ரிஸாய ச - கைலாஸமலையில் வசிப்பவரான பரமேச்வரனு க்கு,
நம: - நமஸ்காரம்,
ஸிபிவிஷ்டாய - என்ற வேதவாக்கியப்படி) விஷ்ணுருபமாக (விஷ்ணு ஸிபிவிஷ்ட:) இருக்கும் பரமேச்வரனுக்கு நமஸ்காரம். (6)

नमो मीढुष्टमाय चेषुमते च ॥ ७

நமோ மீடு'ஷ்டமாய சேஷுமதே ச || 7

மீடு'ஷ்டமாய ச - உலகத்தை ஸ்ருஷ்டி செய்யும் ஹிரண்யகர்ப்ப ஸ்வரூபமாயும், அல்லது மிக அதிகமாக மழையைப் பொழியும் மேகஸ்வரூபமாயும் இருக்கின்ற பரமேச்வரனின் பொருட்டு,
நம: - நமஸ்காரம்,
சேஷுமதே ச - சிறந்த பாணத்தையுடையவரின் பொருட்டு நமஸ்காரம்.

"கிரிச - சிபிவிஷ்ட - மீடுஷ்டம" என்ற மூன்று பதங்களாலும், முறையே 'ருத்ர - விஷ்ணு - ப்ரஹ்மா' என்ற மூர்த்தித்ரய ஸ்வரூபமாக இருப்பவர் என்பது கூறப்பட்டதாக ஆகிறது. (7)

नमो ह्रस्वाय च वामनाय च ॥ ८

நமோ ஹ்ரஸ்வாய ச வாமனாய ச ॥ 8

ஹ்ரஸ்வாய ச - சிறிய உருவத்தை உடைய பரமேச்வரனுக்கு
நமஸ்காரம்,
வாமனாய ச - சிறிய அவயவங்களை உடையவருக்கு
நமஸ்காரம்.

"ஹ்ரஸ்வ" என்பதால் தஹரோபாயமூர்த்தி என்றும் "வாமந" என்பதால் மஹாகணபதி ஸ்வரூபமாக இருப்பவர் என்றும் கூறப்பட்டதாகவும் கொள்ளலாம்.

(8)

नमो बृहते च वर्षीयसे च ॥ ९

நமோ ப்ருஹதே ச வர்ஷீயஸே ச ॥ 9

ப்ருஹதே ச - உருவத்தால் பெரியவரான பரமேச்வரனுக்கு,
நம: - நமஸ்காரம்,
வர்ஷீயஸே ச - நற்குணங்கள் நிறம்பியவரின் பொருட்டு
நமஸ்காரம்.

बृहत् - ப்ருஹத் என்பதற்கு எக்காலத்திலும் எல்லா தேசத்திலும் எல்லாமா கவும் இருக்கும் பரப்ருஹ்ம ஸ்வரூபமாக இருப்பவர் என்றும், பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (9)

नमो ब्रुद्धाय च संवृध्वने च ॥ १०

நமோ வ்ருத்³தாய ச ஸம்வ்ருத்⁴வனே ச ॥ 10

வ்ருத்³தாய ச - வயோவ்ருத்தராயும்,
ஸம்வ்ருத்⁴வனே ச - தனக்கே உரிய ஸ்தோத்திரங்களாலும், நமஸ்காரங்களாலும் விசேஷமாகப் போற்றப்படுகின்ற வருமான பரமேச்வரனுக்கு,
நம: - நமஸ்காரம்.

(கருத்துரை) வ்ருத்³த⁴: என்பதற்கு மற்ற அனைவராலும் வணங்கப்படுவதாலும், அவர் மற்றவரை வணங்காததாலும் அவர் மிகவும் விருத்தர் என்று பொருள். பிறந்து பல பருஷங்கள் சென்றுவிட்டன என்று பொருள் அல்ல. ஸம்வ்ருத்⁴வா மற்ற தேவதைகளிடம் பொருந்தாத, அவருக்கே உரிய பல ஸ்தோத்திரங்களால்

போற்றப்பட்டு அபிவிருத்தியடைகின்றவர் என்று பொருள். பக்தர்களுக்கு வேண்டியவற்றை அளித்து வளர்க்கின்றார் என்றும் அர்த்தம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(10)

नमो अग्रियाय च प्रथमाय च ॥ ११

நமோ அக்³ரியாய ச ப்ரத²மாய ச ॥ 11

அக்³ரியாய ச - உலகம் உற்பத்தியாவதற்கு முன்பே இருப்பவராயும்,
ப்ரத²மாய ச - மற்ற அனைவரையும்விட முதல்வராயுமுள்ள ஈசுவரனின் பொருட்டு,
நம: - நமஸ்காரம்

ஜகத்தின் உற்பத்திக்கு முன் ஹிரண்யகர்ப்பர் இருந்ததாக **हिरण्यगर्भस्समवर्तताग्रे** - ஹிரண்யக³ர்ப⁴ஸ்ஸமவர்ததா³க்³ரே முதலிய சுருதி கூறுகின்றபடியால், அவருக்கும் காரணமாக பரமேச்வரன் இருந்தார் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக **प्रथमाय** ப்ரத²மாய என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் பரமேச்வரன் ஸர்வஜகத்காரணம் என்று உரைக்கப்பட்டதாக ஆகிறது. **नमो भवाय च** நமோ ப⁴வாய ச என்பதால் ஜகத் காரணத்வம் போதிக்கப்பட்டபோதிலும், ஜகத்காரணம் என்று கருதப்படும் ஹிரண்யகர்ப்பனுக்கும் காரணம் உரைக்கப்படுகின்றது.

(11)

नम आशवे चाजिराय च ॥ १२

நம ஆஸவே சாஜிராய ச ॥ 12

ஆஸவே ச - எங்கும் வியாபித்திருப்பவரும்,
ஆஜிராய ச - செல்லுவதில் திறமையுள்ளவருமான பரமேச்வரனுக்கு,
நம: - நமஸ்காரம்.

(12)

नमशीघ्रयाय च शीभ्याय च ॥ १३

நமஸீக்⁴ரயாய ச ஸீப்⁴யாய ச ॥ 13

ஸீக்⁴ரயாய ச - வேகமாகச் செல்லும் ஜலத்தில் இருப்பவரும்,
ஸீப்⁴யாய ச - பெரிய ஜலப்பிரவாஹத்தில் இருப்பவருமான ஈசனுக்கு,
நம: - நமஸ்காரம்.

नम् ऊर्म्याय चावस्वन्याय च ॥ १४

நம் ஊர்மயாய சாவஸ்வந்யாய ச ॥ 14

ஸ்ரீ ருத்ரம் - சமகம்

ஊர்மயாய ச	-	அலைகளில் இருப்பவரும்,
அவஸ்வநயாய ச	-	சத்தமில்லாத ஜலத்தில் இருப்பவருமான பரமேச்வரனுக்கு,
நம:	-	நமஸ்காரம்.

नमः स्त्रोतस्याय च द्वीप्याय च ॥ १५

நம: ஸ்ஸ்ரோதஸ்யாய ச த்'வீப்யாய ச || 15

ஸ்ரோதஸ்யாய ச	-	சிறியபிரவாஹத்தில் இருப்பவரும்,
த்'வீப்யாய ச	-	ஜலம் இரண்டு பிரிவாகச் செல்லுமிடத்தில் அல்லது "ஜம்புத்வீபம்" முதலியவற்றில் இருப்பவருமானபரமேச்வரனுக்கு,
நம:	-	நமஸ்காரம்.

ஸ்ரீ பரமேச்வரன் எல்லா இடங்களிலும் வியாபித்திருக்கிறார். அவருடைய சக்திதான் எங்கும் நிறம்பியிருக்கிறது என்பதே 14-15 - வது மந்த்ரங்களின் முக்கிய தாத்பர்யம். (15)

ஐந்தாவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

ஆறாவது அனுவாகம்

नमो ज्येष्ठाय च कनिष्ठाय च ॥ १

நமோ ஜ்யேஷ்டா'ய ச கநிஷ்டா'ய ச || 1

ஜ்யேஷ்டா'ய ச	-	வயது, படிப்பு முதலியவற்றால் சிறந்தவர்கள் ஸ்வரூபமாயும்,
கநிஷ்டா'ய ச	-	அவ்வித சிறப்பற்றவர்கள் ஸ்வரூபமாயுமிருக்கிற பரமேச்வரனின் பொருட்டு,
நம:	-	நமஸ்காரம். (1)

नमः पूर्वजाय चापरजाय च ॥ २

நம: பூர்வஜாய சாபரஜாய ச || 2

பூர்வஜாய ச	-	முன்பே உண்டான காரண ரூபமாயும்,
அபரஜாய ச	-	பின்பு உண்டான கார்யரூபமாயும் இருக்கும் ஈச்வரனுக்கு,
நம:	-	நமஸ்காரம்.

ஸ்ருஷ்டி ஆரம்பத்தில் முதல் முதலில் ஹிரண்ய கர்ப்பனத் தோன்றியவர் என்றும், கடைசீ காலத்தில் காலாக்னி ரூபமாகத் தோன்றியவர் என்றும் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (2)

नमो मध्यमाय चापगल्भाय च ॥ ३

நமோ மத்'யமாய சாபக'ல்பாய ச ॥ 3

மத்'யமாய ச - யௌவனப் பருவத்தில் உள்ளவராகவும்,
ஆபக'ல்பாய ச - சிறுவன் வடிவத்தில் இருப்பவருமான
ஈச்வரனுக்கு,
நம: - நமஸ்காரம்.

ஸ்ருஷ்டி - ஸம்ஹாரம் இவ்விரண்டிற்கும் மத்திய காலத்தில் உள்ள பல பிராணிகள் ரூபமாக இருப்பவர் என்றும் என்பதற்கு பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது.(3)

नमो जघन्याय च बुध्न्याय च | ४

நமோ ஜக'ந்யாய ச புத்'னியாய ச | 4

ஜக'ந்யாய ச - பசு முதலியவற்றின் பின் புறத்தில் தோன்றிய
கன்று முதலியவை ஸ்வரூபமாயிருப்பவரும்,
புத்'னியாய ச - மரம் முதலியவற்றின் அடிபாகத்தில் தோன்றிய
வேர் முதலியவைகளாக இருப்பவருமான ஈச்வர
னுக்கு,
நம: - நமஸ்காரம் (4)

नमस्सोभ्याय च प्रतिसर्याय च ॥ ५

நமஸ்ஸோப்'யாய ச ப்ரதிஸர்'யாய ச ॥ 5

ஸோப்'யாய ச - மனுஷ்யலோகத்தில் உதித்தவராயும்,
ப்ரதிஸர்'யாய ச - ஜங்கமப்பிரபஞ்சத்தில் இருப்பவருமான
ஈச்வரனுக்கு,
நம: - நமஸ்காரம்.

उभाभ्यामेव मनुष्यलोकम् - உபா'ப்'யாமேவ மனுஷ்யலோகம் என்ற
வேதவாக்யப்படி புண்ணியம் பாவம் இரண்டுடன் கூடியிருக்கின்றபடியால் மனுஷ்ய
லோகத்திற்கு, **சோப:** ஸோப: என்று பெயர், மஹாபாரதத்தில், **शाल्व:**
सोभमधिष्ठाय ஸால்வ: ஸோப'மதி'ஷ்டாய என்று காணப்படுகின்றபடியால், **सोभ:**
ஸோப: என்பது ஓர் கந்தர்வநகரத்தை குறிக்கும் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது,
प्रतिसर: ப்ரதிஸர: என்பதற்கு ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குத் தானாகச்

செல்லக்கூடிய ஜங்கமப் பிரபஞ்சம் என்றும், விவாஹம் முதலிய சுபகாரியங்களில் கையில் கட்டப்படும் ரக்ஷாபந்தனம் என்றும் இருவித பொருள்கள் உண்டு. அவ்விடங்களில் எல்லாம் அந்தர்யாமியாக ஸ்ரீ பரமேச்வரன் இருக்கிறார் என்பது தாத்பர்யம். (5)

नमो याम्याय च क्षेम्याय च ॥ ६

நமோ யாம்யாய ச க்ஷேம்யாய ச ॥ 6

யாம்யாய ச - யமலோகத்தில் இருப்பவரும்,
க்ஷேம்யாய ச - ஸுவர்க்கலோகத்தில் இருப்பவருமான
ஈச்வரனுக்கு,
நம: - நமஸ்காரம்.

यम: यम: என்பதற்கு ப்ராணவியோககாலம் என்றும் क्षेम: க்ஷேம: என்பதற்கு இரக்ஷை, மோக்ஷம், இரகசிய ஸ்தானம் என்றும் அர்த்தம் செய்துகொண்டு கடைசி காலத்தில் தோன்றுகின்றவர், இரக்ஷிக்கின்றவர், மோக்ஷத்தையளிப்பவர், இரகசிய ஸ்தானத்தில் இருப்பவர் என்றெல்லாம் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (6)

नम उर्वर्याय च खल्याय च ॥ ७

நம உர்வர்யாய ச க்'ல்யாய ச ॥ 7

உர்வர்யாய ச - எல்லாப்பயிர்களும் நிரம்பிய பூமியில் இருப்பவ
ரும்,
க்'ல்யாய ச - களத்தில் இருப்பவருமான பரமேச்வரனுக்கு,
நம: - நமஸ்காரம். (7)

नमः श्लोक्याय चावसान्याय च ॥ ८

நம: ஸ்லோக்யாய சாவஸாந்யாய ச ॥ 8

ஸ்லோக்யாய ச - (கர்மகாண்டத்தில் உள்ள) வேத மந்த்ரங்களால்
கொண்டாடப்பட்டவரும்,
அவஸன்யாய ச - வேதங்களின் முடிவான உபநிஷத்துக்களால்
நிரூபிக்கப்பட்டவருமான ஈச்வரனுக்கு,
நம: - நமஸ்காரம்.

எல்லா சுலோகங்களாலும் கொண்டாடப்படுகின்றவர் என்றும், எல்லா பொரு
ள்களும் முடிவடையுங்காலத்தில் இருக்கின்றவர் என்றும் ஷே இரு சொற்களின்
அர்த்தம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (8)

नमो वन्याय च कक्ष्याय च ॥ ९

நமோ வந்யாய ச கக்ஷ்யாய ச || 9

வந்யாய ச - காட்டில் மரம் முதலியவைகளாக இருப்பவரும்,
கக்ஷ்யாய ச - புதர்களில் கொடி, செடி முதலியவைகளாக
இருப்பவருமான ஈச்வரனுக்கு,
நம: - நமஸ்காரம். (9)

नमः श्रवाय च प्रतिश्रवाय च ॥ १०

நம: ஸ்ரவாய ச ப்ரதிஸ்ரவாய ச || 10

ஸ்ரவாய ச - சப்தமாயும்,
ப்ரதிஸ்ரவாய ச - எதிரொலியாயுமிருக்கும் ஈச்வரனுக்கு,
நம: - நமஸ்காரம்.

எல்லா இடங்களிலும் பிரஸித்தராயும், ப்ரதி வசனம் (பதில்) ஸ்வரூபமாயு
மிருப்பவர் என்றும் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (10)

नम आशुषेणाय चाशुरथाय च ॥ ११

நம ஆஸுஷேணாய சாஸுரதா^ய ச || 11

ஆஸுஷேணாய ச - விரைவில் செல்லும் சேனையையுடையவரும்,
அஸுரதா^ய ச - விரைவில் செல்லும் தேரையுடையவருமான
ஈச்வரனுக்கு,
நம: - நமஸ்காரம். (11)

नमश्शूराय चावभिन्दते च ॥ १२

நமஸ்ஸூராய சாவபி^{ந்த}தே ச || 12

ஸூராய ச - துரராயும்,
அவபி^{ந்த}தே ச - தர்மத்தைக் கெடுக்கின்றவர்களைப் பிளக்கின்றவ
ராயுமுள்ள ஈச்வரனுக்கு,
நம: - நமஸ்காரம். (12)

नमो वर्मिणे च वरूथिने च ॥ १३

நமோ வர்மிணே ச வருதி^{னே} ச || 13

வர்மிணே ச - கவசத்தையணிந்தவரும்,

வருதி²னே ச - தேர்பாகனை இரகூகிக்கக்கூடிய இடத்தைக் காப்ப
வராயுமுள்ள பரமேச்வரனுக்கு,
நம: - நமஸ்காரம்.

ஆபத்து நேரிடுங்காலத்தில் தேர்பாகனைக் காப்பதற்கென்று தேரில் ஒரு
ஸ்தலம் உண்டு. அதற்கு என்று பெயர். சிறந்த கிருஹம் என்றும் இச்சொல்லிற்குப்
பொருள் உண்டு. அதை யுடையவர் என்றும் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (13)

नमो बिल्मिने च कवचिने च ॥ १४

நமோ பி²ல்மினே ச கவசினே ச ॥ 14

பி²ல்மினே ச - போர் செய்யுங்காலத்தில் தலையை இரகூகிக்கும்
தலைப்பாகை முதலியவற்றுடன் கூடியவரும்,
கவசினே ச - சரீரரகூகையுடன் கூடியவருமான ஈச்வரனுக்கு,
நம: - நமஸ்காரம்.

वर्म वरम इदेवரை अणियप्पदुम सट्टेइ முதலியவை. कवचम् கவசம்
குதிகால் வரை அணியப்படும் சட்டை முதலியவை. அல்லது ஒன்று, உடலில்
அணியப்படும் பொருளையும், மாற்றொன்று சரீர ரகூகக்காக கூறப்படும் மந்த்ரம்
முதலியவற்றையும் குறிப்பிடுகின்றது என இரு சொற்களுக்கும் வித்தியாசத்தை
அறியவேண்டும். (14)

नमः श्रुताय च श्रुतसेनाय च ॥ १४

நம: ஸ்ருதாய ச ஸ்ருதஸேனாய ச ॥ 14

ஸ்ருதாய ச - வேதங்களில் பிரஸித்தராயும்,
ஸ்ருதஸேனாய ச - பிரஸித்தமான சேனைகளையுடையவருமான
ஈச்வரனுக்கு,
நம: - நமஸ்காரம் (15)

இந்த ஐந்தாவது ஆறாவது அனுவரகங்களுக்கு ரிஷியும் தேவதையும்
பரமேச்வரன். ஐந்தாவது அனுவாகத்திற்கு சந்தஸ் - மஹாவிராட், ஆறாவது
அனுவாகத்திற்கு - மஹா பங்க்தி.

த்யானம்:

गौरीकराम्बुजन्यस्तस्वर्णशैलशरासनम् ।

इषुदस्तं रथारूढं नरनारीतनुं स्मरेत् ॥

கௌரீகராம்புஜன்யஸ்தஸ்வர்ணஸைலஸராஸனம் ।
இஷாத்ஸ்தம் ரதாருடம் நரநாரீதனும் ஸ்மரேத் ॥

(இதன் பொருள்) பார்வதியின் கையில் கொடுக்கப்பட்ட மேருபர்வதமாகிற வில்லையுடையவரும், தன் கையில் அம்பையுடையவரும், இரதத்தில் வீற்றிருப்பவரும், பாதி உடல் புருஷனாகவும், பாதி உடல் ஸ்திரீயாயுமுள்ள அர்த்தநாரீச்வர ஸ்வரூபத்தை ஸ்மரிக்க வேண்டும். அர்த்தநாரீச்வர ஸ்வரூபத்தில் ஒரு கை பார்வதியைச் சேர்ந்ததானதால் அந்தக்கையில் வில் தரிக்கப்படுகின்றது என்பது தாத்பர்யம்.

சத்ருஜயம், நீண்ட ஆயுள், இராஜ்யவ்ருத்தி, ஸத்புத்ரலாபம் முதலியவை இந்த மந்த்ர ஜபத்தின் பயன் என்றும், மூன்று நாள் சருபோஜனம் செய்து பதினேறு தினங்கள் இடைவிடாமல் இதை ஜபித்து வந்தால் ஸித்தி ஏற்படும் என்றும் கூறப் பட்டிருக்கிறது.

(ஆரவது அனுவாகம் முற்றிற்று.)

ஏழாவது அனுவாகம்

नमो दुन्दुभ्याय चाहनन्याय च ॥ १

நமோ துந்துப்யாய சாஹனந்யாய ச ॥ 1

துந்துப்யாய ச - பேரீவாத்தியத்தில் இருகின்றவரும்,
ஆஹனந்யாய ச - மேற்படி வாத்தியத்தை அடிக்கும் தண்டத்தில் இருக்கின்றவரும். (1)

இந்த ஏழாவது அனுவாகத்திலும் "ஸர்வாந்தர்யாமி" என்றும் "ஸர்வாத்மகர்" என்றும் கூறி ஸ்ரீ பரமேச்வரன் வணங்கப்படுகிறார்.

(இனி புதிதான சொற்களுக்குமட்டும் தமிழ் அர்த்தம் எழுதப்படுகின்றது. முன் அனுவாகம் போல் 'அப்படிப்பட்ட பரமேச்வரனுக்கு நமஸ்காரம்' என்று அந்தந்த மந்த்ரங்களில் சேர்த்துக்கொள்ளவும்.)

नमो धृष्णवेच प्रमृशाय च ॥ २

நமோ த்ருஷ்ணவேச ப்ரம்ருஸாய ச ॥ 2

த்ருஷ்ணவேச - யுத்தத்தில் புறங்காட்டி ஓடாதவரும்,
ப்ரம்ருஸாய ச - எதிரி சேனைகளின் விருத்தாந்தங்களை நன்கு அறிகின்றவரும். (2)

नमो दूताय च प्रहिताय च ॥ ३

நமோ தூதாய ச ப்ரஹிதாய ச ॥ 3

- தூதாய ச - அந்நியர்களுக்கு தன் விஷயத்தைத் தெரிவிப்பதி
லும் பிறருடைய விஷயத்தை நன்கு அறிந்து
கொண்டு வருவதிலும் தேர்ச்சி பெற்றவரும்,
ப்ரஹிதாய ச - யஜமானனால் ஒரு காரியத்தைச் செய்து
கொண்டு வருவதற்காக அனுப்பப்பட்டவராயும். (3)

नमो निषङ्गिणे चेषुधि मते च ॥ ४

நமோ நிஷங்கிணே சேஷுதி மதே ச ॥ 4

- நிஷங்கிணே ச - கத்தியையுடையவரும்,
சேஷுதி மதே ச - அம்பருத்தூணியையுடையவரும். (4)

नम स्तीक्ष्णेषवे चायुधिने च ॥ ५

நம ஸ்தீக்ஷணேஷவே சாயுதினே ச ॥ 5

- தீக்ஷணேஷவே ச - கூர்மையான அம்புகளை யுடையவரும்,
ஆயுதினே ச - மிகச் சிறந்த அல்லது பல ஆயுதங்களையுடைய
வராயும். (5)

नमः स्वायुधाय च सुधन्वने च ॥ ६

நம: ஸ்வாயுதாய ச ஸுதன்வனே ச ॥ 6

- ஸ்வாயுதாய ச - சிறந்த ஆயுதத்தை உடையவராயும்.
ஸுதன்வனே ச - சிறந்த வில்லையுடையவராயும். (6)

नमः स्रुत्याय च पथ्याय च ॥ ७

நம: ஸ்ருத்யாய ச பத்யாய ச ॥ 7

- ஸ்ருத்யாய ச - ஒத்தையடிப்பாதையில் இருப்பவரும்,
பத்யாய ச - தேர் முதலியவை செல்லக்கூடிய ராஜ
மார்க்கத்தில் இருப்பவரும். (7)

नमः काट्याय च नीप्याय च ॥ ८

நம: காட்யாய ச நீப்யாய ச ॥ 8

- காட்யாய ச - சொற்பஜலம் ஓடும் சிறிய வாய்க்காலில்

நீப்யாய ச - இருப்பவரும்,
அருவிவிழும் இடத்திலிருப்பவரும். (8)

नमस्सूद्याय च सरस्याय च ॥ ९

நமஸ்ஸூத்யாய ச ஸரஸ்யாய ச || 9

ஸூத்யாய ச - சேருள்ள இடத்தில் இருப்பவரும்,
ஸரஸ்யாய ச - குளத்தில் இருப்பவரும். (9)

नमो नाद्याय च वैशन्ताय च ॥ १०

நமோ நாத்யாய ச வைஸந்தாய ச || 10

நாத்யாய ச - நதிகளில் இருப்பவரும்,
வைஸந்தாய ச - சிறிய குட்டைகளில் இருப்பவரும். (10)

नमः कूप्याय चावट्याय च ॥ ११

நம: கூப்யாய சாவட்யாய ச || 11

கூப்யாய ச - கிணற்றிலிருப்பவரும்,
அவட்யாய ச - பள்ளத்திலிருப்பவரும். (11)

नमो वर्ष्प्याय चावर्ष्प्याय च ॥ १२

நமோ வர்ஷ்யாய சாவர்ஷ்யாய ச || 12

வர்ஷ்யாய ச - மழைஜலத்தில் இருப்பவரும்,
அவர்ஷ்யாய ச - மழை இல்லாமையில் இருப்பவரும். (12)

பிராணிகளின் கர்மாக்களுக்கேற்றவாறு மழைக்கும், அது இல்லாமைக்கும் ஈசுவரனே காரணம் என்று ஏற்படுகின்றது. அவர்ஷ்யாய என்பதற்கு மழையை எதிர்பாராத ஸமுத்ரஜலத்தில் இருப்பவர் என்றும் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(12)

नमोमेघ्याय च विद्युत्याय च ॥ १३

நமோ மேக்யாய ச வித்யுத்யாய ச || 13

மேக்யாய ச - மேகத்திலிருப்பவரும்,
வித்யுத்யாய ச - மின்னலிலிருப்பவரும். (13)

नम ईध्रियाय चातप्याय च ॥ १४

நம ஈத்யாய சாதப்யாய ச || 14

ஈத்⁴ரியாய ச - நிர்மலமான சரத்கால மேகத்திலிருப்பவரும்,
ஆதப்யாய ச - வெய்யிலிருப்பவரும்.

नमो वात्याय च रेष्मियाय च ॥ १५

நமோ வாத்யாய ச ரேஷ்மியாய ச ॥ 15

வாத்யாய ச - காற்றிலிருப்பவரும்,
ரேஷ்மியாய ச - பிரளயகாலத்திலிருப்பவரும். (15)

नमो वास्तव्याय च वास्तुपाय च ॥ १६

நமோ வாஸ்தவ்யாய ச வாஸ்துபாய ச ॥ 16

வாஸ்தவ்யாய ச - பசு குதிரை முதலிய வஸ்துக்களில் இருப்பவரும்,
வாஸ்துபாய ச - வீடு கட்டுவதற்கு உரிய பூமியை (மனையை)
காப்பாற்றுகின்றவருமான பரமேச்வரனுக்கு,
நம: - நமஸ்காரம். (16)

இந்த பதினாறு அவாந்தர மந்த்ரங்கள் சேர்ந்த ஏழாவது அனுவாகம் ஒரே மஹாமந்த்ரம். இதன் ரிஷி ரோமசர். சந்தஸ் - மஹாநுஷ்டுப். தேவதை - ருத்ரன்.

த்யானம்:

जटाभिलम्बमानाभिर्नृत्यन्तमभयप्रदम् ।

देवं शुचिस्मितं ध्यायेद्व्याघ्रचर्मपरिष्कृतम् ॥

ஜடாபி⁴லம்ப³மாநாபி⁴ர்ந்ருத்யந்தமப⁴யப்ரத³ம் ।

தே³வம் ஸாசிஸ்மிதம் த்⁴யாயேத்³வயாக்⁴ரசர்மபரிஷ்³ருதம் ॥

(இதன் பொருள்) தொங்கும் ஜடைகளுடன் நர்த்தனம் செய்கின்றவரும், அபயத்தை அளிக்கின்றவரும், புலித்தோலையணிந்தவரும், மந்தஹாஸத்துடன் கூடியவருமான மஹாதேவனை த்யானம் செய்ய வேண்டும்.

இந்த மந்த்ர ஆவிருத்தியால், புத்தி, ஆயுள், ஆரோக்யம், ஐச்வரியம், புத்ரன், வித்யை மோக்ஷம் முதலிய பயன்கள் சித்திக்கும்.

(ஏழாவது அனுவாகம் முற்றிற்று)

எட்டாவது அனுவாகம்

नमस्सोमाय च रुद्राय च ॥ १

நமஸ்ஸோமாய ச ருத்ராய ச ॥ 1

ஸோமாய ச	-	உமையுடன் கூடியவரும்,
ருத்ராய ச	-	ஸம்ஸாரதுக்கத்தை நிவிருத்தி செய்கின்ற வருமான பரமேச்வரனுக்கு,
நம:	-	நமஸ்காரம்.

(கருத்துரை) இந்த எட்டாவது அனுவாகத்தில், பரமேச்வரன் அனைவராலும் உபாஸிக்கத்தகுந்தவர் என்பதை நிரூபிக்கும், பரமேச்வரனிடம் மட்டுமுள்ள சில குணங்களையும், 'பரமேச்வரன் ஸர்வாந்தர்யாமி' என்பதையும் எடுத்துக்கூறி பதினேழு அவாந்தர மந்த்ரங்களால் ஸ்ரீ பரமேச்வரன் வணங்கப்படுகின்றார்.

ஸம்ஸாரதுக்கத்தை நிவிருத்தி செய்ய பரமேச்வரனே தகுதியுள்ளவர் என்பது "ருத்ர" என்ற சொல்லிலிருந்து கிடைக்கின்றது. **रुतं संसार दुःखं द्रावयतीति रुद्रः** ருதம் ஸம்ஸார து:கம் த்ராவயதீதி ருத்ர: ஸம்ஸாரதுக்க நிவிருத்தி ஸ்ரீ பரமேச்வர ஞானத்தால்தான் ஏற்படும் என்று ச்வேதாச் வதர உபனிஷத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(எப்பொழுது மனிதர்கள் ஆகாயத்தை தோலைப் போல் சுற்றுவார்களோ ஆப்பொழுதுதான் சிவனை அறியாமல் ஸம்ஸார நிவிருத்தி ஏற்படும். ஆகாயத்தை எப்படி ஒருபொழுதும் சுற்றமுடியாதோ, அவ்விதமே சிவனை அறியாமல் ஸம்ஸார துக்க நிவிருத்தியும் ஒருபொழுதும் ஏற்படாது) (ச்வேதாச்வதரம்)

பரமேச்வரனுக்கு இவ்விதம் ஸம்ஸாரதுக்கத்தை நிவிருத்தி செய்யும் பெருமை உமையுடன் கூடியிருப்பதால்தான் ஏற்படுகின்றது என்பதை நிரூபிக்கா **सोमाय** ஸோமாய என்ற விசேஷணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. "உமா" என்ற சொல்லில் பிரணவத்தின் எழுத்துக்கள் மாறுபட்டிருக்கின்றன. ஆக பிரணவத்தின் பொருளாகிய பராசக்தியே "உமா" என்ற சொல்லின் பொருளாகும். "பராசக்தி" என்றும் "சிச்சக்தி" என்றும் வழங்கப்படும், ஸ்ரீ பரமேச்வர சக்தியே ப்ருஹ்மவித்யைக்கு அதிஷ்டான தேவதையாகும். ஆதலால் அத்தகைய சக்தியுடன் கூடிய பரமேச்வரன் ஆத்மஞானத்தை அளித்து ஸம்ஸார துக்கத்தை நிவிருத்தி செய்கின்றார் என்று ஸித்திக்கின்றது. உமானுக்கிரஹத்தால்தான் மஹரிஷிகளுக்கு ஆத்மஞானம் ஏற்பட்டது என்று

ते ध्यानयोगानुमता अपश्यम्. देवात्मशक्तिं स्वगुणैर्निगूढाम्

தே த்யானயோகானுமதா அபஸ்யம்

தேவாத்மஸக்திம் ஸ்வகுணைர்னிகூடாம்

முதலிய ச்வேதாச்வதர உபனிஷத் வாக்கங்களிலிருந்து தெரியவருகிறது. தலவகார உபனிஷத், சைவபுராணம், கூர்மபுராணம் முதலியவற்றிலும் இதே விஷயம் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் தான்

उमस्तिहायम् परमेश्वरम् प्रपुम् त्रिलोचनम् नीलकण्ठम् प्रशान्तम्
त्वाल्पा मुनीर् मच्चति पूतयोनिम्
साम स्व साक्षित्वमसः परस्मत् ॥

உமஸ்திஹாயம் பரமேஸ்வரம் ப்ரபு^{ம்}த்ரிலோசனம் நீலகண்டம் ப்ரஸாந்தம்
த்^{வால்பா} முனீர் மச்²ச³தி பூ⁴தயோனிம்
ஸாம ஸ்வ ஸாக்ஷித்வமஸ: பரஸ்த்மத் ॥

என்ற கைவல்யோபனிஷத் வாக்கியத்திலும்,

पार्वती परमा देवी ब्रह्मविद्याप्रदायिनी ।
तस्मात्सह तथा शक्त्या हृदि पश्यन्ति ये शिवम् ।
तेषां शाश्वतिकी सिद्धितरेषामिति श्रुतिः ।

பார்வதீ பரமா தே^{வீ} ப்^ரஹ்மவித்^{யா}ப்ரதா^{யினீ} ।
தஸ்மாத்ஸஹ ததா² ஸக்த்யா ஹ்ரு^{தி} பஸ்யந்தி யே ஸிவம் ।
தேஷாம் ஸாஸ்வதிகீ ஸித்^{தி}தரேஷாமிதி ஸ்ருதி: ॥

முதலிய புராணங்களிலும் உமையுடன் கூடி இருத்தலால்தான் பரமேஸ்வரன் மோக்ஷத்தை அளிப்பவராக ஆகின்றார் எனக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (1)

नमस्ताम्राय चारुणाय च । २

நமஸ்தாம்ராய சாருணாய ச | 2

தாம்ராய ச	-	உதய காலத்தில் மிகவும் சிவந்த வர்ணத்தை யுடைய சூரியரூபமாக இருப்பவர்.
அருணாய ச	-	சற்றுநேரம் சென்றபின் கொஞ்சம் சிவப்பாக இருக்கும் சூரியனாக இருப்பவர்.

உலகில் பலகாலம் பல நியமங்களுடன் உபாஸித்தபின் தேவதை, உபாஸகன் முன்தோன்றும். ஆனால் ஆதித்யனோவெனில் பிரதிதினம் பிரஜைகளுக்கெதிரில் தோன்றி வேண்டிய வரன்களையளிக்கவும் காத்துக்கொண்டிருக்கிறான். அப்படிப்பட்ட ஆதித்யனை ஸ்ரீ பரமேஸ்வரன் எனத் த்யானம்செய்து வணங்கினால் போதும். ஸமஸ்த சிரேயஸ்ஸுகளையும் அடைந்துவிடலாம். उद्यन्तमस्तं यन्तमादित्य
मभिध्यायन् உத்^யந்தமஸ்தம் யந்தமாதி^{த்ய} மபி^{த்ய}யான் என்ற ச்ருதி உதய காலத்திலும் அஸ்தமன காலத்திலும் ஆதித்யனை ப்ருஹ்மமாகத் த்யானம் செய்

தால் அபீஷ்டங்களையெல்லாம் அடைகின்றனர் என்று கூறுகிறது. ஆனால் மிகக்கருணையுடன் கூடிய இந்த ருத்ரோபனிஷத் அக்காலத்தில் அவ்வாறு த்யானம் செய்யத் தவறிவிட்டாலும், முடியாதபோதிலும், உதய காலத்திற்குப்பின் தூரியன் சற்று சிவந்த வர்ணமாக இருக்கையிலும் தூரியனை ப்ருஹ்மமாக த்யானம் செய்து சிரேயஸ்ஸுகளைப் பெறலாம் எனக்கூறுகிறது.

ஆதித்யனாகத் தோற்றமளித்து அனைவருக்கும் மிக சுலபமாக ஸகல சிரேயஸ் ஸையும் அளிக்கின்றபடியால் ஸ்ரீபரமேச்வரனே உபாஸிக்கத்தகுந்தவர் என்று இம் மந்திரத்தின் கருத்து. (2)

नमश्शङ्गाय च पशुपतये च । ३

நமஸ்ஸங்காய ச பஸுபதயே ச | 3

ஸங்காய ச - பிரஜைகளுக்கு ஸுகத்தையடைவிக்கின்றவர்,
பஸுபதயே ச - ப்ருஹ்மா முதலிய ஸமஸ்த பிரஜைகளுக்கும்
இரகூகர்.

இரகூகிக்கப்படுகின்றவர்களின் ஸுகம் இரகூகரின் அதீனமாக இருக்கின்ற படியால், **शङ्गा:** ஸங்க³: என்பதற்கு, **पशुपति:** பஸுபதி: என்பது காரணத்தைக் கூறுகிறது.

அனைவருக்கும் ஸுகத்தை அளிக்கின்றபடியால் பரமேச்வரனே உபாஸிக்கத் தகுந்தவர் என்பது இதன் கருத்து. (3)

नम उग्राय च भीमाय च । ४

நம உக்³ராய ச பீ³மாய ச | 4

உக்³ராய ச - அனைவரையும்விடச் சிறந்தவராயும்,
பீ³மாய ச - பயத்தை அளிக்கின்றவராயும்.

“உக்ர” (சிறந்தவர்) என்றும்பட்டும் கூறி யாரை விட என்று கூறாததால் அனைவரையும்விடச் சிறந்தவர், எனக் கிடைக்கின்றது. **भीषास्माद्वातः पवते** பீ³ஷாஸ்மாத்³வாத: பவதே முதலிய ச்ருதிகளிலிருந்து மஹான்களான இந்திரன் அக்னி முதலியவர்கள்கூட ஸ்ரீ பரமேச்வரனுக்கு பயந்து அவரவர்கள் காரியத்தை ஒழுங்காகச் செய்கின்றபடியால் பரமேச்வரன் அனைவரையும் விடச் சிறந்தவர் என்று சித்திக்கின்றது.

அனைவரையும்விடச் சிறந்தவராதலால் ஸ்ரீபரமேச்வரனே அனைவராலும் உபாஸிக்கத்தகுந்தவர் என இந்த மந்திரத்தின் தாத்தபர்யம்.

"உக்ர" என்பதற்கு விரோதிகளிடம் கடுமையாயிருப்பவர் என்றும் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது.

नमो अग्रेवधाय च दूरेवधाय च । ५

நமோ அக்³ரேவதா⁴ய ச தூ³ரேவதா⁴ய ச । 5

அக்³ரேவதா⁴ய ச - போர்க்களத்தில் தம் பக்தர்களுக்கெதிரில் நின்று எதிரிகளைக் கொல்லுகின்றவர்.
தூ³ரேவதா⁴ய ச - வெகுதூரத்தில் இருக்கும் பக்தவிரோதிகளின் பலம் பராக்கரமம் முதலியவற்றை போர் ஆரம்பத் திற்கு முன்பே அழிக்கின்றவர்.

"பக்தர்களுக்கெதிரில் நின்று போர் புரிகின்றார்" என்பது மஹாபாரதத்தில் துரோணபாவத்தில் அர்ஜுனனால் அடியிற்கண்டவாறு வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

संग्रामे शात्रवेनीकं शरौघैर्विमृदन्नहम् ।

अग्रतो लक्ष्ये यान्तं पुरुषं पावकप्रभम् ॥

ज्वलन्तं शूलमुद्यम्य या दिश प्रतिपद्यते ।

तस्यां दिशि विशीर्यन्त शत्रवो मे महामन्ते ॥

ततो धान सर्वान् पृष्ठतोनुवहाम्यहम् ।

तेन भग्नांमरिगणान् मान्मन्यते जनः ॥

ஸங்க்³ராமே ஸாத்ரவேனீகம் ஸரௌகை⁴ர்விம்ருத³ன்னஹம் ।

அக்³ரதோ லக்ஷயே யாந்தம் புருஷம் பாவகப்ரப⁴ம் ॥

ஜ்வலந்தம் ஸூலமுத்யம்ய யா தி³ஸ ப்ரதிபத்யதே ।

தஸ்யாம் தி³ஸி விஸீர்யந்த ஸத்ரவோ மே மஹாமந்தே ॥

ததோ தா⁴ன ஸர்வான ப்ருஷ்ட³தோனுவஹாம்யஹம் ।

தேன பக்³னும்மரிங்க³ணான் மான்மன்யதே ஜன: ॥

(இதன் பொருள்) போர்க்களத்தில் எதிரிகளை அம்புகளாலடித்து வீழ்த்திக் கொண்டிருக்கையில் எதிரில் ஒரு புருஷனைப் பார்க்கின்றேன். கையில் ஒரு சூலத் துடன் அக்னிபோல் அவன் ஜ்வலித்துக் கொண்டிருக்கின்றான். அவன் எந்த எந்த திசையில் சென்றானோ, அந்த திசையில் உள்ள என் விரோதிகள் அனைவரும் அவனாலேயே எரிக்கப்பட்டு மாண்டு விடுகின்றனர். அவன் பின்னாலேயே சென்று

அவனால் அடிக்கப்பட்டவர்களையே நானும் தொடர்ந்து அடிக்கின்றேன். ஜனங்கள் இந்த உண்மையை அறியாமல் விரோதிகள் என்னாலேயே அடிக்கப்பட்டு வீழ்த்தப் படுகின்றனர் எனக் கருதுகின்றனர்.

போர் ஆரம்பத்திற்கு முன்பே தூரத்தில் இருக்கும் விரோதிகளின் பலம் முதலியவற்றை அபஹரித்து விரோதிகளை வீழ்த்திவிடுகின்றார் என்பதும் சாந்தி பர்வத்தில் மோக்ஷதர்மப்ரகரணத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணனால் அர்ஜுனுக்கு எடுத்துரைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

यस्तु तेह्यक्रतो याति युद्धे संप्रत्युपस्थिते ।

तं विद्धि रुद्रं कौन्तेय என்று தொடங்கி

निहतान् तेन वै पूर्व हतवानसि वै रिपून् ।

अप्रमेयप्रभाव तं देवदेवमुमापतिम् ।

भजस्व प्रयतो नित्यं विश्वेशं हरमव्ययम् ॥

யஸ்து தேஹ்யக்³ரதோ யாதி யுத்⁴தே⁴ ஸம்ப்ரத்யுபஸ்தி²தே ।

தம் வித்³தி⁴ ருத்³ரம் கௌந்தேய என்று தொடங்கி

நிஹதான் தேன வை பூர்வ ஹ்ருதவானஸி வை ரிபூன் ।

அப்ரமேயப்ரபாவ தம் தே³வதே³வமுமாபதிம் ।

ப⁴ஜஸ்வ ப்ரயதோ நித்யம் விஸ்வேஸம் ஹரமவ்யயம் ॥

எனக் கூறுகின்றார்.

(இதன் பொருள்) ஏ அர்ஜுனா! போர் நடக்குங்காலத்தில் உனக்கு முன் ஒருவர் சென்றாரே, அவர் தான் “ருத்ரன்” என்று அறிந்துகொள். முதலில் அவரால் அடித்து அழிக்கப்பட்ட விரோதிகளையே பிறகு நீ அடித்துக்கொள்க. ஆதலால் அப்படிப்பட்ட அளவு கடந்த மஹிமைகளையுடைய தேவதேவனான உமாபதியை எப்பொழுதும் சுத்தமாக இருந்து கொண்டு போற்றிவா.

தாமும் பரமேச்வரனும் ஒன்று என்ற அபிப்பிராயத்தால் கீதாசார்யன் கீதையில் (என்னாலேயே இந்த விரோதிகள் கொல்லப்பட்டனர்) எனக்கூறுகிறார். ஆதலால் மோக்ஷதர்மத்தில் கூறியதற்கும் கீதையில் கூறியதற்கும் முரண்பாடி லலை.

ஜயத்திற்கு பரமேச்வரனே காரணமாதலால் ஜயத்தை விரும்பும் அனைவராலும் ஸ்ரீபரமேச்வரனே உபாஸிக்கப்படவேண்டும் என்பது இம்மந்த்ரத்தின் கருத்து. (5)

नमो हन्त्रे च हनीयसे च । ६

நமோ ஹந்த்ரே ச ஹனீயஸே ச । 6

- ஹந்த்ரே ச - ("நானே சிறந்தவன்" என்ற கர்வத்தால் தம்மை அலக்ஷியம் செய்கின்றவர்களை) ஹிம்ஸிக்கின்றவர்.
- ஹனீயஸே ச - (த்வேஷத்தால் நிந்தைகளையும் செய்து அலக்ஷியம் செய்கின்றவர்களை) மிகவும் ஹிம்ஸிக்கின்றவர்.

பரமேச்வரன் ஹந்தா என்பதற்கு இராவணனை உதாரணமாகக் கூறலாம். புஜபலத்திலும் ஐச்வர்யத்திலும் நானே சிறந்தவன் என்ற கர்வத்தால் பரமேச்வரனை இலக்ஷியம் செய்யாமல், அவருடைய வாஸஸ்தலமாகிய கைலாஸமலையைப் பெயர்ப்பதற்காக கைகளை அதன் அடியில் கொடுத்தான். அதை அறிந்த பரமேச்வரன் கால் கட்டைவிரலால் கொஞ்சம் அழுத்தினார். அதனால் அவன் கைகள் நசுங்குண்டு வெகுகாலம் வரை வேதனை தாங்காமல் வருந்தினான். கடைசியில் அவனிடம் தயை புரிந்து அவரே அவனை விடுவித்தார்.

பரமேச்வரன் ஹநீயாந் என்பதற்கு தக்ஷனை உதாரணமாகக் கூறலாம். அவன் பரமேச்வரனிடம் த்வேஷங்கொண்டு அவரைப் பலவாறாக நிந்தித்து அவருக்கு ஹவிர்பாகத்தை அளிக்காமலே யாகத்தைச் செய்தான். அப்பொழுது வீரபத்ரன் தோன்றி தக்ஷன் தலையை வெட்டி வீழ்த்தினார். யாகசாலை எரிக்கப்பட்டது. அக்னி குண்டலங்களை அசுத்தியாக்கி அக்னிகளும் அணைக்கப்பட்டன. யூபங்கள் பெயர்க்கப் பட்டு அவற்றாலேயே அங்கு வந்திருந்த தேவர்கள் அடிக்கப்பட்டனர். ரித்விக்குகளுக்கு சாட்டையடி. ப்ருகுவின் மீசையும், பூஷாவின் பற்களும், பகனின் கண்களும் பிடுங்கப்பட்டன. அந்தோ என்ன கஷ்டம்! அச்சமயத்தில் அங்கு அவர்களை இரக்ஷிக்கக்கூடியவர் யாருமில்லை.

ஆதலால் பரமேச்வர நிந்தையும் அனாதரவும், பல துன்பங்களை உண்டு பண்ணும் எனத்தெரியவருகின்றபடியால் அனைவரும் பரமேச்வரனை உபாஸிக்க வேண்டும் என்பது இம்மந்த்ரத்தின் கருத்து. (6)

नमो वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यः । ७

நமோ வ்ருக்ஷேப்யோ ஹரிகேஸேப்ய: | 7

- ஹரிகேஸேப்ய: - பச்சை நிறமான (கேசங்கள் போன்ற) இலைகளையுடைய,
- வ்ருக்ஷேப்யோ - மரங்கள் ஸ்வரூபமாக இருப்பவரும்.

கேசங்கள் கணக்கிட முடியாதவைகளாகவும், தலையை இரக்ஷிப்பவைகளாகவும் இருப்பதுபோல் இலைகளும் ஏராளமாகவும் மரத்தை இரக்ஷிக்கின்றவைகளாகவும் இருக்கின்றபடியால் இலைகளே இங்கு கேசங்கள் எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

பரமேச்வரன், பலாசம், வில்வம், அரசு முதலிய மரங்களாகவிருந்து இந்த உலகத்தில் எல்லா யாகங்களையும் நிறைவேற்றிவைக்கின்றபடியாலும், மேல் உலகத்தில் கல்பக விருக்ஷமாகவிருந்து ஸகல போகங்களையும் அளிக்கின்ற படியாலும், அவற்றை விரும்பும் அனைவராலும் ஸ்ரீ பரமேச்வரன் உபாஸிக்கப்பட வேண்டும் என்பது இந்த மந்த்ரத்தின் தாத்தர்யம்.

नमस्ताराय | ८

நமஸ்தராய | 8

தாராய ச - ப்ரணவஸ்வரூபமான.

ப்ரணவத்தின் பொருள் ஸ்ரீபரமேச்வரன் என்று வேதத்திலும் சிவபுராணங்களிலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சொல்லுக்கும் பொருளுக்கும் அதாவது வாசகத்திற்கும் வாச்யத்திற்கும் பேதமில்லை என்ற அபிப்ராயத்தில் ஸ்ரீ ருத்ரனே ப்ரணவஸ்வரூபம் என்று கூறலாம்.

ஜீவர்களை ஸம்ஸார ஸமுத்ரத்திலிருந்து கரையேற்றி, முக்தியை அடைவிக் கின்றார் என்றும், तारः தார: என்பதற்கு பொருள் கூறலாம்.

மோக்ஷத்திற்காகவும் ஸ்ரீபரமேச்வரனே உபாஸிக்கப்பட வேண்டுமென்று இம்மந்த்ரத்தின் கருத்து.

नमश्भवेच मयोभवेच | ९

நமஸ் ஸம்பவேச மயோபவேச | 9

ஸம்பவேச - ஐஹிக (இவ்வுலகில் ஏற்படும்) ஸுகத்திற்குக் காரணமாயும்,
மயோபவேச - ஆமுஷ்மிக (மேல் உலகத்தில் ஏற்படக்கூடிய) ஸுகத்திற்குக் காரணமாயும்.

இவ்வுலகிலும் மேல் உலகிலும் ஏற்படும் ஸமஸ்த ஸுகத்திற்கும் ஸ்ரீ பரமேச் வரனே காரணமானதால் அதை விரும்பும் அனைவராலும் அவரே உபாஸிக்கப்பட வேண்டுமென்பது இதன் கருத்து.

नमशङ्कराय च मयस्कुराय च | १०

நமஸங்கராய ச மயஸ்கராய ச | 10

ஸங்கராய ச - (தாய் தந்தை முதலியவர்கள் ஸ்வரூபமாக இரு ந்து கொண்டு) ஐஹிக ஸுகத்தை அளிக்கின்றவர்.

மயஸ்கராய ச - ஆசார்யன், சாஸ்த்ரம் முதலிய ஸ்வரூபமாக இருந்து கொண்டு, மேல் உலகஸூகம், மோக்ஷஸூகம், இவற்றை அளிக்கின்றவர்.

முன் மந்த்ரத்திற்கு, தானே ஸூகத்தை அளிக்கின்றவர் என்றும், இந்த மந்த்ரத்திற்கு பிறர் மூலமாக ஸூகத்தை அளிக்கின்றவர் என்றும், பொருள் கூற வேண்டும். ஆதலால் "புநருக்தி" என்ற குற்றமில்லை. (10)

नमश्शिवाय च शिवराय च । ११

நமஸ்சிவாய ச சிவராய ச | 11

சிவாய ச - ஸகல சிரேயஸ்ஸையும் அளிக்கின்றவராயும்,
சிவராய ச - சிரேயஸ்ஸை அளிப்பவர்களுள் மிகச் சிறந்தவராயும்,

शिव एकोध्येयशिवंकरः - சிவ ஏகோத்யேயஸ்சிவங்கர: என்ற ச்ருதியில் சிவ சப்த வியாக்யானமாக "சிவங்கர:" என்றசொல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் இங்குள்ள "சிவ" என்ற சொல்லிற்கும் சிரேயஸ்ஸை அளிக்கின்றவர் என்றே பொருள் கூறப்பட்டது. புராணங்களில் கூறப்பட்ட வேறுவிதமான அர்த்தங்கள் எல்லாம் வேதோக்தமான "சிவங்கர" என்ற அர்த்தத்திலேயே முடிவடையும். **पावको अस्मभ्यं शिवो भव** பாவகோ அஸ்மப்யம் சிவோ பவ என்று வேதத்தில் அக்னியும், **पन्थानस्सन्तु ते शिवाः** பந்தா'னஸ்ஸந்து தே சிவா: என்று உலகத்தில் வழியும்கூட "சிவ" என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றபடியால் **शिवतरः शिवतरः** என்று இங்கு பரமேச்வரனுக்கு விசேஷணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உலகத்திலோ வேதத்திலோ "சிவ:" என்று எவையெல்லாம் கூறப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவையெல்லா வற்றையும்விட சிரேயஸ்ஸை அளிப்பதில் மிகவும் சிறந்தவர் ஸ்ரீ பரமேச்வரன், அவற்றிற்கும் சிரேயஸ்ஸை அளிக்கவல்லவர் என்று இதன் பொருள்.

ஆதலால் சிரேயஸ்ஸை விரும்புகின்றவர்கள் ஸ்ரீபரமேச்வரனையே உபாஸிக்க வேண்டும் என இம்மந்த்ரத்தின் தாத்பர்யம். இவ்விஷயம் உபனிஷத் தில்

शिव एको ध्येयः शिवङ्करः सर्वमन्यत्परित्यज्य

சிவ ஏகோ த்யேய: சிவங்கர: ஸர்வமன்யத்பரித்யஜ்ய

என ஸ்பஷ்டமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மந்த்ரம், வேதமாகிற தாய் அணிந்து கொண்டிருக்கும் ருத்ரோபனிஷத் தாகிற முத்துமாஸியின் நடுவில் விளங்கும் நாயகமணிபோன்றதாகும்.

विद्यासु श्रुतिरुत्कृष्टा रुदैकादशिनी श्रुतौ ।

तत्र पञ्चाक्षरी तस्यां शिव इत्यक्षरद्वयम् ॥

வித்³யாஸு ஸ்ருதிருத்க்ருஷ்டா ருதை³காத³ஸின் ஸ்ருதௌ ।

தத்ர பஞ்சாக்ஷரீ தஸ்யாம் ஸிவ இத்யக்ஷரத்³வயம் ॥

எனக்கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(இதன் பொருள்) வித்யைகளுள் வேதம் சிறந்தது. அதில் பதினேறு அனுவாகங்கள் கொண்ட "ஸ்ரீருத்ரம்" மிகச் சிறந்தது. அதில் நம: சிவாய என்ற பஞ்சாக்ஷரம் மிகச் சிறந்தது. அதிலும் சிவ என்ற இரு அக்ஷரங்கள் மிகவும் சிறந்தன.

ஆகமங்களில் சிவ என்ற சொல் ஜீவரத்னம் என்று வழங்கப்படுகிறது. இந்த நாமாவின் பெருமைகளை சிவபுராணங்கள் மிக விரிவாகக் கூறியிருக்கின்றன.

नमस्तीर्थाय च कूल्याय च । १२

நமஸ்தீர்த்³யாய ச கூல்யாய ச | 12

தீர்த்³யாய ச - கங்கை முதலிய புனிதமான தீர்த்தங்களில் இருப்பவர்,
கூல்யாய ச - கரையில் இருப்பவர்.

இதுவரை ஸ்ரீபரமேச்வரன் அனைவராலும் உபாஸிக்கத் தகுந்தவர் என்பதற் குரிய பல காரணங்களைக்கூறி வணங்கிவிட்டு, இனி இந்த அனுவாகத்தின் முடிவு வரை "ஸர்வாந்தர்யாமி" என்பதை விளக்கிக்கூறி வணங்குகின்றார். (12)

नमः पार्याय चावार्याय च । १३

நம: பார்யாய சாவார்யாய ச | 13

பார்யாய ச - நதியின் அக்கரையில் இருப்பவர்.
அவார்யாய ச - நதியின் இக்கரையில் இருப்பவர்.

முமுகூலக்களால் த்யானம் செய்யத் தகுந்தவராய் ஸம்ஸார ஸமுத்ரத்திற்கு அக்கரையில் இருக்கின்றார் என்றும், காம்யபலன்களை அளிப்பவராய் ஸம்ஸார ஸமுத்ரத்தின் மத்தியிலேயே இருக்கின்றார் என்றும் இவ்விரு சொற்களுக்கும் வேறு பொருளும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (13)

नमः प्रतरणाय चोत्तरणाय च । १४

நம: ப்ரதரணாய சோத்தரணாய ச | 14

- ப்ரதரணாய ச - சிறந்த மந்த்ர ஜபம் முதலிய வடிவமாக இருந்து
கொண்டு, பாபத்தைக் கடந்துசெல்லக்காரணமாக
இருப்பவர்,
உத்தரணாய ச - சிறந்த ஞானஸ்வரூபமாக இருந்துகொண்டு ஸம்
ஸாரஸாகரத்தையே தாண்டுவதற்கு ஸாதனமாக
இருப்பவர். (14)

नम आतार्याय चालाद्याय च । १५

நம ஆதார்யாய சாலாத்யாய ச | 15

- ஆதார்யாய ச - திரும்பிவருமிடத்தில் இருப்பவர்,
அலாத்யாய ச - பூர்ணமாக கர்மபலத்தை அனுபவித்துவரும்
ஜீவனுக்கு ப்ரேரகனாக இருப்பவர்.

आतार्याय च - ஆதார்யாய ச என்பதற்கு தத்வஞானத்தைப் பெருமல், காம்ய
கர்மாக்களையே அனுஷ்டித்து ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்திற்கே திரும்பத் திரும்ப வந்து
கொண்டிருக்கும் ஜீவர்களுக்கும் அருள்புரிகின்றவர் என்றும் அர்த்தம் கூறப்பட்டி
ருக்கிறது.

अलं पूर्णं यथा भवति तथा कर्मफलमतीति - अलौदः -

जीवः तत्र भवः - अलाद्यः

அலம் பூர்ண யதா² ப⁴வதி ததா² கர்மப²லமத்தீதி - அலௌந்த³ -

ஜீவ: தத்ர ப⁴வ: - அலாத்ய:

என்று இந்த சொல் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (15)

नमः शष्प्याय च फेन्याय च । १६

நம: ஸஷ்ப்யாய ச பே²ந்யாய ச | 16

- ஸஷ்ப்யாய ச - இளம்புற்களில் இருப்பவர்,
பே²ந்யாய ச - நுறைகளில் இருப்பவர். (16)

नमः सिकत्याय च प्रवाहाय च । १७

நம: ஸிகத்யாய ச ப்ரவாஹ்யாய ச | 17

- ஸிகத்யாய ச - மணல்களில் இருப்பவரும்,
ப்ரவாஹ்யாய ச - ப்ரவாஹத்தில் இருப்பவருமான ருத்ரனுக்கு,
நம: - நமஸ்காரம். (17)

எட்டாவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது அனுவாகம்

नम इरिण्याय च प्रपथ्याय च । १

நம இரிண்யாய ச ப்ரபத்'யாய ச | 1

- இரிண்யாய ச - ஊஷரபூமியில் இருப்பவரும்,
ப்ரபத்'யாய ச - பலர் நடந்து தேய்ந்தமார்க்கத்தில் இருப்பவருமான
ஈச்வரனுக்கு,
நம: - நமஸ்காரம்.

இந்த ஒன்பதாவது அனுவாகத்திலும் பரமேச்வரன் ஸர்வாந்தர்யாமி (எல்லா
இடங்களிலும் உள்ளவர்) என்பதாகக்கூறப்பட்டு வணங்கப்படுகின்றார். (1)

नम: किंशिलाय च क्षयणाय च । २

நம: கிஹும்ஸிலாய ச கூயணாய ச | 2

- கிஹும்ஸிலாய ச - சிறிய கற்களையுடைய பிரதேசத்திலிருப்பவர்,
அல்லது கற்களா? அல்லது ஸ்படிகம் முதலிய
வைகளா? என்று சந்தேகம் ஏற்படும் பிரதேசத்தில்
இருப்பவர்.
கூயணாய ச - வாஸத்திற்கு உசிதமான ப்ரதேசத்தில் இருப்பவர்.
(2)

नम: कपर्दिने च पुलस्तये च । ३

நம: கபர்தி'னே ச புலஸ்தயே ச | 3

- கபர்தி'னே ச - ஜடைகளை தரித்துக்கொண்டிருப்பவரும்,
புலஸ்தயே ச - பக்தர்களுக்கெதிரில் நிற்கின்றவரும் அல்லது
அழகிய கேசங்களை தரித்துக் கொண்டிருப்பவரும்.

பக்தர்களுக்கு முன் தோன்றுங்காலத்தில் சில சமயம் ஜடைகளுடனும், சில
சமயம் கூந்தல்களுடனும் ஈச்வரன் காசூதியளிக்கின்றார் என்பதை இந்த இரு
சொற்களும் குறிப்பிடுகின்றன. (3)

नमो गोष्ठ्याय च गृह्याय च । ४

நமோ கோ'ஷ்ட்'யாய ச க்'ருஹ்யாய ச | 4

- கோ'ஷ்ட்'யாய ச - பசுக்கள் கட்டும் கொட்டுலில் இருப்பவரும்,
க்'ருஹ்யாய ச - வீட்டில் இருப்பவரும். (4)

नमस्तल्प्याय च गेह्याय च । ५

நமஸ்தல்ப்யாய ச கேஹ்யாய ச | 5

தல்ப்யாய ச - கட்டில் முதலியவற்றில் இருப்பவரும்,
கேஹ்யாய ச - மாடியில் இருப்பவரும். (5)

नमः काट्याय च गह्वरेष्ठाय च । ६

நம: காடியாய ச கஹ்வரேஷ்டாய ச | 6

காடியாய ச - முள், கொடி, செடி முதலியவை நிரம்பி இருப்ப
தால் பிரவேசிக்கமுடியாத இடத்திலிருப்பவரும்,
கஹ்வரேஷ்டாய ச - மலையின் குறை முதலிய வற்றிலிருப்பவரும். (6)

नमो हृदय्याय च निवेष्ट्याय च । ७

நமோ ஹ்ருத்ய்யாய ச நிவேஷ்யாய ச | 7

ஹ்ருத்ய்யாய ச - ஆழமான மடுக்களில் இருப்பவரும்,
நிவேஷ்யாய ச - பனிநீரில் இருப்பவரும். (7)

नमः पाँसव्याय च रजस्याय च । १०

நம: பாஹும்ஸவ்யாய ச ரஜஸ்யாய ச | 10

பாஹும்ஸவ்யாய ச - கண்ணுக்குப்புலப்படாத பரமாணுபோன்ற தூளிக
ளில் இருப்பவரும்,
ரஜஸ்யாய ச - கண்ணால் பார்க்கக்கூடிய பெரிய தூளிகளில்
இருப்பவரும். (8)

नमः शुष्क्याय च हरित्याय च । ९

நம: ஸுஷ்க்யாய ச ஹரித்யாய ச | 9

ஸுஷ்க்யாய ச - காய்ந்த மரங்களில் இருப்பவரும்,
ஹரித்யாய ச - ஈரமான பசுமையுள்ள மரங்களிலிருப்பவரும்.

नमो लोप्याय चोलप्याय च । १०

நமோ லோப்யாய சோலப்யாய ச | 10

லோப்யாய ச - புல் முதலியவை முளைக்காத கெட்டியான தரை
யில் இருப்பவரும்,
சோலப்யாய ச - மிக அற்பமான புற்களிலிருப்பவரும். (10)

नम ऊर्व्याय च सूर्याय च ॥ ११

நம ஊர்வ்யாய ச ஸூர்ம்யாய ச ॥ 11

ஊர்வ்யாய ச - பூமியிலிருப்பவரும்,
ஸூர்ம்யாய ச - அழகிய அலைகளையுடைய நதிகளில் இருப்ப
வரும். (11)

नमः पर्ण्याय च पर्णशद्याय च ॥ १२

நம: பர்ண்யாய ச பர்ணஸத்'யாய ச ॥ 12

பர்ண்யாய ச - இலைகளில் இருப்பவரும்,
பர்ணஸத்'யாய ச - உலர்ந்த இலைகளின் குவியல்களிலிருப்பவரும். (12)

नमोऽपगुरमाणाय चाभिघ्नतेच । १३

நமோ(அ)பகு'ரமாணாய சாபி'க்'னதேச | 13

அபகு'ரமாணாய ச - (தண்டிக்கவேண்டிய பாபிகளை தண்டிப்பதற்காக)
ஆயுதங்களை கையில் தூக்கிக் கொண்டு இருப்ப
வரும்,
அபி'க்'னதே ச - அவர்களை அடிக்கின்றவராயும். (13)

नम आक्खदते च प्रक्खदते च । १४

நம ஆக்கி'த'தே ச ப்ரக்கி'த'தே ச | 14

ஆக்கி'த'தே ச - சொற்ப துன்பத்தை உண்டுபண்ணுகின்றவரும்,
ப்ரக்கி'த'தே ச - மிகவும் துன்பத்தை உண்டுபண்ணுகின்றவருமான
ருத்ரனுக்கு,
நம: - நமஸ்காரம். (14)

13, 14 இரு மந்த்ரங்களாலும் பாபிகளை சிவனுக்கும் பகவானுடைய அம்சமான
ருத்ரமூர்த்திகள் வணங்கப்படுகின்றனர். பாபிகளுடைய பாபத்திற் கேற்றவாறு சில
ருத்ரமூர்த்திகள் கையில் ஆயுதங்களை மட்டும் தரித்துக்கொண்டு இருக்கின்றனர்.
சிலர் அடிக்கின்றனர். சிலர் அடித்து சொற்ப துன்பத்தையளிக்கின்றனர். சிலர் கடுமை
யாகத் தாக்கி மிகவும் துன்பத்தை உண்டுபண்ணுகின்றனர். இந்த நான்கு விதமான
ஸ்வரூபங்களும்.

अपगुरमाणाय, अभिघ्नते, आक्खदते, प्रक्खदते

அபகு'ரமாணாய, அபி'க்'னதே, ஆக்கி'த'தே, ப்ரக்கி'த'தே

என்ற நான்கு சொற்களாலும் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

"நமஸ்ஸோமாய" முதல் இதுவரை மொத்தம் 31 அவாந்தர மந்த்ரங்கள் கொண்ட ஓர் மஹா மந்த்ரத்திற்கு ரிஷியும் தேவதையும், ஸ்ரீருத்ரன். சந்தஸ் - அனுஷ்டுப், மூன்றாவது அனுவாகத்தில் கூறப்பட்ட முதலியவைகளே இங்கும் த்யானஸ்லோகங்களாகக் கொள்ளவேண்டும் என்று அபிநவசங்கரபாஷ்யத்தில் உரைக் கப்பட்டிருக்கிறது.

பட்டபாஸ்கரபாஷ்யத்தில் அடியிற்கண்ட த்யானஸ்லோகம் காணப்படுகிறது.

पिनाकपाणि भूतेशमुद्यत्सूर्यायुतद्युतिम् ।

भूषितं भुजगैयेत्कण्ठेकालं कपर्दिनम् ॥

பிளாகபாணி பூ⁴தேஸமுத்⁵யத்ஸூர்யாயுதத்⁶யுதிம் ।

பூ⁴ஷிதம் பூ⁴ஜகை⁵யேத்கண்டே⁶காலம் கபர்தி⁷னம் ॥

(இதன் பொருள்) பதினாயிரம் சூரியோதயத்திற்கொப்பான காந்தியையுடையவரும், 'பிநாகம்' என்ற வில்லை கையில் ஏந்தியவரும், ஸர்ப்பங்களால் அலங்கரிக் கப்பட்டவரும், ஜடைகளை தரித்துக்கொண்டிருப்பவரும், கழுத்தில் கரிய நிறங் கொண்டவரும், பூதங்களுக்கு ஈசனுமான பரமேஸ்வரனை த்யானம் செய்ய வேண்டும்.

ஸாம்ராஜ்யம், ஐச்வர்யம், சிவபதம் முதலியவை இந்த மந்த்ர ஆவிருத்தி யால் சித்திக்கும் பயன்களாம். (14)

नमोवः किरिकेभ्यो देवना हृदयेभ्यः । १५

நமோவ: கிரிகேப்⁴யோ தே⁵வனா ஹ்ருத⁶யேப்⁷ய: | 15

தே ⁵ வனா ஹ்ருத ⁶ யேப் ⁷ ய: -	தேவர்களுடைய மனதிற்கு மட்டும் புலப் படக்கூடிய (நம்மால் அறியமுடியாத),
கிரிகேப் ⁴ யோ	- தன் விருப்பப்படி பாபிகளை ஹிம்ஸிக்கி ன்ற ருத்ரகணங்களின் பொருட்டு,
நம:	- நமஸ்காரம்.

(கருத்துரை) இது முதல் ஐந்து மந்த்ரங்களால், மனிதர்கள் அறியமுடியாமல் மறைந்து நின்று துஷ்டர்களை நிக்ரஹம் செய்யும் ருத்ரகணங்கள் வணங்கப்படு கின்றனர். "தேவர்களுக்குமட்டும் புலப்படக்கூடிய" என்ற பொருள்கொண்ட **देवानां हृदयेभ्य** தே⁵வானாம் ஹ்ரு⁶த⁶யேப்⁷ய என்ற இரு சொற்களையும் **विक्षीणकेभ्यः, विचिन्वत् केभ्यः** விக்ஷீணகேப்⁷ய:, விசின்வத் கேப்⁷ய: முதலிய மற்ற நான்கு மந்த் ரங்களிலும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். ஏனென்றால் இந்த ஐந்து மந்த்ரங்களிலும்

கூறப்படும் ஐந்துவித ருத்ரகணங்களும் தேவர்களுக்கும்ட்டும் புலப்படக்கூடியவர் கள். மனிதர்களால் அறிய முடியாதவர்கள். (15)

नमो विक्षीणकेभ्यः (देवानाँहृदयेभ्यः) १६

நமோ விக்ஷீணகேப்'ய: (தே°வாஹூம் ஹ்ருத°யேப்'ய:) 16

விக்ஷீணகேப்'ய: - பலவிதமாகத்துன்புறுத்துகின்ற (ருத்ரகணங்களின் பொருட்டு நமஸ்காரம்). (16)

नमो विचिन्वत्केभ्यो (देवानाँहृदयेभ्यः) १७

நமோ விசின்வத்கேப்'யோ (தே°வாஹூம் ஹ்ருத°யேப்'ய:) 17

விசின்வத்கேப்'யோ - (சிக்ஷிப்பதற்காக பாபிகளையும், அனுக்ரஹிப்பதற் காக புண்யசாலிகளையும் தேடிப் பிடிக்கும் (ருத்ர கணங்களுக்கு நமஸ்காரம்). (17)

नम आनिर्हतेभ्यः (देवानाँहृदयेभ्यः) १८

நம ஆநிர்ஹதேப்'ய: (தே°வாஹூம் ஹ்ருத°யேப்'ய:) 18

ஆநிர்ஹதேப்'ய: - பாபிகளுடைய பாபத்திற்கேற்றவாறு நிச்சயமாக ஹிம்ஸையை உண்டுபண்ணும் (ருத்ரகணங்களின் பொருட்டு நமஸ்காரம்). (18)

नम आमीवत्केभ्यः (देवानाँहृदयेभ्यः) १९

நம ஆமீவத்கேப்'ய: (தே°வாஹூம் ஹ்ரு'த°யேப்'ய:) 19

ஆமீவத்கேப்'ய: - பாபிகளை எங்கும் வளைத்துத் தாக்குவதன் பொருட்டு எங்கும் வ்யாபித்துக் கொண்டிருக்கும் (ருத்ரகணங்களின் பொருட்டு நமஸ்காரம்). (19)

नमोवः किरिकेभ्यः नमोवः किरिकेभ्यः முதல் இதுவரை உள்ள ஐந்து அவாந்தர மந்த்ரங்கள் சேர்ந்த ஓர் மஹாமத்தரத்திற்கு ரிஷி - அக்னி : சந்தஸ் - த்ருஷ்டுப். தேவதை - ருத்ரன்.

த்யானம்:

विश्वतः पाणिपाद तं विश्वतोक्षिशिरोमुखम् ।

ज्वलन्तं विश्वमावृत्य तेजोराशिं शिवं स्मरेत् ॥

விஸ்வத: பாணிபாத³ தம் விஸ்வதோக்ஷிஸிரோமுக³ம் |
ஜ்வலந்தம் விஸ்வமாவருத்ய தேஜோராஸிம் ஸிவம் ஸ்மரேத் ||

(இதன் பொருள்) எல்லா இடங்களிலும், கைகளுடனும், கால்களுடனும், கண் களுடனும், தலைகளுடனும், முகங்களுடனும் கூடியவராயும், உலகம் முழுவதும் வியாபித்து ஜ்வலிக்கும் ஒளிமயமாயுமுள்ள சிவனை ஸ்மரிக்க வேண்டும்.

இந்த மந்த்ரத்தின் பலவித ப்ரயோகங்களால் உலகத்திற்கே அதிபதியாக இருத்தல், ஏராளமான ஸ்வர்ணலாபம், சிறந்தகவித்வம், உயர்ந்தபோகங்கள் சிவஸா கூடாத்தாரம் முதலிய பலவித பயன்கள் ஸித்திக்குமெனக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மந்த்ரங்களின் ப்ரயோகம், புரச்சரணம் அவற்றின் பயன்கள் எல்லாம் “ருத்ரகல்பம்” என்ற நூலில் விரிவாக விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை குரு முகமாக அறிந்து முறைப்படி அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

ஒன்பதாவது அனுவாகம் முற்றும்.

பத்தாவது அனுவாகம்.

द्राप्ते अन्धसस्पते दरिद्रीललोहित ।

एषां पुरुषाणामेषां पशूनां माभेर्मारो मो एषां किञ्च नाममत् ।

த்³ராபே அந்த³ஸ்பதே த³ரித்³ரநீலலோஹித ।

ஏஷாம் புருஷாணாமேஷாம் பஸூனாம் மாபேர்மாரோ

மோ ஏஷாம் கிஞ்ச நாமமத் ।

த் ³ ராபே	-	வெறுக்கத்தக்க நிலையை அடைவிக்கின்றவரே!
அந்த ³ ஸ:	-	அன்னத்திற்கு,
பதே	-	யஜமானனாக இருப்பவரே! (உணவை அளிப்பவரே),
த ³ ரித் ³ ரத்	-	எவ்வித பொருளும் அற்று ஏழையாக இருப்பவரே! எதிலும் பற்றற்றவரே!
நீலலோஹித	-	பாதி உடல் கருப்பாயும், பாதி உடல் சிவப்பாயுமிருப்பவரே!
ஏஷாம்	-	(என்னைச் சேர்ந்த) இந்த,
புருஷாணம்	-	பிள்ளை, பேரன் முதலிய மனிதர்களுக்கும்,
ஏஷாம்	-	(என்னைச் சேர்ந்த) இந்த,
பதனாம்	-	ஆடு, மாடு முதலிய மிருகங்களுக்கும்,
மாபே4:	-	பயத்தையளிக்காதீர்கள்,
ஏஷாம்	-	இவற்றுள்,

கிஞ்சன	-	எதுவும்,
மார:	-	அழியாமல் இருக்கவேண்டும்,
மோ ஆமமத்	-	வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டதாகவும் ஆகவேண்டாம்.

(கருத்துரை) இரண்டாவது அனுவாகம் முதல் ஒன்பதாவது, அனுவாகம் வரை ஸ்ரீ பரமேச்வரனை வணங்கிவிட்டு இந்த அனுவரகத்தால் பரமேச்வரனிடம் வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது.

இங்கு பூர்வார்த்தத்தில் உள்ள நான்கு சொற்களும் ஸ்ரீபரமேச்வர ஸம்போதனங்கள். தனைகள், வறுமை, மற்றும் பலவித கஷ்டங்கள் முதலிய வெறுக்கத்தக்க நிலைமைகளை அவரவர்களுடைய பாபத்திற்கேற்றவாறு ஸ்ரீபரமேச்வரனே அளிக்கின்ற படியால் அவர் **द्रापि: த்³ராபி:** என்று இங்கு கூறப்படுகின்றார். உணவை அளித்து உலகத்தை இரகுகிக்கின்றவரும் அவரே. ஆகையால் **अन्धसस्पते** அந்த³ஸஸ்பதே என்று இங்கு அழைக்கப்படுகின்றார். இவ்விதம் நிக்ரஹம் அநுக்ரஹம் இவ்விரண்டையும் செய்யும் பரமேச்வரனுக்கு ஒருவரிடம் த்வேஷம், மற்றவரிடம் பிரியம் என்ற கெட்டகுணத்தின் ஸம்பந்தமே இல்லை என்பதை குறிப்பிடுவதற்காக **दरिद्रत्** த³ரித்³ரத் என்ற ஸம்போதனம். **नीललोहित** நீலலோஹித என்ற ஸம்போதனத்திற்கு இரு விதமாகப் பொருள் கூறலாம். கழுத்தில் கருப்பு நிறமுடையவர் மற்ற உடல் எல்லாவற்றிலும் சிவந்த நிறமுடையவர். அல்லது அர்த்தநாரீச்வர் உருவத்தில் தேவியின் பகுதி கருப்பாயும், ஈச்வரனின் பகுதி சிவப்பாயுமுள்ளதால் அதையே இச்சொல் குறிப்பிடுவதாகவும் கொள்ளலாம்.

உத்தரார்த்தத்தில் நம்மைச் சேர்ந்த மனித வர்கத்திற்கும், மிருக வர்க்கத்திற்கும் அபயத்தையும், ஆரோக்யத்தையும் அளித்து வளர்க்கவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது. இவ்வித வேண்டுகோளுக்கு ஏற்றவாறு பூர்வார்த்தத்தில் ஸம்போதனங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன எவர் பாபத்தின் பயனாக பயம், ரோகம், முதலியவற்றை யளித்து வெறுக்கத்தக்க நிலைமையை உண்டு பண்ணுகின்றாரோ, எவர் உணவுகளையளித்து இரகுகிக்கின்றாரோ, அவரிடம் தானே அபயத்தையும், ஆரோக்கியத்தையும் யாசிக்கவேண்டும். தயா ரூபினியான உமையுடன் கூடியிருப்பதால் அபயம், ஆரோக்கியம் முதலியவற்றை அவசியம் அளித்தே தீருவார்.

இந்த மந்த்ரத்திற்கு ரிஷி - புலஸ்த்யர், சந்தஸ் - ஆஸ்தாரபங்க்தி, தேவதை - பைரவருத்ரன்.

த்யானம்:

आगुल्फासित कञ्चुको डमरुकाश्लिष्टो लसत्कुण्डली
शूली कुण्डलितश्रवाः सतिलको मञ्जुकणनूपुरः ।

श्रीमन्निर्मलदन्तपङ्क्तिकिरणश्चेतायमानाननो
देवो भैरववेषभूषिततनुध्येयो मृडानीपतिः ॥

ஆகு³ல்பா²ஸித கஞ்சுகோ ட³மருகாஸ்லிஷ்டோ லஸத்குண்ட³லீ
ஸூலீ குண்ட³லிதஸ்ரவா: ஸதிலகோ மஞ்ஜுகணந்நாபுர: |
ஸ்ரீமந்நிர்மலத³ந்தப டி3க்தகிரண ஸ்வேதாயமாநானேன
தே³வோ பை³ரவவேஷபூ³ஷிததனுத்⁴யேயோ ம்ருடா³ஸீபதி: ॥

(இதன் பொருள்) குதிகால்வரை கருத்த சட்டை, ஒரு கையில் டமருகம், மற்றொரு கையில் தூலம், காதுகளில் அழகிய குண்டலங்கள், நெற்றியில் திலகம், பாதங்களில் இனிமையாக சப்தம் செய்யும் பாதச் சிலம்புகள், சுத்தமான அழகிய பற்கள், வெளுத்த முகம் இத்தகைய பைரவவேஷத்துடன் கூடிய உடலையுடைய பார்வதீபதியான தேவன் த்யானம் செய்யப்பட வேண்டும்.

ஒரு நாள் உபவாஸமிருந்து பதினாயிரம் தடவை ஜபம் செய்தால் இந்த மந்த்ரஸித்தி ஏற்படும்.

எல்லா பூதங்களிலிருந்துமுண்டாகும் பயமும், எல்லாவித ஜ்வரங்களும் சாந்தியடைந்து, ஐச்வர்ய லாபமும், பைரவமூர்த்தியின் ஸாக்ஷாத்காரமும் இந்த மந்த்ரஜபத்தின் பயனும்.

(1)

या ते रुद्र शिवा तनूः शिवा विश्वाहभेषजी ।
शिवा रुद्रस्य भेषजी तया नो मृड जीवसे ॥

யா தே ருத்³ர ஸிவா தனூ: ஸிவா விஸ்வாஹபே³ஷஜீ |
ஸிவா ருத்³ரஸ்ய பே³ஷஜீ தயா நோ ம்ருட³ ஜீவஸே ॥

ருத் ³ ர	-	ஏ பரமேச்வர!
விஸ்வாஹபே ³ ஷஜீ	-	எக்காலத்திலும் ரோகம், வறுமை முதலியவற்றை நீக்கும் மருந்து போன்றதும், (ஆதலால்)
ஸிவா	-	"சிவா" என்று கூறப்படுகின்றதும்,
ஸிவா	-	மிக மங்களகரமாவுமுள்ள,
யா	-	எந்த,
தே	-	தங்களுடைய,
தனூ:	-	உடல் இருக்கின்றதோ,
ருத் ³ ரஸ்ய	-	ஸம்ஸாரமென்னும் ரோகத்தை நிவிருத்தி செய்யும் வைத்யராகிய தங்களுடையதாயும்,
பே ³ ஷஜீ	-	மருந்துபோன்றதும்,
ஸிவா	-	மங்களகரமுமான (எந்த உடல் இருக்கின்றதோ),
தயா	-	அதனாலும்,
ந:	-	எங்களை,

ஜீவஸே - வாழ்வதன்பொருட்டு,
மருட⁴ - ஸுகமாக இருக்கும்படி செய்யுங்கள்.

(கருத்துரை) பரமேச்வரனுக்கு "சிவா" என்றும், "கோரா" என்றும் இரு உடல்கள் உண்டு. அவற்றுள் "சிவா" என்பதையும் இரண்டுவிதமாகக் கூறலாம். எப்பொழுதும் எல்லோருக்கும் எல்லாவித ரோகங்களையும், வறுமை முதலிய பலவித துன்பங்களையும் அழித்து ஸங்கத்தையளிக்கக்கூடிய தொன்று, ஆத்ம ஞானத்தையளித்து ஜனனம், மரணம் முதலிய ஸம்ஸாரதுக்கத்தை அழித்து மோகஸுகத்தையே அளிக்கக்கூடியது மற்றொன்று. "விச்வாஹபேஷஜீ" என்பது முதலாவதாகக் கூறப்பட்டதையும், "ருத்ரஸ்யபேஷஜீ" என்பது இரண்டாவதாகக் கூறப்பட்டதையும் குறிப்பிடுகின்றது. அப்படிப்பட்ட இருவித உடல்களாலும் எங்களுக்கு ஸுகமான வாழ்க்கையை அளியுங்கள் என இங்கு வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது.

இந்த மந்திரத்திற்கு ரிஷியும், தேவதையும் ஸுப்ரமண்ய உருவங்கொண்ட ஸ்ரீ பரமேச்வரன், சந்தஸ் - அனுஷ்டுப்.

த்யானம்:

द्रुतचामीकरप्रख्यं शक्तिपाणिं षडाननम् ।

मयूरवाहनारूढं स्कन्दरूपं शिवं स्मरेत् ॥

த்ருதசாமீகரப்ரக்'யம் ஸக்திபாணிம் ஷடா'னனம் |
மயூரவாஹனாரூட'ம் ஸ்கந்த'ரூபம் ஸிவம் ஸ்மரேத் ||

(இதன் பொருள்) உருக்கின தங்கம்போல் பிரகாசிப்பவரும், சக்தி (வேல்) என்ற ஆயுதத்தை கையில் தரித்துக்கொண்டிருப்பவரும், ஆறு முகங்கள் உள்ளவரும், மயில் வாஹனத்தில் வீற்றிருப்பவருபான ஸ்ரீ ஸுப்ரமண்ய உருவங்கொண்ட பரமேச்வரனை த்யானம் செய்யவேண்டும்.

நூற்றெட்டு தடவை ப்ராணாயாமம் செய்து ஐயாயிரம் தடவை இந்த மந்திரத்தை ஜபம் செய்தால் ஸித்தி ஏற்படும்.

இந்த மந்திரஜபத்தால் நல்ல குழந்தைகள் புஷ்டி, ஆரோக்யம், ஐச்வர்யம் இவையெல்லாம் ஸித்திக்கும். (2)

इमा ँरुद्राय तवसे कपर्दिने क्षयद्वीराय प्रभरामहे मतिम् ।

यथा नः शमसद्विपदे चतुष्पदे विश्वं पुष्टं ग्रामे अस्मिन्ननातुरम् ॥ ३

இமாஹும் ருத்'ராய தவஸே கபர்தி'னே க்ஷயத்'வீராய
ப்ரப'ராமஹே மதிம் |

யதா² ந: ஸமஸத்'விபதே³ சதுஷ்பதே³ விஸ்வம் புஷ்டம்
க்'ராமே அஸ்மின்னனாதுரம் || 3

தவஸே	-	பலமுள்ளவரும்,
கபர்தி ³ னே	-	ஜடாதாரியாயும்,
கூடியத் ³ வீராய	-	கண்டவுடனேயே நாசமடைகின்ற எதிரிகளையு டையவரும்,
ருத் ³ ராய	-	ஸம்ஸார துக்கத்தை நிவ்ருத்தி செய்கின்ற வருமான பரமேச்வரனின்பொருட்டு,
இமாம்மதிம்	-	மானஸிகமான த்யானம், பூஜை இவற்றை,
ப்ரப ⁴ ராமஹே	-	விசேஷமாகச் செய்கின்றோம்.
யதா ²	-	எந்தப்பிரகாரமாகச் செய்தால்,
ந:	-	எங்களைச் சேர்ந்த,
த் ³ விபதே ³	-	இரண்டுகால் பிராணிகளுக்கும்,
சதுர்பதே ³	-	நான்குகால் பிராணிகளுக்கும்,
ஸம்	-	ஸுகம்,
அஸத்	-	உண்டாகுமோ,
அஸ்மின்க் ³ ராமே	-	(நாங்கள் வசிக்கும்) இந்தக்கிராமத்தில் உள்ள,
விஸ்வம்	-	எல்லாப் பிராணிகளும்,
புஷ்டம்	-	புஷ்டியுள்ளவைகளாயும், (குறை அற்றவைகளா யும்),
அனாதூரம்	-	வியாதியற்றவைகளாயும்,
அஸத்	-	இருக்கமோ (அவ்விதம் மானஸிகமாக த்யானம், பூஜை இவற்றைச் செய்கின்றோம்.)

(கருத்துரை) இங்கு தன்னைச் சேர்ந்த மனிதவர்க்கங்களும், மிருகவர்க்கங்க
ளும் ஸுகமாக இருப்பதுடன், தன் கிராமத்தில் உள்ள பிராணிகள் அனைவரும்
ஸுகமாக இருப்பதற்காக ஸ்ரீபரமேச்வரனை மனதில் போற்றுகின்றோம் எனக் கூறப்
படுகின்றது. கிராமத்திலோ நகரத்திலோ ஒருவன் ருத்ரபாராயணம் செய்து வருவா
னேயாகில் அங்குள்ள அனைவருக்கும் வியாதியோ, வறுமையோ, திருடர்களுடைய
உபாதையோ உண்டாகாது என அடியிற் கண்ட புராண வசனத்திலிருந்து தெரிய
வருகிறது.

रुद्राध्यायी वसेद्यत्र ग्रामे वा नगरेपि वा ।

व्याधिदुर्भिक्षचोरादिबाधा तत्र न जायते ॥

ருத்³ராத்⁴யாயீ வஸேத்³யத்ர க்³ராமே வா நக³ரேபி வா ।

வ்யாதி⁴து³ர்பி⁴கூஷோராதி³பா³தா⁴ தத்ர ந ஜாயதே ॥

ஸமஸ்த பிராணிகளுக்கும் ஸமஸ்த ஸுகங்களையும் அளிக்கும் திறமையு
ள்ளவர். ஸ்ரீ பரமேச்வரன் என்பதை ருத்ராய, தவஸே முதலிய நான்கு விசேஷணங்
கள் தெரிவிக்கின்றன.

रुद्राय रुத்³राय ஜனனம், மரணம் என்னும் ஸம்ஸார துக்கத்தையே நிவிருத்தி செய்கின்றவருக்கு வாழ் நாளில் ஏற்படும் சில துன்பங்களை நிவிருத்தி செய்வதில் சிரமமுண்டோ!

तवसे தவஸே அதற்கேற்ற பலமுள்ளவர் என்று பட்ட பாஸ்கர ஸாயண பாஷ்யங்களில் வியாக்யானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அபிநவசங்கரபாஷ்யத்தில் तपसे தபஸே என்ற பாடத்தை வைத்துக்கொண்டு "ஞான சக்தியுடன் கூடியவர்" என்று பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. कपर्दिने கபர்தி³னே மற்ற எவராலும் செய்ய முடியாத காரியங்களைச் செய்து முடிக்கின்றார் என்பது இச்சொல்லிலிருந்து கிடைக்கின்றது.

कं - गङ्गाजलं पर्दयति - पालयतीति - कपर्दः -

जटाजूटः सः अस्यास्तीति कपर्दी

கம் - க³ங்கா³ஜலம் பர்த³யதி - பாலயதீதி - கபர்த³ -

ஜடாஜூட்: ஸ: அஸ்யாஸ்தீதி கபர்தீ³

வேறுயாராலும் தாங்கமுடியாத, ஆகாயத்திலிருந்து விழுந்த கங்காப்ரவாஹத்தை பரமேச்வரன் ஒருவனே சிரஸில் தாங்கி ஜடைகளால் அதை கிரஹித்தார்.

क्षयद्वीराय கூயத்³வீராய என்பதால் நிகரற்ற வீரயமுள்ளவர் என்பது கிடைக்கின்றது.

இவ்வளவு மஹிமைகளுடன் கூடிய பரமேச்வரனிடம் அனைவருக்கும் ஸுகம் ஏற்படவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்வது மிகவும் பொருத்தமானதே. (3)

मृडानो रुद्रोत नो मयस्कृधि क्षयद्वीराय नमसा विधेम ते

यच्छं च योश्च मनुरायजे पिता तदश्याम तव रुद्र प्रणीतौ ॥ ४

ம்ருடா³னோ ருத்³ரோத நோ மயஸ்க்ருதி⁴ கூயத்³வீராய நமஸா விதே⁴ம தே யச்ச³ம் ச யோஸ்ச மனூராயஜே பிதா தத்³ஸ்யாம தவ ருத்³ர ப்ரணீதௌ || 4

ருத் ³ ர	-	ஏ பரமேச்வர!
ந:	-	எங்களை,
ம்ருட ³	-	வேண்டியவற்றை அளித்து இவ்வுலகில் ஸுகமாக இருக்கும்படி செய்யுங்கள்,
உத	-	மேலும்,
ந:	-	எங்களுக்கு,
மய:	-	மோகூஸுகத்தை,
க்ருதி ⁴	-	அளியுங்கள்,

கூடியத் ³ வீராய	-	மிகவும் வீரீயமுள்ள எங்கள் பாபத்தை அழித்த,
தே	-	தங்களுக்கு,
நமஸாவிதே ⁴ ம	-	நமஸ்காரங்களைச் செய்து போற்றுகின்றோம்,
பிதா	-	எங்களுக்கு தகப்பனப்போன்ற,
மனு:	-	மனுவானவர்,
யத் ஸம் ச	-	யாதொரு விஷய ஸுகத்தையும்,
யோஷ்ச	-	துக்கஸம்பந்தமற்ற மோக்ஷஸுகத்தையும்,
தவ ப்ரணீதௌ	-	தங்களுடைய அருள் ஏற்பட்டகாலத்தில்,
ஆயஜே	-	ஸம்பாதித்தாரோ,
தத்	-	அதையெல்லாம்,
ருத் ³ ர	-	ஏ பரமேச்வர!
அஸ்யாம்	-	(தங்களுடைய அருளால்) நாங்களும் அடைகின் றோம்.

योः यूथते दुःखेन विनाभूयते इति योः

दुःखासंभिनं सुखं - मोक्ष इत्यर्थः

யோ: யூத³தே து³:கே³ன விநாபூ⁴யதே இதி யோ:

து³:கா³ஸ'பி'னம்' ஸுக³ம்' - மோக்ஷ இத்யர்த³:

(கருத்துரை) ஏ பரமேச்வர! பசு, புத்திரன், தனம், தான்யம் முதலியவற்றை அளித்து இவ்வுலகில் எங்களை ஸுகமாக வாழும்படி செய்யவேண்டும். அத்துடன் மட்டுமில்லாமல், மோக்ஷஸுகத்தையுமளிக்கவேண்டும். "பாபங்களைச் செய்த இவர்களுக்கு மோக்ஷத்தை எப்படி அளிக்கமுடியும்" என்று ஆலோசிக்கவேண்டாம். நாங்கள் தங்களை வணங்கிப் போற்றுகின்றோம். நாங்கள் செய்த பாபம் எவ்வளவு கொடியதாக இருந்தாலும், தங்களை வணங்கியபின் அது எங்களைவிட்டு அகன்று விடாதோ? கூடியத்வீராய - என்பதற்கு, பரமேச்வரனைக் கண்டவுடனேயே விரோதிகள் அழிந்துவிடுகின்றனர் என்று முன்பு பொருள் கூறப்பட்டது. அல்லது அவரை வணங்கியவுடன் மிக வீரீயமுள்ள பாபங்கள் எல்லாம் அழிந்துவிடுகின்றன என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். பரமேச்வரனுடைய அருளால் ஐஹிக ஆமுஷ்மிக ஸுகங்கள் எல்லாம் பெறப்படுகின்றன என்பது பரம்பராப்ராப்தமல்லாமல், இன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல எனக் கூறுகின்றார். ஸமஸ்தப் பிரஜைகளுக்கும் தகப்பனாயும், வர்ணச்ரமதர்மங்களை யெல்லாம் பிரஜைகளுக்கு உபதேசித்தவருமான மனு, பரமேச்வரனுடைய அருளால் எவ்வித ஐஹிக -ஆமுஷ்மிகஸுகத்தை அடைந்தாரோ, அதையெல்லாம் நாங்களும் அடைய வேண்டும் என வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது.

மூன்று, நான்கு இவ்விரண்டு ரிக்குகளும் ஒரே மந்த்ரம். இதற்கு ரிஷி - மார்க்கண்டேயர். சந்தஸ் - ஜகதீ. தேவதை - ருத்ரன்.

த்யானம்:

दिव्य सिंहासनासीनं स्तूयमानं महर्षिभिः ।

प्रसन्नवदनं ध्यायेत् सोमं सोमार्धशेखरम् ॥

தி³வ்ய ஸிம்ஹாஸனாஸீனம் ஸ்தூயமானம் மஹர்ஷிபி⁴:

ப்ரஸன்னவத³னம் த்⁴யாயேத் ஸோமம் ஸோமார்த⁴ஸேக²ரம் ॥

(இதன் பொருள்) திவ்ய சிங்காசனத்தில் வீற்றிருப்பவரும், மஹர்ஷிகளால் துதிக்கப்படுகின்றவரும், மலர்ந்த முகத்துடன் கூடியவரும், அர்த்தசந்திரனை சிரஸில் அணிந்தவருமான பார்வதியுடன் கூடிய பரமேச்வரனை த்யானம் செய்ய வேண்டும்.

பசு, பக்ஷி முதலியவற்றின் நன்மைகளே இதன் முக்கிய பயனும்.

(4)

मानो महान्तमुतमानो अर्भकं मान उक्षन्तसुत मा न उक्षितम् ।

मानोवधीः पितरं मोत मातरं प्रिया मानस्तनुवो रुद्र रीरिषः ॥

மானோ மஹாந்தமுதமானோ அர்ப⁴கம் மான உக்ஷந்தஸு²த மா ந உக்ஷிதம் ।

மானோவதீ⁴: பிதரம் மோத மாதரம் ப்ரியா மானஸ்தனுவோ ருத்³ர ரீரிஷ: ॥

ருத் ³ ர	-	ஏ பரமேச்வர!
ந:	-	எங்களைச் சேர்ந்த,
மஹாந்தம்	-	வயதான மனிதரையும்,
உத	-	மேலும்,
ந:	-	எங்களுடைய,
அர்ப ⁴ கம்	-	குழந்தைகளையும்,
ந:	-	எங்களைச் சேர்ந்த,
உக்ஷந்தம்	-	யௌவனப்பருவத்தில் உள்ளவனையும்,
உத	-	மேலும்,
ந:	-	எங்களைச் சேர்ந்த,
உக்ஷிதம்	-	கர்ப்பத்தில் உள்ள சிசுவையும்,
மாரீரிஷம்	-	வியாதி முதலியவற்றால் ஹிம்ஸிக்காதீர்கள்,
ந:	-	எங்களுடைய,
பிதரம்	-	தந்தையை,
மாவதி ⁴ :	-	பீடிக்காதீர்கள்,
உத	-	மேலும்,
மாதரம்	-	தாயை,
மாவதி ⁴ :	-	பீடிக்காதீர்கள்,
ந:	-	எங்களுடைய,
ப்ரியா:	-	பிரியமான,
தனுவ:	-	உடல்களை,

மாரீரிஷ:

- ஹிம்ஸை செய்யாதீர்கள்.

(கருத்துரை) தன்னைச் சேர்ந்த கிழவர், பாலன், வாலிபன், கர்ப்பத்தில் உள்ள சிசு, தந்தை, தாய் இவர்களை ஹிம்ஸிக்கலாகாது என்பதுடன் தன்னைச் சேர்ந்தவர்களின் கிழவர் முதலியவர்களையும் ஹிம்ஸிக்கலாகாது என வேண்டிக்கொள்வதன் பொருட்டு **ந: ந:** என்று பஹுவசனப் பிரயோகம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த மந்தரத்தில் **மா ந:** மா ந: என்று ஒரு தடவை இருந்தாலே அனைவரையும் ஹிம்ஸிக்கலாகாது என்று கிடைக்கக்கூடும். இருந்தாலும் தன்னைச் சேர்ந்தவர்களிடமுள்ள அதிக பிரியத்தால் **महान्तं, अर्भकं** மஹாந்தம், அர்பகம் எனக் முதலிய உறவினர்களைக் குறிப்பிடும் எல்லா சொற்களுடனும் **மா ந:** மா ந: என்று போடப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மந்தரத்திற்கு ரிஷி - பிருகு. சந்தஸ் - ஜகதீ. தேவதை - நந்தீச்வர உருவங்கொண்ட ஸ்ரீருத்ரன்.

த்யானம்:

बालेन्दुमकुटं देवं तरुणादित्य विग्रहम् ।

ध्याये नन्दीश्वराकारं गणेश्वरसमावृतम् ॥

பா^{லே}ந்து^மகுடம் தே^வம் தருணாதி^தய விக்^ரஹம் ।

த^{யா}யே நந்தீ^{ஸ்}வராகாரம் க^{ணே}ஸ்வரஸமாவ்ருதம் ॥

(இதன் பொருள்) இளம் பிறையை சிரஸில் அணிந்தவரும், தூரியனைப்போல் பிரகாசிக்கும் உடலையுடையவரும், கணாதிபதிகளால் சூழப்பட்டவருமான, நந்திகேச்வரன் உருவங்கொண்ட பரமேச்வரனை த்யானம் செய்யவேண்டும்.

இந்த மந்தரஜபத்தால் தன்னைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு எல்லாவற்றிலும் அமைதி உண்டாகும். (5)

मानस्तोके तनये मान आयुषि मानो गोषु मानो अश्वेषु रीरिषः

वीरान्मानो रुद्र भामितो वधीर्हविष्मन्तो नमसा विधेम ते ॥ ६

மானஸ்தோகே தனயே மான ஆயுஷி மா^{னோ} கோ^ஷ மா^{னோ}

அஸ்வேஷு ரீரிஷ:

வீரான்மா^{னோ} ருத்^ர பா^{மி}தோ வதீ^{ர்}ஹவிஷ்மந்தோ

நமஸா விதே^ம தே ॥ 6

ருத்^ர

- ஏ பரமேச்வர!

ஸ்ரீ ருத்ரம் - சமகம்

பா'மித:	-	(செய்ய வேண்டியவற்றைச் செய்யாத எங்களிடம்)
ந:	-	எங்களுடைய,
தோகே	-	குழந்தைகளிடமும்,
தநயே	-	பிள்ளைகளிடமும்,
மரீரிஷம்	-	எவ்வித ஹிம்ஸையையும் செய்யாதீர்கள்,
ந:	-	எங்களுடைய,
ஆயுஷி	-	ஆயுள் விஷயத்திலும்,
மரீரிஷ:	-	ஹிம்ஸை செய்யாதீர்கள்,
ந:	-	எங்களுடைய,
கோ'ஷ	-	பசுக்கள் விஷயத்திலும்,
(மரீரிஷ:) ந: அஷ்வேஷ	-	எங்கள் குதிரைகள் விஷயத்திலும்,
மரீரிஷம் ந:	-	எங்களுடைய,
வீரான்	-	ஊழியர்களை,
மாவதீ:	-	ஹிம்ஸிக்காதீர்கள்,
ஹவிந்மந்த:	-	சரு, புரோடாசம் முதலிய ஹவிஸ்ஸுடன், அல்லது பக்தியுடன் அளிக்கப்படும் வஸ்துவுடன் கூடியவர்களாக இருந்துகொண்டு,
தே	-	தங்களுக்கு,
நமஸா	-	நமஸ்காரம் செய்து,
விதே'ம	-	பணிவிடை செய்கின்றோம்.

(கருத்துரை) ஏ பரமேச்வர! நாங்கள் எவ்வளவு குற்றம் செய்திருந்தபோதிலும், பக்தியுடன் நாங்கள் அளிக்கும் சரு, புரோடாசம் முதலியவற்றையும், மற்ற வஸ்து வையும் ஏற்றுக்கொண்டு, நாங்கள் செய்யும் நமஸ்காரம், மற்ற பணிவிடைகள் முதலியவற்றால் திருப்தியடைந்து எங்களை மன்னித்து எங்களைச் சேர்ந்த யாரையும் ஹிம்ஸிக்காமல் இருக்க வேண்டும்.

இந்த மந்தரத்திற்கு ரிஷியும், தேவதையும் ஸ்ரீபரமேச்வரனே. சந்தஸ் - ஜகதீ.

த்யானம்:

दधानमेकादशधा विभज्य देहं विशुद्धस्फटिक प्रकाशम् ।

तेजोमयं शूलिनमिन्दुमौलिं विचिन्तयेदत्र सदैव रुद्रम् ॥

த'தா'னமேகாத'ஸதா' விப'ஜ்ய தே'ஹம் விஸுத்'த'ஸ்ப'டிக ப்ரகாஸம் ।

தேஜோமயம் ஸூலினமிந்து'மௌலிம் விசிந்தயேத'த்ர ஸதே'வ ருத்'ரம் ॥

(இதன் பொருள்) பதினோறுவிதமாக தன் உடலைப் பிரித்துக்கொண்டிருப்பவரும், சுத்தமான ஸ்படிகம்போல் பிரகாசிப்பவரும், ஒளிமயமாய், சூலத்தைக் கையில் தரிப்பவராயும், சந்திரனை சிரஸில் அணிந்து கொண்டும் விளங்கும் ருத்ரனை எப்பொழுதும் த்யானம் செய்யவேண்டும்.

ஆயுள், ராஜ்யம் இவற்றின் விருத்தி, நல்ல மழை, வியவஹாரம், சூதாட்டம், இவற்றில் ஜயம், ஸ்வர்ணலாபம், மஹாபாப நிவிருத்தி, ஸர்வஜன ஜயம் முதலியவை இம்மந்த்ரத்தின் பயனாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. (6)

आराते गोघ्न उत पूरुषघ्ने क्षयद्वीराय सुम्नमस्मे ते अस्तु ।

रक्षा च नो अघि च देव ब्रह्मथा च नः शर्म यच्छ द्विर्वाः ॥ ७

ஆராதே கோ³க்⁴ன உத பூருஷக்⁴னே கூயத்³வீராய ஸும்நமஸ்மே தே அஸ்து ।
ரக்ஷா ச நோ அகி⁴ ச தே³வ ப்³ருஹ்மதா² ச ந: ஸர்ம யச்ச² த்³விப³ர்ஹா: ॥ 7

கோ ³ க் ⁴ ன	-	(பாபிகளுடைய) பசுக்களை அழிக்கின்றவரும்,
உத	-	மேலும்,
பூருஷக் ⁴ னே	-	பிள்ளை, பேரன் முதலியவர்களைக் கொல்லுகின்றவரும்,
கூயத் ³ வீராய	-	எல்லா வீரர்களையும் அழிக்கின்றவருமான,
தே	-	தங்களுடைய,
ஸும்நம	-	சாந்தஸ்வரூபம்,
அஸ்மே	-	எங்களுக்கு,
ஆராத்	-	சமீபத்தில்,
அஸ்து	-	இருக்கட்டும்.
ச	-	மேலும்,
ந:	-	எங்களை,
ரக்ஷ	-	காப்பாற்றுங்கள்,
ச	-	மேலும்,
தே ³ வ	-	ஏ பரமேச்வர!
அதி ⁴ ப் ³ ருஹி	-	எங்களுக்காகப் பரிந்து பேசுங்கள்,
அதா ² ச	-	மேலும்,
த் ³ விப ³ ர்ஹா:	-	இந்த உலகிலும், மறு உலகிலும் ஸுகத்தை விருத்தி செய்யக்கூடியவரே! அல்லது ஐஹிக - ஆமுஷ்மிக ஸுகத்தை அபிவிருத்தி செய்யக்கூடியவரே!
ந:	-	எங்களுக்கு,
ஸர்ம	-	விஷயஸுகத்தையும், மோக்ஷ ஸுகத்தையும்,
யச்ச ²	-	கொடுங்கள்.

(கருத்துரை) பரமேச்வரனுக்கு கோரமாயும், சாந்தமாயும், இரு உருவங்கள் உண்டு என்று முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. பாபம் செய்கின்றவர்களுக்கு கோரமான உருவத்துடனேயே காசூதியளிப்பார். அவர்களுடைய பசுக்கள், பிள்ளை, பேரன் முதலியவர்களையும் ஹிம்ஸிப்பார். உலகத்திலுள்ள எல்லா வீரர்களையும் கடைசி காலத்தில் அழிக்கின்ற பரமேச்வரனுக்கு பாபிகளையும், அவர்களைச் சேர்ந்தவர்வர்களையும் ஹிம்ஸித்தல் என்பது ஒரு பெரியகாரியமல்ல. ஆனால் இங்கு, ஏ பரமேச்வர! தங்களுடைய சாந்தமான உருவம் ஒன்றுதான் எப்பொழுதும் எங்கள் சமீபத்தில்

இருக்கவேண்டும். கோரமான உருவம் வெகு தூரத்தில் இருக்கட்டும். மேலும், சாந்தமான உருவத்துடன் எங்கள் அருகிலேயே இருந்துகொண்டு எங்களை இரசுதிக்கவேண்டும். “பாபியான இவனை எப்படி இரசுதிக்கலாம்? என்று தேவர்களோ மற்றவர்களோ கேட்குங்கால், எங்களுக்காகப் பரிந்து பேசவும் வேண்டும். அவ்வளவு மட்டுமா? ஐஹிகஸுகங்களையெல்லாம் அளித்து மோக்ஷஸுகத்தையும் கொடுத்தருள வேண்டும்” என வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது.

இந்த மந்தரத்தில் गोघ्ने, पूरुषघ्ने, क्षयद्वीराय கோக்'னே, பூருஷக்'னே, கூயத்'வீராய என்ற மூன்று சொற்களிலும் உள்ள சதுர்தீவிபக்தி, ஷஷ்டி விபக்தியின் அர்த்தத்தைக் குறிப்பிடுகின்றன. ते தே என்பதற்கு இந்த மூன்று சொற்களும் விசேஷணங்கள்.

இந்த மந்தரத்திற்கு ரிஷி - அத்ரி. சந்தஸ் - திருஷ்டுப். தேவதை - சம்பு.

த்யானம்:

कुर्वाणं सन्निधौ देव्या देवमानन्दताण्डवम् ।

हुताशनधरं ध्यायेत्तप्तकाञ्चनसन्निभम् ॥

குர்வாணம் ஸந்நிதௌ⁴ தே⁵வ்யா தே⁵வமானந்த⁵தாண்ட⁵வம் ।

ஹுதாஸனத⁴ரம் த⁵யாயேத்தப்தகாஞ்சனஸன்னிப⁵ம் ॥

(இதன் பொருள்) தேவியின் ஸன்னிதியில், கையில் அக்னியை வைத்துக் கொண்டு ஆனந்ததாண்டவம் ஆடுகின்றவரும், உருக்கின தங்கம்போல் பிரகாசிப்பவருமான பரமேச்வரனை த்யானம் செய்யவேண்டும்.

இந்த மந்தர ஜபத்தால் ஆயுளும், ஐச்வர்யமும் விருத்தி அடையும். (7)

स्तुहिं श्रुतं गर्तसदं युवानं मृगं न भीममुपहनुमुग्रम् ।

मृडा जरिने रुद्रस्तवानो अन्यन्ते असन्निवपन्तु सेनाः ॥

ஸ்துஹிம் ஸ்ருதம் க³ர்தஸத³ம் யுவானம் ம்ருக³ம் ந பீ⁴மமுபஹனுமுக்³ரம் ।
ம்ருடா³ ஜரினே ருத்³ரஸ்தவானோ அன்யந்தே அஸன்னிவபந்து ஸேனா: ॥

(ஏ வாக்'கே! அல்லது அந்தராத்மாவே!)

ஸ்ருதம்	-	'பரமேச்வரன்' என்று எங்கும் பிரஸித்தி பெற்றவரும்,
க ³ ர்தஸத ³ ம்	-	நமது ஹ்ருதயகுகையில் வசிப்பவரும்,
யுவானம்	-	எப்பொழுதும் வாலிபராய் மிக வழகாக இருப்பவரும்,

உபஹத்தும்	-	துஷ்டர்களை ஸம்ஹாரம் செய்கின்றவரும்,
ம்ருக ³ ம் ந	-	சிங்கம்போல்,
பீ ⁴ மம்	-	பயங்கரராயும்,
உக் ³ ரம்	-	மிக உக்ரராயும் (வேறு யாராலும் ஜயிக்க முடியாதவராயும்) இருக்கின்ற பரமேச்வரனை,
ஸ்துஹி	-	ஸ்தோத்ரம் செய்,
ருத் ³ ர	-	ஏ பரமேச்வர!
ஸ்தவானம்	-	ஸ்தோத்ரம் செய்யப்பட்ட (தாங்கள்),
ஜரித்ரே	-	அழியக்கூடிய இவ்வுடலில் (இருக்கின்ற எங்களை),
ம்ருட ³	-	ஸுகமுள்ளவர்களாகச் செய்யுங்கள்,
ஸேனா:	-	எங்கள் ஸுகத்தைக் கெடுக்கும்) தங்களுடைய சேனைகள்,
அஸ்மத் அந்யம்	-	(எங்களைக்காட்டிலும் வேறான) எங்கள் எதிரிகளை அல்லது எங்களுடைய பாபங்களை,
னிவபந்து	-	அழிக்கட்டும்.

(கருத்துரை) இது வாகிந்த்ரியத்தையோ அல்லது அந்தராத்மாவையோ குறித்து கூறப்படும் மந்த்ரம்; எங்கும் புகழ் பெற்றவனத்தான் துதிக்கமுடியும். பரமேச்வரனே எல்லா வேதங்களிலும், உலகங்களிலும் "ஈவரன்" என்று மிகவும் பிரசித்திபெற்றவர் என்பதை "ச்ருதம்" என்ற சொல் குறிப்பிடுகின்றது. அவ்வளவு பிரசித்திபெற்ற மஹானுக்கு நம்முடைய ஸ்தோத்ரம் செவியில் படுமோ? என சந்தேகம் வேண்டாம். ஏனென்றால் அவர் கர்தஸ்த: நம்முடைய ஹ்ருதய குஹையிலேயே வசிக்கின்றவர். அவர் மிகவும் பெருமை வாய்ந்தவர் என்ற காரணத்தால் மட்டும் அவர் துதிக்கப்படவேண்டியவர் அல்ல. எப்பொழுதும் யௌவனப் பருவத்திலேயே இருந்து கொண்டு மிக அழகிய அற்புதமான உடலுடன் கூடியிருப்பதாலும்கூட துதிக்கத் தகுந்தவர் என்பதை யுவாநம் என்ற சொல் குறிப்பிடுகின்றது. இவ்வாறு விதிக்கப்பட்ட ஸ்தோத்ரத்தைச் செய்யாமலும், மற்ற உரிய த்ரம்ங்களை அநுஷ்டிக்காமலும், ஸ்ரீ பரமேச்வரனுடைய ஆஜ்ஞையை மீறுகின்றவர்களை அவர் நிச்சியமாக ஹிம்ஸிப்பார் என்பது உபஹத்தும் - என்பதன்பொருள். துஷ்டர்களை ஹிம்ஸிக்குங்காலத்தில், யானையின் தலையைப் பிளப்பதற்காகப் பாயும் சிங்கம் போல் மிக பயங்கரமாக இருக்கின்றார் என்பதை ம்ருகம் ந பீமம் என்ற சொற்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இங்கு "ந" என்ற சொல் "இவ" என்பதுபோல் உபமானத்தை அர்த்தமாகக்கொண்டது. சிங்கத்தை அடக்கும் சரபம் போல் பரமேச்வரனைவிட பலமுள்ள வேறுஒருவர் இருக்கக்கூடுமோ என்ற சங்கையை நிவிருத்தி செய்வதன்பொருட்டு "உக்ரம்" என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. "नवा ओजीयो रुद्र त्वदस्ति" "तमीश्वराणां परमं महेश्वरम्" "நவா ஒஜீயோ ருத்³ர த்வத்³ஸ்தி" "தமீஸ்வராணாம் பரமம் மஹேஸ்வரம்" முதலிய ப்ரமாணவசனங்களிலிருந்து, ஈச்வரர்களுக்கெல்லாம் ஈச்வரனான அவரைவிட அதிகபலமுள்ளவர் வேறு யாருமே இல்லை எனத்தெரிய வருகிறது.

இவ்வாறு பரமேச்வரனைத்துதிக்காதவர்களுக்கு ஏற்படும் தீங்கைக் கூறிவிட்டு துதித்தால் விளையும் நன்மைகளை முதலியவற்றால் வர்ணிக்கிறார். எங்களுடைய துதியைக் கேட்டுத் திருப்தியடைந்த தாங்கள் எங்கள் உடல் அழியக்கூடியதானாலும், வியாதியற்றவர்களாகவும், திருடமான சரீரம் உள்ளவர்களாகவுமிருக்கும்படி அருள் புரிந்து கடைசியில் மோகூட ஸுகத்தையும் அளிக்கவேண்டும். எங்கள் ஸுகத்திற்கு விரோதிகளான தங்கள் சேனைகள் எங்கள் எதிரிகளான பாபங்களை அழிக்கட்டும்.

இந்த மந்த்ரத்திற்கு ரிஷி - வையாக்ரர். சந்தஸ் - த்ருஷ்டுப். தேவதை - ஸ்ரீருத்ரன்.

த்யானம்:

उद्यद्भास्करकोटिप्रकाशमाकाशगं भीमम् ।

भीतिघ्नमभयवरदं ध्यायेत् रुद्रं सुधनुतम् ॥

உத்யத்³பா⁴ஸ்கரகோடிப்ரகாஸமாகாஸக³ம் பீ⁴மம் ।

பீ⁴திக்⁴னமப⁴யவரத³ம் த்⁴யாயேத் ருத்³ரம் ஸுத⁴னுதம் ॥

(இதன் பொருள்) உதயகாலத்தில் உள்ள கோடி சூரியன்களுக்குச் சமமாய் பிரகாசிப்பவரும், ஆகாயத்தில் இருப்பவரும், மிகபயங்கரமாக இருப்பவரும், அண்டியவர்களின் பயத்தை அழிக்கின்றவரும், அபயஹஸ்தம், வரதஹஸ்தம் இவற்றுடன் கூடியவரும், தேவக்கூட்டங்களால் வணங்கப்படுகின்றவருமான ஸ்ரீருத்ரனை த்யானம் செய்ய வேண்டும்.

சத்ருநாசம் இந்த மந்த்ரத்திற்கு முக்கிய பயனும்.

(8)

परिणोरुद्रस्य हेतिर्वृणक्तु परि त्वेषस्य दुर्मतिरघायोः ।

अव स्थिरा मघवद्भ्यस्तनुष्व मीद्वस्तोकाय तनयाय मृडय ॥ ९

பரிணோருத்³ரஸ்ய ஹேதிர்வ்ருணக்து பரி த்வேஷஸ்ய து³ர்மதிரகா⁴யோ: ।

அவ ஸ்தி²ரா மக⁴வத்³ப⁴யஸ்தனுஷ்வ மீ⁴வஸ்தோகாய தனயாய ம்ருட்³ய ॥ 9

ருத் ³ ரஸ்ய	-	பரமேச்வரனுடைய,
ஹேதி	-	ஆயுதம்,
ந:	-	எங்களை,
பரிவ்ருணக்து	-	விட்டுவிலகட்டும் (எங்களை ஒருபொழுதும் அடிக்கவேண்டாம்),
அகா ⁴ யோ:	-	(கோபத்திற்கு ஸாதனமாக) பாபத்தை விரும்புகின்றவரும்,
பரி	-	நான்கு பக்கங்களிலும்,
த்வேஷஸ்ய	-	கோபத்தால் ஜ்வலிக்கின்றவருமான ருத்ரனுடைய,

து ³ ர்மதி:	-	(ஹிம்ஸிக்கவேண்டுமென்ற) கெட்ட எண்ணம் (எங்களைவிட்டு விலகட்டும்).
மீட்வ	-	வணங்குகின்றவர்களுக்கு வேண்டியவற்றை யெல்லாம் வர்ஷிக்கும் ஏ பரமேச்வர! (தங்கள் ஆயுதமும், எண்ணமும்)
ஸ்தி ² ரா	-	பழுதற்றது. (வீணாக ஆகாதது)
மக ⁴ வத்ப் ⁴ ய:	-	துதி, நமஸ்காரம் முதலிய தங்கள் பூஜையைச் செய்கின்ற எங்களிடம்,
அவதநுஷ்வ	-	அந்த ஆயுதத்தை உபஸம்ஹாரம் செய்து கொள்ளுங்கள், (ஹிம்ஸிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தை மாற்றிக் கொள்ளுங்கள்.)
தோகாய	-	(பொதுவாக எங்கள்) குழந்தைகளுக்கு,
தனயாய	-	(குறிப்பாக எங்கள்) பிள்ளைகளுக்கு,
மருட ³ ய	-	ஸுகத்தையளியுங்கள்.

(கருத்துரை) பிரஜைகள் செய்யும் பாபத்தால் பரமேச்வரனுக்கு கோபம் ஸம்பவிக்கின்றது. அதனால் பிரஜைகளை ஹிம்ஸிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம், அதனால் பல துக்கங்களை அளிக்கக்கூடிய தேசம், காலம், புருஷன் முதலிய பல பொருள்கள் பரமேச்வரனுக்கு ஆயுதங்களாக ஆகின்றன. அவற்றால் பிரஜைகளுக்கு ஹிம்ஸை, அதனால் துக்காநுபவம் என்பது கிரமம். இந்த மந்த்ரத்தால் பாபம் முதல் துக்காநுபவம் வரை எதுவும் எங்களுக்கு இருக்கலாகாது என்று பிரார்த்திக்கப்படுகிறது. நாங்கள் முன்பு பாபம் செய்திருந்தபோதிலும் எங்கள் ஸ்தோத்ரம், நமஸ்காரம் முதலியவற்றால் திருப்தியடைந்து, எங்கள் விஷயத்தில் உங்கள் ஆயுதங்களை உபஸம்ஹாரம் செய்துகொள்ளவேண்டும். எங்களை ஹிம்ஸிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தையும் மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும். மேலும் பொதுவாக எங்கள் குழந்தைகளுக்கும், முக்கியமாக எங்கள் பிள்ளைகளுக்கும் ஸுகத்தை அளிக்க வேண்டும்.

இந்த மந்த்ரத்திற்கு ரிஷியும் தேவதையும், பரமேச்வரனே. சந்தஸ் - திருஷ்டுப்.

த்யானம்:

गजचर्मावृततनुं स्फुरत्प्रहरणोज्ज्वलम् ।

सर्वपापहरं ध्यायेदेव कुञ्जरभेदिनम् ॥

க³ஜசர்மாவ்ருததனும் ஸ்பு³ரத்ப்ரஹரணோஜ்வலம் ।

ஸர்வபாபஹரம் த்யாயேதே³வ குஞ்ஜரபே³தி³னம் ॥

(இதன் பொருள்) யானைத்தோலை அணிந்தவரும், பிரகாசிக்கும் ஆயுதங்களால் விளங்குகின்றவரும், எல்லா பாபங்களையும் அபஹரிக்கின்றவரும், கஜாஸுரனைப் பிளந்து கொன்றவருமான பரமேச்வரனை த்யானம் செய்யவேண்டும்.

இந்த மந்திர ஜபத்திற்கு ஸத்புத்ரலாபம் முதலியவை முக்கிய பயனும். (9)

मीदुष्टम शिवतम शिवो नः सुमना भव ।

परमे वृक्ष आयुधं निधाय कृत्तिं वसान आचर पिनाकं बिभ्रदागहि ॥ १०

மீடுஷ்டம ஸிவதம ஸிவோ ந: ஸுமனா பவ |

பரமே வருக்ஷ ஆயுதம் நிதாய க்ருத்திம் வஸான

ஆசர பினாகம் பிப்ரதா³க³ஹி || 10

மீடுஷ்டம	-	(வணங்குகின்றவர்களுக்கு) வேண்டியவற்றை யெல்லாம் அளிக்கின்றவரே!
ஸிவதம	-	மங்களங்களை அளிக்கின்றவரே!
ந:	-	எங்களுக்கு,
ஸிவ:	-	மங்களங்களை அளிக்கின்றவராயும்,
ஸுமனா	-	நல்ல எண்ணங்களுடன் கூடியவராகவும்,
பவ	-	இருங்கள்,
பரமே	-	மிகவும் உயர்ந்த,
வருக்ஷ	-	(கைலாஸத்தில் உள்ள) ஆலமரத்தில்,
ஆயுதம்	-	(தங்களுடைய பயங்கரமான) ஆயுதத்தை,
நிதாய	-	வைத்துவிட்டு,
க்ருத்திம்	-	புலித்தோலை,
வஸான:	-	அணிந்து கொண்டு,
ஆசரம்	-	எங்களை நோக்கி வாருங்கள்,
பினாகம்	-	வில்லைமட்டும்,
பிப்ரத	-	அலங்காரமாக தரித்துக்கொண்டு, (எங்கள் சமீபத்தில் வாருங்கள்.)

(கருத்துரை) வணங்குகின்றவர்களுக்கு இஷ்டங்களை யெல்லாம் அளிக்கும் ஏ பரமேச்வர! தாங்கள் எங்களுக்கு மங்களங்களை அளிப்பவராகவும் எங்களிடம் நல்ல எண்ணங்களுடன் கூடியவராகவும், பிரீதியுள்ளவராகவும் இருக்கவேண்டும். அவ்வாறு தாங்கள் இருப்பதற்கு அடையாளமாகத் தங்களிடமுள்ள பயங்கரமான ஆயுதங்களை யெல்லாம் எங்கள் கண்ணில்படாதபடி கைலாஸத்தில் உள்ள உயர்ந்த ஆலமரத்தில் வைத்துவிட்டு, புலித்தோலை அணிந்து கொண்டு, அலங்காரமாக வில்லை மட்டும் கையில் வைத்துக்கொண்டு எங்கள் முன் காட்சியளிக்க வேண்டும்.

கைலாஸத்தில் நூறுயோஜனை உயரமுள்ளதும் நூற்று எழுபத்தைந்து யோஜனை அகலமுள்ளதுமான ஆலமரத்தில் ஸ்ரீ பரமேச்வரன் வீற்றிருக்கின்றார் என்றும், முமுகூக்களுக்கு அந்த ஆலமரம் தான் சரணமாக இருக்கின்றது என்றும், வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஆயுதங்களை வைத்துவிட்டு வரவேண்டுமென்று இங்கு வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது. "பிநாகஹஸ்த: க்ருத்திவாஸா:", ப்ராணேச்வர: க்ருத்திவாஸா: பிநாகீ" முதலிய ச்ருதிகளில் "பிநாகம்" என்ற வில்லுடனும், புலித்

தோலுடனும் கூடிய பரமேச்வரனுடைய உருவமே பல சிரேயஸ்ஸுகளை அளிக்கக் கூடியதாகப் புகழப்பட்டிருக்கின்றபடியால், அவ்வித உருவத்துடன் காக்கியளிக்க வேண்டுமென்று இங்கு கோரப்படுகிறது.

பரமேச்வரன் புலித்தோலை அணிவதென்பது வேறு சிறந்த வஸ்திரம் கிடைக்காத காரணத்தால் அல்ல. பிருஹ்மா, இந்திரன் முதலிய அனைவருக்கும் ஸமஸ்த ஐச்வரியங்களையும் அளிக்கும் பரமேச்வரனுக்கு, அவர் உடுத்திக்கொள்ள வஸ்திரம் கிடைக்கவில்லை என்பது பொருந்துமா? பின் ஏன் புலித்தோலை அணிந்துகொள்கிறார்? என்றால் பரமேச்வரன் ஆத்மானந்தத்தையே அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார். வேறு விஷயஸூகத்தில் சற்றேனும் பற்றற்றவர். ஆதலால் விஷய ஸூகத்தில் பற்றுள்ளவர்கள் அணிந்துக்கொள்ளக்கூடிய சிறந்த வஸ்திரங்களையெல்லாம் தள்ளி விட்டு அதற்கு பதிலாக தோலையணிந்துகொள்கிறார். ஆதலால் பரமேச்வரனுக்கு புலித்தோலில்தான் பிரியமதிகம். ஆகவே அதை அணிந்துகொண்டு எங்கள்முன் வர வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது.

இந்த மந்த்ரத்திற்கு ரிஷி - வைராஜர். சந்தஸ் - திருஷ்டுப். தேவதை - சம்பு.

த்யானம்:

मङ्गलायतनं देवं युवानमसुन्दरम् ।

ध्यायेद्वनचराकारमागच्छन्तं पिनाकिनम् ॥

மங்க³லாயதனம் தே³வம் யுவானமதிஸுந்த³ரம் ।

த்யாயேத்³வனசராகாரமாக³ச்ச³ந்தம் பினாகினம் ॥

(இதன் பொருள்) மிக அழகிய உருவத்துடன் கூடியவரும் வேடன் போன்ற உருவமுள்ளவரும், 'பிநாகம்' என்ற வில்லை கையில் தரித்துக்கொண்டிருப்பவரும், மங்களங்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடமாயும், வாலிபப் பருவத்தில் உள்ளவருமான ஸ்ரீபரமேச்வரனை த்யானம் செய்யவேண்டும்.

இந்த மந்த்ரஜபத்தால் இராஜபயம், திருடர்களுடைய உபத்ரவம், ப்ராணபயம் முதலியவை யெல்லாம் விலகும். (10)

विकिरिद विलोहित नमस्ते अस्तु भगवः ।

यास्ते सहस्र ँहेतयोन्यमस्मन्निवपन्तु ताः ॥ ११

விகிரித³ விலோஹித நமஸ்தே அஸ்து ப⁴க³வ: ।

யாஸ்தே ஸஹஸ்ரஹும் ஹேதயோன்யமஸ்மன்னிவபந்து தா: ॥ 11

விகிரித³

-

பலவிதமாக ஹிம்ஸிக்கின்ற பாபம், ரோகம், வறுமை முதலியவற்றை அழிக்கின்ற வரே!

விலோஹித	-	வெளுப்பு நிறமுடையவரே!
பாக்வ:	-	ஐச்வர்யம் முதலிய ஆறுவித குணங்கள் நிரம்பியவரே!
தே	-	தங்களுக்கு,
நம: அஸ்து	-	நமஸ்காரம் இருக்கட்டும்,
தே	-	தங்களுடைய,
யா:	-	எந்த,
ஸஹஸ்ரம் ஹேதய:	-	ஆயிரக்கணக்கான ஆயுதங்கள் இருக்கின்றனவோ,
தா:	-	அவைகள்,
அஸ்மத் அன்யம்	-	எங்களுக்கு விரோதியான பாபத்தை,
நிவ பந்து	-	அழிக்கட்டும்.

விலோஹித என்ற சொல், வெளுப்புநிறமுள்ளவர், சிவப்பு நிறமுள்ளவர் என இருவித பொருள்களையுமுடையது. பரமேச்வரன் சில ஸந்தர்ப்பங்களில் சிவப்பாயும், சில ஸந்தர்ப்பங்களில் வெளுப்பாயும் இருப்பதாக வர்ணிக்கப்படுகின்றபடியால் இங்கு இருவிதபொருள்களும் பொருந்தும். பாபத்தால் ரோகம், வறுமை முதலிய பலவித துன்பங்களும் ஸம்பவிக்கக்கூடுமாதலால் அதை பரமேச்வரன் அவரது ஆயிரக்கணக்கான ஆயுதங்களால் அழித்து விடவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது.

இந்த மந்த்ரத்திற்கு ரிஷி - புலஸ்த்யர். சந்தஸ் - திருஷ்டுப். தேவதை- சம்பு.

த்யானம்:

प्रसन्नवदनं शान्तं चरितोद्वाह मण्डनम् ।

अम्बया सहितं ध्यायेत्सुरसङ्गैरभिष्टम् ॥

ப்ரஸன்னவத^{ம்} ஸாந்தம் சரிதோத்^{வா}ஹ மண்ட^{ம்}னம் ।

அம்ப^{யா} ஸஹிதம் த்யாயேத்ஸுரஸங்கை^{ரபி}ஷ்டதம் ॥

(இதன் பொருள்) மலர்ந்த முகத்துடன் விளங்குகின்றவரும், விவாஹவேஷம் பூண்டவரும், தேவக்கூட்டங்களால் போற்றப்பட்டவரும், சாந்தவடிவம் கொண்டவருமான ஸ்ரீ பரமேச்வரனை த்யானம் செய்ய வேண்டும்.

பொதுஜனங்களுடைய ஒற்றுமை, சத்ருஜயம், பயநிவிருத்தி முதலியவை இந்த மந்த்ரஜபத்தின் பயனாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. (11)

सहस्राणि सहस्रधा बाहुवोस्तव हेतयः ।

तासामीशानो भगवः पराचीना मुखாகृधि ॥ १२

ஸஹஸ்ராணி ஸஹஸ்ரதா^{ம்} பா^{ம்}ஹுவோஸ்தவ ஹேதய: ।

தாஸாமீஸானோ பாக்வ: பராசீனா முகா^{ம்}க்ருதி^{ம்} ॥ 12

ஸ்ரீ ருத்ரம் - சமகம்

பக ³ வ:	-	பகவானே!
தவ	-	தங்களுடைய,
பா ³ ஹுவோ:	-	இரு கைகளிலும்,
ஸஹஸ்ராணி	-	ஆயிரக்கணக்கான,
ஹேதய:	-	ஆயுதங்கள்,
ஸஹஸ்ரதா ⁴	-	பலவிதங்களாக இருக்கின்றன,
ஈஷான:	-	எல்லாவற்றையும் செய்ய சக்தியுள்ள தாங்கள்,
தாஸாம்	-	அந்த ஆயுதங்களுடைய,
முகா ²	-	நுனிகளை,
பராசீனா	-	எங்களுக்கு எதிராக இல்லாமல் திரும்பி
		இருப்பவைகளாக,
க்ருதி ⁴	-	செய்யுங்கள்.

(கருத்துரை) பரமேச்வரனுடைய கையில் ஆயிரக்கணக்கான ஆயுதங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஆயுதமும் பலவிதமாக இருக்கின்றது. இதைக் குறிப்பிடவே ஸஹஸ்ராணி, ஸஹஸ்ரதா என இரு பதங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வளவு ஆயுதங்களும் எங்களை நோக்கி வராமல் இருக்கும்படி செய்ய வேண்டும் என இங்கு வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது.

இந்த மந்தரத்திற்கு ரிஷி - நாரதர். தேவதை - ஸ்ரீருத்ரன். சந்தஸ் - அனுஷ்டுப்.

த்யானம்:

सर्वपापहरं देवं सर्वाभरणभूषितम् ।
सर्वायुधधरं ध्यायेत्सर्वलोकमहेश्वरम् ॥

ஸர்வபாபஹரம் தே³வம் ஸர்வாப⁴ரணபூ⁴ஷிதம் ।
ஸர்வாயுத⁴த⁴ரம் த்யாயேத்ஸர்வலோகமஹேஸ்வரம் ॥

(இதன் பொருள்) எல்லா பாபங்களையும் அழிக்கின்றவரும், எல்லா ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவரும், எல்லா ஆயுதங்களையும் தரித்துக்கொண்டிருப்பவரும், எல்லா உலகங்களுக்கும் ஈச்வரனுமான தேவனை த்யானம் செய்யவேண்டும்.

தெய்வாதீனமாக ஏற்படும் உபத்ரவங்கள் இந்த மந்தரஜபத்தால் நீங்கும். (12)

பத்தாவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

பதினொன்றாவது அனுவாகம்

सहस्राणि सहस्रशो ये रुद्रा अधिभूम्याम् ।

तेषां सहस्रयोजनेऽवधन्वानि तन्मसि ॥ १

ஸஹஸ்ராணி ஸஹஸ்ரஸோ யே ருத்ரா அதிபூம்யாம் ।

தேஷாம் ஸஹஸ்ரயோஜனே(அ)வதன்வானி தன்மஸி ॥ 1

ஸஹஸ்ராணி	-	ஆயிரக்கணக்கான,
யே ருத்ரா:	-	எந்தருத்ரர்கள்,
ஸஹஸ்ரஸா:	-	ஆயிரம் ஆயிரமாக,
பூம்யாம் அதி	-	பூமிக்கு அதிபதிகளாக (இருக்கின்றனரோ),
தேஷாம்	-	அவர்களுடைய,
தன்வானி	-	வில்லுகளை, (ஸ்துதி, நமஸ்காரம் முதலிய வற்றால்)
ஸஹஸ்ரயோஜனே	-	ஆயிரம் யோஜனை தூரத்திற்கப்பால் வெகு தூரத்தில்,
அவதன்மஸி	-	அவிழ்க்கப்பட்ட நாண்கயிற்றை யுடையவைகளாகச் செய்கின்றோம்.

(கருத்துரை) பத்தாவது அனுவாகத்தில் ஸ்ரீபரமேச்வரன் வேண்டிக்கொள்ளப் பட்டார். இந்த பதினொன்றாவது அனுவாகத்தில் அவருடைய அம்சங்களான ருத்ர கணங்கள் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றனர். ருத்ர கணங்கள், ஆயிரம் ஆயிரம் பேர் அடங்கிய கூட்டங்களாக, உலகத்தில் பலவிடங்களில் ஆங்காங்குள்ள பிராணிகளுடைய கர்மாக்களுக்கேற்றவாறு அவர்களை சிசுதிக்கவோ, அல்லது அவர்களுக்கு அருள்புரியவோ பரமேச்வரனால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். அவர்கள் மிக மகிமை வாய்ந்தவர்கள் என வேதத்திலும், மஹாபாரதம், சைவ புராணம் முதலிய நூல்களிலும் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களை வேண்டிக்கொள்ளுவதற்காகவே இந்த அனுவாகம் ஏற்பட்டுள்ளது.

இதில் மொத்தம் 13 மந்த்ரங்கள். இந்த முதல் மந்த்ரத்தில் பூமிக்கு அதிபதிகளான ருத்ரகணங்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். அவர்களுடைய வில்லுகள் நாங்கள் இருக்கும் இடத்திலிருந்து ஆயிரம் யோஜனை தூரத்திற்கப்பால் இருக்கவேண்டும். அவைகளும் நாண் ஏற்றப்பட்டவைகளாக இருந்தால் எங்களுக்கு பயமுண்டாகக்கூடுமாதலால், அவிழ்க்கப்பட்ட நாண்களுடன் கூடியவைகளாக இருக்கவேண்டும் என்று இங்கு வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது. (1)

अस्मिन्महत्यर्णवेन्तरिक्षे भवा अधि । २

அஸ்மின்மஹத்யர்ணவேந்தரிக்ஷே பவா அதி | 2

அஸ்மின் - இந்த,

மஹதி	-	மிக விசாலமான,
அர்ணவே	-	ஸமுத்ரத்திலும்,
அந்தரிக்ஷே	-	ஆகாயத்திலும்,
அதி ⁴	-	அதிபதிகளாக அவற்றின் மேல்,
ப ⁴ வா:	-	எந்த ருத்ரர்கள் இருக்கின்றனரோ,
தேஷாம் ஸஹஸ்ர	}	அவர்களுடைய வில்லுகளையும்
யோஜனே வத ⁴ ன்வானி		ஆயிரம் யோஜனே தூரத்திற்கப்பாற்பட்டவை
தன்மஸி		களாகச் செய்கின்றோம்.

இந்த மந்த்ரம் முதல் 9-வது மந்த்ரம் முடிய முதல் மந்த்ரத்தில் உள்ள

तेषां सहस्रयोजनेऽवधन्वानि तन्मसि

தேஷாஹும் ஸஹஸ்ரயோஜனே(அ)வத⁴ன்வானி தன்மஸி

என்ற பகுதி சேர்த்துக்கொள்ளப்படவேண்டும். இவ்வாறு சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதை சூசனம் செய்வதற்காகவே பத்தாவது மந்த்ரத்தில் இப்பகுதி மறுபடியும் படிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஸமுத்ரமும் ஆகாயமும் அளவிடமுடியாதது. அதுபோல் அவற்றில் இருக்கும் அவற்றின் அதிபதிகளின் மஹிமைகளும் அளவிட முடியாததாம்.

(2)

नीलग्रीवाः शितिकण्ठाः शर्वा अधः क्षमाचराः । ३

நீலக்³ரீவா: ஸிதிகண்டா²: ஸர்வா அத⁴: க்ஷமாசரா: | 3

நீலக் ³ ரீவா:	-	(காலகூட விஷத்தை புசித்த பின்) கருப்பான கழுத்தையுடையவர்களும்,
ஸிதிகண்டா ² :	-	(அதற்குமுன்) வெளுப்பான கழுத்தை யுடையவர்களான,
ஸர்வா	-	எந்த ருத்ரர்கள்,
அத ⁴ : க்ஷமாசரா:	-	பூமிக்குங் கீழே அதற்கு அதிபதிகளாக சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்றனரோ, (அவர்களுடைய வில்லுகளை ஆயிரம் யோஜனே தூரத்திற்கு தூரத்திற்கு அப்பாற்பட்டவைகளாகச் செய்கின்றோம்.)

(3)

नीलग्रीवाः शितिकण्ठा दिवँरुद्रा उपश्रिताः । ४

நீலக்³ரீவா: ஸிதிகண்டா² தி³வஹும் ருத்³ரா உபஸ்ரிதா: | 4

தி ³ வம் உபஸ்ரிதா:	-	ஸ்வர்க்கத்திற்கு யஜமானர்களாக, அவ்விடத்தில் இருக்கும்,
-------------------------------	---	---

நீலக்³ரீவா: ஸ்ரீதிகண்டா² -
ருத்³ரா

கருப்பாயும் வெளுப்பாயுமுள்ள கழுத்தையுடைய
எந்த ருத்ரர்கள் உண்டோ (அவர்களுடைய
வில்லுகளை ஆயிரம் யோஜனை தூரத்திற்கு
அப்பால்பட்டவைக ளாகச் செய்கின்றோம்.)

இவ்வாறு பலவிடங்களில் உள்ள ருத்ரகணங்கள் எல்லாம் ருத்ரஸாரூப்யத்
தைப் பெற்றவர்களாதலால் ருத்ரனுடைய உருவம் போலவே இவர்களுடைய
உருவங்களும் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

सहस्राणि सहस्रशः संहस्त्राणि संहस्त्राः முதல் இதுவரை உள்ள
நான்கு ரிக்குகளும் சேர்ந்தது ஒரே மந்த்ரம். இதன் ரிஷி - துர்வாஸர். சந்தஸ் -
அனுஷ்டுப். தேவதை - ருத்ரன்.

த்யானம்:

दंष्ट्राकरालवदनं ज्वलज्ज्वलनमूर्धजम् ।
बिभ्राणं त्रिशिखं दीपं ध्यायेत् भुजगभूषणम् ॥

த³ம்'ஷ்டாகராலவத³னம் ஜ்வலஜ்ஜ்வலனமூர்த³ஜம் ।
பி³ப்'ராணம் த்ரிஸிக³ம் தீ³பம் த்யாயேத் பு'ஜக³பூ'ஷணம் ॥

(இதன் பொருள்) கோரமான பற்களுடன் கூடிய முகத்தையுடையவரும்,
எரியும் நெருப்பு போன்ற சிகையையுடையவரும், மூன்று ஜ்வாலையுள்ள தீபத்தை
தரித்துக்கொண்டிருப்பவரும், ஸர்ப்பங்களை ஆபரணமாக அணிந்துகொண்டிருப்ப
வருமான பரமேச்வரனை த்யானம் செய்யவேண்டும்.

சத்ருநாசம் இந்த மந்த்ரஜபத்தின் பயனும். (4)

ये वृक्षेषु सस्पर्शरा नीलग्रीवा विलोहिताः । ५

யே வருக்ஷேஷு ஸஸ்பிஞ்ஜரா நீலக்³ரீவா விலோஹிதா: । 5

வருக்ஷேஷு	-	மரங்களில்,
ஸஸ்பிஞ்ஜரா:	-	இளம் புல் போன்ற நிறத்தையுடையவர்களும்,
நீலக் ³ ரீவா:	-	கருப்பான கழுத்தையுடையவர்களும்,
விலோஹிதா:	-	மிகவும் சிவப்பாயும்,
யே	-	எந்தருத்ரர்கள் இருக்கின்றனரோ, (அவர்களுடைய வில்லுகளை ஆயிரம் யோஜனை தூரத்திற்கு அப்பா ல்பட்டவைகளாகச் செய்கின்றோம்.)

பூமியில் இருப்பது போல் மரங்களில் அவைகளுக்கு அதிபதிகளாக பலவித
நிறங்களுடன்கூடிய ருத்ரர்கள் வசிக்கின்றனர். அவர்களைப் பற்றியது இந்த மந்த்ரம்.

(5)

ये भूतानामधिपतयो विशिखासः कपर्दिनः ॥ ६

யே பூ⁴தாநாமதி⁴பதயோ விஸிகா²ஸ: கபர்தி³ன: || 6

பூ ⁴ தாநாம்	-	பாலக்ரஹம் முதலிய பூத கணங்களுக்கு,
அதி ⁴ பதய:	-	அதிபதிகளாயும்,
விஸிகா ² ஸ:	-	தலையில் கேசங்கள் அற்றவர்களாகவும்,
கபர்தி ³ ன:	-	ஜடையுடன் கூடியவர்களாகவும்,
யே	-	எந்த ருத்ரர்கள் ருக்கின்றனரோ, (அவர்களுடைய வில்லுகளை ஆயிரம் யோஜனை தூரத்திற்கப் பால்பட்டவைகளாகச் செய்கின்றோம்.) பூதங்களுக்கு அதிபதிகளான ருத்ரர்களுள் சிலர், தலையில் கேசங்கள் அற்றவர்களாகவும், சிலர் ஜடைகளுடன் கூடியவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். (6)

ये अन्नेषु विविद्धयन्ति पात्रेषु पिवतो जनान् ॥ ७

யே அன்னேஷு விவித்³த⁴யந்தி பாத்ரேஷு பிவதோ ஜனான் || 7

அன்னேஷு	-	புசிக்கும் உணவுகளில் (மறைவாக) இருக்கும்,
யே	-	எந்த ருத்ரர்கள்,
ஜனான்	-	ஜனங்களை,
விவித் ³ த ⁴ யந்தி	-	ஹிம்ஸிக்கின்றனர்களோ (அவ்வாறே),
பாத்ரேஷு	-	குடிக்கப்படும் பால் முதலியவற்றில் அல்லது குடிப்பதற்கு ஸாதனமான பாத்திரங்க ளில் (மறைவாக இருக்கும் எந்த ருத்ரர்கள்),
பிப ³ தா:	-	குடிக்கும்,
ஜனான்	-	ஜனங்களை (ஹிம்ஸிக்கின்றனரோ, அவர்களுடைய வில்லுகளை ஆயிரம் யோஜனை தூரத்திற்கு அப்பால்பட்டவைகளாக இருக்கும்படி செய்கின்றோம்.)

உணவுகளில் மறைவாக இருக்கும் ருத்ரர்கள் உணவுகள் மூலம் பல வியாதிகளை உற்பத்திசெய்து ஜனங்களை ஹிம்ஸிக்கின்றனர்.

ये वृक्षेषु ये व्रुक्षेण मुतल इतुवரை मुன்று रिक्कुளும் சேர்ந்து, ஒரு மந்த்ரம். ரிஷி - சந்தஸ், முதலியவை முன் மந்த்ரம் போலவே. (7)

ये पथां पथिरक्षय ऐलवृदा यव्युधः ॥ ८

யே பதா²ம் பதி³ரக்ஷய ஐலப்³ருதா³ யவ்யுத⁴: || 8

பதா ² ம்	-	வைதிகங்களாயும், லௌகிகங்களாயும் உள்ள ஸமஸ்தமார்க்கங்களுக்கும்,
பதி ³ ரக்ஷய	-	இரக்ஷகர்களாகவும்,
ஐலப் ³ ருதா ³	-	அந்நத்தையளித்து போஷிக்கின்றவர்களாயும்,
யவ்யுத ⁴ :	-	பாபிகளை அழித்து அதன் மூலம் ஸன்மார்க்கங்களை இரக்ஷிக்கின்றவர்களாயு மிருக்கின்ற,
யே	-	எந்த ருத்ரர்கள் இருக்கின்றனரோ, (அவர்களுடைய வில்லுகளை ஆயிரம் யோஜனை தூரத்திற்கப்பாற் பட்டவைகளாக இருக்கும்படி செய்கின்றோம்.)

(கருத்துரை) ஸத்புருஷர்களை லௌகிக வைதிக மார்க்கங்களில் ஈடுபடும்படி செய்து அவற்றின் பயன்களாகிற அந்நம் முதலியவற்றை அவர்களுக்கு அளிப்பதும், பாபிகளை அவற்றில் செல்லாமல் இருக்கும்படி செய்வதுமே, லௌகிக வைதிக மார்க்கங்களை இரக்ஷித்தல் என்பது. இங்கு **பதி³ரக்ஷய**: பதி³ரக்ஷய: என்றாலே மார்க்கங்களை இரக்ஷிக்கின்றவர்கள் என்று கிடைக்கும். ஆனால் உலகில் எவ்வளவு மார்க்கங்கள் உண்டோ அவை முழுவதையும் இரக்ஷிக்கின்றவர்கள் என்ற விசேஷார்த்தம் கிடைப்பதன் பொருட்டு **பதா²ம்** என்று தனியாகவும் போடப்பட்டிருக்கிறது.

“वसूयवो वसुपते वसूनाम्”

“गवामसि गोपतिरेक इन्द्र”

“निधीनां त्वा निधिपतिं हवामहे”

“वसूयवो वसुपते वसूनाम्”

“குவாமஸி கோபதிரேக இந்த்ர”

“நிதீனாம் த்வா நிதிபதிஹாம் ஹவாமஹே”

முதலிய ஸ்தலங்களில் மேற்கூறியவாறு பொருள்களை உணர்த்துவதற்கென்றே இருதடவை பிரயோகம் செய்யப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்

ऐलबृदः - इराशब्दः - अन्नवाची.

इराणां समूहः - ऐर, ऐरमेव ऐलं, तत् बिभ्रतीति ऐलभृतः,

त एव ऐलबृदाः- भकारस्य बकारः, तकारस्य दत्वं,

अकारस्य दीर्घश्च. छान्दसः, अन्नदातारः, इत्यथः ऐरभृतः

ஐலப்³ருத³: - இராஸப்³த³: - அன்னவாசீ.

இராணாம் ஸமூஹ: - ஐர, ஐரமேவ ஐலம், தத் பி³ப்³ரதீதி ஐலப்³ரு³த³:

த ஏவ ஐலப்³ருதா³: - ப³காரஸ்ய ப³கார:, தகாரஸ்ய த³த்வம்,

அகாரஸ்ய தீ³ர்க³ம்ச. சா³ந்த³ஸ:, அன்னதா³தார:, இத்யத³: ஐரப்³ருத³:

என்ற சொல் பல மாறுதல்களையடைந்து **ऐलवृदा:** ஐலப்³ருதா³: என்று காணப்படுகிறது. இது வேதத்தில் மாத்திரம் காணப்படும். இதுபோல் **यव्युध:** யவ்யுத⁴: என்பதும் சாந்தஸமான ரூபந்தான். (8)

ये तीर्थानि प्रचरन्ति सूकावन्तो निषङ्गिणः ॥ ९

யே தீர்தா³னி ப்ரசரந்தி ஸ்ருகாவந்தோ நிஷங்கி³ண: ॥ 9

ஸ்ருகாவந்த: - "ஸ்ருகா" என்ற கூர்மையான ஆயுதங்களை கையில் தரிப்பவர்களும்,
நிஷங்கி³ண: - கத்தியை தரித்துக்கொண்டிருப்பவர்களுமான,
யே - எந்த ருத்ரர்கள்,
தீர்தா³னி - கங்கை முதலிய தீர்த்தங்களில்,
ப்ரசரந்தி - ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கின்றனரோ
 (அவர்களுடைய வில்லுகளை ஆயிரம் யோஜனை தூரத்திற்கப்பால் பட்டவைகளாக இருக்கும்படி செய்கின்றோம்) சிலருக்கு தீர்த்த பலத்தை கொடுக்கவும், சிலருக்கு அதைத்தடுக்கவும், ஆயுத பாணிகளாக ருத்ரகணங்கள் தீர்த்தக்கரையில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். இம்மந்த்ரம் அவர்களைக் குறிப்பிடுகின்றது.

8, 9 இரண்டு ரிக்குகளும் சேர்ந்து ஒரே மந்த்ரம். இதற்கு ரிஷி - தேவலர். சந்தஸ் - அனுஷ்டுப். தேவதை - ருத்ரன்.

த்யானம்: நான்காவது மந்த்ரத்தில் கூறப்பட்டது போலவே.

இந்த மந்த்ரஜபத்தால் ஸத்புத்ரலாபம் ஸித்திக்கும்.

(9)

य एतावन्तश्च भूयाँसश्च दिशो रुद्रा वितस्थिरे ।

तेषाँ सहस्रयोजनेऽवधन्वानि तन्मसि ॥ १०

ய ஏதாவந்தஸ்ச பூ⁴யாஹும்ஸஸ்ச தி³ஸோ ருத்³ரா விதஸ்தி³ரே ।
 தேஷாஹும் ஸஹஸ்ரயோஜனே(அ)வத⁴ன்வானி தன்மஸி ॥ 10

ஏதாவந்த: - "ஸஹஸ்ராணி ஸஹஸ்ரச:" முதல் இதுவரை,
பூ⁴யாஹும்ஸஸ்ச - இவர்களைவிட மிக அதிகமாக, கணக்கிட முடியாத,
யே ருத்³ரா: - எந்த ருத்ரர்கள்,

தி ³ ஸோ விதஸ்தி ³ ரே	-	எல்லா திக்குகளையும் வியாபித்துக் கொண்டிருக்கின்றனரோ,
தேஷாஹும்	-	அவர்களுடைய வில்லுகளை ஆயிரம்
ஸஹஸ்ரயோஜனே	-	யோஜனை தூரத்திற்கப்பால்பட்டவைகளாகச்
(அ)வத ³ ன்வானி	-	செய்கின்றோம்.
தன்மஸி	-	

இந்த மந்த்ரத்திற்கு ரிஷி - சந்தஸ் முதலியவையெல்லாம் முன் மந்த்ரம் போலவே.

नमो रुद्रभ्यो ये पृथिव्यां येन्तरिक्षे ये दिवि येषामन्नं वातो वर्षमिषवस्तेभ्यो दश प्राचीर्दश दक्षिणा दश प्रतीची दशोदीचीर्दशोऽध्वस्तेभ्यो नमस्तेनो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि ॥ ११

நமோ ருத்³ரப்⁴யோ யே ப்ருதி²வ்யாம் யேந்தரிக்ஷே யே தி³வி யேஷாமன் னம் வாதோ வர்ஷமிஷவஸ்தேப்⁴யோ த³ஸ ப்ராசீர்த³ஸ த³க்ஷிண த³ஸ ப்ரதீசீ த³ஸோதீ³சீர்த³ஸோத்³வஸ்தேப்⁴யோ நமஸ்தேனோ ம்ருட³யந்து தே யம் த³விஷ மோ யஸ்வ நோ த³வேஷ்டி தம் வோ ஜம்பே⁴ த³தா⁴மி || 11

இதை மூன்று மந்த்ரங்களாகப் பிரித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

- (१) नमो रुद्रेभ्यो ये पृथिव्यां येषामन्नमिषवस्तेभ्यो दशप्राचीर्दश ... दधामि ।
- (२) नमो रुद्रेभ्यो येऽन्तरिक्षे येषां वात इषवस्तेभ्यो ... .. दधामि ।
- (३) नमो रुद्रेभ्यो ये दिवि येषां वर्ष मषवस्तेभ्यो दश प्राचीः .. .. दधामि ॥

- (1) நமோ ருத்³வேப்⁴யோ யே ப்ருதி²வ்யாம் யேஷாமன்னமிஷவஸ்தேப்⁴யோ த³ஸப்ராசீர்த³ஸ ... .. த³தா⁴மி ।
- (2) நமோ ருத்³வேப்⁴யோ யே(அ)ந்தரிக்ஷே யேஷாம் வாத இஷவஸ்தேப்⁴யோ ... .. த³தா⁴மி ।
- (3) நமோ ருத்³ரேப்⁴யோ யே தி³வி யேஷாம் வர்ஷ மிஷவஸ்தேப்⁴யோ த³ஸ ப்ராசீ: .. .. த³தா⁴மி ||

முதல் மந்த்ரத்தின் பதவுரை:-

யே	-	எந்த ருத்ரர்கள்,
ப்ருதி ² வ்யாம்	-	பூமியில் (இருக்கின்றனரோ),
யேஷாம்	-	எவர்களுக்கு,
அன்னம்	-	(நாம் உண்ணும்) உணவுப் பொருள்கள்,
இஷவ:	-	அம்புகள்போல் ஹிம்ஸைக்கு ஸாதனமாக இருக்கின்றனவோ,

தேப் ⁴ ய: ருத் ³ ரேப் ⁴ ய:	-	அந்த ருத்ரர்களின்பொருட்டு,
தஸா	-	பத்து விரல்களையும்,
ப்ராசீ:	-	கிழக்குமுகமாக உள்ளவைகளாகவும்,
த ³ ஸ த ³ கூழிணை	-	பத்துவிரல்களையும் தெற்குமுகமாக உள்ளவைகளாகவும்,
த ³ ஸ ப்ரதீசீ:	-	பத்து விரல்களையும் மேற்குமுகமாக உள்ளவைகளாகவும்,
த ³ ஸோதீ ³ சீ:	-	பத்து விரல்களையும் வடக்குமுகமாக உள்ளவைகளாகவும்,
தஸோ ஊர்த் ⁴ வா:	-	பத்துவிரல்களையும் மேல்முகமாக இருப்பவைகளாகவும் (செய்கின்றேன்). அந்தந்த திக்குகளை நோக்கிக் கும்பிடுங்காலத்தில் பத்து விரல்களும் அந்தந்த திக்குகளை நோக்கி நிற்கும். ஆதலால் அந்தந்த திக்குகளை நோக்கி அஞ்சலி செய்கின்றேன் என்பது பொருள். இதனால் காயிகநமஸ்காரம் கூறப்பட்டது.
தேப் ⁴ ய: நம:	-	(அந்தந்த ருத்ரர்களின்பொருட்டு நமஸ்காரம்.) இதனால் மானஸிக நமஸ்காரம் கூறப்பட்டது. மந்த்ரத்தின் ஆதியில் உள்ள நமோ ருத் ³ ரேப் ⁴ ய: என்பதால் வாசிக நமஸ்காரம் கூறப்பட்டது.
தே	-	அந்த ருத்ரர்கள்,
ந:	-	எங்களை,
ம்ருட ³ யந்து	-	ஸுகமுள்ளவர்களாகச் செய்யபட்டும்,
தே	-	மூன்று கரணங்களாலும் நமஸ்காரம் செய்த நாங்கள்,
யம்	-	யாரை,
த் ³ விஷம்	-	வெறுக்கின்றோமோ,
யஷ்வ	-	யார்,
ந:	-	எங்களை,
த் ³ வேஷ்	-	வெறுக்கின்றானோ,
தம்	-	அந்த இருவித மனிதர்களையும்,
வ:	-	உங்களுடைய,
ஜம்பே ⁴	-	திறந்த வாயில்,
த ³ தா ⁴ மி	-	தள்ளிவிடுகின்றோம். (அவர்களை அழித்து எங்களை இரகூழிக்க வேண்டும்) என்பது பொருள்.

(கருத்துரை) अन्मिषव: அன்னமிஷவ: பாபிகளை ஹிம்ஸிக்க அவரவர்கள் உண்ணும் உணவை ஆயுதமாக ஸ்ரீருத்ர கணங்கள் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளுகின்றனர். அதாவது அபத்யமான உணவையோ அல்லது அதிக உணவையோ உட்கொள்ளும்படி செய்து, அதனால் வியாதிகளை உண்டுபண்ணி பலரை ஹிம்ஸிக்கின்றனர். சிலருக்கு உணவே இல்லாமல் செய்து மிகுந்த பசியைக்கொடுத்து அதன்

மூலம் ஹிம்ஸிக்கின்றனர். வேறுசிலரை உணவுக்காகத் திருடும்படிசெய்து அதன் மூலம் தண்டனைக்குள்ளாக்கி ஹிம்ஸிக்கின்றனர். இவ்வாறு பாபிகளை ஹிம்ஸிக்கும் விஷயத்தில் உணவே காரணமாக இருக்கின்றபடியால் அதுவே அம்பு எனக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இம்மாதிரியாகவே 2 வது மந்த்ரத்தில் **वात इषवः** வாத இஷவ: என்றும், மூன்றாவது மந்த்ரத்தில் **वर्षमिषवः** வர்ஷமிஷவ: என்றும் கூறப்பட்டிருப்பதற்குப் பொருள்களைக்கொள்ள வேண்டும். **वात इषवः** வாத இஷவ: காற்றை அம்பாகக் கொண்டவர்கள்.

அதிகமான காற்றை உண்டுபண்ணியோ, அல்லது வாதரோகத்தை உண்டு பண்ணியோ பாபிகளை ஹிம்ஸிக்கின்றபடியால் காற்றே அம்புகள் எனக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

वर्षमिषवः வர்ஷமிஷவ: மழையை அம்பாகக் கொண்டவர்கள்.

அதிக மழையை அளித்தோ, அல்லது மழையே இல்லாமல் செய்தோ பாபிகளை ஹிம்ஸிக்கின்றபடியால் மழையே அம்புகள் எனக்குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

2 - வது மந்த்ரம்: -

அந்தரிசேஷ	-	ஆகாயத்தில்,
யே	-	எந்த ருத்ரர்கள் இருக்கின்றனரோ,
யேஷாம்	-	எவர்களுக்கு,
வாத:	-	காற்று,
இஷவ:	-	அம்புகளோ, (ஹிம்ஸைக்கு ஸாதனமான ஆயுதங்களோ) அவர்களின் பொருட்டு நமஸ்காரம். மற்றவை யெல்லாம் முதல் மந்த்ரம் போலவே.

3 - வது மந்த்ரம்: -

தி ³ வி	-	ஸ்வர்கத்தில்,
யே	-	எந்த ருத்ரர்கள் இருக்கின்றனரோ,
யேஷாம்	-	எவர்களுக்கு,
வர்ஷ	-	மழை,
இஷவ:	-	அம்புகளோ, (அவர்களின் பொருட்டு நமஸ்காரம்) மற்றவை யெல்லாம் முதல் மந்த்ரம் போலவே.

नमो रुद्रेभ्यः நமோ ருத்³ரேப்⁴ய: முதல் **दधामि** த³தா⁴மி வரை மூன்று யஜுஸ் ஸுக்களும் சேர்ந்து ஒரே மந்த்ரம், இதற்கு தேவதையும் ரிஷியும் ருத்ரனே. "ஸஹஸ்ராணி ஸஹஸ்ரச:": என்றவிடத்தில் கூறப்பட்ட த்யானத்தையே இதற்கும் த்யானமாகக் கொள்ளவேண்டும். (11), (12), (13)

त्र्यंबकं यजामहे सुगन्धिं पुष्टिवर्धनम्।

उर्वारुकमिव बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय मामृतात् ॥

தர்யம்ப³கம் யஜாமஹேஸாக³ந்தி⁴ம் புஷ்டிவர்த⁴னம் ।

உர்வாருகமிவ ப³ந்த⁴னான்மருத்யோர்முகூஜீய மாம்ருதாத் ॥

ஸாக ³ ந்தி ⁴ ம்	-	நல்ல வாஸனையையுடையவரும்,
புஷ்டிவர்த ⁴ னம்	-	எல்லாவற்றிலும் புஷ்டியை அபிவிருத்தி செய்கி ன்றவரும்,
தர்யம்ப ³ கம்	-	மூன்று கண்களை யுடையவருமான ஸ்ரீ ருத்ரனை,
யஜாமஹே	-	போற்றுகின்றோம்,
வர்த ⁴ நாத்	-	காம்பிலிருந்து,
உர்வாருகமிவ	-	வெள்ளிரிப்பழம் (நழுவி விழுவது) போல்,
ம்ருத்யோ:	-	ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து,
முகூஜீய	-	விடுதலையடைய வேண்டும்,
அம்ருதாத்	-	மோகூத்திலிருந்து,
மா(முகூஜீய)	-	விடுதலையடையவேண்டாம்.

ருத்ராத்யாயத்துடன் இந்த மந்த்ரத்தையும் அடுத்துள்ள சில ரிக்குகளையும் சேர்த்து பாராயணம் செய்வதென்பது ஸம்ப்ரதாயத்திலிருந்து வருகிறது. இவைகளும் ஸ்ரீருத்ரனையே போற்றும் மஹா மந்த்ரங்களாக இருக்கின்றபடியால் ஸ்ரீருத்ரத்துடன் சேர்த்துப் படிக்கப்படுகின்றனபோலும்.

இந்த மந்த்ரத்தின் கருத்து:

திவ்யகந்த: திவ்யரஸ: என்று உபனிஷத் கூறுகின்றபடி ஸ்ரீ பரமேச்வரனது திருமேனியைச் சேர்ந்த வாஸனை, வர்ணம் முதலியவை எல்லாமே மிகச் சிறந்தவைகளாக இருக்கின்றபடியால் **सुगन्धिं** ஸாக³ந்தி⁴ - எனக் கூறப்படுகிறது. மேலும் ஸ்ரீ பரமேச்வரனை அண்டியவர்களுக்கு எல்லா வஸ்துக்களிலும் புஷ்டியை (குறைவற்றிருத்தலை) ஸ்ரீபரமேச்வரன் அபிவிருத்தி செய்கின்றார். அப்படிப்பட்ட பரமேச்வரனைப் போற்றும் நாங்கள், பழுத்த வெள்ளிரிப்பழம் காம்பிலிருந்து அனாயாசமாக நழுவி விழுவது போல், ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து சிரமமின்றி விடுதலையடைய வேண்டும். மோகூத்திலிருந்து அதாவது மோகூஸாதனமான நிவிருத்தி மார்க்கத்திலிருந்து ஒருபொழுதும் நாங்கள் விலகாமல் இருக்கவேண்டும்.

यो रुद्रो अग्नौ यो अप्सुय ओषधीषु यो रुद्रो विश्वा
भुवनाऽऽविवेश तस्मै रुद्राय नमो अस्तु ॥

யோ ருத்³ரோ அக்³னௌ யோ அப்ஸுய ஓஷதீ⁴ஷா யோ ருத்³ரோ விஸ்வா
பு⁴வனா(ஆ)விவேஸ தஸ்மை ருத்³ராய நமோ அஸ்து ॥

ய: ருத் ³ ர:	-	எந்த ருத்ரன்,
அக் ³ னௌ	-	அக்னியில்,
விவேஸ	-	(எரிக்கும் சக்தியாய்) பிரவேசித்திருக்கின்றாரோ,
ய:	-	எந்த ருத்ரன்,
அப்ஸு	-	ஜலங்களில் பிரவேசித்திருக்கின்றாரோ),
ய:	-	எந்த ருத்ரன்,
ஓஷதீ ⁴ ஷா	-	ஓஷதிகளில் (பிரவேசித்திருக்கின்றாரோ).
யோருத் ³ ர:	-	எந்த ருத்ரன்,
விஸ்வா பு ⁴ வனா	-	எல்லா உலகங்களிலும்,
விவேஸ	-	பிரவேசித்திருக்கின்றாரோ,
தஸ்மை ருத் ³ ராய	-	அந்த ருத்ரனின் பொருட்டு,
நம: அஸ்து	-	நமஸ்காரம் இருக்கட்டும்.

ஸ்ரீ ருத்ரன் எல்லாவிடங்களிலும் இருப்பதால் அவரை வணங்கினால் எங்கும் நன்மையைப் பெறலாம் என்று இதனால் தெரியவருகிறது.

तमुष्टिहि यः स्विषुस्सुधन्वा यो विश्वस्य क्षयति भेषजस्य ।
यक्ष्वामहे सौमनसाय रुद्रं नमोभिर्देवमसुरं दुवस्य ॥

தமுஷ்டஹி ய: ஸ்விஷுஸ்ஸுத⁴ன்வா யோ விஸ்வஸ்ய க்ஷயதி பே⁴ஷஜஸ்ய ।
யக்ஷ்வாமஹே ஸௌமனஸாய ருத்³ரம் நமோபி⁴ர்தே³வமஸுரம் து³வஸ்ய ॥

ய:	-	எந்த ருத்ரன்,
ஸ்விஷு	-	சிறந்த பாணத்தையுடையவரோ,
ஸுத ⁴ ன்வா	-	நல்ல வில்லையுமுடையவரோ,
ய:	-	எவர்,
விஷ்வஸ்ய	-	எல்லாவிதமான,
பே ⁴ ஷஜஸ்ய	-	மருந்திற்கும்,
க்ஷயதி	-	இருப்பிடமோ,
தமு	-	அந்த ருத்ரனையே,
ஸ்துஹி	-	ஸ்தோத்திரம் செய்,
மஹே	-	அதிகமான,
சௌமனஸ்ய	-	மனதின் சாந்திக்காக,
அஸுரம்	-	மிக்க பலமுள்ளவரும் அல்லது ஆயுளை அபிவிருத்தி செய்கின்றவரும்,
தே ³ வம்	-	மிகவும் பிரகாசமுள்ளவருமான,

ருத்ர	-	ஸ்ரீருத்ரனை,
யக்ஷவ	-	பூஜை செய்,
நமோபி:	-	நமஸ்காரங்களாலும்,
துவஸ்ய	-	(அவரையே) கௌரவிப்பாயாக.

இங்கு, **स्तुहि-यक्ष-दुवस्य** ஸ்துஹி-யக்ஷவ-துவஸ்ய என்ற மூன்று சொற்களாலும் முறையே, வாக்கினாலும், மனதாலும், உடலாலும் ஸ்ரீருத்ரனையே போற்ற வேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது. ஏனென்றால், அவர் வறுமை, வியாதி, அற்ப ஆயுள் முதலிய எல்லாவற்றையும் நிவிருத்தி செய்யும் எல்லாவித மருந்துகளுக்கும் இருப்பிடமானவர். மேலும் சிறந்த அம்புகளையும் வில்லையும் கையில் வைத்துக்கொண்டு எப்பொழுதும் நம்மை இரக்சித்தும் வருகின்றார்.

अयं मे हस्तो भगवानयं मे भगवत्तरः ।

अयं मे विश्वभेषजोयं शिवाभिमर्शनः ॥

அயம் மே ஹஸ்தோ ப'க'வானயம் மே ப'க'வத்தர: ।

அயம் மே விஸ்வபே'ஷஜோயஹும் ஸிவாபி'மர்ஸன: ॥

மே	-	என்னுடைய,
அயம் ஹஸ்த:	-	இந்த கையானது,
ஸிவாபி'மர்ஸன:	-	மங்களகரமான பரமேச்வர விக்ரஹத்தை ஸ்பரிசிக்கின்றது. (தொட்டு அபிஷேகம், அலங்காரம் முதலியவற்றைச் செய்கின்றது.) ஆதலால்,
அயம்	-	இந்த கையானது,
ப'க'வான்	-	பாக்யமுள்ளது,
மே	-	என்னுடைய,
அயம்	-	இந்த கையானது,
ப'க'வத்தர:	-	மிகவும் பாக்யமுள்ளது,
மே	-	என்னுடைய,
அயம்	-	இந்த கை,
விஸ்வபே'ஷஜ:	-	எல்லா வியாதிகளையும் நிவிருத்திசெய்யும் மருந்தாகவும் ஆகின்றது. ஸ்ரீ பரமேச்வரனை ஆராதனம் செய்யும் ஹஸ்தம் மிக பாக்யமுள்ளதாயும், ஸமஸ்த வியாதிகளையும் நிவ்ருத்தி செய்யக்கூடியதாகவும் இருக்கின்றபடியால் அனைவரும் தவறாமல் பரமேச்வரனை ஆராதனம் செய்யவேண்டுமென்பது கருத்து.

ये ते सहस्रमयुतं पाशा मृत्यो मर्त्याय हन्तवे।

तान् यज्ञस्य मायया सर्वानव यजामहे ॥

ஸ்ரீ ருத்ரம் - சமகம்

யே தே ஸஹஸ்ரமயுதம் பாஸா ம்ருத்யோ மர்த்யாய ஹந்தவே |
தான் யஜ்ஞஸ்ய மாயயா ஸர்வானவ யஜாமஹே ||

ம்ருத்யோ	-	காலரூபியான ஏ பரமேச்வர!
மர்த்யாய	-	இறக்கும் ப்ராணிவர்க்கங்களை யெல்லாம்,
ஹந்தவே	-	பீடிப்பதற்காக,
தே	-	தங்களுடைய,
ஸஹஸ்ரம்	-	ஆயிரக்கணக்காயும்,
அயுதம்	-	பதினாயிரக்கணக்காயுமிருக்கின்ற,
யே	-	எந்த,
பாஸா:	-	கயிறு முதலிய ஹிம்ஸைக்குரிய ஸாதனங்கள் இருக்கின்றனவோ,
தான் ஸர்வான்	-	அவை எல்லாவற்றையும்,
யஜ்ஞஸ்ய மாயயா	-	நாங்கள் செய்யும் நல்ல காரியங்களுடைய பலத்தினால்,
அவயஜாமஹே	-	விலக்கிக்கொள்ளுகிறோம்

ஒருவனுடைய அபமிருத்யுவுக்கு ஸாதனமாக பரமேச்வரனிடம் பல ஆயுதங்
கள் இருக்கின்றன. அவையெல்லாவற்றையும் ஸத்கர்மாக்களைச் செய்து விலக்கிக்
கொள்ளவேண்டும் என்று இதிலிருந்து கிடைக்கின்றது.

மृत्यவே स्वाहा मृत्यवे स्वाहा ||

ம்ருத்யவே ஸ்வாஹா ம்ருத்யவே ஸ்வாஹா ||

ம்ருத்யவே	-	ம்ருத்யுரூபியான ஸ்ரீ பரமேச்வரனின் பொருட்டு,
ஸ்வாஹா	-	இந்த ஹோமம் செய்யப்படுகின்றது.

ओं नमो भगवते रुद्राय विष्णवे मृत्युर्मे पाहि ।

ஓம் நமோ ப'க'வதே ருத்'ராய விஷ்ணவே ம்ருத்யுர்மே பாஹி |

விஷ்ணவே	-	எங்கும் வ்யாபித்திருப்பவராயும்,
ப'க'வதே	-	பூர்ணமான "ஐச்வர்யம்" முதலிய ஆறு குணங்கள் நிரம்பியவராயும்,
ருத்'ராய	-	ஸம்ஸாரதுக்கத்தை விலக்குகின்றவருமான ஸ்ரீபரமேச்வரனுக்கு,
நம:	-	நமஸ்காரம்,
ம்ருத்யு:	-	ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து,
மே	-	என்னை,
பாஹி	-	இரகூகிக்கவேண்டும். வேதமானதால் இங்கு சில விபக்திகள் மாறுபட்டிருக்கின்றன.

प्राणानां ग्रन्थिरसि रुद्रो मा विशान्तकः ।

तेनानेनाप्यायस्व ॥

ப்ராணனும் க்³ரந்தி²ரஸி ருத்³ரோ மா விஸாந்தக: |

தேனனேனாப்யாயஸ்வ ||

ருத் ³ ர:	-	ருத்ரனாகிய தாங்கள்,
ப்ராணனும்	-	பிராணன், இந்திரியங்கள் இவைகளின்,
க் ³ ரந்தி ²	-	முடிச்சு போல்,
அஸி	-	இருக்கின்றீர்,
அந்தக:	-	எல்லாவற்றையும் அழிக்கும் தாங்கள்,
மா விஸா	-	என்னிடம் புகுந்து வாசஞ் செய்யுங்கள்,
தேன	-	அவ்விதம் செய்வதால்,
அன்னேன	-	நான் உண்ணும் உணவினால்,
ஆப்யாயஸ்வ	-	தாங்கள் திருப்தியடைந்து என்னையும் இரசுதியுங்கள்.

(கருத்துரை) உடலில் எல்லா புலன்களையும் ஒன்று சேர்த்து தம் தம் வேலையைச் செய்ய இயக்குகின்றவர் ஸ்ரீபரமேச்வரன். இறுதியில் எல்லாவற்றையும் அழிப்பவரும் அவரே. அப்படிப்பட்டவர் நம்மிடம் எப்பொழுதும் குடிகொண்டு நம்மைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது.

ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ஓம்' ஸாந்தி: ஸாந்தி: ஸாந்தி: ||

ஆத்யாத்மிகம், ஆதிதைவிகம், ஆதிபௌதிகம் என்ற மூன்றுவித துன்பங்களும் நீங்கி எங்கும் இன்பம் நிலைபெறட்டும்.

ஸ்ரீருத்ரம் முற்றிற்று.

॥ चमकप्रश्नः ॥

சமகம்

ॐ अग्नाविष्णू सजोषसेमा वर्धन्तु वां गिरः ।

द्युमैर्वाजेभिरागतम् ॥

ஓ அக்'னாவிஷ்ணூ ஸஜோஷஸேமா வர்த'ந்து வாம் கி'ர: |
த்யும்னைர்வாஜேபி'ராக'தம் ॥

கல்பம். அக்'னாவிஷ்ணூ அக்'னாவிஷ்ணூ என்ற மந்த்ரத்தைச் சொல்லி நான்கு தடவை ஆஜ்யத்தை எடுத்து ஹோமம் செய்துவிட்டுப் பிறகு **वाजश्च मे - வாஜஸ்ச மே** முதல் பதினொன்றாவது அனுவாகம் முடிய மந்த்ரத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு இடைவிடாமல் தாரையாக ஹோமம் செய்யவேண்டும். இங்கு - **वाजश्च मे - வாஜஸ்ச மே** முதல் பதினொன்றாவது அனுவாகம் முடிய ஒரே மந்த்ரம். ஹோமத் தைத் தவிர மற்ற பாராயணம் முதலிய கர்மாக்களில் ஒவ்வொரு அனுவாகத்தை யும் ஒவ்வொரு மந்த்ரமாக உபயோகப்படுத்துவதன்பொருட்டு பதினோறு அனுவாக மாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றுள் இந்த **अग्नाविष्णू अक्'नोविष्णू** என்ற மந்த்ரம்மட்டும் சதுர்க்ருஹீத ஹோமத்திற்காக உச்சரிக்கப்படவேண்டும்.

(பதவுரை)

ஹே அக்'னாவிஷ்ணூ	-	ஏ அக்னி, விஷ்ணு என்ற தேவர்களே!
ஸஜோஷஸா	-	(நீங்கள் இருவரும்) ஒரே மாதிரி ப்ரீதியுடையவர் களாக இருங்கள்,
வாம்	-	உங்களைப்பற்றிக் கூறப்படும்,
இமா கி'ர:	-	இந்த ஸ்தோத்ரங்களாகிற வார்த்தைகள்,
வர்த'ந்து	-	விருத்தியடையட்டும்,
த்யும்நை	-	(பவுன், வெள்ளி முதலிய) பொருள்களுடனும்,
வாஜேபி':	-	அன்னங்களுடனும் (உணவுகளுடனும்) கூடியவர் களாக,
ஆக'தம்	-	வாருங்கள்.

(கருத்துரை) இரு தேவர்களைச் சேர்த்து அழைக்குமிடத்தில் இருவருக்கும் ஒரேமாதிரி ப்ரீதி உண்டாகவேண்டும். ஏற்றத்தாழ்வு இருந்தால் இருவரும் சேர்ந்து பயனை அளிக்க முன்வரமாட்டார்கள். ஆதலால் எங்கள் ஸ்தோத்ரங்களால். இருவரு க்கும் ஒரே மாதிரி ப்ரீதி உண்டாகவேண்டுமென்று முதலில் ப்ரார்த்தனை செய்யப் படுகிறது. பிறகு நாங்களும் மிக அதிகமாக உங்களைத் துதிக்க வேண்டும். நீங்களும்

இங்குவந்து பொருள்களையும், உணவுகளையும் எங்களுக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறது.

முதல் அனுவாகம்

वाजश्च मे प्रसवश्च मे प्रयतिश्च मे प्रसितिश्च मे धीतिश्च मे क्रतुश्च मे स्वरश्च मे श्लोकश्च मे श्रावश्च मे श्रुतिश्च मे ज्योतिश्च मे सुवश्च मे प्राणश्च मे ऽपानश्च मे व्यानश्च मे ऽसुश्च मे चित्तं च म आधीतं च मे वाक्च मे मनश्च मे चक्षुश्च मे श्रोत्रं च मे दक्षश्च मे बलं च म ओजश्च मे सहश्च म आयुश्च मे जरा च म आत्मा च मे तनूश्च मे शर्म च मे वर्म च मे ऽङ्गानि च मे ऽस्थानि च मे परूषि च मे शरीराणि च मे ॥ १ ॥

வாஜஸ்ச மே ப்ரஸவஸ்ச மே ப்ரயதிஸ்ச மே ப்ரஸிதிஸ்ச மே தீ'திஸ்ச மே க்ரதுஸ்ச மே ஸ்வரஸ்ச மே ஸ்லோகஸ்ச மே ஸ்ராவஸ்ச மே ஸ்ருதிஸ்ச மே ஜ்யோதிஸ்ச மே ஸுவஸ்ச மே ப்ராணஸ்ச மே (அ)பானஸ்ச மே வ்யானஸ்ச மே (அ)ஸுஸ்ச மே சித்தம் ச ம ஆதீ'தம் ச மே வாக்ச்ச மே மனஸ்ச மே சக்ஷஸ்ச மே ஸ்ரோத்ரம் ச மே த'க்ஷஸ்ச மே ப'லம் ச ம ஓஜஸ்ச மே ஸஹஸ்ச ம ஆயுஸ்ச மே ஜரா ச ம ஆத்மா ச மே தனுஸ்ச மே ஸர்ம ச மே வர்ம ச மே (அ)ங்கா'னி ச மே (அ)ஸ்தா'னி ச மே பருஹும்ஷி ச மே ஸரீராணி ச மே ॥ 1 ॥

மே - எனக்கு,
வாஜ: - அன்னம் (உணவு),
கல்பதாம் - உண்டாகட்டும்.

(பத்தாவது அனுவாகத்தில் உள்ள कल्पतां கல்பதாம் என்ற சொல் முன் உள்ள எல்லா சொற்களோடும் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவேண்டும். அந்த சொல் அந்த ந்த இடத்திற்கு ஏற்ற அர்த்தத்தை அளிக்கக் கூடியது. च ச என்ற சொல் ஸமுச்சயத் தைக் குறிப்பிடுகிறது. அதாவது அன்னம் மேலே கூறப்படும் பொருள்கள் எல்லாம் சேர்ந்து ஸித்திக்கவேண்டும் என்றபடி).

ப்ரஸவ: - அனுமதி - உணவு அளிக்கப்படட்டும், அது புசிக்கப்படட்டும் என்றவாறெல்லாம் அனுமதி.
(கல்பதாம்) - சென்றவிடமெல்லாம் இம்மாதிரி அனுமதி எனக்குக் கிடைக்கவேண்டும்).
ப்ரயதி: - சுத்தி,
ப்ரஸிதி: - அன்னத்தைக்கண்டதும் அதைப்புசிக்க வேண்டுமெ ன்ற விருப்பத்தால் அங்கேயே கட்டுண்டிருத்தல்,
தீ'தி: - அன்னத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுதல்,
க்ருது: - அந்த அன்னத்திற்குக் காரணமான யஜ்ஞம்,
ஸ்வர: - மந்த்ரத்திலுள்ள "உதாத்தம்" முதலிய ஸ்வரம்.

ஸ்ரீ ருத்ரம் - சமகம்

ஸ்ரீலோக:	-	ஸ்தோத்ரம்,
ஸ்ராவ:	-	பலர் கேட்டு ரஸிக்கும்படி சொல்லும் திறமை,
ஸ்ருதி	-	கேட்டு ரஸிக்கும் திறமை,
ஜ்யோதி:	-	பிரகாசம்,
ஸுவ:	-	ஸ்வர்க்கம்,
ப்ராண:	-	ப்ராணவாயு,
அபான:	-	அபானவாயு,
வ்யான:	-	வ்யானன் என்ற வாயு, (வெளியிலிருந்து உடலுக்குள் செல்லும் காற்று ப்ராணன். உடலிலிருந்து வெளியில் செல்லும் காற்று அபானன். அவயவங்களின் ஸந்திகளிலிருக்கும் காற்று வ்யானன்)
அஸு:	-	பொதுவான காற்று,
சித்தம்	-	மனதில் ஏற்படும் அறிவு,
அதீதம்	-	அந்த அறிவில் தோன்றும் விஷயம்,
வாக்	-	வாகிந்திரியம்,
மன:	-	மனம்,
சக்ஷ	-	கண்,
ஸ்ரோத்ரம்	-	காது,
தக்ஷ	-	ஞானேந்திரியங்களின் திறமை,
பலம்	-	கர்மேந்திரியங்களின் திறமை,
ஓஜ:	-	இந்த பலத்திற்கெல்லாம் காரணமான வீர்யம் (எட்டாவது தாது),
ஸஹ:	-	எதிரியைத் தாக்கும் திறமை,
ஆயு:	-	ஆயுள்,
ஜரா	-	கிழத்தன்மை வரை வாழ்தல்,
ஆத்மா	-	சாஸ்த்ரப்ரஸித்தமான பரமாத்மா,
தனு:	-	அழகிய உடல்,
ஸர்ம	-	ஸுகம்,
வர்ம	-	உடலைக்காக்கும் கவசம் முதலியவை,
அங்கா³னி	-	பூர்ணமான அவயவங்கள்,
அஸ்தா²னி	-	அந்தந்த இடத்தில் இருக்கும் எலும்புகள்,
பருஹும்ஷி	-	விரல்முதலியவைகளில் உள்ள கணுக்கள்,
ஸரீராணி	-	உடலில் மற்ற உருப்புகள்.

இவையெல்லாம் எனக்கு நன்றாக அமைய வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கப்படுகிறது. (1)

இரண்டாவது அனுவாகம்

ज्यैष्ठ्यं च म आधिपत्यं च मे मन्युश्च मे भामश्च मे ऽमश्च मे ऽम्भश्च मे जेमा च मे
महिमा च मे वरिमा च मे प्रथिमा च मे वर्ष्मा च मे द्राघुया च मे वृद्धं च मे वृद्धिश्च मे
सत्यं च मे श्रद्धा च मे जगच्च मे धनं च मे वशश्च मे त्विषिश्च मे क्रीडा च मे मोदश्च मे
जातं च मे जनिष्यमाणं च मे सूक्तं च मे सुकृतं च मे वित्तं च मे वेद्यं च मे भूतं च मे
भविष्यच्च मे सुगं च मे सुपथं च म ऋद्धं च म ऋद्धिश्च मे क्लृप्तं च मे क्लृप्तिश्च मे मतिश्च
मेसुमतिश्च मे

ஜ்யைஷ்ட்³யஞ் ச ம ஆதி⁴பத்³யம் ச மே மன்யு³ம்ச மே பா⁴ம³ம்ச மே
(அ)ம³ம்ச மே (அ)ம⁴ம்³ம்ச மே ஜேமா ச மே மஹிமா ச மே வரிமா ச மே ப்ரதி²மா
ச மே வர்ஷமா ச மே த்³ராகு⁴யா ச மே வ்ருத்³த⁴ம் ச மே வ்ருத்³தி⁴ம்³ச மே
ஸத்யம் ச மே ஸ்ரத்³தா⁴ ச மே ஜக்³ம்ச மே த⁴னம் ச மே வஸம்ச மே த்விஷி³ம்ச
மே க்ரீடா³ ச மே மோத்³ம்ச மே ஜாதம் ச மே ஜநிஷ்யமாணம் ச மே ஸூக்தம்
ச மே ஸூக்ருதம் ச மே வித்தம் ச மே வேத்³யம் ச மே பூ⁴தம் ச மே ப⁴விஷயச்ச
மே ஸாக்³ம் ச மே ஸாபத்³ம் ச ம ருத்³த⁴ம் ச ம ருத்³தி⁴ம்³ச மே க்லுப்தம் ச மே
க்லுப்தி³ம் ச மே மதி³ம்ச மே ஸாமதி³ம்ச மே

ஜ்யைஷ்ட் ³ யஞ்சம்	-	எல்லாவற்றிலும் சிறந்து விளங்குதல்,
ஆதி ⁴ பத் ³ யம்	-	தலைவனாக இருத்தல்,
மன்யு:	-	மனதிலுள்ள கோபம்,
பா ⁴ ம:	-	வெளிப்படையான குறிகளுடனும் கூடிய கோபம்.

கோபமும் சில ஸந்தர்ப்பங்களில் அவசியமாக இருப்பதால் சரியான ஸந்தர்ப்பங்களில் அவை எனக்கு வேண்டுமென்று இங்கு ப்ரார்த்திக்கப்படுகிறது.

அம:	-	எதிரிகளால் "இவன் இப்படிப்பட்டவன்" என்று அளவிட முடியாதத்தன்மை,
அம்ப ⁴ :	-	குளிர்ந்த இனிப்பான ஜலம்,
ஜேமா	-	வெற்றி பெறும் திறமை,
மஹிமா	-	வெற்றியால் கிட்டிய தனம் முதலியவற்றுடன் கூடியிருத்தல்,
வரிமா	-	கௌரவிக்கப்படுதல்,
ப்ரதி ² மா	-	வீடு, நிலம் முதலியவற்றின் பெருக்கம்,
வர்ஷமா	-	பிள்ளை, பேரன் முதலியவர்களின் சிறந்த உடல்கள்,
த் ³ ராகு ⁴ யா	-	பிள்ளை, பேரன் முதலிய ஸந்ததிகளின் பெருக்கம்
வ்ருத் ³ த ⁴ :	-	ஏராளமான தனமும், உணவும்,
வ்ருத் ³ தி ⁴ :	-	படிப்பு முதலியவற்றால் பெருமை,

ஸத்யம்	-	உண்மை பேசுதல்,
ஸ்ரத் ³ தா ⁴	-	பரலோகம் உண்டு என்ற நம்பிக்கை,
ஜக ³ த்	-	ஜங்கமமான பசு முதலியவை,
த ⁴ னம்	-	மற்ற தனம்,
வஸ:	-	அனைவரையும் தனக்கு அதீனமாகச் செய்து கொள்ளுதல்,
த்விஷி:	-	உடலின் காந்தி,
க்ரீடா ³	-	விளையாடுதல்,
மோத ³ :	-	அதனால் உண்டாகும் ஸந்தோஷம்,
ஜாதம்	-	பிறந்திருக்கும் குழந்தைகள்,
ஜனிஷ்யமாணம்	-	பிறக்கப்போகும் குழந்தைகள்,
ஸூக்தம்	-	ரிக் ஸமுதாயம்,
ஸூக்ருதம்	-	அதை உச்சரிப்பதால் உண்டாகும் புண்யம்,
வித்தம்	-	ஸம்பாதிக்கப்பட்ட பொருள்,
வேத ³ யம்	-	ஸம்பாதிக்கப்படவேண்டிய பொருள்,
பூ ⁴ தம்	-	முன்பே இருக்கும் நிலம் முதலியவை,
ப ⁴ விஷயத்	-	இனி உண்டாகும் நிலம் முதலியவை,
ஸாக ³ ம்	-	அவசியம் செல்லவேண்டிய - பந்துக்கள் நிரம்பிய கிராமம் முதலியவை,
ஸுபத ² ம்	-	திருடர் முதலியவர்களற்ற நல்ல மார்க்கம்,
ருத் ³ த ⁴ ம்	-	இதுவரை அனுஷ்டிக்கப்பட்ட கர்மாக்களின் பயன், அல்லது சேர்த்துவைக்கப்பட்டிருக்கும் பொருள்,
ருத் ³ தி ⁴ :	-	இனி அனுஷ்டிக்கப்படும் ஸத்ரம் என்ற யாகத்தின் பயன்,
க்லுப்தம்	-	காரியங்களுக்குரிய த்ரவ்யம்,
க்லுப்தி:	-	தன் சொந்த ஸாமர்த்த்யம்
மதி:	-	ஸாமான்ய விஷயங்களைத் தீர்மானித்தல்,
ஸுமதி:	-	மிக துருஹமான ராஜ்யகாரியங்களை யெல்லாம் தீர்மானித்தல்.

(2)

மூன்றாவது அனுவாகம்

शं च मे मयश्च मे प्रियं च मे ऽनुकामश्च मे कामश्च मे सौमनसश्च मे भद्रं च मे श्रेयश्च मे वस्यश्च मे यशश्च मे भगश्च मे द्रविणं च मे यन्ता च मे धर्ता च मे क्षेमश्च मे धृतिश्च मे विश्वं च मे महश्च मे संविच्च मे ज्ञात्रं च मे सूश्च मे प्रसूश्च मे सीरं च मे लयश्च म ऋतं च मे ऽमृतं च मे ऽयक्ष्मं च मे ऽनामयच्च मे जीवातुश्च मे दीर्घायुत्वं च मे ऽनमित्रं च मे ऽभयं च मे सुगं च मे शयनं च मे सूषा च मे सुदिनं च मे

ஸ்ரீ ருத்ரம் - சமகம்

ஸம் ச மே மயஸ்ச மே ப்ரியம் ச மே (அ)னுகாமஸ்ச மே காமஸ்ச மே
ஸௌமனஸஸ்ச மே ப்ரத்ரம் ச மே ஸ்ரேயஸ்ச மே வஸ்யஸ்ச மே யஸஸ்ச மே
பக்ஸ்ச மே த்ரவிணம் ச மே யந்தா ச மே த்ர்தா ச மே க்ஷேமஸ்ச மே த்ருதிஸ்ச
மே விஷ்வம் ச மே மஹஸ்ச மே ஸம்விஸ்ச மே ஜ்ஞாத்ரம் ச மே ஸுஸ்ச மே
ப்ரஸுஸ்ச மே ஸீரம் ச மே லயஸ்ச ம ருதம் ச மே (அ)ம்ருதம் ச மே (அ)யக்ஷமம்
ச மே (அ)நாமயஸ்ச மே ஜீவாதூஸ்ச மே தீர்காயுத்வம் ச மே (அ)னமித்ரம் ச மே
(அ)பயம் ச மே ஸுகம் ச மே ஸயனம் ச மே ஸுஷா ச மே ஸுதினம் ச மே

ஸம்	-	ஐஹிகஸுகம்,
மய:	-	ஆமுஷ்மிகஸுகம் (பரலோகஸுகம்,)
ப்ரியம்	-	ப்ரீதிக்குக் காரணமான வஸ்து,
அனுகாம:	-	மிகவும் விரும்பப்படும் பொருள்.

“ப்ரியம்” என்பதைவிட “அனுகாம:” என்பதில் ப்ரீதி அதிகம் எனக் கொள்ள வேண்டும். இவ்விரு சொற்களும் இவ்வுலகத்தில் உள்ள ப்ரியத்தையே குறிப்பிடுகின்றன.

காம:	-	ஆமுஷ்மிகஸுகம், ஸ்வர்க்கம் முதலியவை,
ஸௌமனஸ:	-	மனதிற்கு நிம்மதியையளிக்கு உறவினர்கள்,
ப்ரத்ரம்	-	இவ்வுலகில் மங்களகரமான வஸ்து,
ஸ்ரேய:	-	பரலோக ஹிதம்,
வஸ்ய:	-	வாஸத்திற்கு உரிய வீடு முதலியவை,
யஸ:	-	புகழ்,
பக்:	-	ஸௌபாக்யம்,
த்ரவிணம்	-	தனம்,
யந்தா	-	நியமனம் செய்யும் ஆசார்யன் முதலியவர்கள்,
த்ர்தா	-	இரகஷிக்கும் தகப்பன் முதலியவர்கள்,
க்ஷேம:	-	இருக்கும் பொருளை இரகஷிக்கும் சக்தி,
த்ருதி:	-	ஆபத்த்காலத்திலும் கலங்காமல் இருத்தல்,
விஷ்வம்	-	எல்லோருக்கும் அனுகூலமாக இருத்தல்,
மஹ:	-	பூஜை. (தன்னால் பெரியோர்களுக்கு அல்லது பலரால் தனக்கு செய்யப்படும் பூஜை),
ஸம்வித்	-	வேத சாஸ்திரங்களின் அறிவு,
ஞாத்ரம்	-	ஸமயத்தில் ஞாபகமூட்டும் திறமை,
தூ:	-	பிள்ளை முதலியோர்களை கார்யங்களில் தூண்டும் திறமை,
ப்ரஸு:	-	வேலையாட்களை ஏவும் திறமை,
ஸீரம்	-	கலப்பை, மாடு முதலிய உழவிற்குவேண்டிய ஸாதனங்களுடன் கூடியிருத்தல்,
லயம்	-	அவற்றிற்கு உண்டாகும் தீங்குகளை நிவிருத்தி செய்தல்,

ருதம்	-	யஜ்ஞம் முதலிய கர்மாக்கள்,
அம்ருதம்	-	அவற்றின் பயன்,
அயக்ஷமம்	-	தீராத பெரும்வியாதியற்றிருத்தல்,
நாமயம்	-	ஜ்வரம் முதலிய அற்பவியாதியுமற்றிருத்தல்,
ஜீவாது:	-	வாழ்விற்குக்காரணம் (அதாவது இங்கு வியாதியைத் தீர்க்கும் மருந்து),
தீர்கா'யுத்வம்	-	நீண்ட ஆயுள் (அபம்ருத்யு அற்றிருத்தல்),
அநமித்ரம்	-	விரோதியற்றிருத்தல்,
அப'யம்	-	பயமற்றிருத்தல்,
ஸக'ம்	-	அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய நடவடிக்கை,
ஸயனம்	-	நல்ல படுக்கை,
ஸௌ	-	ஸ்நானம், ஸந்த்யாவந்தனத்துடன் கூடிய சோபனமான காலைவேளை,
ஸுதி'னம்	-	யஜ்ஞம், தானம், அத்யயனம் முதலியவற்றுடன் கூடிய சோபனமான பகல் அல்லது நாள். (3)

நான்காவது அனுவாகம்

ऊर्क्च मे सूनृता च मे पयश्च मे रसश्च मे घृतं च मे मधुच मे सग्धिश्च मे सपीतिश्च मे कृषिश्च मे वृष्टिश्च मे जैत्रं च म औद्भिद्यं च मे रयिश्च मे रायश्च मे पुष्टं च मे पुष्टिश्च मे विभुच मे प्रभुच मे बहु च मे भूयश्च मे पूर्णं च मे पूर्णतरं च मे ऽक्षितिश्च मे कूयवाश्च मे ऽन्नं च मे ऽक्षुच्च मे व्रीहियश्च मे यवाश्च मे माषाश्च मे तिलाश्च मे मुद्गाश्च मे खल्वाश्च मे गोधूमाश्च मे मसुराश्च मे प्रियंगवश्च मे ऽणवश्च मे श्यामाकाश्च मे नीवाराश्च मे

ஊர்க்ச மே ஸூந்ருதா ச மே பயஸ்ச மே ரஸஸ்ச மே க்'ருதம் ச மே மது'ச மே ஸக்தி'ஸ்ச மே ஸபீதி'ஸ்ச மே க்ருஷி'ஸ்ச மே வ்ருஷ்டி'ஸ்ச மே ஜைத்ரம் ச ம ஒளத்'பி'த்யம் ச மே ரயி'ஸ்ச மே ராய'ஸ்ச மே புஷ்டம் ச மே புஷ்டி'ஸ்ச மே விபு'ச மே ப்ரபு'ச மே ப்'ஹு ச மே பூ'யஸ்ச மே பூர்ணம் ச மே பூர்ணதரம் ச மே (அ)க்ஷிதி'ஸ்ச மே கூயவா'ஸ்ச மே (அ)ன்னம் ச மே (அ)க்ஷா'ச்ச மே வ்ரீ'ஹியஸ்ச மே யவா'ஸ்ச மே மாஷா'ஸ்ச மே திலா'ஸ்ச மே முத்'கா'ஸ்ச மே க'ல்வா'ஸ்ச மே கோ'தூ'மா'ஸ்ச மே மஸுரா'ஸ்ச மே ப்ரியங்க'வஸ்ச மே (அ)ணவ'ஸ்ச மே ஸ்யாமா கா'ஸ்ச மே நீவாரா'ஸ்ச மே

ஊர்க்	-	உணவுப்பொருள்,
ஸூந்ருதா	-	நல்லவார்த்தை,
பய:	-	பால்,
ரஸ:	-	அதிலுள்ள சுவை,
த்'ருதம்	-	நெய்,
மது'	-	தேன்,

ஸக் ³ தி ⁴	-	பந்துக்களுடன் சேர்ந்து பசித்தல்,
ஸபீதி:	-	சேர்ந்து குடித்தல்,
க்ருஷி	-	உழுதல்,
வ்ருஷ்டி:	-	மழை,
ஜைத்ரம்	-	ஜயசீலமான, அதாவது நன்றாக விளையக்கூடிய பூமி,
ஒளத் ³ பி ⁴ த்யஞ்	-	செடி, கொடி முதலியவற்றின் வளர்ச்சி,
ரயி	-	பவுன்,
ராய:	-	மணிமுதலியவை,
புஷ்டம்	-	மணி முத்து முதலியவற்றின் மிகுதி,
புஷ்டி:	-	சரீரபலம்,
விபு ⁴ , ப்ரபு ⁴ , பஹு ⁴ , பூ ⁴ ய, பூர்ண பூர்ணதரம், அக்ஷிதி:	-	என்ற ஏழு சொற்களும் தான்யங்களின் மேன்மேலும் அபிவிருத்தியை குறிப்பிடுகின்றன. அவற்றுள் முதற்சொல்லைவிட இரண்டாவது சொல் கொஞ்சம் அதிகமான பொருளையும், அதை விட மூன்றாவது சொல் கொஞ்சம் அதிகத்தையும் அதை விட நான்காவது சொல் கொஞ்சம் அதிகத்தையும், அதைவிட ஐந்தாவது சொல் கொஞ்சம் அதிகத்தையும், ஆறாவது சொல் மிக அதிகம் என்பதையும் குறிப்பிடுகிறது. ஏழாவது சொல் எல்லாவற்றையும்விட அதிகம் என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது. மேற்படி அபிவிருத்திகளுடன் கூடிய தான்யங்கள் எனக்கு ஸித்திக்க வேண்டும் என்ற பிரார்த்தனை.
கூயவா:	-	அற்பமான தான்யங்கள்,
அன்னம்	-	பிரஸித்தமான உணவு,
அக்ஷத்	-	பசிதீருதல்,
வ்ரீஹய:	-	நெல்,
யவா	-	யவம் என்ற தான்யம்,
மாஷா:	-	உளுந்து,
திலா:	-	எள்ளு,
முத் ³ கா ³ :	-	பயறு,
கல்வா:	-	கொத்துக்கடலை,
கோ ³ து ⁴ மா:	-	கோதுமை,
மஸூரா:	-	பருப்பு,
ப்ரியங்க ⁴ வ:	-	தினை,
அணவ:	-	மெல்லிய நெல்,
ஸ்யாமாகா:	-	சியாமை என்ற தான்யம்,
நீவாரா:	-	புல்லரிசி.

ஐந்தாவது அனுவாகம்

अश्मा च मे मृत्तिका च मे गिरयश्च मे पर्वताश्च मे सिकताश्च मे वनस्पतयश्च मे
हिरण्यं च मे ऽयश्च मे सीसं च मे त्रपुश्च मे श्यामं च मे लोहं च मे ऽग्निश्च मे आपश्च मे
वीरुधश्च मे ओषधयश्च मे कृष्टपच्यं च मे ऽकृष्टपच्यं च मे ग्राम्याश्च मे पशव आरण्याश्च
यज्ञेन कल्पन्तां वित्तं च मे वित्तिश्च मे भूतं च मे भूतिश्च मे वसुच मे वसतिश्च मे कर्म च
मे शक्तिश्च मे ऽर्थश्च मे एमश्च मे इतिश्च मे गतिश्च मे

அஸ்மா ச மே ம்ருத்திகா ச மே கி³ரயஸ்ச மே பர்வதாஸ்ச மே ஸிகதாஸ்ச
மே வனஸ்பதயஸ்ச மே ஹிரண்யம் ச மே (அ)யஸ்ச மே ஸீஸம் ச மே த்ரபுஸ்ச
மே ஸ்யாமம் ச மே லோஹம் ச மே (அ)க்³நிஸ்ச ம ஆபஸ்ச மே வீருத⁴ஸ்ச ம
ஓஷத⁴யஸ்ச மே க்ருஷ்டபச்யம் ச மே (அ)க்ருஷ்டபச்யம் ச மே க்³ராம்யாஸ்ச மே
பஸவ ஆரண்யாஸ்ச யஜ்ஞேன கல்பந்தாம் வித்தம் ச மே வித்திஸ்ச மே பூ⁴தம் ச
மே பூ⁴திஸ்ச மே வஸுச மே வஸதிஸ்ச மே கர்ம ச மே ஸக்திஸ்ச மே (அ)ர்த⁴ஸ்ச
ம ஏமஸ்ச ம இதிஸ்ச மே க³திஸ்ச மே

அஸ்மா	-	கல்,
ம்ருத்திகா	-	மண்,
கி ³ ரய:	-	பூஜிக்கத் தகுந்த மலைகள், குலாசலங்கள்,
பர்வதா:	-	சாதாரண மலைகள்,
ஸிகதா:	-	மணல்,
வனஸ்பதய:	-	பூக்காமல் காய்க்கும் மரங்கள்,
ஹிரண்யம்	-	பவுன்,
அம:	-	இரும்பு,
ஸீஸம்	-	ஈயம்,
த்ரபு:	-	தகரம்,
ஸ்யாமம்	-	பூமியில் உண்டாகும் உப்பு,
லோஹம்	-	வெண்கலம் செப்பு முதலியவை,
அக் ³ னி:	-	அக்னி,
ஆப:	-	ஜலம்,
வீருத ⁴ :	-	செடிகள்,
ஓஷத ⁴ ய:	-	ஓஷதிகள்,
க்ருஷ்டபச்யம்	-	உழுது பயிரிடப்பட்டவை,
அக்ருஷ்டபச்யம்	-	உழாமல் தாமாக வளர்ந்தவை,
க் ³ ராம்யா: பசவ:	-	கிராமத்தில் வளரும் மிருகங்கள்,
ஆரண்யஷ்ச	-	காட்டில் வளரும் மிருகங்கள், இவையெல்லாம்,
யஜ்ஞேந	-	நான் செய்யும் யஜ்ஞத்தால்,
கல்பந்தாம்	-	தம்மம் காரியங்களைச் செய்யத் திறமையுள்ள வைகளாக ஆகட்டும்,
வித்தம்	-	சம்பாதிக்கப்பட்ட பொருள்,

வித்தி:	-	இனி ஏற்படக்கூடிய லாபம்,
பூ ⁴ தம்	-	ஐச்வரியத்துடன் கூடிய பிள்ளை முதலியவர்கள்,
பூ ⁴ தி:	-	தனக்குச் சொந்தமான ஐச்வரியம் முதலியவை,
வஸு	-	வாழ்க்கைக்கு ஸாதனமான பசு முதலியவை,
வஸதி:	-	வாஸத்திற்கு உரிய வீடு முதலியவை,
கர்ம	-	அக்னிஹோத்ரம் முதலிய கர்மாக்கள்,
ஸக்தி:	-	அவற்றை அனுஷ்டிக்கும் திறமை,
அர்த:	-	அவற்றால் ஏற்படும் பயன்,
ஏம:	-	அடையவேண்டிய ஸுகம்,
இதி:	-	அதை அடைவதற்கு வேண்டிய உபாயம்,
க ³ தி:	-	இஷ்டத்தை அடைதல்.

(5)

ஆறாவது அனுவாகம்

अग्निश्च म इन्द्रश्च मे सोमश्च म इन्द्रश्च मे सविता च म इन्द्रश्च मे सरस्वती च म
इन्द्रश्च मे पूषा च म इन्द्रश्च मे बृहस्पतिश्च म इन्द्रश्च मे मित्रश्च म इन्द्रश्च मे वरुणश्च म
इन्द्रश्च मे त्वष्टा च म इन्द्रश्च मे धाता च म इन्द्रश्च मे विष्णुश्च म इन्द्रश्च मे ऽश्विनौ च म
इन्द्रश्च मे मरुतश्च म इन्द्रश्च मे विश्वेच मे देवा इन्द्रश्च मे पृथिवी च म इन्द्रश्च मे ऽन्तरीक्षं
च म इन्द्रश्च मे द्यौश्च म इन्द्रश्च मे दिशश्च म इन्द्रश्च मे मूर्धा च म इन्द्रश्च मे प्रजापतिश्च म
इन्द्रश्च मे

அக்³நிஸ் ச ம இந்த்³ரஸ் ச மே ஸோமஸ் ச ம இந்த்³ரஸ் ச மே ஸவிதா ச
ம இந்த்³ரஸ் ச மே ஸரஸ்வதீ ச ம இந்த்³ரஸ் ச மே பூஷா ச ம இந்த்³ரஸ்ச மே
ப்³ரு³ஹஸ்பதில் ச ம இந்த்³ரஸ் ச மே மித்ரஸ் ச ம இந்த்³ரஸ் ச மே வருணஸ் ச
ம இந்த்³ரஸ் ச மே த்வஷ்டா ச ம இந்த்³ரஸ் ச மே தா⁴தா ச ம இந்த்³ரஸ் ச மே
விஷ்ணுஸ் ச ம இந்த்³ரஸ்ச மே (அ)ஸ்வினௌ ச ம இந்த்³ரஸ் ச மே மருதஸ்ச ம
இந்த்³ரஸ் ச மே விஸ்வே ச மே தே³வா இந்த்³ரஸ் ச மே ப்ரு³தி²வீ ச ம இந்த்³ரஸ்
ச மே (அ)ந்தரீக்ஷம் ச ம இந்த்³ரஸ் ச மே த்யெளஸ் ச ம இந்த்³ரஸ் ச மே தி³ஸ்
ச ம இந்த்³ரஸ் ச மே மூர்தா⁴ ச ம இந்த்³ரஸ் ச மே ப்ரஜாபதில் ச ம இந்த்³ரஸ்ச
மே

இந்த அனுவாகத்தில் அக்னி, ஸோமன், ஸவிதா, ஸரஸ்வதீ, பூஷா, பிருஹஸ்பதி, மித்ரன், வருணன், த்வஷ்டா, தாதா, விஷ்ணு, அச்விநீ தேவர்கள். மருத்துக்கள், விச்வேதேவர்கள், பிருதிவீதேவதை, அந்தரிக்ஷதேவதை, த்யுலோக தேவதை, தேவதை, ஊர்த்வதிக் திக்குகளின் தேவதை இவர்கள் எல்லோரும் எனக்கு அனுகூலமாக இருக்கவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்கப்படுகிறது. மேற்கூறிய எல்லா தேவதைகளுடனும் இந்திரன் ஸமமான போகத்தை அனுபவிப்பதால் அग्निश्चमे

इन्द्रश्चमे, सोमश्चम इन्द्रश्चमे अक्'निஸ்वमे इन्त'रஸ்वमे, णोमस्सम इन्त'रஸ்समे என்று ஒவ்வொரு தேவதையுடனும் கூட இந்திரன் படிக்கப்பட்டிருக்கிறான்.

मूर्धा मूर्ता' ஊர்த்வதிக். இந்த திக் எல்லா திக்குக்களையும்விட முக்கியமெனக் கருத்தால் தனியாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. (6)

ஏழாவது அனுவாகம்

अशुश्च मे रश्मिश्च मे ऽदाभ्यश्च मे ऽधिपतिश्च म उपाशुश्च मेऽन्तर्यामश्च म ऐन्द्रवायश्च मे मैत्रावरुणश्च म आश्विनश्च मे प्रतिपस्थानश्च मे शुक्रश्च मे मन्थी च म आग्रयणश्च मे वैश्वदेवश्च मे ध्रुवश्च मे वैश्वानरश्च म ऋतुग्राहाश्च मे ऽतिग्राह्याश्च म ऐन्द्राग्नश्च मे वैश्वदेवाश्च मे मरुत्वतीयाश्च मे माहेन्द्रश्च म आदित्यश्च मे सावित्रश्च मे सारस्वतश्च मे पौष्णश्च मे पात्नीवतश्च मे हारियोजनश्च मे

அஸ்ஸம்ச மே ரஸ்மிஸ்ச மே (அ)தா'ப்'யம்ச மே (அ)தி'பதிஸ்ச ம உபாஸ்ஸம்ச மே (அ)ந்தர்யாமஸ்ச ம ஐந்த்'ரவாயஸ்ச மே மைத்ராவருணஸ்ச ம ஆஸ்வினஸ்ச மே ப்ரதிபஸ்தா'னஸ்ச மே ஸாக்ரஸ்ச மே மந்தீ' ச ம ஆக்'ரயணஸ்ச மே வைஸ்வதே'வஸ்ச மே த்'ருவஸ்ச மே வைஸ்வானரஸ்ச ம ரு'துக்'ராஹாஸ்ச மே (அ)தி'க்'ராஹயாஸ்ச ம ஐந்த்'ராக்'னஸ்ச மே வைஸ்வதே'வாஸ்ச மே மருத்வதீயாஸ்ச மே மாஹேந்த்'ரஸ்ச ம ஆதி'த்யஸ்ச மே ஸாவித்ரஸ்ச மே ஸாரஸ்வதஸ்ச மே பௌஷ்ணஸ்ச மே பாத்னீவதஸ்ச மே ஹாரியோஜனஸ்ச மே

இந்த அனுவாகத்தில் கூறப்படும் அंशुः अदाभ्यं அம்ஸுः அதா'ப்'யம் முதலியவையெல்லாம் ஸோமயாகத்தில் உள்ள "க்ரஹம்" என்ற பாத்ரவிசேஷங்கள். "ரச்மி" என்பது க்ரஹமல்ல. அது "அதாப்ய" என்ற க்ரஹத்தை கிருஹிப்பதற்கு ஸாதனமாகையால் தனியாகக் குறிப்பி டப்பட்டிருக்கிறது. अधिपतिः அதி'பதிः என்ற சொல் दधिग्रह த்'தி'க்'ரஹ த்தைக் குறிப்பிடுகின்றது. அந்த "க்ரஹம்" மற்ற கிரஹங்களை விட சிறந்ததென ज्येष्ठो वा एषः ग्रहाणां ஜ்யேஷ்டோ' வா ஏஷ: க்'ரஹாணாம் என்ற ச்ருதியில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதால் अधिपतिः அதி'பதிः என்ற சொல் दधिग्रह த்'தி'க்'ரஹ த்தைக் குறிப்பிடுவதாகும்.

ध्रुवं த்'ருவம் என்ற க்ரஹமே ஒரு ஸந்தர்ப்பத்தில் वैश्वानर வைஸ்வானர சப்தத்தால் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இதில் இரு वैश्वानर வைஸ்வானர சப்தம் இருக்கின்றன. முதலாவது ப்ராதஸ்ஸவனத்தில் உள்ளது. இரண்டாவது த்ருதீயஸவனத்தைச் சேர்ந்தது. सारस्वतः ஸாரஸ்வத: என்ற க்ரஹமும், पौष्णः பௌண்ண: என்ற க்ரஹமும் விக்ருதியாகத்தைச் சேர்ந்தவை.

தே க்ரஹங்கள் எல்லாம் எனக்கு அனுகூலமாக அமைய வேண்டுமென்று பிரார்த்தனை. (7)

எட்டாவது அனுவாகம்

इध्मश्च मे बर्हिश्च मे वेदिश्च मे धिष्ण्याश्च मे सूचश्च मे चमसाश्च मे ग्रावाणश्च मे
स्वरवश्च म उपरवाश्च मे अधिषवणेच मे द्रोणकलशश्च मे वायव्यानि च मे पूतभृच्च मे
आधवनीयश्च म आग्नीध्रं च मे हविर्धानं च मे गृहाश्च मे सदश्च मे पुरोडाशाश्च मे
पचताश्च मे ऽवभृथश्च मे स्वगाकारश्च मे

இத்⁴மஸ்ச மே ப³ர்ஹிஸ்ச மே வேதி³ஸ்ச மே தி⁴ஷ்ணியாஸ்ச மே ஸ்ருசஸ்ச
மே சமஸாஸ்ச மே க்³ராவாணஸ்ச மே ஸ்வரவஸ்ச ம உபரவாஸ்ச மே
அதி⁴ஷ்வணேச மே த்³ரோணகலஸஸ்ச மே வாயவ்யானி ச மே பூதப்⁴ருச்ச மே
ஆத்⁴வனீயஸ்ச ம ஆக்³நீத்⁴ரம் ச மே ஹவிர்தா⁴நம் ச மே க்³ருஹாஸ்ச மே ஸத
ஸ்ச மே புரோடா³ஸாஸ்ச மே பசதாஸ்ச மே (அ)வப்⁴ருத்³ஸ்ச மே ஸ்வகா³காரஸ்ச
மே

இத் ⁴ ம:	-	ஹோமம் செய்யப்படும் சமித்துக்கள்,
ப ³ ர்ஹி:	-	தர்ப்பை,
வேதி ³ :	-	யாகத்தில் அக்னிகளுக்காக அமைக்கப்பட்ட மேடை,
தி ⁴ ஷ்ணியா:	-	ஹோதா முதலியவர்கள் அமரும் மேடை,
ஸ்ருச:	-	ஹோமத்திற்கு உபயோகப்படும் புரசமரப் பாத்திரங்கள்,
சமஸா:	-	ஸோமபானத்திற்கான மரத் தட்டுகள்,
க் ³ ராவாண:	-	ஸோமலதையை இடிப்பதற்கான சிறு கற்கள்,
ஸ்வரவ:	-	யூபத்தில் சொருகப்படும் கத்தி போன்ற மர சிராய்கள்,
உபரவா:	-	பூமியில் தோண்டப்படும் குழிகள்,
அதி ⁴ ஷ்வணே	-	ஸோமலதையைப் பிழியும் பலகைகள்,
த் ³ ரோணகலஸ:	-	ஸோமரஸம் வைப்பதற்கான ஆலமரத்தினால் செய்த மாங்காய் வடிவமான பாத்திரம்,
வாயவ்யாநி	-	வாயவ்ய கிரஹங்கள் (ஸோம ரஸம் வைக்கும் பாத்திரங்கள் எல்லாம் வாயவ்யம் எனப்படும்)
பூதப் ⁴ ருத்	-	ஸோமரஸம் வைக்கப்பட்ட மண் பாத்திரம்,
ஆத் ⁴ வநீய:	-	அதே ரஸத்தை வைக்கக்கூடிய மற்றொரு மண் பாத்திரம்,
ஆக் ³ நீத் ⁴ ரம்	-	ஆக்னீத்ர மண்டபம்,
ஹவிர்தா ⁴ நம்	-	ஹவிஸ்ஸுக்களை வைக்கும் மண்டபம்,
க் ³ ருஹா:	-	பத்நீசாலைகள்,

ஸத ³ :	-	ரித்விக்குகள் ஸ்தோத்ர சஸ்திரங்கள் சொல்லுவதற்காக ஏற்பட்ட மண்டபம்,
புரோடா ³ ஸ:	-	அரிசி மாவினால் செய்யப்பட்ட ஹவிஸ்ஸுகள்,
பசதா:	-	ஹவிஸ் பாகம் செய்யுமிடம்,
அவப் ⁴ ருத:	-	யாக இறுதியில் செய்யப்படும் ஸ்நானம்,
ஸ்வகா ³ கார:	-	அந்தந்த தேவதைகளுக்கு ஹவிர் பாகங்கள் சேரும்படி செய்யும் மந்திரம்.

இந்த அனுவாகத்தில் கூறப்படும் டீம:., வஹி: இத்⁴ம:, ப³ர்ஹி: முதலியவை யெல்லாம் யாகஸாதனமான வஸ்துக்கள். யஜ்ஞப்பிரகரணத்தில் பிரஸித்தமானவை. எல்லாம் எனக்கு அனுகூலமாக இருக்கட்டும் என்ற பிரார்த்தனை. (8)

ஒன்பதாவது அனுவாகம்

अग्निश्च मे घर्मश्च मे ऽर्कश्च मे सूर्यश्च मे प्राणश्च मे ऽश्वमेधश्च मे पृथिवी च मे ऽ
दितिश्च मे दितिश्च मे द्यौश्च मे शक्वरीरङ्गुलयो दिशश्च मे यज्ञेन कल्पन्तामृक्च मे
साम च मे स्तोमश्च मे यजुश्च मे दीक्षा च मे तपश्च म ऋतुश्च मे व्रतं च मे ऽहोरात्रयोर्वृष्ट्या
बृहद्रथन्तरेच मे यज्ञेन कल्पेताम्

அக்³நிர்ச மே க⁴ர்மர்ச மே (அ)ர்கர்ச மே ஸூர்யர்ச மே ப்ராணர்ச மே
(அ)ர்வமேத⁴ர்ச மே ப்ருதி²வீ ச மே (அ) தி³திர்ச மே தி³திர்ச மே த்யெளர்ச
மே ஸக்³வரீரங்கு³லயோ தி³ஸர்ச மே யஜ்ஞேன கல்பந்தாம் ருக்³ச மே ஸாம ச
மே ஸ்தோமர்ச மே யஜு³ர்ச மே தீக்ஷா ச மே தபர்ச ம ருது³ர்ச மே வ்ரதம் ச
மே (அ)ஹோராத்ரயோர்வ்ருஷ்ட்யா ப்ருஹத்³ரத²ந்தரேச மே யஜ்ஞேன கல்பே
தாம்

அக் ³ னி:	-	சயனத்தில் உபயோகப்படும் அக்னி,
க ⁴ ர்ம	-	"ப்ரவர்க்யம்" என்ற கர்மா,
அர்க: -	-	என்ற வாக்யத்தால் விதிக்கப்பட்ட யாகம்,
இந்த ³ ராயார்கவதே	}	என்ற வாக்யத்தால் விதிக்கப்பட்ட யாகம்,
புரோட ³ ஸம்		
சூர்ய: - செளர்ய சரும்	-	என்ற வாக்யத்தால் விதிக்கப்பட்ட யாகம்,
ப்ராண:- ப்ராணாய	-	என்ற விதிக்கப்பட்ட ஹோமம்,
ஸ்வாஹா	}	விரல்போல் விராட் புருஷனுக்கு அவயவங்க ளான, பிருதிவீ, அதிதி, திதி, த்யெள, சக்வரீ என்ற தேவதைகள்,
அங்கு ³ லய:		
தி ³ ஸ:	-	திக்குகள்,
சகார	-	த்தால் விதிக்குகள். இவையெல்லாம்

ஸ்ரீ ருத்ரம் - சமகம்

மே யஜ்ஞேன	-	நான் செய்யும் யாகத்தால்,
கல்பந்தாம்	-	தம் தம் காரியங்களைச் செய்யும் திறமையுள்ள வைகளாக ஆகட்டும்,
ருக்	-	ரிக் மந்த்ரம்,
ஸாம	-	ஸாம மந்த்ரம்,
ஸ்தோம:	-	ஸாமங்களின் ஆவிருத்தியாகிற ஸ்தோத்ரம்,
யஜு:	-	யஜுர் மந்த்ரம்,
தீக்ஷா	-	யஜமான ஸம்ஸ்காரமாகிற தீக்ஷை,
தப:	-	பாபக்ஷயத்திற்காக செய்யப்படும் உபவாஸம் முதலியவை,
ருது:	-	யஜ்ஞத்திற்கு அங்கமான காலம்,
வ்ரதம்	-	விருதம்,
ப்ருஹத்ரதந்தரே	-	"பிருஹத்", "ரதந்தரம்" என்ற இரு ஸாமாக்கள், இவையெல்லாம்,
மே யஜ்ஞேன	-	எனது யஜ்ஞத்தால்,
கல்பந்தாம்	-	தம் தம் காரியங்களுக்கு உரியவைகளாக ஆகட்டும்,
அஹோராத்ரயோ:	-	பகலிலும் இரவிலும் பொழியும் மழையால்
வ்ருஷ்ட்யா	-	(என்னுடைய பயிர்கள் நன்கு செழித்து வளரட்டும்).

(9)

பத்தாவது அனுவாகம்

गर्भाश्च मे वत्साश्च मे त्रविश्च मे त्रवी च मे दित्यवाट् च मे दित्यौही च मे पञ्चाविश्च मे पञ्चावी च मे त्रिवत्सश्च मे त्रिवत्सा च मे तुर्यवाट् च मे तुर्यौही च मे पष्ठवाट् च मे पष्ठौही च म उक्षा च मे वशा च म ऋषभश्च मे वेहश्च मे ऽनड्वाञ्च मे धेनुश्च म आयुर्यज्ञेन कल्पतां प्राणोयज्ञेन कल्पतामपानोयज्ञेन कल्पतां व्यानोयज्ञेन कल्पतां चक्षुर्यज्ञेन कल्पता श्रोत्रं यज्ञेन कल्पतां मनोयज्ञेन कल्पतां वाग्यज्ञेन कल्पतामात्मा यज्ञेन कल्पतां यज्ञोयज्ञेन कल्पताम्

கா'ர்பா'ஸ்ச மே வத்ஸாஸ்ச மே த்ரவிஸ்ச மே த்ரவீ ச மே தி'த்யவாட் ச மே தி'த்யௌஹீ ச மே பஞ்சாவிஸ்ச மே பஞ்சாவீ ச மே த்ரிவத்ஸாஸ்ச மே த்ரிவத்ஸா ச மே துர்யவாட் ச மே துர்யௌஹீ ச மே பஷ்ட'வாட் ச மே பஷ்டௌ'ஹீ ச ம உக்ஷா ச மே வஸா ச ம ருஷப'ஸ்ச மே வேஹஸ்ச மே (அ)னட்'வாஞ்ச மே தே'னுஸ்ச ம ஆயுர்யஜ்ஞேன கல்பதாம் ப்ராணோயஜ்ஞேன கல்பதாமபாணோ யஜ்ஞேன கல்பதாம் வ்யாணோயஜ்ஞேன கல்பதாம் சக்ஷர்யஜ்ஞேன கல்பதா ஸ்ரோத்ரம் யஜ்ஞேன கல்பதாம் மனோயஜ்ஞேன கல்பதாம் வாக்'யஜ்ஞேன கல்பதாமாத்மா யஜ்ஞேன கல்பதாம் யஜ்ஞோயஜ்ஞேன கல்பதாம்

க ³ ர்பா ⁴	-	கர்பத்திலுள்ள கன்றுகள்,
வத்ஸா	-	ஒரு வருடத்திற்குட்பட்ட கன்றுகள்,
தர்யவி:	-	ஒன்றரை வயதான காளை,
தர்யவீ:	-	ஒன்றரை வயதான கிடாரி,
தி ³ த்ய வாட்	-	இருவயதான காளை,
தி ³ த்யௌஹீ	-	இரு வயதான கிடாரி,
பஞ்சாவி	-	இரண்டரை வயதான காளை,
பஞ்சாவீ	-	இரண்டரை வயதான கிடாரி,
த்ரிவத்ஸ:	-	மூன்று வயதான காளை,
த்ரிவத்ஸா	-	மூன்றுவயதான கிடாரி,
துர்யவாட்	-	மூன்றரை வயதான காளை,
துர்யௌஹி	-	மூன்றரை வயதான கிடாரி,
பஷ்டவாட்	-	நான்கு வயதான காளை,
பஷ்டௌஹி	-	நான்குவயதான கிடாரி,
உஷா	-	கர்ப்போத்பத்திக்குக் காரணமான காளை,
வஸா	-	கன்றுபோடத் தகுதியற்ற வந்த்யையான பசு,
ருஷப ⁴ :	-	'உக்ஷா'வைவிட அதிக வயதுள்ள காளை,
வேஹத்	-	(விருஷபம் ஆக்ரமித்ததால்) கர்ப்பத்தை இழந்த பசு,
அநட் ³ வான்	-	வண்டி முதலியவற்றில் பாரம் சுமக்கும் காளை,
தே ⁴ னு:	-	இளங்கன்றுடன்கூடிய கிடாரி,
ஆயு:	-	ஆயுள்,
ப்ராண:	-	ப்ராணன்,
அபான:	-	அபானன்,
வ்யான:	-	வ்யானன்,
சக்ஷ	-	கண்,
ஸ்ரோத்ரம்	-	காது,
மன:	-	மனம்,
வாக்	-	வாக்கு,
ஆத்மா	-	உடல், இவை யெல்லாம்,
யஜ்ஞேந கல்பந்தாம்	-	நான் செய்யும் யாகத்தால் தம் தம் காரியங்களைச் செய்யத் தகுதியுள்ளவைகளாக ஆகட்டும்,
யஜ்ஞ:	-	இதற்குப்பின் என்னால் அனுஷ்டிக்கப்படும் யாகமும்,
யஜ்ஞேந கல்பந்தாம்	-	இப்பொழுது அனுஷ்டிக்கப்படும் இந்த யாகத்தால் சரியான பயனை அளிக்கக் கூடியதாக ஆகட்டும்.

பதினொன்றாவது அனுவாகம்

एका च मे तिस्रश्च मे पञ्च च मे सप्त च मे नव च म एकदश च मे त्रयोदश च मे
पंचदश च मे सप्तदश च मे नवदश च म एक विंशतिश्च मे त्रयोविंशतिश्च मे
पंचविंशतिश्च मे सप्तविंशतिश्च मे नवविंशतिश्च म एकत्रिंशच्च मे त्रयस्त्रिंशच्च मे
चतस्रश्च मे ऽष्टौच मे द्वादश च मे षोडश च मे विंशतिश्च मे चतुर्विंशतिश्च मे
ऽष्टाविंशतिश्च मे द्वात्रिंशच्च मे षट्त्रिंशच्च मे चत्वरिंशच्च मे चतुश्चत्वारिंशच्च मे
ऽष्टाचत्वारिंशच्च मे वाजश्च प्रसवश्चापिजश्च क्रतुश्च सुवश्च मूर्धा च व्यश्रिय
श्चान्त्यायनश्चान्त्यश्च भौवनश्च भुवनश्चाधिपतिश्च

ஏகா ச மே திஸ்ரம்ச மே பஞ்ச ச மே ஸப்த ச மே நவ ச ம ஏகதஸ்ர ச மே
த்ரயோதஸ்ர ச மே பஞ்சதஸ்ர ச மே ஸப்ததஸ்ர ச மே நவதஸ்ர ச ம ஏக விஸ்திம்ச
மே த்ரயோவிஸ்திம்ச மே பஞ்சவிஸ்திம்ச மே ஸப்தவிஸ்திம்ச மே நவவிஸ்திம்ச
ம ஏகத்ரிஸ்ச்ச மே த்ரயஸ்த்ரிஸ்ச்ச மே சதஸ்ரம்ச மே (அ)ஷ்டௌச மே த்வாதஸ்ர
ச மே ஷோடஸ்ர ச மே விஸ்திம்ச மே சதுர்விஸ்திம்ச மே (அ)ஷ்டாவிஸ்திம்ச மே
த்வாத்ரிஸ்ச்ச மே ஷட்த்ரிஸ்ச்ச மே சத்வரிஸ்ச்ச மே சதும்சத்வாரிஸ்ச்ச மே
(அ)ஷ்டாசத்வாரிஸ்ச்ச மே வாஜம்ச ப்ரஸவம்சாபிஜம்ச க்ரதும்ச ஸுவம்ச
மூர்தா' ச வ்யம்ஸிய ம்சாந்த்யாயனம்சாந்த்யம்ச பெள'வனம்ச பு'வனம்சாதி
'பதிம்ச

ஏகா	-	ஒன்று,
திஸ்ர:	-	மூன்று,
பஞ்ச	-	ஐந்து,
ஸப்த	-	ஏழு,
நவ	-	ஒன்பது,
ஏகாதஸ்	-	பதினொன்று,
த்ரயோதஸ்	-	பதிமூன்று,
பஞ்சதஸ்	-	பதினைந்து,
ஸப்ததஸ்	-	பதினேழு,
நவதஸ்	-	பதினொன்பது,
ஏகவிம்ஸதி	-	இருபத்தொன்று,
த்ரயோவிம்ஸதி	-	இருபத்திமூன்று,
பஞ்சவிம்ஸதி	-	இருபத்தைந்து,
ஸப்தவிம்ஸதி	-	இருபத்தேழு,
நவவிம்ஸதி	-	இருபத்தொன்பது,
ஏகத்ரிம்ஸத்	-	முப்பத்தொன்று,
த்ரயஸ்த்ரிம்ஸத்	-	முப்பத்திமூன்று,
சதஸ்ர	-	நான்கு,
அஷ்டௌ	-	எட்டு,

த்வாத்ஸ	-	பன்னிரண்டு,
ஷோட்ஸ	-	பதினாறு,
விம்ஸதி:	-	இருபது,
சதுர்விம்ஸதி:	-	இருபத்தி நான்கு,
அஷ்டாம்விம்ஸதி	-	இருபத்தெட்டு,
த்வாத்ரிம்ஸதி	-	முப்பத்திரண்டு,
ஷட்த்ரிம்ஸதி	-	முப்பத்தாறு,
சத்வாரிம்ஷத்	-	நாற்பது,
சதுஷ்சத்வாரிம்ஸத்	-	நாற்பத்தி நான்கு,
அஷ்டாசத்வாரிம்ஸத்	-	நாற்பத்தெட்டு

(இந்த ஸங்க்யைகள் எல்லாம் எனக்கு அனுகூலமாக ஆகட்டும் என்று பிரார்த்தனை.)

ஒன்று முதல் முப்பத்திமூன்று வரையுள்ள ஒற்றைப்படை எண்களால் (விஷமஸங்க்யையால்) தேவர்களுக்குப் பிரியமான சந்தஸ்ஸுகள் ஸித்திக்கின்றன. நான்குமுதல் நாற்பத்தெட்டு வரையுள்ள இரட்டைப்படை எண்களால் (ஸமஸங்க்யையால்) மனிதர்களுக்குப் பிரியமான சந்தஸ்ஸுகள் ஸித்திக்கின்றன. தேவர்களின் ப்ரீதி, மனிதர்களின் ப்ரீதி இவ்விரண்டும் நமக்கு ஸித்திக்கவேண்டுமென்பதற்காக ஸமஸங்க்யை - விஷமஸங்க்யை இவ்விரண்டும் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

வாஜ:	-	அந்நம்,
ப்ரஸவ:	-	அதன் உற்பத்தி,
அபிஜ:	-	அடிக்கடி அதன் உற்பத்தி,
க்ருது:	-	அதை அனுபவிப்பதற்கான ஸங்கல்பம் அல்லது யாகம்,
ஸுவ:	-	அன்ன உற்பத்திக்குக் காரணமான ஸூர்யன்,
மூர்தா ⁴	-	ஆகாயம்,
வ்யஷ்நிய:	-	ஆகாயத்தில் தோன்றியது,
அந்த்ய:	-	கடைசியில் தோன்றியது,
பெ ⁴ ளவன:	-	உலகில் தோன்றியது,
பு ⁴ வன:	-	உலகம்,
அதி ⁴ பதி	-	அரசன்.

(இவையெல்லாம் எனக்கு மிக அனுகூலமாக இருக்கவேண்டும்.)

அல்லது वाज: வாஜ: என்பது முதல் अधिपति: அதி⁴பதி: என்பது வரை உள்ள பன்னிரண்டு சொற்களும் "சைத்ரம்" முதல் "பால்குனம்" வரையுள்ள பன்னிரண்டு மாதங்களுக்கும் முறையே பெயர்கள் என்றும் சொல்லலாம். அப்பொழுது அந்த பன்னிரண்டு மாதங்களும் எனக்கு நன்மைகளையளிக்கட்டும் என்று கருத்து.

(11)

इडा देवहू मनु र्यज्ञनी बृहस्पति रुक्थामदानि शसिषद्विश्वेदेवाः सूक्तवाचः
पृथिवी मातर्मा मा हिसी र्मधुमनिष्ये मधु जनिष्ये मधु वक्ष्यामि मधु वदिष्यामि
मधुमतीं देवेभ्यो वाचमुद्यास शुश्रूषेण्यां मनुष्येभ्यस्तं मा देवा अवन्तु शोभायै
पितरोऽनुमदन्तु ॥

॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

॥ इति श्री कृष्णयजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहितायां चतुर्थकाण्डेसप्तमः प्रपाठकः ॥

இடா³ தே³வஹு ர்மனு ர்யஜ்ஞனீ ர்ப்³ரு'ஹஸ்பதி ருக்தா²மதா³னி
ஸஸிஷத்³விஸ்வேதே³வா: ஸு³க்தவாச: ப்ருதி²வி மாதர்மா மா ஹிஸீ ர்மது⁴ம
நிஷ்யே மது⁴ ஜநிஷ்யே மது⁴ வக்ஷ்யாமி மது⁴ வதி³ஷ்யாமி மது⁴மதீம் தே³
வேப்⁴யோ வாசமுத்³யாஸ ஸுஸ்ருஷேண்யாம் மனுஷ்யேப்⁴யஸ்தம் மா தே³வா
அவந்து ஸோபா⁴யை பிதரோ(அ)னுமத்³ந்து ॥

॥. ஓ ஸாந்தி: ஸாந்தி: ஸாந்தி: ॥

॥ இதி ஸ்ரீ க்ருஷ்ணயஜுர்வேதீ³ய தைத்திரீய ஸம்ஹிதாயாம் சதுர்த³காண்டே³
ஸப்தம: ப்ரபாட³க: ॥

இடா ³	-	காமதேனு,
தே ³ வஹு	-	தேவர்களுையழைப்பவள்,
மனு:	-	மனு,
யஜ்ஞனீ:	-	யஜ்ஞானுஷ்டானத்தை உலகில் பறப்பியவர்,
ப் ³ ருஹஸ்பதி	-	பிருஹஸ்பதி,
உக்தா ² மதா ³ னி	-	ஆனந்தத்தையளிக்கும் மந்த்ரங்களை,
ஸம்ஸிஷத்	-	சொல்லுகின்றவர்,
விஷ்வேதே ³ வா:	-	விச்வே தேவர்கள்,
ஸு ³ க்தவாச:	-	ஸு ³ க்தங்களைக் கூறுகின்றவர்கள்,
மாத: ப்ருதி ² வி	-	தாயாகிய ஏ பூதேவியே!
மாம்	-	(மேற்கூறிய தேவர்களின் அருளால் குற்றங்கள் அற்ற) என்னை,
மாவ்ரிம்ஸீ	-	துன்புறுத்தாதே,
மது ⁴	-	இனியதையே,
மனிஷ்யே	-	எண்ணுவேன்,
மது ⁴	-	இனியதையே,
ஜனிஷ்யே	-	செய்வேன்,
மது ⁴	-	இனியதையே,

ஸ்ரீ ருத்ரம் - சமகம்

வக்ஷ்யாமி	-	(தேவர்களுக்காக) சுமப்பேன்,
மது ⁴	-	இனியதையே,
வதி ³ ஷ்யாமி	-	சொல்லுவேன்,
தே ³ வேப் ⁴ ய:	-	தேவர்களிடமும்,
ஸுஷ்ருஷேண்யாம்	-	நல்ல வார்த்தைகளைக் கேட்க விரும்பும்,
மனுஷ்யேப் ⁴ ய:	-	மனிதர்களிடமும்,
மது ⁴ மதீம்	-	தேனைப்போல் இனிமையான,
வாசம்	-	வார்த்தையையே,
உத் ³ யாஸம்	-	பேசுவேன்,
தம்மா	-	அப்படிப்பட்ட என்னை,
ஷோபா ⁴ யை	-	எனது வாக்கு எவ்வித குற்றமும்மில்லாமல்
		விளங்குவதன் பொருட்டு,
தே ³ வா:	-	தேவர்கள்,
அவந்து	-	இரசுறிக்கட்டும்,
பிதர:	-	பித்ருக்களும்,
அனுமத ³ ந்து	-	அதை அனுமதிக்கட்டும்.

॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

॥ ॐ शांतिः शांतिः शांतिः ॥

மூன்றுவித தாபங்கள் நீங்கி சாந்தி உண்டாகட்டும்.

சமகம் முற்றிற்று.

श्रीरुद्धैकादशिनीप्रयोगः

मातामहमहाशैलं महस्तदपितामहम् ।

कारणं जगतां वन्दे कण्ठादुपरि वारणम् ॥

ओं श्रीगणेशाय नमः । श्रीगुरुभ्यो नमः । सभ्यान्म - स्कृत्यानुशां कुर्यात् । ओन्नमस्सदसे सर्वेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो नमः । सप्रथसभां मे गोपाय उपासताम् । ये अर्वाङ्गत्वा पुराणे - प्रीणाति । अनुशा । अशेषे हे परिषत् - स्वीकृत्य । -

नक्षत्रे - राशौ जातस्य शर्मणः मम सकुटुम्बस्य जन्माभ्यासात् जन्मप्रभृति एतत् क्षणपर्यन्तं बाल्ये वयसि कौमारे यौवने वार्धके च जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यवस्थासु काम - क्रोधलोभमोहमदमात्सर्यादिभिर्मनोव्यापारैः, श्रवणसंपर्शन - दर्शनरसनघ्राणनैः श्रोत्रत्वक्चक्षुः जिह्वा नासिका ख्यज्ञानेन्द्रिय - व्यापारैः वचनादानविहरणोत्सर्गानन्दनैः वाक्पाणिपाद - पायूपस्था ण्य कर्मेन्द्रिव्यापारश्च संभावितानां, ब्रह्महत्या सुरापानस्वर्णस्तेय गुरुतल्पगमनतत्संसर्गाख्यपञ्चमहापातकानां, गर्भहननगोवधशि वलिंगचालनादीनां अतिपातकानां, गुर्वधि-क्षेप-वेदनिंदा-नराश्व-रजत-भूमि वज्रमणि स्त्री-गो शतपल ताम्रनिक्षेपहरणादीनां समपातकानां, मातृपितृगुरुत्याग-तटाकारामविक्रय आत्मार्थपाकक्रियारम्भ-सदापरानभोजन-असच्छास्त्राभ्यास परवृत्तिच्छेदनादीनां उपपातकानां, खराश्व, उष्ट्र - मृग - इभ - अजावि - मीन - सर्प - महिषवधादीनां सङ्कली-करणानां, कृमि कीटपक्षिजलचरवध-फलकाष्ठ कुसुमस्तेया-दौनां मलिनीकरणानां, निन्दितधनादान - कुसीदजीवन - असत्य भाषणादीनां अपात्रीकरणानां, मद्याद्यनाग्रेयपदार्थाघ्राण - जिह्वात्वादीनां जातिभ्रंशकराणां, नग्नस्नान - जनकादिक - वचनान्तयुष्मच्छन्दप्रयोग - अस्नातभोजनादीनां प्रकीर्णकानां, एवं नवानां नवविधानां ज्ञानतः अज्ञानतश्च सकृत् असकृद्वा कृतानां सर्वेषां पापानां अपनोदनाथं,

मम सकुटुम्बस्य जन्मनक्षत्र नामनक्षत्र जन्मनामराशि - जम्मानुजन्मत्रिजन्म होराद्रेकाण नवांश द्वादशांश त्रिंशांश - पष्टवंश भावांश अष्टकवर्ग चक्रवशात् सांघातिक सामुदायिक - त्रह उपग्रह भावग्रह अरिष्टग्रह मारकग्रह कूरग्रह क्षान्तिग्रह - क्षणिकग्रह संयोगवीक्षण अर्धपाद दृष्टिलतावधवैनाशिक - प्रत्यरव्यय षड्वर्गजरूपदेहभावजवशात् धून रिफफारिष्ट अष्टम - मारक नीचस्थानस्थितानां

केवलः शिवः ॥ स एवादौ रजोरूपं सृष्ट्वा ब्रह्माणमात्मनः । सृष्टिकर्मनियुक्ताय तस्मै वेदांश्च दत्तवान् ॥ पुनश्च जगतामीश आत्मतत्त्वैकसंग्रहम् । सर्वोपनिषदां सारं रुद्राध्यायं च दत्तवान् । स एष मुनिभिः पूर्वो मंत्रीव्यत्रिपुरोगमैः । सह देवैर्घृतस्लेभ्यः तच्छिण्या जगूहुः शतम् । एष वः परमो मन्त्रः एष वः परमं तपः । रुद्राध्याय जपः पुंसां परं कैवल्यसाधनम् । ये महापातकैर्युक्ता उपपात किनश्च ये । रुद्राध्यायजपात्सद्यः तेऽपि यान्ति परां गतिम् ॥” इति सृष्ट्यादौ श्रीपरमेश्वर मुखारविन्द निर्गतत्वेन, ब्रह्ममरीज्य त्रिप्रमुखमुनिवरपरं परागतत्वेन, परममन्त्रत्वेन, परमतपस्त्वेन, सर्वोपनिषत्सारत्वेन च ब्रह्मोत्तरखण्ड घण्टाघोषितानां, "रुद्राध्याये भुवं प्राप्ते साक्षात्कैवल्यसाधने । भीताः प्रदुद्रुवुः सर्वे ते वै पातकनायकाः ॥ यमे विज्ञापयामासुस्सह तैश्वोपपात कैः । नरकस्य विवृद्धयर्थं साधिकारास्त्वया कृताः ॥ अधुनावर्तितुं लोके न शक्ताः स्म स्वयं प्रभो । रुद्रजाप्यप्रभावेन निर्दग्धाश्चैव विद्रुताः । प्रामे प्रामे नदीतीरे पुण्येष्वायतनेषु च । रुद्र जाप्येन पर्याप्तं कथं परिचरेमहि । प्रायश्चित्तसहस्रं वा गणयामो न किञ्चन ॥ रुद्रजाप्यं क्षणेनापि सोढुं शक्ता वयं न च । महापातक मुख्यानामस्माकं सोपजीविनाम् । रुद्र जाप्यं परं घोरं रुद्रजाप्यं महद्विषम् । "इति निखिलपातक प्रायश्चित्तत्वेन, स्वलोकपरिपूरणकामयमप्रेरितमहापातकोप पातकरूपकिङ्करपलायनात्मकपरि भवजनकत्वेन, यमभटासहा वेदनोत्पादकत्वेन, इतर निखिलप्रायश्चित्तादण्यत्युत्त मत्वेन च तत्रैव ब्रह्मोत्तरखण्डे उपवर्णीतानां,

“वेदमे कगुणं जप्त्वा तद्वैव विशुद्ध्यति । रुद्रैकादशिनीं जप्त्वा तत्क्षणादेव शुद्ध्यति । वृक्षस्य मूलसेकेन शाखाः पुष्प्यन्ति वै यथा । शिवे रुद्रजपात् प्रीते प्रीता एवास्य देवताः । अतो रुद्रजपादेव भुक्तिमुक्ती प्रसिद्ध्यतः । "इति सूतसंहिता वचनेन, "शतरुद्रानं जपेद्यस्तु ध्यायमानो महेश्वरम् । यश्च सागर पर्यन्तां सशैलवनकाननाम् । दद्यात्काञ्चनसंयुक्तां भूमिं मोषधिसंयुताम् । तस्मादण्यधिकं तस्य सदुद्रजपाद्भवेत्" । इत्यादि शैवपुराणवचनेन, "सर्वोपनिषदां सारो रुद्राध्यायः समर्थितः । भोगार्थिनो मुमुक्षोर्वा प्रायश्चित्तार्थितोपि वा । रुद्रोपनिषदं मुक्त्वा गतिरन्या न विद्यते ॥ प्रयतः प्रातरुत्थाय यदधीते विशांपते । प्राञ्जलिः शतरुद्रीय नास्य किञ्चन दुर्लभम् ।" इत्यादि महाभारतवचनेन च सर्वकिल्बिषमोचकत्वेन, जपक्षण एव शुद्धिजनकत्वेन, समस्तदेवताप्रीति निष्पादकत्वेन, भुक्तिमुक्तिप्रसाधकत्वेन, अखण्ड भूमण्डलदान पुण्याधिकपुण्यप्रदत्वेन, दुर्लभसमस्तवस्तुप्रापकत्वेन च निर्णीतानां, आदितो

नमस्कारान्तन्तो नमस्कार उभयतो नमस्काररूप एकोनसप्तत्युत्तरशत संख्याक महामन्त्रात्मकानं,

आपस्तम्बसूत्रकारपठितवशसंयुक्तकल्पेषु महानिचयनाङ्ग होमे विनियुक्ता नामपि जाबाल मान्धात शौनक सायणाचार्य वसिष्ठ याज्ञवल्क्याव्यङ्गिरः प्रमुखैर्विरचितेषु अयशसंयुक्तकल्पे ध्वपि धर्मार्थकाममोक्षादिसमस्तैहिका मुष्मिक पुरुषार्थसाधकत्वेन प्रख्यापितानां, महाभारतस्कान्दवाय्वादिमहापुराणेषु पुत्रपशुविद्यैश्वर्यप्रदस्वेन मुहुर्मुहुर्द्वोषितानां तैत्तिरीयकृष्ण वजुर्वेदशास्त्रामध्यमता ग्निकाण्डमध्यवर्तिनां चतुर्वेदसारभूतानां श्रीमत्पञ्चाक्षर महामन्त्रगर्भितानां श्रीरुद्रमन्त्राणां

त्रेधाविभागद्वय, षोढाविभाग, षोडशधाविभाग, अष्टा चत्वारिंशद्वाविभाग, एकोनसप्तत्यधिकशतधा विभागात्मकेषु पक्षेषु अष्टाचत्वारिंशद्वाविभागपक्षमाश्रित्य दशांश होमविधा नेन एभिर्ब्राह्मणैस्सहाचार्यमुखेन महार्णवोक्तरीत्या प्राध्यो दोच्याङ्ग गोदान नान्दीश्राद्ध वैष्णवश्राद्ध दशदानादिभिः सह वसोर्धारासहित श्रीरुद्रैकादशिन्याख्य मङ्गलप्रद महाप्रायश्चित्त कर्म कर्तुं योग्यतासिद्धिमनुग्रहाण ॥

विघ्नेश्वरपूजां कृत्वा – शुभे शोभने - श्रीरुद्रैकादशि न्याख्य महाप्रायश्चित्तं करिष्ये इति अनुशावत् संकल्प्य; विघ्नेश्वरमुद्रास्य; ग्रहप्रीतिं कृत्वा: सर्वोपकरणशुद्धयर्थे पुण्याहं वाचयित्वा, प्राच्याङ्गगोदानं कुर्यात् । गां वत्सं च पूजयित्वा ब्राह्मणं संपूज्य, हिरण्यगर्भमर्भस्थं - प्रयच मे, “यशसाधनभूता या विश्वस्याघप्रणाशिनी । विश्वरूपधरो देव : प्रीयतामनया गवा ॥ गवामङ्गेषु तिष्ठन्ति भुवनानि चतुर्दश । तस्माद्स्याः प्रदानेन अतः शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ मया करिष्यमाणस्य रुद्रैकादशिन्याख्य महाप्रायश्चित्तकर्मणः पूर्वाङ्गं तथा इमां गां सवत्सां सदक्षिणाकां सताम्बूलां आदित्यात्मक श्रीरुद्रप्रीति कामयमानः श्रीरुद्रस्वरूपाय ब्राह्मणाय तुभ्यमहं सम्प्रददे । नमः न मम; इति गां दत्वा,

नान्दीश्राद्धं कुर्यात् । अद्य पूर्वोक्त – शुभतिथौ श्री- । परमेश्वरप्रीत्यर्थं मया संकल्पितरुद्रैकादशिन्याख्य महाप्राय- श्चित्तकर्माङ्गं पितृणामक्षय्यतृप्त्यर्थं आभ्युदयिकं हिरण्यरूपे- णाद्य करिष्ये । तदङ्गं स्वस्तिपुण्याहवाचनं च करिष्ये । नान्दी- श्राद्धमामरूपेण हिरण्यरूपेण वा कुर्यात् ।

அத வுணவாா஁ம் । "விணுதூதூன த்ரி஁யூதிகாந் யு஁மாந் ஁ரா஁யாந் ஁ஜயேத் । ஁ஜநாஸ஁வே ஁ஜநபர்யாஸிமா- மாத்ர ஁ரண்யம் வா தத்யாத் " இதி ஁஁ாணவே । ஁ரண்ய஁ர்ப் ஁ரயத்஁ ஁ - ஁யா ஁஁கல்பிதரூதூகாதிந்ய ஁ய ஁஁ா஁ாயத்ரித- ஁ர்ப்ண: ஁ராத்தா஁஁த்வீன வி஁ிதே அஸ்திந் வுணவாா஁தூ கீசவாதிநாந் த்வாதிசாநாந் விணுநாந் ஁ரீத்யர்த் இமாநி ஁ரண்யாநி நாநா஁த்ரே஁ய: ஁ரா஁யணே஁ய: ஁஁஁ரததே - கூணபக்சே ஁஁கர்ப்ணாதிநா஁தி வக்தவ்யம் । ஁கலபக்சே கீசவாதிநா஁தி ।

அதாத்தார்ய் க்ரத்விஜத்ர வூணுயாத் । ஁காதிச ரூத்ர஁ரதிமா ஁ஜார்த் ஁காதிச க்ரத்விஜ:, ஁஁஁஁ிவபத்தாயதந ஁ஜார்த் ஁஁ க்ரத்விஜம் அ஁த்ய த்வாதிச க்ரத்விஜூ வூணுயாத் । ஁காதிசரூத்ராணி ஁஁ிதூகாதிசரூத்ராநாந் நா஁நி: -

தூர்வூத்திரூசநூமா த் நியுத்ஸ஁ர்பிரிளா஁கா ।
இராவிதூஸூதாதிகூ ரூத்ராணயூ ரூத்ரவல்ல஁: ॥
஁஁ாதேவரிசவூ ரூத்ரத்ரத்ரக்ரூ நூலலூ஁ித: ।
இசாநூ விஜயூ ஁஁ூ தேவதேவூ ஁வூத்ரவ: ॥
அதித்யாத்஁கரூத்ரத்ர ரூத்ரா ஁காதிச ஁஁ூதா: ।

- 1) தூதேவ்யா஁யரூத்ராணி஁தே ஁஁ாதேவரூத்ர஁ரதிமா஁ஜா -
ஜ஁஁ூ஁ கர்ப்ணி க்ரத்விஜம் த்வாந் வூணே ।
- 2) வூத்திதேவ்யா஁யரூத்ராணி஁தே ஁ிவரூத்ர஁ரதிமா .... வூணே ।
- 3) உசாநாதேவ்யா஁யரூத்ராணி஁தே ஁஁ாரூத்ர஁ரதிமா ... வூணே ।
- 4) உ஁ாதேவ்யா஁யரூத்ராணி஁தே த்ரத்ரக்ரூரூத்ர஁ரதிமா... வூணே ।
- 5) நியுதேவ்யா஁யரூத்ராணி ஁தேநூலலூ஁ிதரூத்ர ஁ரதிமா... வூணே ।
- 6) ஁஁ிதேவ்யா஁யரூத்ராணி ஁தேதேசாந ரூத்ர஁ரதிமா ... வூணே ।
- 7) இலாதேவ்யா஁யரூத்ராணி஁தேத்ரிஜயரூத்ர஁ரதிமா.... வூணே ।
- 8) அ஁஁ிகாதேவ்யா஁யரூத்ராணி஁தே ஁஁ரூத்ர஁ரதிமா வூணே ।
- 9) இராவிதூதேவ்யா஁யரூத்ராணி஁தே தேவ தேவரூத்ர஁ரதிமா.... வூணே ।
- 10) ஁ூதாதேவ்யா஁யரூத்ராணி஁தே஁வூத்ரவ ரூத்ர஁ரதிமா வூணே ।
- 11) தூகூதேவ்யா஁யரூத்ராணி஁தேதாதித்யாத்஁க ரூத்ர஁ரதிமா.... வூணே ।
- 12) ஁ரீ஁஁஁஁ிவபத்தாயதந஁ஜாகர்ப்ணி ஁வநே த்ரத்விஜம் த்வாந் ... வூணே ॥

सर्वेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो नमः । "सर्वे स्वकर्मकुशलाः सर्वे श्रीरुद्ररूपिणः । सश्रद्धं कर्म निर्वर्त्य कृतार्थं कुरुतादरात् ॥" इति ऋत्विजः संप्रार्थ्य संभारानाहरेत् ।

विनष्टश्रीपुनःप्राप्तिहेतुचितरङ्गवल्लीसमलंकृतं, विधि- विधानातिक्रमसञ्जातकोपपरिवार देवताप्रसादक कदलीस्तम्भो- भयसंवृतं, त्वगस्थिरो मरुधिरादिगतसकल रोगाभिशामक- क्रमुकपूगपरिवृंहितं चिन्तितैहिकामुष्मिक फलप्रापक नारिकेल- फलपरिकर्मितं, भूम्यादिवरभूतवेतलादिपीडानिवार कवितान- शोभितं, मनुष्यतिर्यगाद्याधिपत्यप्रापकविचित्र वेदिकास मल- कृतं मनृपं निर्माय तन्मध्ये गोचर्ममात्रं भारद्वयत्रीहौन्, तदुपरि तदर्धतण्डुलान्, प्रस्थद्वयमाषान् पादप्रस्थतिलांच निक्षिप्य, "ब्रह्मजज्ञान" मित्यादिमन्त्रैः प्रागुत्तरापवर्ग तिस्र- स्तिस्रो रेखा विलिख्य, प्रागग्रान् दर्भानास्तीर्य, कलशानव्रणान् तन्तुवेष्टितान् प्राच्यां श्रीन् प्रतीच्यां त्रीन्, अवाच्यां द्वौ उदीच्यां द्वौ, मध्ये एकमिति क्रमेण स्थापयित्वा गन्ध- कुङ्कुमाक्षतपुष्पवस्त्रादिभिरलंकृत्य, " ब्रह्मजज्ञानं ", "देवीः", "आपो वै " प्रणयति" इत्यादिमन्त्रैः अद्भिः कलाशान् पूरयित्वा, "इमम्मे गङ्गे - अर्णवः " इत्यभिमन्त्रय, " देवोवस्सविता " इत्युत्पूय, "सहि रत्नानी " ति रत्न निधाय, कूर्चाः 'वृक्षराज - "नारिकेल -" इति सूक्तवाक्यैः पञ्चत्वक पञ्चपल्लवकूर्च (उदशिख) नारिकेलांश्च निधाय, सर्वेषु कलशेषु वरुणमावाह्य, षोडशोपचारैस्सपूज्य, ऋत्विग्भिरसद मद्वाभ्यासजपं कुर्यात् ।

अथ प्रतिमापूजा । कलशशङ्कपीठपूजाः कृत्वा प्रतिमासु देवता आवाह्य आसनाचुपचारैः पूजयेत् ।

ध्यानश्लोकाः -

- 1) अप्राकृतशरीरं तमतिमन्मथ सुन्दरम् ।
धृतरीतिघनीभूतसच्चिदानन्दविग्रहम् ॥
- 2) सर्व लक्षणसंपन्नं सर्वावयवशोभनम् ।
सर्वातिशयसंयुक्तं सर्वा भरणभूषितम् ॥
- 3) शुद्धस्फटिकभाशुभ्रं तटिलिङ्गजटा घरम् ।
द्रुतमकुटं सौम्यं चन्द्रशेखरमीश्वरम् ॥
- 4) कुन्दमन्दस्मित - स्मेरपञ्चवक्त्रं महेश्वरम् ।
प्रतिवक्त्रस्फुटनेत्रत्रयं दशभुजं शिवम् ॥

- 5) ரன்குண்டலஹ்தகர்ண கண்டகாலிமஹுஷணம் ।
தக்சிணே ஶூலவஜ்ராதிபர்ஸ்வஹயமுதிரிகா: ॥
- 6) தாமகே தததம் நா஑பாஸதண்டானலாங்குஸாந் ।
திவ்ய஑ோரோகநா஑ந்஢மால்யஹர் தராங்கரம் ॥
- 7) வந்தாருஸர்வஸ்ரீதானகல்பவூக்ஷமுமாபதிம் ।
பத்யாஸநஸ்த்஢ பார்ஸ்வஸ்தநந்நதந் சிந்தயேத்வி஢ும் ॥
- 8) த்யாயேநிரா மயம் வஸ்து ஶுஸ்திஸ்திதிலயாதிபம் ।
நிர்஑ுண நிஷ்கலம் ஶாந்த மனோவாசா ம஑ோசரம் ॥
- 9) ஶுத்தஸ்ப்திகஸங்காஸம் ஜடாமகூட
ஸோ஢ிதம் । ஶ்வேத஢ூதித்ரிபுண்ட்ரேண லலாடேந விராஜிதம் ॥
- 10) வ்யா஑்ரசர்மபரீதாட்யம் நா஑ா஢ரண஢ூஸிதம் ।
஑ட்யா஑தரம் தஸ ஢ுஜம் த்ரிணேத்ரம் பஜ்வகத்ரகம் ॥
- 11) அட்யகா திரோபிதஸ்கந்஢ஹேர்மவ வூஸவா஢நம் ।
வாமானே ஶஸ்திதாம் ஑ூரீ ஶர்வா஢ரண஢ூஸிதாம் ॥
- 12) ஶுபர்ணரந்நக்சிதமகூடேந விராஜிதாம் । லலாடபத
ஸராஜத்ஸல஑ந்திலகாஜ்ஜிதாம் ॥
- 13) ராஜீவாயதநேலாம் தாம் தாடட்யகா஢ரணோஜ்வலாம் ।
தா஢்வூலசர்வணரதாம் ரக்தஜிஹ்வாவிரா ஜிதாம் ॥
- 14) ஶுத்தமூக்திகஸசுசுதாய த்விஜபங்க்திவிராஜிதாம் ।
முக்ஷதர்பணவூத்தா஢ுதுகாம் பாடலாதராம் ॥
- 15) பதாகா஢ரணோ பதாம் முக்தாஹரோபஸோ஢ிதாம் ।
ரந்நகட்யகண கே யூர் விலஸத்கர ஶோ஢ிதாம் ॥
- 16) ஑ூஸு஢்஢வஸ்த்ரஸராஜத்ரரந்நகாஜ்ஜிவிராஜி தாம் ।
கதலீலலிதஸ்த஢்஢ஸந்நி஢ோருத்யாந்விதாம் ॥
- 17) ஶ்ரீயா விராஜிதபதாம் ஢க்ததாணபராயணாம் ।
஢ாஸ்வதுத்பலபத்ரா஢ாம் நீலகூஜ்ஜிதமூர்த்யாஜாம் ॥
- 18) மல்லிகாமாலதீதிவ்யபுஷ்பமங்குல குந்தலாம் ।
ரந்நகோடீர஢ாதிதாம் பாலசந்ந்ரவிஸேஸிகாம் ॥
- 19) ஶலீலஜ்ஜதலஸ்ரீ஢ூந்நாஸாகல்பஸ்புர்ந்நுக்ஷோம் ।
ரந்நதாடட்யக கர்ணாந்தநேத்ராம் ஢ி஢்வரதசுசுதாம் ॥

- 20) ரத்னத்ரவேயஹரதீகட காட்குடமே஖லாம் ।
அதவத்ததநுத்துட்குஸ்கிதபீநபயுதராம் ॥
- 21) தநுமத்யா ப்ருதூத்ருதீ பீதசூக்ஷமதரா஑ராம் ।
தக்ஷபாண லசத்ஸ்வர்ணபட்கலீலாயுகபுரியாம் ॥
- 22) தண்டவம்஑ஸ்தவாம்ஸ்ரீ பாணரம்யா ஸிவபுரியாம் ।
ஸ்கிதரம்஑ுரகா காமதூணீரகய கட்கிகாம் ॥
- 23) ஸிவஸி஑்஑ாஸநாஸீநா ஹ்ஸகாதயபதாம்஑ு காம் ।
ஸர்வதனுகுணாகரா கி஑்஑ிலலகானதானாம் ॥
- 24) பாஸ வி஑்஑ேதீநீ ஸாக்ஷாத்ஸ஑்஑ிடானந்஑ரூபிணீம் ।
ஸதாஸிவபதத்நீந்ர ஑ா஑ுதுணிமாतरம் ॥
- 25) சமஸ்தகூரீலக்ஷம்யாதிஸக்தி஑்஑கரஸ்ய நாயிகாம் ।
அந்யுந்யாஸ்க்ஷிஸ்த஑்஑஑்஑ா஑ு கூரீஸ஑்஑கரஸ்ஸிதம் ॥
இதி புதிமாஸு தத்ததேவதா த்யாயேத் ॥ அத புராணபுதிஸ்தா கुर்யாத் ।

1) அதாवाहनम् "த்ருயம்஑கம் யகாம஑ே - அமருதாத்", "கூரீமிமாய வ்யுமந்", நமஸ்தே ருத்ரமந்யலே உத்ते நம:", "ஔ் ஹீ நமஸ்கிஸாவாய", "ஸத்யுகாதம் புரபத்யாமி ஔ் ஑ூர்஑ுவஸுஸுரூ, அஸ்யா புதிமாஸா தத்ததேவதா அவா஑யாமி । இத்யாவா஑்ய । "அவா஑ிதூ ஑வ " இத்யாதி நிவேதநாந் கुर்யாத் ।

2) आसनम् - முக்தாவீதூய் ஑வ஑ிதம் காம்஑ூநதபுரிஸ்குதம் । ஸி஑ாஸநம் மயா தத் அஸ்கிந் ஸாம்஑ ஸ்திரூ ஑வ ॥ "யாத இஸுஸ்கிஸவதமா ஸிவம் மூடய ", ஔ் ஹீ நமஸ்கிஸாவாய, " ஑த்யு காதாய வு நமூ நம:", ஆஸநம் சமர்பயாமி ।

3) पाद्यम् - கைலாஸவாஸிந் தேவேஸ ஑தாஸிவ நமூஸ்து தே । பாத்யம் கு஑ாண ஑கவந் ஑க்த்யா தத் மயா புர஑ூ ॥ "யாதே ருத்ர ஸிவா அ஑ி஑ாக்ஷி஑ி ", ஔ் ஹீ நமஸ்கிஸாவாய, "஑வே ஑வே நாதி஑வே ஑வஸ்வ மா" பாத்யம் சமர்பயாமி ।

4) अर्घ्यम् - கைலாஸஸி஑ுரே ரம்யே மண்தபேஸ஑ிலதேவதூ: । ஑ுபூகித கு஑ாணா ஑க்த்யா தத் மயா புர஑ூ ॥ "யாமிஸு கிரிஸந் தஸ்தே. - ககத் ", ஔ் ஹீ நமஸ்கிஸாவாய, " ஑வூத்ரவாய நம:" அத்யம் சமர்பயாமி ।

5) ஆகமனீயம் - நமஸ்துப்யம் த்ரீநேத்ராய ச்ருஷ்டிஸ்தித்யந்த காரிணே । க்ருஹாணாகமனீயம் தே மயா தத் க்ருபானிதே ॥ "சிவேன வகஸா த்வா அஸத் ", ஓம் ஹீம் நம: சிவாய, "வாமதேவாய நம:, ஆகமனீயம் சமர்ப்யாமி ।

6) மதுபர்க் - ததிக்ஷீர஫லூர்யுக்தம் மத்வாக்யேன சமந்வி - தம் । மதுபர்க் க்ருஹணேம் மயா தத் சிவ த்ரஹோ ॥ "அத்யவோக ததிகவக்தா யாதுதான்ய:", ஓம் ஹீம் நம: சிவாய, "த்யேஷ்டாய நம:" மதுபர்க் சமர்ப்யாமி ।

(பக்யகவ்யம்- பக்யகவ்யாபிஷேகம் தே கரிஷ்யாமி கவாம் பதே । அங்கீகூருஷ்வாம்பயா த்வம் தேநாஹமபிஷேகயே ॥ பக்யகவ்யம் சமர்ப்யாமி । பக்யாமृतம் மஹாதேவ சர்க்ராஸஹிதம் த்ரஹோ । க்ருஹாண பார்வதீநாத்ர மயா தத் சிவத்ரத ॥ பக்யாமृतம் சமர்ப்யாமி । ஸுத்யூர்கோத கைர்திவ்யஸ்தீர்தானீதேஸுஸீதலூ: । அபிஷேகம் கரிஷ்யாமி அபிஷேகத்ரீயாவ்யய ॥ கங்கோதகஸ்த்நானம் சமர்ப்யாமி । கடுலீ பநஸத்ராக்ஷாக்ரூதமுக்ய஫லாதிபி: । அபிஷிபக்யாமி தேவேஷ துஷ்டோ தவ ஫லத்ரத ॥ ஫லாபிஷேகம் சமர்ப்யாமி । கோதூதக்ஷீரததிகிபி ரிஷுமாக்ஷிகபக்யகை: । அபிஷிபக்யாமி காரீரீஷ த்ரீதோ தவ சிவாயுத ॥ க்ஷீராபிஷேகம் சமர்ப்யாமி ।)

7) ஸ்த்நானம் - தாலேந்ருஷோதிகததீர்தரூப கிதாத்மக । பாஹி மாம் க்ருபயா சாம்ப சதாசிவவபுத்ர ॥ "அஸோ யஸ்தாத்த்ர: ங்மஹே ", ஓம் ஹீம் நம: சிவாய, "த்ரேஷ்டாய நம:" ஸ்த்நானம் சமர்ப்யாமி । ஸ்த்நானான்த்ரம் ஆகமனீயம் சமர்ப்யாமி ।

8) வஸ்த்ரம் - துகூலயுகலம் ஸ்வக்ய் ஸ்வர்த்நதந்ருவிநிர்மிதம் । திகம்ப்ர ஸ்வபையாமி க்ருஹாண த்ரயா மதூ ॥ "அஸோ யோ வஸர்தி - மதூயாதி ந:", ஓம் ஹீம் நம: சிவாய, "ரூதாய நம:", வஸ்த்ரம் சமர்ப்யாமி ।

9) த்பவீதம் - காப்யநம் த்ரஹ்ஸூத்ரம் க ராகதம் க்ரோபவீத கம் । தந்ருநா நிர்மிதம் காபி த்பவீதம் க்ருஹாண த்ரோ: ॥ "நமோ அஸ்து நீலத்ரீவாய நம:" ஓம் ஹீம் நம: சிவாய, "காலயா நம:" த்பவீதம் சமர்ப்யாமி ।

10) கந்ருத: - த்ரீகந்ருதம் கடுகூமூர்மித்ரம் கதூரண மனோஹரம் । அந்யூர்ஸுகந்ருதிக்ரூதம் சங்க்ருஹாண மஹேத்ர ॥ । "த்ரமுக்ய தந்ருவஸ்த்ரம் த்ரகவோ வப ", ஓம் ஹீம் நம: சிவாய, "கலவிகரணாய நம:" கந்ருதாந்ருதாரயாமி ।

அக்தான் தவலான் திவ்யான் ஶாலேயாஸ்திலதண்டுலான் । அஃமூர்தே மஹாடேவ மயா
தக்தான் தூஹாண தோ: ॥ அக்தான் சமர்ப யாமி । கேயூரகடகாடீஸ்ச கடீஸூத்ராங்குலீயகை: ।
நூபுரே: தாட யோஸ்தீவ தூஹாணாஹரணானி தோ ॥ அஹரணம் சமர்பயாமி ।

11) புஷ்பமாலா - மாலயானி ச ஸுதந்ஹீனி நீலோத்பல கृतானி ச । மயா஽஽ஹதானி
புஷ்பாணி ஸ்வீகூருஷ்வ தயானிதே ॥ "அவதத்யதநு: தவ", ஓம் ஹீம் நம: ஶிவாய, "தலவி
கரணாய நம:", புஷ்பமாலா சமர்பயாமி ।

அதாடூதபூதா -

ஓம் ஹராய நம:	-	தாடீ பூதயாமி
ஓ ஶட்கராய நம:	-	குல்துஃ பூதயாமி
ஓ ஶம்தவே நம:	-	தங்கே பூதயாமி
ஓம் ஶிவாய நம:	-	தானுநீ பூதயாமி
ஓம் அநதாய நம:	-	஀ரூ பூதயாமி
ஓம் துதாபதயே நம:	-	குஹம் பூதயாமி
ஓம் ஹிரணயரேதஸே நம:	-	கடீ பூதயாமி
ஓம் விஸ்துததாநாய நம:	-	நாதிம் பூதயாமி
ஓம் ததகதுகூஷ்யே நம:	-	கூஷி பூதயாமி
ஓ விஸாலாய நம:	-	஀ர: பூதயாமி
ஓம் தரமாத்மநே நம:	-	ஹதயம் பூதயாமி
ஓ ஀ர்ததாஹவே நம:	-	தாஹூந பூதயாமி
ஓம் நீலகண்தாய நம:	-	கண்தம் பூதயாமி
ஓம் நாதாஹரணாய நம:	-	கணீ பூதயாமி
ஓம் துரிதரஸந்த்ரே நம:	-	முக்தம் பூதயாமி
ஓம் இந்ருதநிநேத்ராய நம:	-	நேத்ராணி பூதயாமி
ஓம் விஸாலதாலாய நம:	-	லலாதம் பூதயாமி
ஓ தடாதராய நம:	-	ஶிர: பூதயாமி.
ஓம் மஹாடேவாய நம:	-	ஸர்வாணயதூதானி பூதயாமி ।

14) नैवेद्यम् - षड्लैश्च समायुक्तं नानाभक्ष्यससम्बि तम् । नैवेद्यं ते मया दत्तं गृहाण परमेश्वर. "नमस्ते अस्त्वायुधाय - धन्वने", ओं ह्रीं नमः शिवाय, "सर्वभूत दमनाय नमः", नैवेद्यं समर्पयामि । आचमनीय समर्पयामि ।

15) ताम्बूलम् - पूगीफलैस्स कर्पूरैर्नागवल्लीदलैर्युतम् । एला चूर्णयुतं देव ताम्बूलं प्रतिगृह्यताम् ॥ "परिते धन्वने निधेहितम्", ओं ह्रीं नमः शिवाय, "मनोन्मनाय नमः" कर्पूरताम्बूलं समर्पयामि ।

153

விதானேன த்வாமுத்ரிச்ய க்ருதேன மே । துத்ரோ தூத்வாத்ர சன்சாரசா஑ரான்த்மா சமூத்ர ॥ யசோ தேஹி
 ச்ரியம் தேஹி மூக்ஷிகம் தேஹி த்யானிதே । ஆயுராரோ஑்யமக்ஷிலம் விதவம் தேஹி மே த்ரதோ ॥ அரோ஑்யம்
 தாரவதீ நாத்ர தலம் சௌதா஑்யமேவ ச । தேஹி தத்தித்ர த்வயீசான சர்வாதீத்ர ச தேஹி மே ॥
 நிராமயமமாக்கான்த நிராதாத்ர நிரந்தரம் । க்ருத்வா விவேகமதூநா தேஹி மே கரூணானிதே ॥ இஹ
 தோ஑ான்த்ர சமஸ்தான்த்ர தத்வான்தே மூக்ஷதோ தவ । ம்ருத்யுஜ்ஜயாய ருத்ராய நீலகண்டாய சந்தவே ॥
 அம்துதேசாய சாம்த்வாய மஹாதேவாய தே நம: । சர்வமடூ்ரலமாடூ்ரல்தே சிவே சர்வாத்ரத்சாதிகே ।
 சரண்தே த்ரயம்த்வகே ஑ூரிர நாராயணி நமோஸ்து தே । அதராத்ரத்சஹசூரணி க்ருயந்தேஹ்நிசம் மயா ।
 தாசோஜயமிதி மாம் மத்வா க்ஷமஸ்வ கரூணானிதே ॥ இநி சந்த்ராத்ரத்ய, அநந்த்ரம் க்ருக்ஷித்ரத்சஹ
 ச்ரீருத்ர த்ரத்ச்ர மேகாதசவாரமாவத்ரத்யேத் ।

அத்யத்ரதானத்ரூகா:

- 1) ஆதீத்யாத்ரதக சந்தேச ஑ூத்ரதேரக தூர்ஜதே ।
 ஑ூஹாணா மயா தத்ரத்ர தீக்ஷாதேவ்யா சஹ த்ரதோ ॥
 தீக்ஷாதேவீசஹிதாதீத்யாத்ரதக ருத்ராய நம: இதமத்யம் ।
- 2) மஹாதேவ மஹானந்த தீதேவ்யாசஹிதானத ।
 இதமத்யே த்ரதாஸ்யாமி சர்வசதாபநுத்ரதே ॥
 தீதேவீசமேத மஹாதேவருத்ராய நம: இதமத்யம் ।
- 3) சிவாய த்ரதீதூர்ணாய சர்வரோ஑நிவ்ருத்ரதே ।
 வ்ருத்ரதீதேவீசமேதாய துத்யமத்யம் ததாம்த்ரஹம் ॥
 வ்ருத்ரதீதேவீசமேதசிவருத்ராய நம: இத மத்யம் ।
- 4) ருத்ராய ச நமஸ்துத்யமூசனாததே நம: ।
 த்ரதீ தாத்ரத்யத்ர த்ரதாஸ்யாமி சர்வசத்ருநிவ்ருத்ரதே ॥
 உசனா தேவீசமேத மஹாதேவ ருத்ராய நம: இதமத்யம் ।
- 5) சடூ்ரகராய நமஸ்துத்யம் உமாதேவீ யுதாய ச ।
 துதாம்த்யம் த்ரதாடாய வ்யாதிதீடானிவ்ருத்ரதே ॥
 உமா தேவீசமேதசடூ்ரகருத்ராய நம: இதமத்யம் ।
- 6) நீலலோஹித வித்ரதேச நியுதேவீயுதத்ரதோ ।
 இதமத்யம் ஑ூஹாண த்வம் துத்ரத்ரஹநிவ்ருத்ரதே ॥
 நியுதேவீசமேதநீலலோஹிதாய நம: இதமத்யம் ।

- 7) ईशान सर्वविद्यानां सर्पिर्देवीपते प्रभो ।
गृहाणार्घ्यं नमस्तेऽस्तु सर्व विद्याफलप्रद ॥
सर्पिर्देवीसमेतेशानाय नमः इदमर्घ्यम् ।
- 8) विजयाय नमस्तुभ्यं विश्वेशेलापते विभो ।
मया दत्तं गृहाणायं सर्वकामसमृद्धये ॥
इलादेवीसमेत विजय रुद्राय नमः इदमर्घ्यम् ।
- 9) भीमरूपाय पापानां अभीमाय महात्मनाम् ।
अम्बिकापतये तुभ्यं ददद्भ्यर्घ्यं भयशान्तये ॥
अम्बिकादेवी समेतभीमाय नमः इदमर्घ्यम् ।
- 10) देवदेव महादेव प्रपन्नार्तिं हराव्यय ।
इरावतीप्राणनाथ ददेऽयं पुत्रवृद्धये ॥
इरावतीदेवी समेतदेवदेवाय नमः इदमर्घ्यम् ।
- 11) भवोद्भव नमस्तेऽस्तु सुधयासहितानघ ।
भक्त्याहं प्रददाम्यर्घ्यं सदा मङ्गलभावन ॥
सुधादेवीसमेतभवोद्भवाय नमः इदमर्घ्यम् ।
- 12) बाण रावणचण्ड दैः साम्नोद्गीत नमोऽस्तु ते ।
कात्यायनीपते तुभ्यं ददाम्ययं गृहाण भोः ॥
सामगानप्रियसाम्बशिवाय नम बृहमर्घ्यम् ॥

प्रथमवाररुद्रजपान्ते अद्यपूर्वोक्त - शुभतिथौ - कर्मणि प्रथमवाररुद्र जपान्ते अर्घ्यप्रदानं फलदानं च करिष्ये इति संकल्प्य, अर्घ्यं फलदानं च कृत्वा, अनेन प्रथमवाररुद्र जपेनार्घ्यप्रदानेन च आदित्यात्मकश्रीरुद्रः प्रीयताम् । एवं सर्वास्वप्यावृत्तिषु कुर्यात् ॥

अथ होमविधिः

अथाचार्यं कुम्मानां ईशान दिग्भागे यथाशास्त्रं कुण्ड निर्माय स्थण्डिलं वा परिकल्प्य उल्लेखनादि, स्वगृहोक्त विधिना मुखान्तं कृत्वा तस्मिन्नुद्गीत आदित्यात्मक रुद्रमावाह्य "नमस्ते रुद्रमन्यवे" इत्यादिभिः मन्त्रैः पर्ववत्पूजां कुर्यात् । अथ चरु अपयित्वा, "अभिधार्य" इत्यादि कृत्वा, अवदानधर्मेणावदाय "असौ यस्ताघ्न" इति पुरोनुवाक्यामनुष्य, "असौ योष - संपति" इति याज्यया जुहोति ।

आदित्यात्मकरुद्रायेदं न मम इति त्यागः । अथ ऋस्विग्भिस्सह
वृक्ष्यमाणप्रकारेणाज्याहुतीः जुहुयात् ।

अष्टाचत्वारिंशद्वा विभागपक्षः

ஸ்ரீ ருத்ரபிரச்நத்தை 48 பாகமாகப் பிரித்து
ஹோமம் செய்யும் முறை.

"नमस्ते रुद्रप्रन्यव" इति प्रथमानुवाकगतपञ्चदशमि ऋमि पञ्चदशाहुतयः । (15)

"नमो हिरण्यबाहवे" इत्यादिभिरष्टमिनुवाकः अष्ट हुतयः । (8)

"द्रापे अन्धसस्पते" इत्यनुवाकगतद्वादशमिः ऋग्भिः द्वादशाहुतयः । (12)

"सहस्राणी" त्यनुवाकगत त्रयोदश मिः मन्त्रैः प्रयोदशा हुतयः । (13)

आइत्याष्टाचत्वारिंशदाहुतयः ।

अथाचार्यः "मस्ते रुद्रमन्यवै" इत्याद्या ऋचा "नमो रुद्रेभ्यः ये दिवि"
इत्यन्तिमैन यजुषा च द्वे आहुती जुहुयात् । "अन्नाविष्णू" इत्यादि चमकप्रश्ने
प्रत्यनुवाक मेकैका माहुति जुहुयात् । अग्नाविष्णुभ्यामिदं न मम ॥

ततो वसोर्धारा - अथाचार्य एव वसोर्धारी जुहुयात् । "अग्नाविष्णू" इत्याद्या
ऋचा चतुर्गृहीतेन हुत्वा, पात्र प्रयोगकाले सादितामौदुम्ब दीर्घा सुचं अगौ प्रतितथ्य
दर्भेस्समृज्य, पुनः प्रतितव्य, प्रोक्ष्य, निधाय, दर्भानद्भिः संस्पृश्य, मसौ प्रहृत्य, तामेव
सत्रमादाय, तस्यामाज्यं निनीय तिष्ठन् उरस्समधारयन् अविच्छिन्नया आज्यधारया"
"वाजका मे" इत्यारभ्य, "भुषनवाधिपतिश्च स्वाहा" अत्यन्त पटन वसोर्धारां जुहुयात्
। अग्नाधिष्णुभ्यामिदं न मम । वसोधन काले सामगाः वैष्णव- रौद्र रेन्द्र से श्वानर
ज्येंद्रलाम. नि गायेयुः । आचार्याय गां दक्षिण व दद्यात् । अथावार्थः स्विटकृज्जया
दिकं समाप्य "मानो महान्तं", "मानस्तीक" इति द्वाभ्यां बलिं दत्वा अग्युपस्थानं
कुर्यात् । ऋम्बिग्निरसह पुनः पूजां कृत्वा, देवता उदास्य, वैदिकमः त्रैः यजमानं
सपरिवार प्रोक्ष्य मन्त्रोदक प्राशयेत् ।

अथ यजमान आज्यावलोकनं निरीक्षिताज्यदामं च कुर्यात् । तत आचर्येण
त्र.त्विग्नियामिपिको व्यजमानः शुक्रवत्र पुण्ड्रा विधारणं कृत्वा आईवस्त्र शनं कलश
वस्त्र प्रतिमा दानं उत्तराङ्गगोदान, वैष्णवश्राद्ध, पञ्चदान, दशान भूरिदान फलहान
दिकं च यथाशक्ति कुर्यात् । आचार्याय गोमिथुनं दत्वा, आशिन्नो वाचयित्वा,

ब्राह्मगान् भोजयित्वा बन्धुभि रिट्रादिभिश्च सह स्वयं भुख्रोत ॥ एवं कृते सर्वारिषशान्तिः भवति । सर्वान् कामानवाप्नोति । सर्वेभ्यः पापेभ्यः विमुच्यते ॥

इति श्रीरु काशिनी प्रयोगः समाप्तः ॥

"सहस्र णि सहस्रशः" इत्यनुवाकेन त्रयोदश नमस्काराः कार्या इत्युक्तम् ।
अयमन्त्र विभागप्रकारः -

- 1) सहस्राणि – भूम्यां । तेषां - तन्मसि ।
- 2) अस्मिन्महत्यर्णवे ... .. ।
- 3) नीलग्रीवाशितिकण्ठाः ... .. ।
- 4) नीलग्रीवाः शितिकण्ठा दिवम् ... .. ।
- 5) ये वृक्षेषु सस्पिञ्जरा ... .. ।
- 6) ये भूतानामधिपतय ... .. ।
- 7) ये अन्नेषु विविध्यन्ति ... .. ।
- 8) ये पथां पथिरक्षय ... .. ।
- 9) ये तीर्थानि प्रचरन्ति ... .. ।
- 10) य एतावन्तश्च ... .. ।
- 11) नमो रुद्रेभ्यो ये पृथिव्यां येषामन्नभिषवस्तेभ्यो
दशप्राची ... .. दधामि ।
- 12) नमो रुद्रेभ्यो येन्तरिक्षेः येषां वात इषवस्तेभ्यो दशप्राची..... दधामि ।
- 13) नमो रुद्रेभ्यो ये दिवि येषां वर्षमिषवस्तेभ्यो दश प्राची..... दधामि ।

श्रीरुद्रहोमे षट्पक्षाः प्रकीर्तिताः - तेषामयं प्रकारः

1) त्रेधाविभागपक्षः अन प्रकारद्वयमस्ति ।

- 1) एकः – (1) आद्यैश्चतुर्भिर्नुवाकैः एका आहुतिः ।
(2) अपरैश्चतुर्भिर्नुवाकैः द्वितीया आहुतिः ।
(3) शेषैस्तृभिर्नुवाकैस्तृतीया अतिः ॥
- 2) अपरः (1) - "नमस्ते रुद्र" इत्यारभ्य "सभापतिभ्यश्च वो
पतिभ्यश्च वो नमः" इत्यन्तमेका आहुतिः ।
(2) "नमो अश्वेभ्यः" इत्यारभ्य "नमः पार्याय

चावार्याय च" इत्यन्त द्वितीया आहुतिः ।

(3) "नमः प्रतरणाय च" इत्यारभ्य समाप्ति

पर्यन्तं तृतीया आहुतिः ।

3) षोढाविभागपक्षः (6)

(1) "नमस्ते रुद्र" इत्यारभ्य "सभापतिभ्यश्च वो नमः" इत्यन्तं प्रथमा आहुतिः ।

(2) "नमो अश्वेभ्य" इत्यारभ्य "नमः पार्याय चावार्याय च"

इत्यन्तं द्वितीया आहुतिः ।

(3) "नमः प्रतरणाय च" इत्यारभ्य "तेषां सहस्र- योजनेवधन्वानि तन्मसि"

इत्यन्तं तृतीया ।

(4, 5, 6) "नमो रुरुभ्यो ये पृथिव्यां" इत्यारभ्य

"जम्भे दधामि" इति अनुषङ्गेण तिस्र आहुतयः ।

4) षोढशधाविभागपक्षः - (16)

(1) "नमस्ते रुद्र" इत्यारभ्य "नमस्तक्षभ्यः" इत्यन्तं प्रथमा ।

(2) "रथकरेभ्य" इत्यारभ्य "नमः स्वायुधाय च" इत्यन्तं द्वितीया ।

(3) "सुधन्वने च" इत्यारभ्य "पराची नामुखाकृधि" इत्यन्तं तृतीया ।

(4 - 16) पूर्वोक्तप्रकारेण "सहस्राणि सहस्रशः"

इत्यनुवाकं त्रयोदशधा विभज्य त्रयोदश आहुतयः ।

5) अष्टाचत्वारिंशद्वाविभागपक्षः - (48)

अयं पक्षः होमकाले प्रदर्शितः ।

6) एकोनसप्तत्युत्तरशतधा विभागपक्षः - (169)

(1) "नमस्ते" इति प्रथमानुवाकगतपञ्चदश ऋग्भिः पञ्चदशाहुतयः । (15)

(2) "नमो हिरण्यबाहवे" इत्यारभ्य "देवानां हृदयेभ्यः स्वाहा" इत्यन्तं प्रतिवाक्यं होमे क्रियमाणे एकोनत्रिंशदुत्तर शताहुतयः । (129)

(3) "द्वापे अन्धसः" इत्यनुवाकेन द्वादशाहुतयः । (12)

(4) "सहस्राणि" इत्यनुवाकेन प्रयोदशाहुतयः । (13)

ஸ்ரீருத்³தை⁴காத³ஸிநிப்ரயோக³:

மாதாமஹமஹாஸைலம் மஹஸ்தத³பிதாமஹம் |
காரணம் ஜக³தாம் வந்தே³ கண்டா²து³பரி வாரணம் ||

ஓம் ஸ்ரீக்³ணேஸாய நம: | ஸ்ரீகு³ருப்⁴யோ நம: | ஸப்⁴யான்னம் - ஸ்க்ருத்யா
னுஸாம் குர்யாத் | ஓந்நமஸ்ஸத³ஸே ஸர்வேப்⁴யோ ப்³ராஹ்மணேப்⁴யோ நம:
| ஸப்³ரத³ஸபா⁴ம் மே கோ³பாய உபாஸதாம் | யே அர்வாங்தவா புராணே -
ப்ரீணாதி | அனுஸா | அஸேஷே ஹே பரிஷத் - ஸ்வீக்ருத்ய | -

நக்ஷத்ரே - ராஸௌ ஜாதஸ்ய ஸர்மண: மம ஸகூடும்ப³ஸ்ய
ஜன்மாப்⁴யாஸாத் ஜம்மப்³ருதி ஏதத் க்ஷணபர்யந்தம் பா³ல்யே வயஸி
கௌமாரே யௌவனே வார்த⁴கே ச ஜாக்³ரத்ஸ்வப்னஸுஷுப்த்யவஸ்தா²ஸு
காம - க்ரோத⁴லோப⁴மோஹமத்³மாத்ஸர்யாதி³பி⁴ர்மனோவ்யாபாரை: ஸ்ரவண
ஸம்ப்ர்ஸன - த்³ர்ஸனரஸனக்⁴ராணனை: ஸ்ரோத்ரத்வக்³க்ஷ: ஜிஹாநாஸிகாக்³
யஜ்ஞானேந்த்³ரிய - வ்யாபாரை: வசநாதா³னவிஹரணோத்ஸர்கா³நந்த³னை:
வாக்பாணிபாத³ - பாயுபஸ்தா² ண்ய கர்மேந்த்³ரிவவ்யாபாரஸ்ச ஸம்பா⁴
விதானம், ப்³ரஹ்மஹத்யா ஸுராபானஸ்வர்ணஸ்தேய கு³ருதல்பக்³மனதத்
ஸம்ஸர்கா³க்³யபஞ்சமஹாபாதகானம், க்³ர்ப்⁴ஹனனகோ³வத⁴ஸி வலிங்க³
சாலநாத்³னம் அதிபாதகானம், கு³ர்வதி⁴-க்ஷேப-வேத்³நிந்தா³-நராஸ்வ-ரஜத-பூ⁴மி
வஜ்ரமணி ஸ்த்ரீ³-கோ³ ஸதபல தாம்ம்ரநிக்ஷேபஹரணாத்³னம் ஸம்பாதகானம்,
மாத்ருபித்ருகு³ருத்யாக³ - தடாகாராமவிக்க்ய ஆத்மார்த³பாகக்³ரியாரம்ப⁴-ஸதா³
பரானபோ⁴ஜன-அஸச்சா²ஸ்த்ராப்⁴யாஸ பரவ்ருத்திச்சே²த்³நாத்³னம்
உபபாதகானம், க்³ராஸ்வ, உஷ்ட்ர - ம்ருக³ - இப⁴ - அஜாவி - மீன - ஸர்ப -
மஹிஷவதாத்³னம் ஸங்கலீ-கரணானம், க்ருமி கீடபக்ஷிஜலசரவத⁴-ப³
லகாஷ்ட² குஸுமஸ்தேயா-தௌ³னம் மலினீகரணானம், நிந்தி³தத³நாதா³ன -
குஸீத்³ஜீவன - அஸத்ய பா⁴ஷணாத்³னம் அபாத்ரீகரணானம், மத்³யாத்³
யனாக்⁴ரேயபதா³ர்தா²க்⁴ராண - ஜிஹ்மத்வாத்³னம் ஜாதிப்⁴ரம்ஸகராணாம், நக்³
னஸ்னான - ஜனகாத்³ஏக - வசனந்தயுஷ்மச்ச³ந்த³ப்ரயோக³ - அஸ்னாதபோ⁴ஜ
நாத்³னம் ப்ரகீர்ணகானம், ஏவம் நவானம் நவவிதா⁴னம் ஜ்ஞானத:
அஜ்ஞானதஸ்ச ஸக்ருத் அஸக்ருத்³வா க்ருதானம் ஸர்வேஷாம் பாபானம்
அபனோத்³நாத்³ம்,

மம ஸகூடும்ப³ஸ்ய ஜன்மநக்ஷத்ர நாமநக்ஷத்ர ஜன்மநாமராஸி -
ஜம்மானுஜன்மத்ரிஜன்ம ஹோராத்³ரேகாண நவாம்ஸ த்³வாத்³ஸாம்ஸ
த்ரிம்ஸாம்ஸ - பஷ்டவம்ஸ பா⁴வாம்ஸ அஷ்டகவர்க³ சக்ரவஸாத் ஸாங்காதிக
ஸாமுதா³யிக - த்ரஹ உபப்ரஹ பா⁴வக்³ரஹ அரிஷ்டப்ரஹ மாரகப்ரஹ
கூரப்ரஹ க்ஷாந்திப்ரஹ - க்ஷணிகப்ரஹ ஸம்யோக³வீக்ஷண அர்த⁴பாத³ த்³
ருஷ்டிலத்தாவத³வைநாஸிக - ப்ரத்யரவ்யய ஷட்³வர்க³ஜ்ருபதே³ஹபா⁴வஜ
வஸாத் தூ⁴ன ரிப்³பா²ரிஷ்ட அஷ்டம - மாரக நீசஸ்தா²னஸ்தி²தானம் மாந்தி³

தூமகேத்வாதி³ உபக்³ரஹஸஹிதானம் ஆதி³த்யாதீ³னம் நவானம் க்³ரஹாணாம் மத்யே யே யே து³ஸ்தா³னாதி³பத்ய து³ஷ்ட - ப்ரஹயோகா³தி³ப்ரயுக்தபாபது³ஷ்டா³; யே ச நிஸர்க³த: பாபா³; தேஷா - மானுகூல்யஸித்³த்யர்த³ம், ஸரீரவாக்குடும்ப³ஸுக³பு³த்தி³காமாயுர்பா³க்³ய - த³ர்மகர்மாயாதி³ஸுப³ஸ்தா³ நஸ்தி³தானம் நிஸர்க³த: ஸுப³ராஜயோகா³தி³ - ப³லப்ரதா³னம் ஸுபா³னம் க்³ரஹாணாம் அத்யந்தாதிஸயிதஸுப³ப³லப்ரதா³த்ரு - த்வஸித்³த்யர்த, ப்ராரப்த³கர்மவஸாவஸ்யானுபா³வ்யதயா ப்ராப்தா³னம் பரக்ருதக்ரிய மாணகரிஷ்ய மாணஸகல மந்த்ர தந்த்ர யந்த்ரவிஷதூர்ணாபி³ - சாரக்ருத்யா (அ)அநாதி³ப்ரேரிதாத்யாத்தமிகாதி³பௌத்திகாதி³தை³விகதர்கி - தாபத்ப்ரத³வ்யா தீ³னம் ஆத்மாத்மீயபீடா³சிந்தனத்³ர்ஸநாதி³ஜனிதா - தீ³னம் ச நிவ்ருத்தித்³வாரா கூழிப்ராரோக்³யமன:ப்ரஸாத³குடும்ப³வ்ருத்³தி³ - பரமஸ்வாஸ்த³யாதி³ஸித்³த்யத³ம்,

ஸ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணப்ரஸித்³தா³னம் கிஞ்ஜப்யேனம்ரு தத்வம் ப்³ரஹீ³ தி மோகூஸாத³னஜப்யப்ரகே³ ஏதானி ஹவா அம்ருதஸ்ய நாம-கே³யானி, பதை³வா அம்ருதோ ப³வதி³ இதி ப்ராதா³ன்யேன மோகூ-ஸாத³னத்வேன ஜாபா³லோபநிஷத்ப்ரதிபாதி³தா³னம் "ஸதஸாகா³க்³தம் ஸாகூஷாச்ச³த ருத்³ரீய முத்தமம் | தஸ்மாத்ஜ்ஜபமாத்ரேண ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்சயதே||" இதி ஸ்காந்தா³ந்தர்க³த ஸுதஸம்³ஹிதாவச நாவக³த ஸர்வ-பாபாபனோத்³கத்வானம் "ஏகஸதம் யஜு:ஸாகா³; தாஸு ருத்³ரோபநிஷ-தா³ம்னயதே "இதி ஸர்வஸாகா³விராஜமானத்வேன பட்டமாஸ்கராதி³பி³: ஸம்³ஸ்துதானம் பூர்வோகஜாபா³லோபநிஷத்³ ப்ரஸ்னப்ரலிக்சனம்யாம் மோகூ-ஸாத³னஜப்யோபநிஷத்³ந்தராபேகூயா அத்யந்தோத்தமத்வேனாவ தான" ததா³ ப்ராஹ மஹாதே³வ: ராஜானம் ப்ரீதமானஸ: | இமானி மே ரஹஸ்யானி நாமானி ஸ்ர்ருணு சானக³ | ஸர்வவேதே³ஷு கீ³தானி ஸம்ஸார-ஸமனாகி ச | நமஸ்குருஷ்வ ஸததமேபி³ர்நாமபதை³: ஸாசி: || அத்யாய ஸதருத்³ரீய யஜுஷாம்| ஸாரமுத்தமம் | ஜயஸ்வானன்ய சேதகோ மன்யேவாஸ கமாவஸ: | ப்³ரஹ்மசாரீ மிதாஹாரோ ப்³ரஹ்மநிஷ்ட³ஸ்ஸமாவ்ரித: | ஜபேதா³மரணாத்³தம் ஸ யாதி பரமாம் க³திம் ||" இதி ஸர்வஸம்³ஸார-து³:க³ மோசகபரமஸிவ நாமானி குரும்பா³ கரம்பி³தத்வேன தாட்³ஸநம:-காரகரவிதத்வேன ச பரமக³திப்ராசகத்வாத்³ஸ்ய ருத்³ராத்யாயஸ்ய ந கேவலம் யஜுஸ்ஸாரத்வம் அபி து ஸர்வவேதோ³தமத்வமிதி கர்ம - புராணோத்³கோ³ஷிதானம், "ய: ஸதருத்³ரீயதௌ³தே, ஸ அக்³னிபூதோ ப³வதி, ஸுராபா³னாப்பூதோ ப³வதி, ப்³ரஹ்மஹத்யாயா: பூதோ ப³வதி, ஸுவர்ண ஸ்தேயா³ப்பூதோ ப³வதி, தஸ்மாத்³விமுக்தமாஸ்ரிதோ ப³வதி, அத்யாஸ்ரமீ ஸர்வதா³ ஸக்ருத்³வா ஜபேத், அனேன ஜ்ஞானமாப்னோதி ஸம்³ஸாரார்ணவ நாஸனம்" தி கவல்யோபநிஷதி³ ப்³ரஹ்மஹத்யாதி³மஹாபாதக - க்ருத்யவதா³சரிதா க்ருத்யாதி³ஸர்வபாபனி ப்³ரஹ்மணத்வேன, ஸம்ஸாரார்ணவநாஸனா த்மஸானப்ரதா³ன ஸாத³னத்வேன ச நிர்தி³ஷ்டா³னம், "ஸர்கா³த்புரா நிராலோகே யதே³த நிஷ்கலம் பரம் | சிதா³னந்த³மயம் ஜ்யோதிரஸ ஆத்மா கேவல: ஸிவ: .. ஸ ஏவாதௌ³ ரஜோருபம் ஸ்ருஷ்ட்வா ப்³ரஹ்மாணமாத்மன: |

ஸ்ரு'ஷ்டிகர்மநியுக்தாய தஸ்மை வேதா'ம்'ஸ் ச த'த்தவான் .. புனஸ் ஜக'தாமீஸ
ஆத்மதத்வைகஸங்க்'ரஹம் | ஸர்வோபநிஷதா'ம் ஸாரம் ருத்'ராத்யாயம் ச த
'த்தவான் | ஸ ஏஷ முனிபி': பூர்வௌ மம்ரீவ்யத்ரிபுரோக்'மை: . ஸஹ தே'
வைர்க்'ருதஸ்லேப்'ய: தச்சி'ண்யா ஜக்'ருஹ: ஸதம் | ஏஷ வ: பரமோ மந்த்ர:
ஏஷ வ: பரமம் தப: . ருத்'ராத்யாய ஜப: பும்ஸாம் பரம் கைவல்யஸாத'னம் |
யே மஹாபாதகையுக்தா உபபாத கினஸ் யே | ருத்'ராத்யாயஜபாத்ஸத்'ய:
தே(அ)பி யாந்தி பராம் க'திம் ||" இதி ஸ்ரு'ஷ்ட்யாதௌ ஸ்ரீபரமேஸ்வர முகா'
ரவிந்த' நிரக்'தத்வேன, ப்'ரஹ்மமரீஜ்ய த்ரிப்ரமுக'முனிவரபரம் பராக'தத்வேன,
பரமமந்த்ரத்வேன, பரமதபஸ்த்வேன, ஸர்வோப நிஷத்ஸாரத்வேன ச ப்'
ரஹ்மோத்தரக்'ண்ட' க'ண்டாகோ'ஷிதானம், "ருத்'ராத்யாயே பு'வம் ப்ராப்தே
ஸாக்ஷாத்கைவல்யஸாத'னே | பீ'தா: ப்ரது'த்'ருவு: ஸர்வே தே வை
பாதகநாயகா: || யமே விஜ்ஞாபயாமாஸு'ஸ்ஸஹ தைஸ்யோ பபாத கை: |
நரகஸ்ய விவ்ருத்'த'யர்த' ஸாதி'காராஸ்த்வயா க்ருதா: || அது'னாவர்த்திதும்
லோகே ந ஸக்தா: ஸம் ஸ்வயம் ப்ரபோ' | ருத்'ரஜாப்யப்ரபா'வேன நிர்ந்த'க்'
தா'ய்சைவ வித்'ருதா: | ப்ராமே ப்ராமே நதீ'தீரே புண்யேஷ்வாயதனேஷு ச |
ருத்'ர ஜாப்யேன பர்யாப்த கத'ம் பரிசரேமம்ஹி | ப்ராயஸ்சித்தஸஹஸ்ரம் வா
க்'ண்யாமோ ந கிஞ்சன || ருத்'ரஜாப்யம் க்ஷணேனாபி ஸோடூ'ம் ஸக்தா வயம் ந
ச | மஹாபாதக முக்'யாநாமஸ்மாகம் ஸோபஜீவினம் | ருத்'ர ஜாப்யம் பரம்
கோ'ரம் ருத்'ரஜாப்யம் மஹத்'விஷம் . | "இதி நிகி'லபாதக ப்ராயஸ்சித்தத்வேன,
ஸ்வலோகபரிபுரண காமயமப்ரேரிதம் ஹாபாதகோப
பாதகரூபகிங்கரபலாயனாத்மகபரி ப'வஜனகத்வேன, யமப'டாஸ ஹா வேத்'
னோத்பாத'கத்வேன, இதர நிகி'லப்ராயஸ்சித்தாத'ண்யத்யுத்த மத் வேன ச
தத்ரைவ ப்'ரஹ்மோத்தரக்'ண்டே' உபவரணீதானம்,

"வேத'மே கரு'ணம் ஜப்த்வா தத்'த்'வைவ விஸுத்'த'யதி | ருத்'ரைகாத'
ஸினீம் ஜப்த்வா தக்ஷணாதே'வ ஸுத்'த'யதி | வருக்ஷஸ்ய மூலஸேகேன
ஸாகா': புஷ்யந்தி வை யதா' | ஸிவே ருத்'ரஜபாத் ப்ரீதே ப்ரீதா ஏவாஸ்ய தே'
வதா: | அதோ ருத்'ரஜபாதே'வ பு'க்திமுக்தீ ப்ரஸித்'த'யத: | "இதி
ஸுதஸம்ஹிதா வசனேன, "ஸதருத்'ரானம் ஜபேத்'யஸ்து த்'யாயமானோ
மஹேஸ்வரம் | யஸ் ச ஸாக்'ர பர்யந்தாம் ஸஸைலவனகானனம் | தத்'
யாத்காஞ்சனஸம்'யுக்தாம் பூ'மி மோஷதி'ஸம்'யுதாம் | தஸ்மாத'ண்யதி'கம்
தஸ்ய ஸது'த்'ரஜபாத்'ப'வேத்" | இத்யாதி' ஸைவபுராணவசனேன,
"ஸர்வோபநிஷதா'ம் ஸாரோ ருத்'ராத்யாய: ஸமர்தி'த: | போ'கா'ர்தி'னோ
முமுக்ஷோர்வா ப்ராயஸ்சித்தார்தி'தோபி வா | ருத்'ரோபநிஷத'ம் முக்த்வா க'
திரன்யா ந வித்'யதே || ப்ரயத: ப்ராதருத்தா'ய யத'தீ'தே விஸாம்பதே |
ப்ராஞ்ஜலி: ஸதருத்'ரீய நாஸ்ய கிஞ்சன து'ர்லப'ம்|" இத்யாதி' மஹாபா'ரத
வசனேன ச ஸர்வகில்பி'ஷமோசகத்வேன, ஜபக்ஷண ஏவ ஸுத்'தி'ஜனகத்வேன,
ஸமஸ்ததே'வதாப்ரீதி நிஷ்பாத'கத்வேன, பு'க்திமுக்திப்ரஸாத'கத்வேன, அக்'
ண்ட' பூ'மண்ட'லதா'ன புண்யாதி'கபுண்யப்ரத'த்வேன, து'ர்லப'ஸமஸ்தவஸ்
துப்ராபகத்வேன ச நிர்ணீதானம், ஆதி'தோ நமஸ்காராந்தந்தோநமஸ்கார

உபாயதோ நமஸ்காரரூப ஏகோனஸப்தத்யுத்தரஸத ஸங்க்யாக மஹாமந்த்ராத் மகானம்,

ஆபஸ்தம்ப்ஸூத்ரகாரபடி²தவஸஸம்யுக்தகல்பேஷ மஹானிசயனாங்க³ ஹோமே விநியுக்தா நாமபி ஜாபா³ல மாந்தா⁴த ஸௌனக ஸாயணாசார்ய வஸிஷ்ட² யாஜ்ஞவல்க்யாவ்யங்கி³ர: ப்ரமுகை²ர்விரசிதேஷ அயஸஸம்யுக்த கல்பே த்⁴வபி த்⁴ர்மார்த்⁴காமமோக்ஷாதி³ஸமஸ்தைஹிகா முஷ்மிக புருஷார்த்⁴ ஸாத்⁴கத்வேன ப்ரக்²யாபிதானம், மஹாபா⁴ரதஸ்காந்த³ வாய்வாதி³மஹாபுரா ணேஷ புத்ரபஸுவித்³யைஸ்வயம்ப்ரத³ஸ்வேன முஹுர்முஹுருத்³கோ⁴ஷி தானம் தைத்திரீயக்ருஷ்ண வஜுர்வேத³ஸாஸ்த்ராமத்⁴யமதா க்³னிகாண்ட³ மத்⁴யவர்தினம் சதுர்வேத³ஸாரபூ⁴தானம் ஸ்ரீமத்பஞ்சாக்ஷர மஹாமந்த்ரகர் பி⁴தானம் ஸ்ரீருத்³ரமந்த்ரானம்

த்ரேதா⁴விபா⁴க³த்⁴வய, ஷோடா⁴விபா⁴க³, ஷோட³ஸதா⁴விபா⁴க³, அஷ்டா சத்வாரிம்³ஸத்⁴தா⁴விபா⁴க, ஏகோனஸஸத்யதி³கஸததா⁴ விபா⁴கா³த்மகேஷ பக்ஷேஷ அஷ்டாசத்வாரிம்³ஸத்⁴தா⁴விபா⁴க³பக்ஷமாஸ்ரித்ய த³ஸாம்³ஸ ஹோம விதா⁴ நேன ஏபி³ர்ப்³ராஹ்மணைஸ்ஸஹாசார்யமுகே³ன மஹார்ணவோக்த்ரீ த்யா ப்ராத்⁴யோ தோ³ச்யாங்க³ கோ³தா³ன நாந்தீ³ஸ்ராத்⁴த வைஷ்ணவஸ்ராத்⁴ த⁴ த³ஸதா³நாதி³மி: ஸஹ வஸோர்தா⁴ராஸஹித ஸ்ரீருத்³ரைகாத³ஸின்யாக்³ய மங்க³லப்ரத³ மஹாப்ராயஸ்சித்த கர்ம கர்த்³ம் யோக்³யதாஸித்³தி³மனுக்³ ரஹாண ||

விக்³னேஸ்வரபூஜாம் க்ருத்வா - ஸாபே⁴ ஸோப⁴னே - ஸ்ரீருத்³ரகாத³ஸி ந்யாக்³ய மஹாப்ராயஸ்சித்தம் கரிஷ்யே இதி அனுஸாவத் ஸங்கல்ப்ய; விக்³னேஸ்வரமுத்³ராஸ்ய; க்³ரஹப்ரீதிம் க்ருத்வா: ஸர்வோபகரணஸுத்⁴த⁴தே³ புண்யாஹம் வாசயித்வா, ப்ராச்யாங்க³கோ³தா³னம் குர்யாத் | கா³ம் வத்ஸம் ச பூஜயித்வா ப்³ராஹ்மணம் ஸம்பூஜ்ய, ஹிரண்யக³ர்ப⁴மர்ப⁴ஸ்த்³ம் - ப்ரயச மே, “யஸஸாத³னபூ⁴தா யா வில்வஸ்யாக³ப்ரணாஸினீ | வில்வருபத³ரோ தே³வ: ப்ரீயதாமனயா க³வா || க³வாமங்கே³ஷ திஷ்ட²ந்தி பு³வனாநி சதுர்த³ஸ | தஸ்மாத்³ஸ்யா: ப்ரதா³னேன அத: ஸாதிம் ப்ரயச்ச² மே || மயா கரிஷ்யமாண ஸ்ய ருத்³ரகாத³ஸின்யாக்³ய மஹாப்ராயஸ்சித்தகர்மண: பூர்வாங்க³ ததா³ இமாம் கா³ம் ஸவத்ஸாம் ஸத³க்ஷிணாகாம் ஸதாம்பூ³லாம் ஆதி³த்யாத்மக ஸ்ரீருத்³ரப்ரீதி காமயமான: ஸ்ரீருத்³ரஸ்வருபாய ப்³ராஹ்மணாய துப்³யமஹம் ஸம்ப்ரத³தே³ | நம: ந மம; இதி கா³ம் த³த்வா,

நாந்தீ³ஸ்ராத்⁴த³ம் குர்யாத் | அத³ய பூர்வோக்த - ஸாப⁴திதௌ⁴ ஸ்ரீ- | பரமேஸ்வரப்ரீத்யர்தே³ மயா ஸங்கல்பிதருத்³ரைகாத³ஸின்யாக்³ய மஹாப்ராய- ஸ்சித்தகர்மாங்க³ம் பித்ருணாமக்ஷய்யத்ருப்த்யர்த³ம் ஆப்யுத³யிகம் ஹிரண்ய ரூபே - ணாத³ய கரிஷ்யே | தத³ங்க³ம் ஸ்வஸ்திபுண்யாஹவாசனம் ச கரிஷ்யே | நாந்தீ³- ஸ்ராத்⁴த³மாமருபேண ஹிரண்யரூபேண வா குர்யாத் |

அதீ வைஷ்ணவஸ்ராதீதம் | "விஷ்ணுதேஸேன த்ரிப்யோதி"கான் யுக்
மான் ப்ராஹ்மணான் போஜயேத் | போஜனாஸம்பவே போஜனபர்யாப்திமாம-
மாத்ர ஹிரண்யம் வா த்யாத்" இதி மஹார்க்ஷே | ஹிரண்யகர்ப் பர்யச்ச
மே - மயா ஸங்கல்பிதருத்ராகாத்ஸின்ய க்ய மஹாப்ராயஸ்சித்த - பர்மண:
ப்ராச்ச்யாங்கத்வேன விஹிதே அஸ்மின் வைஷ்ணவஸ்ராதீதே கேஸவாதீனாம்
த்வாத்ஸாநாம் விஷ்ணுநாம் ப்ரீத்யர்தம் இமானி ஹிரண்யானி நானாகோ
த்ரேப்ய: ப்ராஹ்மணேப்ய: ஸம்பரததே - க்ருஷ்ணபக்ஷே ஸங்கர் ஷணாதீ
நாமிதி வக்தவ்யம் | ஸக்லபக்ஷே கேஸவாதீநாமிதி |

அதாசார்ய ருத்விஜஸ்ச வருணுயாத் | ஏகாத்ஸ ருத்ரப்ரதிமா பூஜார்தம்
ஏகாத்ஸ ருத்விஜ: ஸாம்ப்ஸிவபஞ்சாயதன பூஜார்த ஏகம் ருத்விஜம் ஆஹத்ய
த்வாத்ஸ ருத்விஜோ வருணுயாத் | ஏகாத்ஸருத்ராணீ ஸஹிதைகாத்ஸருத்
ராணாம் நாமானி: -

தீர்வருத்திருஸனோமா ச நியுத்ஸர்பிரிலாம்பிகா |
இராவதீஸுதாதீக்ஷா ருத்ராண்யோ ருத்ரவல்லபா: ||
மஹாதேவரிஸவோ ருத்ரஸ்ஸங்கரோ நீலலோஹித: |
ஈஸானோ விஜயோ பீமோ தேவதேவோ பவோத்பவ: ||
ஆதித்யாத்மகருத்ரஸ்ச ருத்ரா ஏகாத்ஸ ஸ்மருதா: |

- 1) தீதேவ்யாக்யருத்ராணீஸமேத மஹாதேவருத்ரப்ரதிமாபூஜா -
ஜபஹோம கர்மணி ருத்விஜம் த்வாம்' வருணே |
- 2) வருத்திதேவ்யாக்யருத்ராணீஸமேதஸிவருத்ரப்ரதிமா ... வருணே |
- 3) உஸநாதேவ்யாக்யருத்ராணீஸமேத மஹாருத்ரப்ரதிமா ... வருணே |
- 4) உமாதேவ்யாக்யருத்ராணீஸமேதஸங்கரருத்ரப்ரதிமா... வருணே |
- 5) நியுத்தேவ்யாக்யருத்ராணீ ஸமேதநீலலோஹிதருத்ரப்ரதிமா... வருணே |
- 6) ஸர்பிரதேவ்யாக்யருத்ராணீ ஸமேதேஸான ருத்ரப்ரதிமா ... வருணே |
- 7) இலாதேவ்யாக்யருத்ராணீஸமேத்தசிஜயருத்ரப்ரதிமா... வருணே |
- 8) அம்பிகாதேவ்யாக்யருத்ராணீஸமேத பீமருத்ரப்ரதிமா வருணே |
- 9) இராவதீதேவ்யாக்யருத்ராணீஸமேத தேவ தேவருத்ரப்ரதிமா....வருணே |
- 10) ஸுதாதேவ்யாக்யருத்ராணீஸமேதபவோத்பவ ருத்ரப்ரதிமா வருணே |
- 11) தீக்ஷாதேவ்யாக்யருத்ராணீஸமேதாதித்யாத்மக ருத்ரப்ரதிமா.... வருணே |
- 12) ஸ்ரீஸாம்ப்ஸிவபஞ்சாயதனபூஜாகர்மணி ஹவனே ச ருத்விஜம் த்வாம் ...
வருணே ||

ஸர்வேப்யோ ப்ராஹ்மணேப்யோ நம: | "ஸர்வே ஸ்வகர்மகுஸலா:
ஸர்வே ஸ்ரீருத்ரருபிண: | ஸஸ்ரததம் கர்ம நிர்வர்த்ய க்ருதார்தம் குருதாத்
ராத் ||" இதி ருத்விஜ: ஸம்பராத்ய ஸம்பா'ராஹரேத் |

விநஷ்டஸ்ரீபுன:ப்ராப்திஹேதுசிதரங்க³வல்லீஸமலங்க்ருதம், விதி⁴- விதா⁴னாதி
க்ரமஸ ஞ்ஜாதகோபபரிவார தே⁵வதாப்ரஸாத³க கத்⁵லீஸ்தம்போ⁴- ப⁴யஸம்
வ்ருதம், த்வக³ஸ்தி²ரோ மருதி⁴ராதி³க³தஸகல ரோகா³பி⁴ஸாமங்க- க்ரமுகபூக³
பரிப்³ரும்⁴ஹிதம் சிந்திதைஹிகாமுஷ்மிக ப²லப்ராபக நாரிகேல- ப²லபரிகர்
மிதம், பூ⁴ம்யாதி³வரபூ⁴தவேதலாதி³பீடா³நிவார கவிதான- ஸோபி⁴தம், மனுஷ்ய
திர்யகா³த்³யாதி⁴பத்யப்ராபகவிசித்ர வேதி³காஸ மல- க்ருதம்³ மந்ருபம் நிர்மாய
தன்மத்⁴யே கோ³சர்மமாத்ரம் பா⁴ரத்³வயத்ரீ³ஹெளன், தது³பரி தத்³ர்த⁴தண்டு³
லான், ப்ரஸ்த³த்³வயமாஷான் பா⁴த³ப்ரஸ்த³திலாஞ்ச நிக்ஷிப்ய, "ப்³ரஹ்மஜ்ஜ
ஞான" மித்யாதி³மந்த்ரை: ப்ராசு³த்தராபவர்க³ திஸ்ர- ஸ்திஸ்ரோ ரேகா² விலிக்
³ய, ப்ராக³க்³ரான் த³ர்பா⁴னாஸ்தீர்ய, கலஸானவ்ரணான் தந்துவேஷ்டிதான்
ப்ராச்யாம் ஸ்ரீன் ப்ரதீச்யாம் த்ரீன், அவாச்யாம் த்³வெள உதீ³ச்யாம் த்³வெள,
மத்⁴யே ஏகமிதி க்ரமேண ஸ்தா²பயித்வா க³ந்த⁴- குங்குமாக்ஷதபுஷ்பவஸ்த்ராதி
³பி⁴ரலங்க்ருத்ய, " ப்³ரஹ்மஜ்ஜஞானம்", தே³வீ:", "ஆபோ வை" ப்ரணயதி"
இத்யாதி³மந்த்ரை: அத்³பி⁴: கலாஸான் பூரயித்வா, "இமம்மே க³ங்கே³ - அர்ணவ:
" இத்யபி⁴மந்த்ரய, " தே³வோவஸ்ஸவிதா" இத்யுத்பூய, "ஸஹி ரத்னானீ " தி ரத்ன
நிதா⁴ய, கூர்சா: வ்ருக்ஷராஜ - "நாரிகேல-" இதி ஸூக்தவாக்யை: பஞ்சத்வக
பஞ்சபல்லவகூர்ச (உத³ஸிக²) நாரிகேலாம்ஸ்ச நிதா⁴ய, ஸர்வேஷு கலஸேஷு
வருணமாவாஹ்ய, ஷோட³ஸோபசாரைஸ்ஸபூஜ்ய, ருத்விக்³பி⁴ரஸத்³ மத்³தா³
ப்⁴யாஸஜபம் குர்யாத் |

அத்³ ப்ரதிமாபூஜா | கலஸாங்கபீட²பூஜா: க்ருத்வா ப்ரதிமாஸு தே³வதா
ஆவாஹ்ய ஆஸனாகுபசாரை: பூஜயேத் |

த்³யானஸ்லோகா: -

- 1) அப்ராக்ருதஸரீரம் தமதிமன்மத்³ ஸூந்த³ரம் |
த்³ருத்ரீதிக³னீபூ⁴தஸச்சிதா³னந்த³விக்³ரஹம் ||
- 2) ஸர்வ லக்ஷணஸம்பனம் ஸர்வாவயவஸோப⁴னம் |
ஸர்வாதிஸயஸம்யுக்தம் ஸர்வா ப⁴ரணபூ⁴ஷிதம் ||
- 3) ஸூத்³த⁴ஸ்ப³டிகபா⁴ஸூப்⁴ரம் தடிலிங்க³ஜடா க⁴ரம் |
த்³ரத்னமகுடம் ஸௌம்யம் சந்த³ரஸேக³ரமீஸ்வரம் ||
- 4) குந்த³மந்த³ஸ்மித - ஸ்மேரபஞ்சவக்த்ரம் மஹேஸ்வரம் |
ப்ரதிவக்த்ரஸ்பு³டநேத்ரத்ரயம் த³ஸபு⁴ஜம் ஸிவம் ||
- 5) ரத்னகுண்ட³லப்⁴ருத்கர்ண கண்ட²காலிமபூ⁴ஷணம் |
த³க்ஷிணே ஸூலவஜ்ராதி³பர்ஸ்வப⁴யமுத்³ரிகா: ||
- 6) கா⁴மகே த³த⁴தம் நாக³பாஸக³ண்டானலாங்குஸான் |
தி³வ்யகோ³ரோசநாக³ந்த⁴மால்யஹார க⁴ராம்ப³ரம் ||
- 7) வந்தா³ருஸர்வஸ்ரீதா³னகல்பவ்ருக்ஷமுமாபதிம் |
பத்³மாஸனஸ்த³ம் பார்ஸ்வஸ்த³நந்த³னம் சிந்தயேத்³விபு⁴ம் ||
- 8) த்³யாயேந்நிரா மயம் வஸ்து ஸ்ருஷ்டிஸ்தி³திலயாதி³பம் |
நிர்கு³ண நிஷ்கலம் ஸாந்த மனோவாசா மகோ³சரம் ||

- 9) ஸுத்³த⁴ஸ்ப²டிகஸங்காஸம் ஜடாமகுட ஸோபி⁴தம் |
ஸ்வேதபூ⁴தித்ரிபுண்ட³ரேண லலாடேன விராஜிதம் ||
- 10) வ்யாக்⁴ரசர்மபரீதாங்க³ம் நாகா³ப⁴ரணபூ⁴ஷிதம் |
க³ங்கா³த⁴ரம் த³ஸ பு⁴ஜம் த்ரிணேத்ரம் பஞ்சவக்த்ரகம் ||
- 11) அங்கா தி⁴ரோபிதஸ்கந்த⁴ஹேரம்ப³ வருஷவாஹனம் |
வாமானே ஸம்ஸ்தி³தாம் கௌ³ரீ ஸர்வாப⁴ரணபூ⁴ஷிதாம் |
- 12) ஸுவர்ணரத்நக³சிதமகுடேன விராஜிதாம் |
லலாடபட்ட ஸம்ராஜத்ஸம்லக்³னதிலகாஞ்சிதாம் ||
- 13) ராஜீவாயதனேலாம் தாம் தாடங்காப⁴ரணோஜ்வலாம் |
தாம்பூ³லசர்வணரதாம் ரக்தஜிஹ்வாவிரா ஜிதாம் ||
- 14) ஸுத்³த⁴மௌக்திகஸச்சா³ய த³விஜபங்க்திவிராஜிதாம் |
முக³த³ர்பணவ்ருத்தாப⁴து³காம் பாடலாத⁴ராம் ||
- 15) பதாகாப⁴ரணோ பேதாம் முக்தாஹாரோபஸோபி⁴தாம் |
ரத்னகங்கண கே யூர விலஸத்கர ஸோபி⁴தாம் ||
- 16) கௌஸம்ப⁴வஸ்த்ரஸம்ராஜத்ரரத்னகாஞ்சீவிராஜி தாம் |
கத³லீலலிதஸ்தம்ப⁴ஸன்னிபோ⁴ருத்³வயான்விதாம் ||
- 17) ஸ்ரியா விராஜிதபதா³ம் ப⁴க்ததாணபராயணாம் |
பா⁴ஸ்வது³த்பலபத்ராபா⁴ம் நீலகுஞ்சிதமூர்த⁴ஜாம் ||
- 18) மல்லிகாமாலதீதி³வ்யபுஷ்பமஞ்ஜுல குந்தலாம் |
ரத்னகோடரபா⁴தீ³ப்தாம் பா³லசந்த³ரவிஸேஷிகாம் ||
- 19) ஸலீலஞ்ஜத³லழிப்⁴ருன்னாஸாகல்பஸ்பு³ரன்முகோ³ம் |
ரத்னதாடங்க கர்ணாந்தநேத்ராம் பி³ம்ப³ரத³ச்ச³தா³ம் ||
- 20) ரத்னத்ரைவேயஹாரதீ³கட காங்க³த³மேக³லாம் |
அதிவ்ருத்தத⁴னோத்துங்க³ஸனிக்³த³பீனபயோத⁴ராம் ||
- 21) தனுமத்⁴யாம் ப்ருது³ஸ்ரோர்ணீ பீதஸூக்ஷ்மதராம்ப³ராம் |
த³க்ஷபாணி லஸத்ஸ்வர்ணபஜ³லீலாயுகப்ரியாம் ||
- 22) த³ண்ட³வம்ப⁴யஸ்தவாமஸ்ரீ பாணிரம்யாம் ஸிவப்ரியாம் |
ஸனிக்³த⁴ரம்போ⁴ருகாம் காமதூணீரஜய ஜங்கிகாம் ||
- 23) ஸிவஸிஜா³ஸனாஸீனாம் ஹம்ஸகாட⁴யபதா³ம்பு³ ஜாம் |
ஸர்வதோனுகு³ணாகாராம் கிஞ்சில்லஜானதானாம் ||
- 24) பாஸ விச்சே³தி³னீம் ஸாக்ஷாத்ஸச்சிதா³னந்த³ருபிணீம் |
ஸதா³ஸிவபதத்நீந்த³ர பா³ஹது³ணிமாதரம் ||
- 25) ஸமஸ்தகௌ³ரீலக்ஷம்யாதி³ஸக்திசக்ரஸ்ய நாயிகாம் |
அன்யோன்யாஸ்லிஷ்டஹருத்³த³பா³ஹு கௌ³ரீஸங்கரஸம்ஸிதம் ||

இதி ப்ரதிமாஸு தத்தத்³தே³வதாம் த⁴யாயேத் || அத³ ப்ராணப்ரதிஷ்டா³ம் குர்யாத் |

1) அதா³வாஹனம் "த்ர்யம்ப³கம் யஜாமஹே - அம்ருதாத்", "கௌ³ரீமிமாய வ்யோமன்", நமஸ்தே ருத்³ரமன்யலே உத்தே நம:", "ஒளம்' ஹரீம் நமஸ்ஸிவாய,", "ஸத்³யோஜாதம் ப்ரபத்³யாமி ஓம் பூ⁴ர்புவஸ்ஸுவரோம், அஸ்யாம்

ப்ரதிமாயாம் தத்தத்³தே³வதா ஆவாஹயாமி | இத்யாவாஹய | "ஆவாஹிதோ ப⁴வ" இத்யாதி³ நிவேத³னந்தம் குர்யாத் |

2) ஆஸனம் - முக்தாவைடு³ர்ய க³சிதம் ஜாம்பூ³னத³பரிஷ்க்ருதம் | ஸிம்ஹாஸனம் மயா த³த்தம் அஸ்மின் ஸாம்ப³ ஸ்தி²ரோ ப⁴வ || "யாத இஷு³ஸ்ரிவதமா ஸிவம் ம்ரு³ட³ய ", ஒளம் ஹரீம் நமஸ்ஸிவாய, "ஸத்³யோ ஜாதாய வை நமோ நம:", ஆஸனம் ஸமர்பயாமி |

3) பாத்³யம் - கைலாஸவாஸின் தே³வேஸ ஸதா³ஸிவ நமோ(அ)ஸ்து தே | பாத்³யம் க்³ருஹாண ப⁴க³வன் ப⁴க்த்யா த³த்தம் மயா ப்ரபோ⁴ || "யாதே ருத்³ர ஸிவா அபி⁴சாகஸீஹி", ஒம் ஹரீம் நமஸ்ஸிவாய, "ப⁴வே ப⁴வே நாதிப⁴வே ப⁴வஸ்வ மாம்" பாத்³யம்' ஸமர்பயாமி |

4) அர்த்³யம் - கைலாஸஸிக³ரே ரம்யே மண்டபே(அ)கி³லதை³வதை: | ஸுபூஜித க்³ருஹாணா ப⁴க்த்யா த³த்தம் மயா ப்ரபோ⁴ || "யாமிஷம் கி³ரிஸந்த ஹஸ்தே. - ஜக³த்", "ஒம் ஹரீம் நமஸ்ஸிவாய, "ப⁴வோத்³ப⁴வாய நம:" அத்³யம் ஸமர்பயாமி |

5) ஆசமனீயம் - நமஸ்துப்³யம் த்ரிநேத்ராய ஸ்ருஷ்டிஸ்தி³த்யந்த காரிணே | க்³ருஹாணாசமனீயம் தே மயா த³த்தம் க்ருபாநிதே⁴ || "ஸிவேன வசஸா த்வா அஸத்", ஒம் ஹரீம் நம: ஸிவாய, "வாமதே³வாய நம:, ஆசமனீயம் ஸமர்பயாமி |

6) மது⁴பர்க - த³தி³க்ஷீரப³லைர்யுக்தம் மத்³வாஜ்யேன ஸமன்வி - தம் . மது⁴பர்க க்³ருஹாணேமம் மயா த³தம் ஸிவ ப்ரபோ⁴ || "அத்³யவோச த³தி³வக்தா யாதுதா⁴ன்ய:", ஒளம் ஹரீம் நம: ஸிவாய, "ஜ்யேஷ்டா³ய நம:" மது⁴பர்க ஸமர்பயாமி |

(பஞ்சக³வ்யம்- பஞ்சக³வ்யாபி⁴ஷேகம் தே கரிஷ்யாமி க³வாம் பதே | அங்கீ³குருஷ்வாம்ப³யா த்வம் தேஹமபி⁴ஷேசயே || பஞ்சக³வ்யம் ஸமர்பயாமி . பஞ்சாம்ருதம் மஹாதே³வ ஸர்கராஸஹிதம் ப்ரபோ⁴ | க்³ருஹாண பார்வதீநாத³ மயா த³த்தம் ஸிவப்ரத³ || பஞ்சாம்ருதம் ஸமர்பயாமி | ஸாத்³தை⁴ர்கோ³த³ கைர்தி³வ்யைஸ்தீர்தா³னீதைஸ்ஸுஸீதலை: | அபி⁴ஷேகம் கரிஷ்யாமி அபி⁴ஷேகப்ரியாவ்யய || க³ங்கோ³த³கஸ்னாநம் ஸமர்பயாமி | கடுலீ பனஸத்³ராக்ஷாதமுக்³யப³லாதி³பி⁴: | அபி⁴ஷிஞ்சாமி தே³வேஸ துஷ் டோ ப⁴வ ப³லப்ரத³ || ப³லாபி⁴ஷேகம் ஸமர்பயாமி | கோ³க்ரு³தக்ஷீரத்³தி³பி⁴ரிக்ஷமாக்கிபஞ்சகை: | அபி⁴ஷிஞ்சாமி கௌ³ரீஸ ப்ரீதோ ப⁴வ ஸிவாயுத || க்ஷீராபி⁴ஷேகம் ஸமர்பயாமி .)

7) ஸ்னானம் - பா³லேந்து³ஸோபி⁴தஜடதீர்த³ருப சிதா³த்மக | பாஹி மாம் க்ருபயா ஸாம்ப³ ஸதா³ஸிவவபுர்த³ர || "அஸௌ யஸ்தாம்ர: ஈமஹே", ஒம்

ஹரீம் நம: ஸிவாய, "ஸ்ரேஷ்டா'ய நம:" ஸ்னானம் ஸமர்பயாமி |
ஸ்னானந்தரம் ஆசமனீயம் ஸமர்பயாமி |

8) வஸ்த்ரம் - து'க்ஷலயுக'லம் ஸ்வச்ச'ம் ஸ்வர்ணதந்துவிநிர்மிதம் | தி'க்'ம்ப'ர
ஸ்வபையாமி க்'ரு'ஹாண பரயா முத்'ரா || "அஸௌ யோ வஸர்பதி - ம்ருட்
யாதி ந:", ஓம் ஹரீம் நம: ஸிவாய, "ருத்'ராய நம:", வஸ்த்ரம் ஸமர்பயாமி |

9) உபவீதம் - காஞ்சனம் ப்'ரஹ்மஸூத்ரம் ச ராஜதம் சோபவீத கம் | தந்துனா
நிர்மிதம் சாபி உபவீதம் க்'ரு'ஹாண போ': || "நமோ அஸ்து நீலக்'ரீவாய நம:
"ஒளம் ஹரீம் நம: ஸிவாய," "காலயா நம:" உபவீதம்' ஸமர்பயாமி |

10) க'ந்த': - ஸ்ரீக'ந்த'ம் குங்குமைர்மிஸ்ரம் கர்பூரேண மனோஹரம் |
அன்யைரஸுக'ந்தி'பி'ர்யுக்தம் ஸங்க்'ரு'ஹாண மஹேஸ்வர || "ப்ரமுஞ்ச
த'ன்வனஸ்த்வம் ப'க'வோ வப", ஓம் ஹரீம் நம: ஸிவாய, "கலவிகரணாய நம:"
க'ந்தா'ந்தா'ரயாமி |

அக்ஷதான் த'வலான் தி'வ்யான் ஸாலேயாம்ஸ்திலதண்டு'லான் |
அஷ்டமூர்தே மஹாதே'வ மயா த'த்தான் க்'ரு'ஹாண போ': || அக்ஷதான்
ஸமர்ப யாமி | கேபூரகடகாத்'யைஸ்ச கடிஸூத்ராங்கு'லீயகை: | நூபுரை: பாத்'
யோஸ்சைவ க்'ரு'ஹாணாப'ரணானி போ' || ஆப'ரணம்' ஸமர்பயாமி .

11) புஷ்பமாலா - மால்யானி ச ஸுக'ந்தீ'னி நீலோத்பல க்ருதானி ச |
மயா(ஆ)ஹ்ருதானி புஷ்பாணி ஸ்வீருருஷ்வ த'யாநிதே' || "அவதத்யத'னு: ப'வ",
ஓம் ஹரீம் நம: ஸிவாய, "ப'லவி கரணாய நம:", புஷ்பமாலாம் ஸமர்பயாமி .

அதா'ங்க'பூஜா -

ஓம் ஹராய நம:	-	பாதௌ' பூஜயாமி
ஓம் ஸங்கராய நம:	-	கு'ல்பௌ' பூஜயாமி
ஓம் ஸம்ப'வே நம:	-	ஜங்கே' பூஜயாமி
ஓம் ஸிவாய நம:	-	ஜானுனீ பூஜயாமி
ஓம் அனகா'ய நம:	-	ஊரு பூஜயாமி
ஓம் ப்ரஜாபதயே நம:	-	கு'ஹ்யம் பூஜயாமி
ஓம் ஹிரண்யரேதஸே நம:	-	கடம் பூஜயாமி
ஓம் விஸ்வக்'ர்பா'ய நம:	-	நாபி'ம் பூஜயாமி
ஓம் ஜக'த்குக்ஷயே நம:	-	குக்ஷி பூஜயாமி
ஓம் விஸாலாய நம:	-	உர: பூஜயாமி
ஓம் பரமாத்மனே நம:	-	ஹ்ருத'யம் பூஜயாமி
ஓம் தீ'ர்க'பா'ஹவே நம:	-	பா'ஹுன பூஜயாமி
ஓம் நீலகண்டா'ய நம:	-	கண்ட'ம்' பூஜயாமி
ஓம் நாகா'ப'ரணாய நம:	-	கர்ணௌ பூஜயாமி

ஓம் த்ரிபுரஸம்ஹர்த்ரே நம: - முக'ம்' பூஜயாமி
 ஓம் இந்த்'வக்'னிநேத்ராய நம: - நேத்ராணி பூஜயாமி
 ஓம் விஸாலபா'லாய நம: - லலாடம்' பூஜயாமி
 ஓம் ஜடாத'ராய நம: - ஸிர: பூஜயாம்ரி.
 ஓம் மஹாதே'வாய நம: - ஸர்வாண்யங்கா'னி பூஜயாமி .

12) தூ'ப: - த்ஸாஸ்வ பஹைர்ஸ ஏலாகுக்'குலுபி'ர்யுத: | காலாக'ருயுதோ தே'வ
 தூ'போ(அ)யம் ப்ரதிக்'ரு'ஹ்யதாம் || "விஜ்யம் த'னு: - நிஷங்க'தி²:", ஓம் ஹரீம்
 நம: ஸிவாய, ப்லாய நம:" தூ'ப மாக்'ராபயாமி | ஆசமனீயம் ஸமர்பயாமி |

13) தீ'ப: - ஸச்சிதா'னந்த்'ருபாய சித்பரஞ்ஜயோதிஷே நம: | பா'லாப்ரமாத்ர
 ஹ்ருத்'தீ'பஸ்வருபாய நமோ நம: || "யாதே'ஹேதி: பரிப்'பு'ஜ": ஓம் ஹரீம் நம:
 ஸிவாய, ப்லப்ரமத²'னாய நம:" தீ'பம் த்'ர்ஸயாமி | ஆசமனீயம் ஸமர்பயாமி |

14) நைவேத்யம் - ஷட்'லைர்ஸ ஸமாயுக்தம் நாநாப'க்ஷயஸஸம்வி தம் |
 நைவேத்யம் தே மயா த்'தம் க்'ருஹாண பரமேஸ்வர | "நமஸ்தே
 அஸ்த்வாயுதா'ய - த'ன்வனே", ஓம் ஹரீம் நம: ஸிவாய, "ஸர்வபூ'த த்'மனாய
 நம:", நைவேத்யம் ஸமர்பயாமி | ஆசமனீய ஸமர்பயாமி |

15) தாம்பூ'லம் - பூகீ'பு'லைஸ்ஸ கர்பூரைர்நாக'வல்லீத்'லைர்யுதம் | ஏலா
 துர்ணயுதம் தே'வ தாம்பூ'லம் ப்ரதிக்'ருஹ்யதாம் || "பரிதே த'ன்வனே
 நிதே'ஹிதம்", ஓம் ஹரீம் நம: ஸிவாய, "மனோன்மனாய நம:" கர்பூரதாம்பூ'லம்'
 ஸமர்பயாமி |

16) நீராஜனம் - நீராஜனம் மஹாதே'வ கோடிஸூர்யப்ரகாஸக . அஹம் ப'க்த்யா
 ப்ரதா'ஸ்யாமி ஸ்வீகுருஷ்வ த்'யாநிதே' || "நமஸ்தே அஸ்து - ஸ்ரீமன்மஹாதே'
 வாய நம:", ஓம் ஹரீம் நம: ஸிவாய, "ஸோமோ வா ஏதஸ்ய" கர்பூரநீராஜனம்
 த்'ர்ஸயாமி | "ப'வாய தே'வாய நம: "இத்யாதி'பி': "மஹதோ தே'வஸ்ய
 பத்னீயை நம:" இத்யந்தை: அர்ச்சனம் குர்யாத் | ப'வம் தே'வம்' தர்பயாமீத்யாதி'
 மஹதோ தே'வஸ்ய பத்னீம் தர்பயாமீத்யந்தம் தர்பணம் குர்யாத் | அனந்தரம்
 யஜமானேன ருத்விக்'பி'ர்ஸ ஸஹ ஆசார்ய || "ஸிவாய நம:" இத்யாத்'
 யஷ்டோத்தரஸதநாமபி':, ருத்'ரமந்த்ரத்ரிஸத்யா ச பி'ல்வபத்ராதி'பி'ரப்'யர்ய, "த்
 'வாபே அந்த' ஸ்பதே" இத்யனுவாகேன ஸானுஷங்கை³: த்ரயோத்'ஸனம்
 ஸ்காரான் குர்யாத் | அத² யஜமான: அக்'னா விஷ்ணு இத்யாதி'பி'ரேகாத²
 ஸபி'ரனுவாகை: உபஸ்தா²ய "அதோ'ரேப்'ய:", "தத்புருஷாய", "ஈஸான:" இத்யனு -
 வாகத்ரயம் ஜபேத் . அனந்தரம் ப்ரார்த²னம் குர்யாத் | மயா பாபானி யானீஹ
 க்ருதானி பரமேஸ்வர | பரிஹார்ய த்'யாஸிந்தோ² ரக்ஷ மாம் த்வத்ப்ரத²
 கூறிணாத் .. ஜ்ஞானதோ(அ)ஜ்ஞானதோ வாபி க்ரு'தான்யேனம்'ஸி ஸங்கர . மயா
 தான்யது²'னேஸான நாஸ்ய த்வத்ப்ரத²கூறிணான் || இதி ப்ரத²கூறிண க்ருத்வா,
 யஸ்யாஜ்ஞயா ஜக²த்ஸ்ரஷ்டா விரிஞ்சி: பாலகோ ஹரி: . ஸஹர்தா காலருத்²
 ராக²ய: நமஸ்தஸமை பிஞுகிணே .. ஸர்வதே'வஸமாராத²ய ஸர்வ தே'

வாபி'வந்தி'த | நமாமி க'வதீஸம் த்வாம் பூ'யோ பூ'யோ நமாம்யஹம் || இதி நமஸ்க்ருத்ய, ஸர்வஜ்ஞ கருணாஸிந்தோ' ஸர்வஸம்பத்ப்ரதா'யக | தே'ஹி மே பரமேஸான மமாபீ'ஷ்டம்' மஹாப்ரபோ' || ப'வஸாக'ர மனனம் ஸந்தாரண விசக்ஷண | பு'க்தாபீ'ஷ்டப்ரதா'ஸேஷஜக'த்காரண ஸங்கர || ஸம்யக்'பூஜா விதா'னேன த்வாமுத்'தி'ஸ்ய க்ருதேன மே | துஷ்டோ பூ'த்வாத்'ய ஸம்ஸாரஸாக'ரான்மாம் ஸமுத்'த'ர .. யஸோ தே'ஹி ஸ்ரியம் தே'ஹி முக்கிம் தே'ஹி த'யாநிதே' | ஆயுராரோக்'யமகி'லம் விப'வம் தே'ஹி மே ப்ரபோ' || ஆரோக்'யம் பார்வதீ நாத' ப'லம் ஸௌபா'க்'யமேவ ச | தே'ஹி ப'க்திம் த்வயீஸான ஸர்வாபீ'ஷ்ட ச தே'ஹி மே || நிராமயமுமாகாந்த நிராபா'த'ம் நிரந்தரம் | க்ருத்வா விவேகமது'னா தே'ஹி மே கருணாநிதே' || இஹ போ'கா'ன் ஸமஸ்தாம் ஸ்ச த'த்வாந்தே மோக்ஷதோ' ப'வ | ம்ருத்யுஞ்ஜயாய ருத்'ராய நீலகண்டா'ய ஸம்ப'வே || அம்ருதேஸாய ஸாம்பா'ய மஹாதே'வாய தே நம: | ஸர்வமங்க'லமாங்க'ல்யே ஸிவே ஸர்வார்த'ஸாதி'கே | ஸரண்யே த்ர்யம்ப'கே கௌ'ரி நாராயணி நமோ(அ)ஸ்து தே | அபராத'ஸஹஸ்ராணி க்ரியந்தே(அ)ஹர் நிஸம் மயா | தா'ஸோ(அ)யமிதி மாம் மத்வாக்ஷமஸ்வ கருணாநிதே' || இனி ஸம்ப்ரார்த'ய, அனந்தரம் ருக்'விக்'பி'ஸ்ஸஹ ஸ்ரீருத்'ர ப்ரஸ்ன மேகாத' ஸவாரமாவர்தயேத் |

அத்யப்ரதா'னஸ்லோகா:

- 1) ஆதி'த்யாத்மக ஸந்தே'ஸ ஜக'த்ப்ரேரக தூ'ர்ஜடே |
க்'ருஹாணா மயா த'த்தம் தீ'க்ஷாந்தே'வ்யா ஸஹ ப்ரபோ' ||
தீ'க்ஷாதே'வீஸஹிதாதி'த்யாத்மக ருத்'ராய நம: இத'மத்'யம் |
- 2) மஹாதே'வ மஹானந்த' தீ'தே'வ்யாஸஹிதானக' |
இத'மத்'யே ப்ரதா'ஸ்யாமி ஸர்வஸபாபனுத்தயே ||
தீ'தே'வீஸமேத மஹாதே'வருத்'ராய நம: இத'மத்'யம் |
- 3) ஸிவாய பரிபூர்ணாய ஸர்வரோக'நிவ்ரு'த்தயே |
வ்ருத்திதே'வீஸமேதாய துப்'யமத்'யம் த'தா'ம்யஹம் |
வ்ருத்திதே'வீஸமேதஸிவருத்'ராய நம: இத'மர்த்'யம் |
- 4) ருத்'ராய ச நமஸ்துப்'யமுஸனாபதயே நம: |
ப்ரதீ தா'ர்க'யம் ப்ரதா'ஸ்யாமி ஸர்வஸத்ருநிவ்ருத்தயே ||
உஸனா தே'வீஸமேத மஹாதே'வ ருத்'ராய நம: இத'மர்த்'யம் |
- 5) ஸங்கராய நமஸ்துப்'யம்' உமாதே'வீ யுதாய ச |
து'தா'ம்யயம் ப்ரஸாதா'ய வ்யாதி'பீடா'நிவ்ரு'த்தயே ||
உமா தே'வீஸமேதஸங்கரருத்'ராய நம: இத'மர்த்'யம் |

- 6) நீலலோஹித விஸ்வேஸ நியுத்³தே³வீயுதப்ரபோ⁴ |
இத³மயம் க்³ருஹாண த்வம்³ து³ஷ்டக்³ரஹநிவ்ருத்தயே ||
நியுத்³தே³வீஸமேதநீலலோஹிதாய நம: இத³மர்த்³யம் |
- 7) ஈஸான ஸர்வவித்³யானாம் ஸர்பிர்தே³வீபதே ப்ரபோ⁴ |
க்³ருஹாணார்த்⁴ய நமஸ்தே(அ)ஸ்து ஸர்வ வித்³யாப³லப்ரத³ ||
ஸர்பிர்தே³வீஸமேதேஸானாய நம: இத³மர்த்⁴யம் |
- 8) விஜயாய நமஸ்துப்⁴யம்³ விஸ்வேஸேலாபதே விபோ⁴ |
மயா த்³த்தம்³ க்³ரு³ஹாணாயம்³ ஸர்வகாமஸம்ருத்³தயே ||
இலாதே³வீஸமேத விஜய ருத்³ராய நம: இத³மர்த்³யம் |
- 9) பீ⁴மருபாய பாபானாம் அபீ⁴மாய மஹாத்மனாம் |
அம்பிகாபதயே துப்⁴யம் த்³தத்³ப்⁴யர்த்⁴ய ப⁴யஸாந்தயே ||
அம்பிகாதே³வீஸமேதபீ⁴மாய நம: இத³மர்த்³யம் |
- 10) தே³வதே³வ மஹாதே³வ ப்ரபன்³னூர்தி ஹராவ்யய |
இராவதீப்ராணநாத³ த்³தே³(அ)யம் புத்ரவ்ருத்³தயே ||
இராவதீதே³வீஸமேததே³வதே³வாய நம: இத³மர்த்⁴யம் |
- 11) ப⁴வோத்³ப⁴வ நமஸ்தே(அ)ஸ்து ஸுத⁴யாஸஹிதானக⁴ |
ப⁴க்த்யாஹம் ப்ரத³தா³ம்யர்க்⁴யம் ஸதா³ மங்க³லபா⁴வன ||
ஸுதா⁴தே³வீஸமேதப⁴வோத்³ப⁴வாய நம: இத³மர்த்³யம் |
- 12) பா³ண ராவணசண்ட³ த்³யை: ஸாம்னோத்³கீ³த நமோ(அ)ஸ்து தே |
காத்யாயனீபதே துப்⁴யம் த்³தா³ம்யயம் க்³ருஹாண போ⁴: ||
ஸாமகா³னப்ரியஸாம்ப்³ஸிவாய நம ப்³ரு³ஹமத்⁴யம் ||

ப்ரத³மவாரருத்³ரஜபாந்தே அத்³யபூர்வோக - ஸுப⁴திதௌ³ - கர்மணி ப்ரத³மவாரருத்³ர ஜபாந்தே அர்த்⁴யப்ரதா³னம் ப³லதா³னம் ச கரிஷ்யே இதி ஸங்கல்ப்ய, அத்⁴யம் ப³லதா³னம் ச க்ருத்வா, அனேன ப்ரத³மவாரருத்³ர ஃஜபேனார்த்⁴யப்ரதா³னேன ச ஆதி³த்யாத்மகஸ்ரீருத்³ர: ப்ரீயதாம் . ஏவம் ஸர்வாஸ்வப்பயாவ்ருத்திஷு குர்யாத் ||

அத² ஹோமவிதி⁴:

அதா³சார்ய கும்மானாம் ஈஸான தி³க்³பா⁴கே³ யதா³ஸாஸ்த்ரம் குண்ட³ நிர்மாய ஸ்த³ண்டி³லம் வா பரிகல்ப்ய உல்லேக³நாதி³, ஸ்வக்³ருஹயோக்த விதி⁴னா முகா³ந்தம் க்ருத்வா தஸ்மினன்னௌ³ ஆதி³த்யாத்மக ருத்³ரமாபா³ ஹய "நமஸ்தே ருத்³ரமன்யவே" இத்யாதி³பி⁴: மந்த்ரை: பர்வவத்பூஜாம் குர்யாத் . அத² சரு அபயித்வா, "அபி⁴தா⁴ர்ய" இத்யாதி³ க்ருத்வா, அவதா³

னதர்மேணாவதாய "அஸௌ யஸ்தாக்ர" இதி புரோனுவாக்யாமனுஷ்ய,
"அஸௌ யோஷ - ஸம்பதி" இதி யாஜ்யயா ஜஹோதி . ஆதித்யாத்மகருத்
ராயேத்ம்' ந மம இதி த்யாக: | அத் ரு'ஸ்விக்'பி'ஸ்ஸஹ வ்ருக்ஷயமாணப்
ரகாரேணாஜ்யாஹுத்: ஜஹுயாத் |

அஷ்டாசத்வாரிம்ஸத் தா⁴ விபாக³பக்ஷ:

ஸ்ரீ ருத்ரபிரச்நத்தை 48 பாகமாகப் பிரித்து
ஹோமம் செய்யும் முறை.

"நமஸ்தே ருத்ரப்ரன்யவ" இதி ப்ரத³மானுவாகக³தபஞ்சத்³ஸமி ரு'மி பஞ்சத்³
ஸாஹுதய: | (15)

"நமோ ஹிரண்யபா³ஹவே" இத்யாதி³பி⁴ரஷ்டமினுவாக : அஷ்ட ஹுதய: | (8)

"த்³ராபே அந்த³ஸஸ்பதே" இத்யனுவாகக³தத்³வாத³ஸமி: ரு'க்'பி⁴: த்³வாத³
ஸாஹுதய: | (12)

"ஸஹஸ்ராணீ" த்யனுவாகக³த த்ரயோத்³ஸ மி: மந்த்ரை: ப்ரயோத்³ஸா ஹுதய:
| (13)

ஆஇத்யாஷ்டாசத்வாரிம்ஸதா³ஹுதய: |

அதா²சார்ய: "மஸ்தே ருத்³ரமன்யவை" இத்யாத்³யயா ருசா "நமோ ருத்³
ரேப்³ய: யே தி³வி" இத்யந்திமைன யஜுஷா ச த்³வே ஆஹுத் ஜஹுயாத் |
"அன்னாவிஷ்ணூ" இத்யாதி³ சமகப்ரஸ்னே ப்ரத்யனுவாக மேகைகா மாஹுதி
ஜஹுயாத் | அக்³னாவிஷ்ணுப்³யாமித³ம் ந மம ||

ததோ வஸோர்தா⁴ரா - அதா²சார்ய ஏவ வஸோர்தா⁴ரீ ஜஹுயாத் | "அக்³
னாவிஷ்ணூ" இத்யாத்³யயா ருசா சதுக்³ரு'ஹீதேன ஹுத்வா, பாத்ர ப்ரயோக³
காலே ஸாதி³தாமௌத்³ம்ப்³ தீ³ர்கா⁴ ஸுசம்' அகௌ³ ப்ரதிதத்³ய த்³
ர்பே³ஸ்ஸம்ரு'ஜ்ய, புன: ப்ரதிதவ்ய, ப்ரோக்ஷ்ய, நிதா⁴ய, த்³ர்பா⁴னத்³பி⁴:
ஸம்ஸ்ப்ருஸ்ய, மஸௌ ப்ரஹ்ருத்ய, தாமேவ ஸத்ரமாதா³ய, தஸ்யாமாஜ்யம்
நினீய திஷ்ட³ன் உரஸ்ஸமதா⁴ரயன் அவிச்சி³த்ரயா ஆஜ்யதா⁴ரயா "வாஜகா மே"
இத்யாரப்³ய, "பு⁴ஷனவாதி⁴பதிஸ்ச ஸ்வாஹா" அத்யந்த படன ப்³ஸோத⁴ராம்
ஜஹுயாத் | அக்³னாவிஷ்ணுப்³யாமித³ம் ந மம | வஸோத⁴ன காலே ஸாமகா³:
வைஷ்ணவ- ரௌத்³ர ரேந்த்³ர ஸே ஸ்வானர ஜ்யேந்த்³ரலாம. நி கா³யேயு: |
ஆசார்யாய கா³ம்' த்³க்ஷிண வ த்³த்யாத் | அதா²வார்த²: ஸ்விடக்ரு'ஜ்யயா தி³
கம் ஸமாப்ய "மானோ மஹாந்தம்", "மானஸ்தீக" இதி த்³வாப்³யாம் ப்³லிம்' த்³
த்வா அக்³யுபஸ்தா²னம் குர்யாத் | ரும்பி³ங்க்³மிரஸஹ புன:பூஜாம் க்ரு'த்யா, தே
வதா உதா³ஸ்ய, வைதி³கம: த்ரை: யஜமானம் ஸபரிவார ப்ரோக்ஷ்ய மந்த்ரோத
க ப்ராஸ்யேத் |

அத² யஜமான ஆஜ்யாவலோகனம்' நிரீக்ஷிதாஜ்யதா³மம் ச குர்யாத் | தத
ஆசர்யேண த்ர.த்விக்³மியாமிபிகோ வ்யஜமான: ஸாக்ரவத்ர புண்ட்³ரா

விதா⁴ரணம் க்ருத்வா ஆ⁴வஸ்த்ர ஸனம் கலஸ வஸ்த்ர ப்ரதிமா தா³னம் உத்தராங்க³கோ³தா³ன, வைஷ்ணவஸ்ராத்³த⁴, பஞ்சதா³ன, த³ஸான பூ⁴ரிதா³ன ப³லஹான தி³கம் ச யதா³ஸக்தி குர்யாத் | ஆசார்யாய கோ³மிது³னம் த³த்வாம், ஆஸித்ரோ வாசயித்வா, ப்³ராஹமகா³ன் போ⁴ஜயித்வா ப்³ந்நு⁴பி⁴ ரிட்ராதி³பி⁴ஸ்வ ஸஹ ஸ்வயம் பு⁴கோ³த || ஏவம் க்ருதே ஸர்வாரிஷஸாந்தி: ப⁴வதி | ஸர்வான் காமானவாப்னோதி | ஸர்வேப்⁴ய: பாபேப்⁴ய: விமுச்யதே ||

இதி ஸ்ரீரு காஸினி ப்ரயோக³: ஸமாப்த: ||

"ஸஹஸ்ர ணி ஸஹஸ்ரஸ:" இத்யனுவாகேன த்ரயோத³ஸ நமஸ்காரா: கார்யா இதுக்தம் . அயமந்த்ர விபா⁴க³ப்ரகார: -

- 1) ஸஹஸ்ராணி - பூ⁴ம்யாம் | தேஷாம் - தன்மஸி |
- 2) அஸ்மின்மஹத்யர்ணவே ... .. |
- 3) நீலக்³ரீவாஸ்ஸிதிகண்டா²: ... .. |
- 4) நீலக்³ரீவா: ஸிதிகண்டா² தி³வம் ... .. |
- 5) யேம் வருக்ஷேஷு ஸஸ்பிஞ்ஜரா ... .. |
- 6) யே பூ⁴தாநாமதி⁴பதய ... .. |
- 7) யே அன்னேஷு விவித்⁴யந்தி ... .. |
- 8) யே பதா²ம்' பதி²ரகூய ... .. |
- 9) யே தீர்தா²னி ப்ரசரந்தி ... .. |
- 10) ய ஏதாவந்தஸ்ச ... .. |
- 11) நமோ ருத்³ரேப்⁴யோம் யே ப்ருதி²வ்யாம் யேஷாமன்னபி⁴ஷவஸ்தேப்⁴யோ த்³ஸப்ராசீ ... .. த்³தா⁴மி |
- 12) நமோ ருத்³ரேப்⁴யோ யேந்தரிக்ஷே: யேஷாம்' வாத இஷவஸ்தேப்⁴யோ த்³ஸப்ராசீ..... த்³தா⁴மி |
- 13) நமோ ருத்³ரேப்⁴யோ யே தி³வி யேஷாம்' வர்ஷமிஷவஸ்தேப்⁴யோ த்³ஸப்ராசீ..... த்³தா⁴மி |

ஸ்ரீருத்³ரஹோமே ஷட்பக்ஷா: ப்ரகீர்திதா: - தேஷாமயம் ப்ரகார:

- 1) த்ரேதா⁴விபா⁴க³பக்ஷ: அன ப்ரகாரத்³வயமஸ்தி |

1) ஏக: -

- (1) ஆத்³யைஸ்சதுர்பி⁴ரனுவாகை: ஏகா ஆஹுதி: |
- (2) அபரைஸ்சதுர்பி⁴ரனுவாகை: த்³விதீயா ஆஹுதி: |
- (3) ஸேஷைஸ்த்ரு⁴பி⁴ரனுவாகைஸ்த்ரு⁴தீயா அதி: ||

2) அபர:

- (1) - "நமஸ்தே ருத்³ர" இத்யாரப்⁴ய "ஸபா⁴பதப்⁴யஸ்ச வோ பதிப்⁴யஸ்ச வோ நம:" இத்யந்தமேகா ஆஹுதி: |
- (2) "நமோ அஸ்வேப்⁴ய:" இத்யாரப்⁴ய "நம: பார்யாய

சாவார்யாய ச" இத்யந்த த்விதீயா ஆஹுதி: |
(3) "நம: ப்ரதரணாய ச" இத்யாரப்ய ஸமாப்தி
பர்யந்தம்' த்ருதீயா ஆஹுதி: |

3) ஷோடா'விபாக'பக்ஷ: (6)

(1) "நமஸ்தே ருத்ர" இத்யாரப்ய "ஸபா'பதிப்யஸ்ச வோ நம:" இத்யந்தம்
ப்ரத'மா ஆஹுதி: |
(2) "நமோ அஸ்வேப்ய" இத்யாரப்ய "நம: பார்யாய சாவார்யாய ச"
இத்யந்தம் த்விதீயா ஆஹுதி: |
(3) "நம: ப்ரதரணாய ச" இத்யாரப்ய" தேஷாம்" ஸஹஸ்ர- யோஜனே
வத'ன்வாணி தன்மஸி" இத்யந்தம் த்ருதீயா |
(4, 5, 6) "நமோ ருருப்யோ யே ப்ருதி'வ்யாம்"
இத்யாரப்ய "ஜம்பே' த'தா'மி"
இதி அனுஷங்கே'ண திஸ்ர ஆஹுதய: |

4) ஷோட'ஸதா'விபாக'பக்ஷ: - (16)

(1) "நமஸ்தே ருத்ர" இத்யாரப்ய "நமஸ்தக்ஷப்ய:" இத்யந்தம் ப்ரத'மா |
(2) "ரத'காரேப்ய" இத்யாரப்ய "நம: ஸ்வாயுதாய ச" இத்யந்தம் த்விதீயா |
(3) "ஸுத'ன்வனே ச" இத்யாரப்ய "பராசீ நாமுகா'க்ருதி'" இத்யந்தம் த்ருதீயா |
(4 - 16) பூர்வோகப்ரகாரேண "ஸஹஸ்ராணி ஸஹஸ்ரஸ:"
இத்யனுவாகம் த்ரயோத'ஸதா' விப'ஜ்ய த்ரயோத'ஸ ஆஹுதய: |

5) அஷ்டாசத்வாரிம்'ஸத'தா'விபாக'பக்ஷ: - (48)

அயம் பக்ஷ: ஹோமகாலே ப்ரத'ர்ஸித: |

6) ஏகோனஸப்தத்யுத்தரஸததா' விபாக'பக்ஷ: - (169)

(1) "நமஸ்தே" இதி ப்ரத'மானுவாகக'தபஞ்சத'ஸ ருக்'பி': பஞ்சத'ஸாஹுதய: |
(15)
(2) "நமோ ஹிரண்யபா'ஹவே" இத்யாரப்ய "தே'வானாம் ஹ்ருத'யேப்ய:
ஸ்வாஹா" இத்யந்த ப்ரதிவாக்யம் ஹோமே க்ரியமானே ஏகோனத்ரிம்ஸது'
த்தர ஸதாஹுதய: | (129)
(3) "த்'வாபே அந்த'ஸ:" இத்யனுவாகேன த்'வாத'ஸாஹுதய: | (12)
(4) "ஸஹஸ்ராணி" இத்யனுவாகேன ப்ரயோத'ஸாஹுதய: | (13)